

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 391



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 18. decembris

Paziņojums Nr.	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	ATZINUMI	
	Reģionu komiteja	
	97. plenārsesija 2012. gada 8., 9. un 10. oktobrī	
2012/C 391/01	Reģionu komitejas atzinums "Atlantijas okeāna reģiona jūrlietu stratēģijas izstrāde"	1
2012/C 391/02	Reģionu komitejas atzinums "Baltā grāmata "Atbilstīgu, drošu un noturīgu pensiju programma""	7
2012/C 391/03	Reģionu komitejas atzinums "Pārskatītā ES stratēģija Baltijas jūras reģionam"	11
2012/C 391/04	Reģionu komitejas atzinums "Enerģētikas ceļvedis 2050"	16
2012/C 391/05	Reģionu komitejas atzinums "Pielāgošanās klimata pārmaiņām un reģionālie risinājumi: piekrastes reģionu piemērs"	21
2012/C 391/06	Reģionu komitejas atzinums "Reģionālas pieejas klimata pārmaiņām Eiropas Savienībā – kalnu reģionu piemērs"	27

LV

Cena:
EUR 7

(Turpinājums nākamajā lappusē)

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

REĢIONU KOMITEJA

97. plenārsesija 2012. gada 8., 9. un 10. oktobrī

2012/C 391/07	Reģionu komitejas atzinums “Jaunā daudzgadu finanšu shēma pēc 2013. gada”	31
2012/C 391/08	Reģionu komitejas atzinums “Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programma (2014.–2020. gadam)”	37
2012/C 391/09	Reģionu komitejas atzinums “Publiskā iepirkuma tiesību aktu kopums”	49
2012/C 391/10	Reģionu komitejas atzinums “Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds (EJZF)”	84
2012/C 391/11	Reģionu komitejas atzinums “Globālā Eiropa – jauna pieeja ES ārējās darbības finansējumam”	110
2012/C 391/12	Reģionu komitejas atzinums “Direktīvu par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu un par atklātajiem datiem pārskatīšana”	120
2012/C 391/13	Reģionu komitejas atzinums “Tiesību aktu kopums attiecībā uz datu aizsardzību”	127
2012/C 391/14	Reģionu komitejas atzinums “Tiesību aktu pakete par likumīgās ekonomikas aizsardzību”	134

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

REĢIONU KOMITEJA

97. PLENĀRSESIJA 2012. GADA 8., 9. UN 10. OKTOBRĪ

Reģionu komitejas atzinums “Atlantijas okeāna reģiona jūrlietu stratēģijas izstrāde”

(2012/C 391/01)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē priekšlikumu izstrādāt Atlantijas okeāna reģiona jūrlietu stratēģiju un Atlantijas rīcības plānu laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam;
- uzsver, ka Komiteja var atbalstīt Atlantijas stratēģiju tikai tad, ja tās pamatā ir plašāka pieeja, kas nepārprotami ietver teritoriālo dimensiju, paredz veidot stingras saiknes starp jūru un sauszemi un palīdz sasniegt pārējos svarīgos ES politikas mērķus, un tāpēc rosina Eiropas Komisiju izvēlēties citu stratēģijas nosaukumu, proti, “Integrēta stratēģija Atlantijas okeāna reģionam”;
- konstatē, ka projektiem, kas saistīti ar Atlantijas rīcības plānu, būs jāizmanto esošie finansējuma avoti ES līmenī (gan vienotā stratēģiskā satvara (VSS) fondi, gan citi līdzekļi), kā arī citi fondi valsts, reģionālajā vai vietējā līmenī un privātajā sektorā;
- nepiekrīt ierosinājumam likvidēt Atlantijas forumu, tiklīdz būs pieņemts rīcības plāns, un iesaka Atlantijas forumu saglabāt līdz 2020. gadam, lai tas varētu kontrolēt īstenošanu, pārraudzīt progresu un stimulēt stratēģijas mērķu sasniegšanu;
- uzsver, ka pārvaldības struktūrai jābūt tādai, kas veicina daudzo ieinteresēto personu un potenciālo dalībnieku iespējami plašu ieguldījumu Atlantijas stratēģijā, un aicina rīcības plāna izstrādē, ieviešanā, novērtēšanā un pārskatīšanā piemērot daudzlīmeņu pārvaldības pieeju.

Ziņotājs	Paul O'DONOGHUE kgs (IE/ALDE), Kerijas grāfistes padomes un Dienvidrietumu reģionālās pašvaldības loceklis
Atsauces dokuments	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Atlantijas okeāna reģiona jūrlietu stratēģijas izstrāde", COM(2011) 782 final

I. VISPĀRĪGAS PIEZĪMES

REĢIONU KOMITEJA

1. atzinīgi vērtē priekšlikumu izstrādāt Atlantijas okeāna reģiona jūrlietu stratēģiju un Atlantijas rīcības plānu laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam;

2. uzskata, ka Atlantijas reģions līdz šim ir cietis no tā, ka trūkst vienota stratēģiska redzējuma par tā turpmāko attīstību, un norāda, ka izskatāmais priekšlikums ir reāla iespēja izstrādāt šādu stratēģisku redzējumu, kura centrā jābūt teritoriālajai kohēzijai un labklājībai;

3. atbalsta Eiropas stratēģijas izstrādes pamatojumu, jo Atlantijas reģiona problēmas un iespējas nav koncentrētas tikai attiecīgo valstu robežās un tām ir vajadzīga holistiska, integrēta pieeja; tomēr uzsver, ka no rezultātu gūšanas un īstenošanas viedokļa stratēģijai nepieciešama arī reāla pievienotā vērtība;

4. apzinās, ka Eiropas Komisijas priekšlikums veidots kā jūras baseina stratēģija, kas ir daļa no integrētās jūrlietu politikas (nevis makroreģionāla stratēģija), tomēr **uzsver, ka Komiteja var atbalstīt Atlantijas stratēģiju tikai tad, ja tās pamatā ir plašāka pieeja**, kas nepārprotami ietver teritoriālo dimensiju, paredz veidot stingras saiknes starp jūru un sauszemi un palīdz sasniegt pārējos svarīgos ES politikas mērķus;

5. tāpēc rosina Eiropas Komisiju izvēlēties citu stratēģijas nosaukumu, proti, "Integrēta stratēģija Atlantijas okeāna reģionam", un uzskata, ka, izmantojot Atlantijas reģionā (piemēram, Ziemeļjūras reģionā) gūto pieredzi, būtu jāizstrādā arī citiem Eiropas jūras baseiniem paredzētas stratēģijas;

6. norāda uz Atlantijas okeāna tālāko reģionu īpašajām vajadzībām un uzskata, ka minētā stratēģija varētu sekmēt ES politikas efektivitāti un saskaņotību attiecīgajos reģionos;

7. uzstāj, ka Atlantijas stratēģijā un tās rīcības plānā **svarīgai prioritātei jābūt nodarbinātībai, ilgtspējīgai izaugsmei un ieguldījumiem** un tiem arī jāsekmē jūras vides stāvokļa uzlabošanās;

8. uzskata, ka attiecībā uz ģeogrāfisko darbības jomu stratēģijai būtu vajadzīga pragmatiska pieeja, kas dotu iespēju reģiona robežas traktēt elastīgi, lai, risinot problēmas, nebūtu jāsaskaras ar mākslīgi noteiktiem ierobežojumiem, taču aicina vēlreiz pārdomāt ģeogrāfiskās darbības jomas paplašināšanu ziemeļu virzienā tā, lai stratēģija būtu saistāma arī ar Islandi;

9. pauž bažas, ka Atlantijas stratēģijas procesā nav ņemta vērā vērtīgā mācība, kas gūta makroreģionālo un citāda veida pārrobežu stratēģiju izstrādē⁽¹⁾, sevišķi tādos jautājumos kā pārvaldība, politikas veidošana, komunikācija un atbildības uzņemšanās, mērķi un novērtēšana;

10. uzsver, ka uz Atlantijas forumu gulstas smaga atbildība: apmierināt ieinteresēto personu vēlmes, nodrošināt integrētu līdzdalības procesu rīcības plāna izstrādē un iedibināt saskanīgas sistēmas prioritāro pasākumu un projektu plānošanai un īstenošanai;

II. PROBLĒMAS UN IESPĒJAS

11. neiebilst pret Eiropas Komisijas identificētajām problēmām un iespējām, taču uzskata, ka rīcības plāns jāvirza uz konkrētu rezultātu sasniegšanu un tajā jāpievēršas problēmām, kuras partnerības pieeja ļaus risināt efektīvāk;

12. uzsver, ka rīcības plāna tematiem jābūt ciešāk saistītiem ar stratēģijas "Eiropa 2020" un tās pamatiniciatīvu tematiskajiem mērķiem, taču vienlaikus arī saskaņotiem ar vienotā stratēģiskā satvara (VSS) tematiskajām jomām un ierosinātajām VSS fondu reformām;

13. kopumā piekrīt tematiskajām jomām, ko izraudzījusies Atlantijas loka komisija (CPMR)⁽²⁾: 1) piekļuve un transports Atlantijas reģionā, 2) ekonomika un jūrniecības nozares, 3) klimats un vide, 4) pētniecība un inovācija, 5) teritoriju pievilcība;

⁽¹⁾ Ziņojums par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam (EUSBSR), 2011. gada jūnijs, COM(2011) 381 final.

⁽²⁾ Atlantijas loka komisijas nostāja un priekšlikumi attiecībā uz EK paziņojumu par Atlantijas stratēģijas izveidi (pieņemis politiskais birojs 2012. gada 22. martā).

14. uzsver zvejas, gliemeņu zvejas un akvakultūras, kā arī pārtikai paredzēto jūras produktu pārstrādes un tirdzniecības ķēdes nozīmi Atlantijas okeāna reģionā un no tās atkarīgo darba vietu skaitu. Izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai šajā reģionā noteikti ir jāveicina šīs nozares, kas nodrošina darba vietas, konsolidācija un stiprināšana;

15. uzskata, ka rīcības plāns jāveido, ņemot vērā vajadzību pēc plānveida pieejas Atlantijas reģiona jūras videi; norāda, ka šādā nolūkā visā reģionā būs saskaņoti jākoordinē jūras teritoriālā plānošana (JTP) un jūras apsaimniekošanas procesi, turklāt būs jāuzlabo jūras un sauszemes plānošanas sistēmu savstarpējā koordinācija;

16. uzskata, ka Atlantijas okeāna piekrastes reģioniem ir liels potenciāls piesaistīt gan jaunus pastāvīgos iedzīvotājus, gan attīstīt sezonālas aktivitātes, kas galvenokārt ir saistītas ar ūdens sporta veidiem, izklaidi, tūrismu un sportu. Šīm teritorijām ir svarīgi sagatavoties šīs iedzīvotāju plūsmas uzņemšanai, jo tā piekrastes teritorijā var izraisīt spiedienu nekustamā īpašuma, ekonomikas un vides jomā;

17. uzsver, ka stratēģijas izstrādē jāizmanto sasniegumi, kas gūti iepriekšējos un pašreizējos ES finansētos Atlantijas reģiona projektos, tostarp jāizvērtē, kas ticis finansēts līdz šim un ko var izmantot rīcības plānā; norāda, ka tas var ietekmēt atsevišķas programmas, jo ir jāizvērtē tādi projekti, kuri var nodrošināt lielāku un konkrētāku ietekmi;

18. atbalsta rīcības plāna ārējo dimensiju, lai stratēģiskos mērķus īstenotu kopā ar ieinteresētajām personām Atlantijas okeāna visos krastos;

III. ATLANTIJAS STRATĒGIJAS FINANSĒŠANA

19. konstatē, ka projektiem, kas saistīti ar Atlantijas rīcības plānu, būs jāizmanto esošie finansējuma avoti ES līmenī (gan vienotā stratēģiskā satvara (VSS) fondi, gan citi līdzekļi), kā arī citi fondi valsts, reģionālajā vai vietējā līmenī un privātajā sektorā; uzsver, ka šajā saistībā **rodas virkne jautājumu par to, kā konkrēti būs gūstams finanšu atbalsts stratēģijas īstenošanai**, īpaši tāpēc, ka rīcības plāna izstrāde norit līdztekus dažādu ES finansēšanas programmu plānošanas procesam;

20. uzsver: lai rīcības plāns sasniegtu rezultātus, tam jābūt skaidri saskaņotam ar pieejamo finansējumu; uzsver, ka tāpēc vēl jo vairāk stratēģijai vajadzīga integrēta teritoriālā pieeja un ka rīcības plānam tiešāk jāaskan ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem un jāatbilst dažādu ES fondu regulatīvajām prasībām;

Finansēšana saskaņā ar vienoto stratēģisko satvaru

21. ierosina Atlantijas forumam sadarboties ar visu piecu dalībvalstu attiecīgajām vadošajām iestādēm, lai nodrošinātu, ka Atlantijas stratēģijas prioritātes tiek pietiekami atspoguļotas **valstu partnerības nolīgumos** un ka starp darbības programmām un rīcības plāna pasākumiem ir pienācīga papildināmība; tomēr pauž bažas, ka stratēģijas iekļaušana integrētajā jūrlietu politikā ierobežos iespējas panākt saskaņotību ar VSS finansētajām programmām, izņemot Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (EJZF);

22. norāda, ka rīcības plāna izstrādei tāpēc būs jāatbilst fondu principiem un mērķiem — tas īpaši attiecināms uz vienotā stratēģiskā satvara fondiem;

23. ņemot vērā jau ierosināto stingro tematisko koncentrāciju, kas uzlikta par pienākumu vadošajām iestādēm, neatbalsta nostādni, ka resursi Atlantijas rīcības plānam rezervējami katrā **darbības programmā**;

24. tomēr ierosina Atlantijas forumam plānošanas procesā sadarboties ar vadošajām iestādēm, lai apzinātu rīcības plāna pasākumu finansēšanas iespējas un tālab nodrošinātu skaidru atbilstību izraudzītajām attiecīgo programmu tematiskajām prioritātēm un konkrētiem projektu atlases kritērijiem;

25. uzsver, ka ar atsevišķiem VSS regulējuma elementiem, piemēram, **vairāku fondu izmantošanas pieeju**, var būt iespējams atbalstīt un īstenot svarīgākos Atlantijas stratēģijas mērķus; turklāt norāda: ja tiktu panākta saskaņa starp stratēģiju un dažām integrētām VSS nostādņām (piemēram, pilsētvides dimensiju, integrētajiem teritoriālajiem ieguldījumiem vai kopīgajiem rīcības plāniem), tad, to pareizi lietojot, varētu izmantot vietējo pašvaldību pieredzi un speciālās zināšanas, kas palīdzētu sasniegt Atlantijai svarīgākos mērķus;

26. iesaka gada ziņojumos par attiecīgo programmu īstenošanu iekļaut novērtējumu par to, kā ar VSS saistītās programmas palīdz sasniegt Atlantijas stratēģijas mērķus un īstenot rīcības plānu;

Teritoriālās sadarbības programmas

27. uzskata, ka Atlantijas stratēģijas būtiskāko aspektu realizācijā izšķirīga nozīme būs turpmākajām teritoriālās sadarbības programmām, un atgādina, ka ierosinātās stratēģijas jomā, patlaban darbojas vairāk nekā 10 teritoriālās sadarbības programmas (pārrobežu, starpvalstu un reģionu sadarbības programmas);

28. atbalsta **Atlantijas reģiona (starpvalstu) programmas** turpināšanu ar pastiprinātu finanšu piešķirumu, kas atbilstu noteiktiem Atlantijas stratēģijas pamatuzdevumiem; tāpat iesaka gādāt par to, lai Atlantijas reģiona programma kalpotu par piemērotu instrumentu konkrētiem uzaicinājumiem saistībā ar Atlantijas stratēģijas “stratēģiskām iniciatīvām” (prioritāriem projektiem), kā arī īstenošanas platformas (sk. 40. un 41. punktu) finansēšanai;

29. ierosina Atlantijas forumam **izmantot programmu INTERACT, lai atbalstītu izpratnes veicināšanas pasākumus**, un jau Atlantijas rīcības plāna izstrādes sākumposmā iesaistīt līdzšinējo teritoriālās sadarbības programmu vadošās iestādes;

30. **INTERACT** izmantošanai būtu vairāki pozitīvi aspekti:

- a) rīcības plāna sagatavošanas posmā varētu gan apzināt pieredzi, kas gūta programmas **INTERREG** pārvaldībā un ko varētu izmantot Atlantijas stratēģijā, gan labāk izprast stratēģijas ietekmi uz programmu īstenošanu, tostarp mijiedarbību un sadarbību starp programmām, gan izvērtēt, kā Atlantijas stratēģijas projektus efektīvi pārvaldīt visā programmu spektrā;
- b) plānošanas posmā teritoriālās sadarbības programmās varētu palielināties izpratne par Atlantijas stratēģiju; būtu iespējams izraudzīties atbilstīgus projektus, ar kuriem sasniegt stratēģijas mērķus; sadarbības programmas varētu izmantot tematisko jautājumu risināšanai un veicināt apmaiņu starp programmām;

Finansēšana no citām ES programmām

31. pauž satraukumu par to, ka nav pietiekamas saskaņas ar visām citām ES programmām un ka tādējādi Atlantijas stratēģijas mērķi un tās attiecīgā rīcības plāna finansēšanas vajadzības 2014.–2020. gada plānošanas periodā negūs pietiekamu atspoguļojumu;

32. piemēra pēc vērs uzmanību uz programmas **LIFE+** (2014–2020) jaunajiem integrētajiem projektiem, kuri domāti ilgākam laikam un plašākām teritorijām, lai varētu labāk īstenot vides un klimata politiku, bet kuri neattiecas uz jūras vidi⁽³⁾; uzskata to par neizmantoju iespēju veicināt IJP un Atlantijas stratēģijas mērķu sasniegšanu;

33. pauž nožēlu arī par to, ka Atlantijas reģions nav ņemts vērā, izraugoties Eiropas komunikāciju tīkla pamattīklus, un aicina piešķirt prioritāti Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta izmantošanai, lai Atlantijas okeāna reģionā risinātu fundamentālas problēmas, kas saistītas ar piekļuvi un ģeogrāfisko nošķirtību (attiecībā uz transportu, enerģētiku un IKT);

34. vēlas zināt, kā Atlantijas foruma redzējumā varētu labāk izlietot pārējos pieejamos ES fondus un paplašināt resursu izmantošanu nolūkā sasniegt stratēģijas mērķus; uzskata, ka

rīcības plāns būtu veidojams tā, lai tas, piemēram, veicinātu partnerattiecības pētniecības jomā visā Atlantijas okeāna reģionā, tādējādi radot maksimālu atbalstu pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” ietvaros;

Citi finansējuma avoti

35. pauž bažas par to, ka nav uzsvērt nepieciešamība piesaistīt privātā sektora finansējumu un plašākā nozīmē iesaistīt privāto sektoru stratēģijas mērķu izpildē; uzskata, ka šī problēma Atlantijas forumam jārisina apspriešanās procesā un ar mērķtiecīgi veidotām informēšanas kampaņām;

36. norāda: pašreizējā valstu budžeta krīze nozīmē, ka Atlantijas reģionam, lai varētu lietderīgi izmantot esošās iespējas, jāpiesaista starptautiskas investīcijas (tādās nozarēs kā atjaunojamie jūras energoresursi, jūras veltes un akvakultūra, jūras resursi, kuģniecība un ostu attīstība); ierosina par vienu no rīcības plāna pamatelementiem noteikt Atlantijas reģiona popularizēšanu tirgū kā tādu reģionu, kurā ieguldīt līdzekļus un izvērst uzņēmējdarbību;

37. mudina Atlantijas forumu sadarboties arī ar Eiropas Komisiju un Eiropas Investīciju banku, lai izvērtētu iespējas ieviest īpaši šim nolūkam domātu finanšu instrumentu, ar kuru veicināt rentablu projektu izstrādi un kurā tiktu izmantotas gan dotācijas, gan aizdevumi, gan kvazikapitāla ieguldījumu instrumenti un riska garantijas instrumenti, un padarīt projektu īstenošanu vienkāršāku un racionālāku;

IV. STRATĒĢIJAS PĀRVALDĪBA UN ĪSTENOŠANA

38. uzsver: lai Atlantijas stratēģija gūtu panākumus, tai jābūt stingri iestrādātai politiskajās un administratīvajās struktūrās, un tālab vajadzīgi šādi priekšnosacījumi:

- a) politiska apņemšanās, iesaiste un līdzatbildība;
- b) daudzlīmeņu pārvaldības pieeja (ES, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī);
- c) pietiekami cilvēkresursi un tehniskā atbalsta resursi;

Pārvaldības aspekti

39. uzsver, ka pārvaldības struktūrai jābūt tādai, kas veicina daudzo ieinteresēto personu un potenciālo dalībnieku iespējami plašu ieguldījumu Atlantijas stratēģijā, un aicina rīcības plāna izstrādē, ieviešanā, novērtēšanā un pārskatīšanā piemērot daudzlīmeņu pārvaldības pieeju;

40. vienlaikus atzīst, ka Atlantijas stratēģija dos cerēto labumu un sasniegs savus mērķus tikai tad, ja dalībvalstīm visaugstākajā līmenī būs stingra politiskā griba un ja valstis veiks koordinējošus pasākumus visās attiecīgajās politikas jomās; tāpat norāda, ka rīcības plāna sekmes būs atkarīgas no tā, vai vietējās un reģionālās ieinteresētās personas pilnībā iesaistīsies stratēģijā un uzņemsies par to līdzatbildību;

⁽³⁾ Sk. atzinuma projektu “Priekšlikums regulai par vides un klimata pasākumu programmas (**LIFE**) izveidi”, Cdr 86/2012.

41. nepiekrīt ierosinājumam likvidēt Atlantijas forumu, tiklīdz būs pieņemts rīcības plāns, un iesaka Atlantijas forumu saglabāt līdz 2020. gadam, lai tas varētu kontrolēt īstenošanu (izmantojot īstenošanas platformu (sk. 27. un 41. punktu)), pārraudzīt progresu un stimulēt stratēģijas mērķu sasniegšanu;

42. ierosina Atlantijas stratēģijai izveidot šādu pārvaldības modeli: a) **Atlantijas forums**, kurš nodrošinātu ES līmeņa politisko uzraudzību un kurā kā apakšstrukturā darbotos **īstenošanas platforma** — stratēģijas kontaktpunkts, veikspējas stiprināšanas pasākumu iniciatore, padomdevēja projektu izstrādes jautājumos un rīcības plāna īstenošanas virzītāja un stimulētāja; b) **valstu un reģionālie koordinācijas dienesti**, kas sekmētu politikas saskaņotību un rosinātu ieinteresēto personu un iespējamo projektu veicinātāju iesaisti Atlantijas stratēģijas izvēlē;

Īstenošanas aspekti

43. uzsver, ka Atlantijas reģions ir sarežģīta ģeogrāfiska telpa ar ļoti atšķirīgām īpatnībām, kultūras izpausmēm un perspektīvām; uzsver: lai stratēģija gūtu panākumus, visā Atlantijas okeāna reģionā ir jācenšas paplašināt un padziļināt sadarbību; pauž cerību, ka Atlantijas stratēģija, pirmkārt, nodrošinās kopīgu atskaites punktu minētajiem centieniem un, otrkārt, ietvers arī veikspējas palielināšanas pasākumus nolūkā stiprināt sadarbības ētosu;

44. uzskata, ka Atlantijas rīcības plānam, tiklīdz tas būs pieņemts, būs nepieciešams **informācijas un komunikācijas modulis**, lai palielinātu atpazīstamību, veicinātu izpratni par mērķiem, piesaistītu vairāk līdzdalībnieku (sevišķi no privātā sektora) un vēlāk popularizētu stratēģijas sasniegumus;

45. uzsver, ka viens no iespējamiem līdzekļiem, kas var palīdzēt stratēģijas īstenošanā, ir ETSG regula;

46. ierosina Eiropas Komisijā izveidot **Atlantijas stratēģijas starpdienestu darba grupu**, kas nodrošinātu saskaņu ar visām attiecīgajām politikas jomām un atbilstību starp Atlantijas stratēģijas mērķiem un ES programmām un finansējumu; ņemot vērā stratēģijas horizontālo būtību, aicina minētās darba grupas vadību uzticēt Ģenerālsekretariātam;

V. ATLANTIJAS RĪCĪBAS PLĀNS — PROCESS

47. uzsver, ka rīcības plāna pieņemšanas procesā nepieciešama plašāka izpratne par neatliekamību, un ierosina biežāk rīkot Atlantijas foruma (vadības komitejas un koordinācijas komitejas) sanāksmes, lai noteiktu procesa atskaites punktus un nodrošinātu savlaicīgu rīcību;

48. ar cerībām gaida konsultatīvo dokumentu, kam 2012. gada otrajā pusē jāklūst par pamatu plašākam, strukturētākam ieinteresēto personu mobilizēšanas un apspriešanās procesam,

un mudina Eiropas Komisiju bez liekas kavēšanās paplašināt un padziļināt līdzdalību, lai ieinteresētās personas, tostarp no vietējā un reģionālā līmeņa, justu pietiekamu līdzatbildību par rīcības plānu un lai process patiešām būtu augšupējs un vērst uz iedzīvotājiem;

49. pauž bažas, ka ierosinātais tematisko semināru daudzums — viens katrai dalībvalstij — būs nepietiekams, lai iesaistītu ieinteresētās personas un panāktu viņu līdzatbildību par stratēģiju; ierosina saistībā ar Atlantijas stratēģiju īstenot papildu pasākumus, kuru uzdevums būtu vienoties par stratēģisko redzējumu, apspriest pārvaldības aspektus un izvirzīt gan mērķus, gan pārbaudāmus sekmju rādītājus, kā arī precizēt finansējuma aspektus; turklāt iesaka Eiropas Komisijai mobilizēt savas pārstāvniecības dalībvalstīs, lai veicinātu plašāku līdzdalību rīcības plāna procesā;

50. uzsver, ka ir **jāsašina laika grafiks, kas ierosināts rīcības plāna pieņemšanai**, lai tas būtu pieskaņots attiecīgām 2014.–2020. gada finansēšanas programmu prioritātēm;

51. iesaka gādāt par to, lai Atlantijas stratēģijas process pirmkārt atbilstu **Atlantijas reģiona stratēģiskajam redzējumam**, kas nodrošinās atskaites punktu Atlantijas rīcības plānam 2014.–2020. gadā; ierosina, lai rīcības plānā būtu

— noteiktas **galvenās prioritātes, pasākumi un prioritārie projekti**, tostarp īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa darbības,

— skaidri **definēta ikvienas politikā un īstenošanā ieinteresētās personas loma un atbildība** daudzlīmeņu pārvaldības struktūrā un izstrādāts saprotams pienākumu sadalījums stratēģijas mērķu īstenošanai,

— ietverta **veikspējas stiprināšana**, lai visā reģionā veicinātu ciešāku sadarbību,

— **izvirzīti pamatmērķi un izstrādāti rādītāji** sasniegtā vērtēšanai, kā arī ieviesta uz rezultātu orientēta pieeja,

— panākta vienošanās par sasniegtā **novērtēšanas un starpposma pārskatīšanas procesu**,

— ietverts **informācijas un komunikācijas modulis** nolūkā palielināt atpazīstamību, veicināt mērķu izpratni un stimulēt plašāku līdzdalību stratēģijā,

— apzināti **nepieciešamie resursi** — gan finansiālie, gan cilvēkresursi —, kas vajadzīgi rīcības plāna īstenošanai;

52. aicina Atlantijas stratēģiju un tās rīcības plāna novērtēšanas procesu iekļaut makroreģionālās pieejas pievienotās vērtības izvērtēšanā, ko Eiropas Komisija pēc Eiropadomes pieprasījuma veiks 2013. gadā;

53. ierosina, ka rīcības plāns būtu jāpieņem Atlantijas forumam, un aicina nākamo prezidentvalsti Īriju savas prezidentūras laikā rīcības plāna apstiprināšanai Eiropadomē piešķirt prioritātes statusu, īpašu uzmanību pievēršot tā izpildei, stabilam uzraudzības procesam, pastāvīgai vērtēšanai un regulārai starpposma pārskatīšanai.

Briselē, 2012. gada 9. oktobrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Baltā grāmata “Atbilstīgu, drošu un noturīgu pensiju programma””

(2012/C 391/02)

REĢIONU KOMITEJA

- norāda, ka konsultācijās, kas saistītas ar valstu pensiju sistēmu reformām, jāiesaista visi galvenie dalībnieki, tostarp vietējās un reģionālās pašvaldības, jo tās pārvalda papildu pensiju sistēmas, kuras paredzētas vairumam valsts sektorā nodarbināto;
- uzsver, ka vairāki ES pensiju politikas un stratēģijas “Eiropa 2020” aspekti savstarpēji papildina viens otru. Ja tiks panākta nodarbinātības līmeņa paaugstināšanās, kā tas paredzēts stratēģijā “Eiropa 2020”, tas sekmēs sociālās aizsardzības un pensiju sistēmu vispārējo ilgtspēju. Savukārt atbilstīgas pensijas ir galvenais priekšnosacījums, lai sasniegtu stratēģijā “Eiropa 2020” izvirzīto nabadzības samazināšanas mērķi, ņemot vērā to, ka gados vecāki Eiropas iedzīvotāji joprojām ir sociāli un ekonomiski neaizsargāta grupa. Līdztekus pensiju sistēmu reformai ir vajadzīga arī virkne darba tirgus politikas pasākumu, lai arī nākotnē gados vecākiem cilvēkiem nodrošinātu pienācīgus ienākumus;
- norāda uz paustajām bažām par dažādu privāto pensiju fondu pārredzamību un ar tiem saistīto izmaksu apmēru un tādēļ vēlētos, ka tiek izstrādāts salīdzinošs pētījums, lai labas prakses piemērus varētu izmantot visā Eiropas Savienībā.

Ziņotājs	Paul LINDQUIST kgs (SE/PPE), Lidinges pilsētas mērs
Atsauces dokuments	Baltā grāmata "Atbilstīgu, drošu un noturīgu pensiju programma" COM(2012) 55 final

I. REĢIONU KOMITEJAS NOSTĀJA

REĢIONU KOMITEJA

Ievads

1. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos risināt nopietnās problēmas, ar kurām saskaras pensiju sistēmas daudzās dalībvalstīs;

2. norāda, ka ilgtspējīgu un atbilstīgu pensiju nodrošināšana ir ļoti nozīmīgs uzdevums, kas ietekmēs gan Eiropas izaugsmes perspektīvas, gan arī sabiedrības un katra iedzīvotāja labklājību;

3. norāda arī: lai pensijas būtu drošas un atbilstīgas, pensiju sistēmām jābūt ekonomiski noturīgām ilgtermiņā;

4. uzsver, ka ar likumu noteiktajai pensijas apdrošināšanai arī turpmāk būs liela nozīme, lai ikvienam pensionāram nodrošinātu atbilstīgu pensiju;

5. uzskata: lai garantētu ilgtermiņā noturīgas pensijas, pensiju sistēmas pamatā jābūt pienācīgiem dzīves laikā gūtajiem ienākumiem;

6. vēlas uzsvērt, ka pensiju sistēmas ir veidojušās ilgā laika posmā, un tās ir ietekmējuši katras dalībvalsts konkrētie apstākļi; tāpēc valsts pensiju sistēmas izveide ir dalībvalstu kompetencē;

7. norāda, ka konsultācijās, kas saistītas ar valstu pensiju sistēmu reformām, jāiesaista visi galvenie dalībnieki, tostarp vietējās un reģionālās pašvaldības, jo tās pārvalda papildu pensiju sistēmas, kuras paredzētas vairumam valsts sektorā nodarbināto;

8. norāda, ka vairākās dalībvalstīs par darba devēju pensiju sistēmas izveidi galvenokārt atbild sociālie partneri un tāpēc izmaiņas šajās sistēmās, protams, ir jāveic viņiem;

9. norāda, ka Baltās grāmatas pamatā ir LESD 153. pants. Galvenā atbildība par pensiju sistēmu veidošanu piekrīt dalībvalstīm. Taču Eiropas Savienībai būtu jāatbalsta un jāpapildina dalībvalstu pasākumi sociālās aizsardzības jomā. Baltajā grāmatā nav minēti konkrēti priekšlikumi tiesību aktiem, un tāpēc var

uzskatīt, ka tā nerada nekādas problēmas saistībā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principa ievērošanu. Komiteja tomēr norāda, ka visi turpmākie priekšlikumi tiesību aktiem attiecībā uz pensiju sistēmām ir ļoti rūpīgi jāvērtē, lai pārliecinātos par subsidiaritātes principa ievērošanu;

10. uzsver, ka vairāki ES pensiju politikas un stratēģijas "Eiropa 2020" aspekti savstarpēji papildina viens otru. Ja tiks panākta nodarbinātības līmeņa paaugstināšanās, kā tas paredzēts stratēģijā "Eiropa 2020", tas sekmēs sociālās aizsardzības un pensiju sistēmu vispārējo ilgtspēju. Savukārt atbilstīgas pensijas ir galvenais priekšnosacījums, lai sasniegtu stratēģijā "Eiropa 2020" izvirzīto nabadzības samazināšanas mērķi, ņemot vērā to, ka gados vecāki Eiropas iedzīvotāji joprojām ir sociāli un ekonomiski neaizsargāta grupa⁽¹⁾. Līdztekus pensiju sistēmu reformai ir vajadzīga arī virkne darba tirgus politikas pasākumu, lai arī nākotnē gados vecākiem cilvēkiem nodrošinātu pienācīgus ienākumus;

Līdzsvars starp profesionālo dzīvi un pensijas posmu

11. atbalsta Komisijas mērķi — vajadzības gadījumā paaugstināt pensionēšanās vecumu, ievērojot paredzamā mūža ilguma palielināšanos; tā varētu palīdzēt nodrošināt pensiju sistēmu finansiālo noturību. Šajā nolūkā katrā dalībvalstī būs vajadzīgi atšķirīgi praktiskie risinājumi;

12. uzskata, ka, pateicoties elastīgam pensionēšanās vecumam, lēmumu par darba gaitu pārtraukšanu daži cilvēki varētu pieņemt vēlāk, nekā tas būtu bijis iespējams, ja pensionēšanās vecums ir stingri noteikts, un tāpēc jānodrošina profesionālo dzīvi katrs varētu pagarināt, ievērojot personiskos apstākļus;

13. vēlas uzsvērt, ka ir būtiski palielināt vecāka gadagājuma (55–64 gadus vecu) darba ņēmēju līdzdalību darba tirgū. Ja šajā grupā izdotos panākt ievērojamu nodarbinātības līmeņa pieaugumu⁽²⁾, būtiski uzlabotos gan ekonomiskā izaugsme, gan pensijas sistēmu ilgtspēja;

14. norāda, ka ir iespējas ievērojami paaugstināt sieviešu, jauniešu un migrantu nodarbinātības līmeni, un tāpēc uzsver, ka ļoti svarīgi ir paaugstināt nodarbinātības līmeni visās vecuma grupās. Būtiski ir arī uzlabot priekšnosacījumus jauniešu un migrantu agrākai ienākšanai darba tirgū;

⁽¹⁾ CdR 319/2010 fin.

⁽²⁾ Baltajā grāmatā minētie Eurostat dati liecina, ka attiecīgais nodarbinātības līmenis vairākās valstīs ir zemāks nekā 40 %.

15. aicina dalībvalstis un darba devējus īstenot pasākumus, lai atvieglotu un veicinātu vecāka gadagājuma darba ņēmēju palikšanu darba tirgū;

16. atbalsta plašāku, ja tas iespējams, pakāpeniskas pensionēšanās ieviešanu, proti, pakāpenisku pāreju no pilnas slodzes nodarbinātības uz pilnīgu pensionēšanos;

17. norāda, ka līdz ar vecumu ievērojami pieaug iespējamība, ka ilgstošas veselības problēmas vai funkcionāli traucējumi var ierobežot cilvēka darbības (3). Tāpēc ir īpaši svarīgi visas darba dzīves laikā nodrošināt efektīvus pārkvalificēšanās un profesionālās orientācijas pasākumus, kas ļautu vieglāk mainīt darbības jomu un darba vietu, un panākt sabiedrības atbalstu tādām koncepcijām kā mūžizglītība, kā arī aktīvas un veselīgas vecumdienas;

18. uzsver, ka valsts iestādēm un sociālajiem partneriem jāturpina izstrādāt un īstenot papildu pasākumus, lai atbalstītu un veicinātu darba vietu saglabāšanu gados vecākiem darba ņēmējiem un samazinātu vai novērstu atšķirības starp faktisko pensionēšanās vecumu un likumā noteikto pensionēšanās vecumu;

Papildu pensijas

19. norāda, ka darba devēju pensijas var būtiski papildināt valsts pensijas. Tāpēc Eiropas Savienībai jāveicina labas prakses piemēru izplatīšana, lai dalībvalstīs sekmētu darba devēju pensiju sistēmu attīstību un palielinātu to atbalstu pensiju sistēmām, kuras balstās uz vairākiem pilāriem;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis lielāku uzmanību pievērst darba ņēmējiem mazos un vidējos uzņēmumos, kā arī mazkvalificētiem darbiniekiem un darba ņēmējiem, kas nodarbināti uz nestandarta vai strukturāli nestabilu līgumu pamata, jo bieži darba devēju pensiju sistēmas viņiem nenodrošina tādas iespējas kā pārējiem darba ņēmējiem;

21. norāda, ka darba devēju pensiju sistēmas atšķiras no privātajām pensiju uzkrājumu shēmām un pastāv būtiska atšķirība starp darba devēju pensiju plāniem un citiem apdrošināšanas produktiem. Papildu noteikumi attiecībā uz maksātspēju var paaugstināt izmaksas darba devēju pensiju sistēmās, vienlaikus neuzlabojot darba ņēmēju pensionēšanās nosacījumus;

22. uzskata, ka valsts pensiju sistēmām iespējamā apvienojumā ar darba devēju pensiju plāniem ir jābūt spējīgām nodrošināt, ka iedzīvotāji pēc pensionēšanās saglabā pienācīgu dzīves līmeni, taču vienlaikus būtu jāveicina arī privāto uzkrājumu veidošana un līdzdalība trešā pensiju pilārā;

23. norāda, ka varētu ierosināt likvidēt šķēršļus, kas kavē līdzdalību darba tirgū. Ja tiek izmaksātas ar vecumu saistītas

darba devēja pensijas (tādas, piemēram, tiek izmaksātas garantētu ieguvumu shēmās), sadārdzinās vecāka gadagājuma darba devēja pieņemšana darbā un nodarbināšana;

24. norāda: darba devēja pensijas sistēmās bieži vien noteikta prasība, ka attiecīgajā darba vietā jānostrādā zināms laiks, lai varētu iegūt tiesības uz pensiju, taču daudzi gados jauni darba ņēmēji salīdzinoši bieži maina darba vietas vai pat valsti, kurā viņi strādā. Ir svarīgi, lai šo darba ņēmēju pensiju plānā tiktu ieskaitīta visur nopelnītā pensija;

25. principā atbalsta pensiju tiesību pārnēsamību un ar interesi iepazīties ar Komisijas priekšlikumu. Taču jautājums ir ļoti sarežģīts, un ir jāņem vērā ievērojamās atšķirības dalībvalstu pensiju sistēmās. Īpaši svarīgi ir nodrošināt, lai nemazinātos darba devēju gatavība finansēt darba devēju pensijas. Turklāt jāņem vērā arī ietekme uz nodokļiem, likumi par īpašumu sadali u.c.;

26. norāda uz paustajām bažām par dažādu privāto pensiju fondu pārredzamību un ar tiem saistīto izmaksu apmēru un tādēļ vēlētos, ka tiek izstrādāts salīdzinošs pētījums, lai labas prakses piemērus varētu izmantot visā Eiropas Savienībā;

Dzimumu vienlīdzība

27. pauž gandarījumu par to, ka Komisija ir ņēmusi vērā Komitejas ieteikumu (4) lielāku uzmanību pievērst dzimumu vienlīdzības aspektam. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām šis jautājums ir īpaši nozīmīgs, jo daudzās publiskā sektora jomās nodarbinātas galvenokārt sievietes (5);

28. atbalsta Komisijas ieteikumu dalībvalstīs noteikt vienotu pensionēšanās vecumu abiem dzimumiem, lai mazinātu ar dzimumu saistītu diskrimināciju un nodrošinātu sievietēm labākas pensijas;

29. norāda, ka nodarbinātības līmeņa lielās atšķirības starp sievietēm un vīriešiem vecuma grupā no 55 līdz 64 gadiem nozīmē to, ka sevišķa uzmanība jāpievērš dzimumu vienlīdzības aspektam saistībā ar ilgāku profesionālo dzīvi un aktīvām vecumdienām, piemēram, jāparedz pasākumi, kas atvieglotu darba un ģimenes pienākumu apvienošanu;

30. norāda, ka daudzās dalībvalstīs vērojams alternatīvu aprūpes iespēju trūkums, kas it sevišķi sievietēm rada papildu slodzi un bieži ir priekšlaicīgas pensionēšanās cēlonis;

31. uzskata, ka, pieaugot nodarbināto sieviešu skaitam, būs grūtāk nodrošināt piekļuvi kvalitatīvai bērnu un vecāku ļaužu aprūpei; svarīgi, lai vietējām un reģionālajām pašvaldībām pietiktu līdzekļu šo pakalpojumu sniegšanai;

(3) Applica, CESEP un Alphametrics (2007): "Men and women with disabilities in the EU: Statistical analysis of the LFS ad hoc module and the EU-SILC".

(4) CdR 319/2010 fin.

(5) Eurostat (2008): "The Life of Men and Women in Europe – a statistical portrait".

32. norāda, ka dažās dalībvalstīs sievietes vairāk nekā vīrieši cieš no ilgstošām hroniskām slimībām vai veselības traucējumiem un biežāk nekā vīrieši sūdzas par darbības samazināšanos, savukārt citās dalībvalstīs slimības vairāk skar vīriešus. Tāpēc vietējām un reģionālajām pašvaldībām būtu īpaši atbildīgi jārisina tāds jautājums kā labvēlīgas darba vides nodrošināšana to darbiniekiem;

33. norāda, ka iespēja strādāt nepilnu slodzi, piemēram, laikā, kad bērni ir mazi, daudzām personām, ne tikai sievietēm, var būt svarīgs iemesls palikt darba tirgū. Vienlaikus jāgādā, lai cilvēki nebūtu spiesti strādāt nepilnu slodzi, ja viņi to nevēlas, jo tas negatīvi ietekmē pensijas apmēru nākotnē;

34. uzskata, lai ar likumu noteiktais bērna kopšanas atvaļinājums nesamazinātu pensiju, dalībvalstis būtu jāmudina apsvērt iespējas, kā šādu atvaļinājumu ņemt vērā pensijas tiesību aprēķināšanā; tas pats varētu attiekties arī uz militārajā dienestā pavadīto laiku;

Informēšana

35. uzskata, ka reformas jāorientē uz tādu pensijas sistēmu izveidi, kuras ilgtermiņā nodrošinātu stabilitāti. Reformas būs sekmīgas tikai tad, ja iedzīvotāji tās uzskatīs par taisnīgām, un tādēļ sabiedrībai jābūt labi informētai par reālajām problēmām un visiem iespējamajiem to risinājumiem;

36. uzsver: jābūt pieejamai visaptverošai informācijai par pensijām, lai iedzīvotājiem būtu vieglāk pieņemt lēmumus par pensiju plānošanu. Tā kā Eiropas Savienībā valda personu pārvietošanās brīvība, arvien vairāk iedzīvotāju profesionālās dzīves laikā pensiju tiesības uzkrās dažādās valstīs, un tas vēl jo vairāk palielina vispusīgas informācijas nepieciešamību;

37. tāpēc aicina Komisiju apsvērt iespēju izstrādāt kopīgu interneta platformu, kas sniegtu visaptverošu informāciju par pensijām;

Citas piezīmes

38. uzsver, ka pienācīgas pensiju sistēmas ir svarīgas, lai varētu nodrošināt sociālo labklājību, un tām ir būtiska nozīme, lai nepieļautu pārāk lielu finanšu slogu vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

39. lūdz Komisiju nodrošināt, ka šajā jomā turpmāk tās īstenotos pasākumus papildina attiecīgi ietekmes novērtējumi, kuros analizēta arī ietekme uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

40. aicina Komisiju apsvērt, vai nebūtu vēlams koordinēt rīcību pensiju jomā, lietojot atvērto koordinācijas metodi, lai veicinātu personu brīvu pārvietošanos un pensijas sistēmu ilgtspēju.

Briselē, 2012. gada 10. oktobrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Pārskatītā ES stratēģija Baltijas jūras reģionam”

(2012/C 391/03)

REĢIONU KOMITEJA

- uzsver: ES stratēģija Baltijas jūras reģionam ir stabils pamats tam, lai pārbaudītu, kādā mērā konkrēta stratēģija, kas paredzēta plašākam ģeogrāfiskam makroreģionam, var reāli palielināt ES konkurētspēju un nostiprināt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi;
- atzinīgi vērtē centienus panākt, lai uzdevumi, kas izvirzīti ES stratēģijā Baltijas jūras reģionam, būtu labāk saskaņoti ar stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem;
- norāda, ka ekonomiskās kohēzijas un konkurētspējas stiprināšanai vajadzīgas ciešākas saiknes starp pētniecību, inovāciju un rūpniecības nozares dalībniekiem. Reģioniem un augstskolām jāsadarbojas visā Baltijas jūras makroreģionā, lai to padarītu par pārdomātas specializācijas tīklu paraugu;
- uzskata, ka arī turpmāk jāpievērš uzmanība tam, lai atbalstītu uz ilgtspējīgu attīstību virzītas iniciatīvas un izvirzītu vairāk pasākumu nodarbinātības palielināšanai, prasmju uzlabošanai un labklājības un iekļaušanas nostiprināšanai;
- uzsver: lai gan aplūkojamā stratēģija ir ES iekšējā stratēģija, tās panākumi būs atkarīgi no sadarbības ar trešām valstīm un it sevišķi Krieviju;
- uzsver, ka saistībā ar ciešāku ES un Krievijas sadarbību Baltijas jūras reģionā būtu pēc iespējas vairāk jāizmanto “Ziemeļu dimensijas” struktūras;
- pauž bažas par to, ka stratēģijas īstenošanā trūkst pilsētu un reģionu atpazīstamības un ierosina gan stratēģijā, gan atjauninātajā rīcības plānā skaidri norādīt, ka būtisks to īstenošanas elements ir daudzlīmeņu pārvaldības princips;
- uzsver: lai stratēģiju varētu veiksmīgi īstenot visās attiecīgajās valstīs, politiskajiem dalībniekiem ir skaidri jādemonstrē sava apņemšanās un jāuzņemas vadošā loma;
- norāda, ka valstu struktūrfondu programmu ieguldījums ES stratēģijas Baltijas jūras reģionam īstenošanā ir jāprecizē, ņemot vērā atšķirības starp dalībvalstu reģioniem un to attīstības vajadzībām.

Ziņotāja

Pauliina HAIJANEN kdze (FI/PPE), Laitilas pilsētas domes valdes locekle

Atsauces dokuments

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Eiropas Savienības stratēģija Baltijas jūras reģionam"

COM(2012) 128 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada 23. marta paziņojumu un uzskata tajā ierosinātos pasākumus par pirmo soli vajadzīgajā virzienā, kas ļaus palielināt ES Baltijas jūras reģiona stratēģijas mērķtiecīgumu, saskaņot politiku ar finansējumu, precizēt dažādu procesu dalībnieku atbildības jomas un uzlabot komunikāciju;

2. norāda, ka ES stratēģija Baltijas jūras reģionam izstrādāta ar mērķi uzlabot politikas koordināciju un kohēziju starp iesaistītajiem reģioniem, lai varētu labāk risināt kopīgās problēmas, kas skar Baltijas jūras reģionu, un ilgtspējīgā veidā stiprināt tā labklājību. Stratēģija skar jautājumus, kurus reģioni vai dalībvalstis vienas pašas nevar atrisināt. Svarīgākais faktors ir makroreģionā ietilpstošo ES dalībvalstu, reģionu un pilsētu pašvaldību, ES, visa Baltijas reģiona mēroga organizāciju, finanšu iestāžu un nevalstisko struktūru sadarbība un koordinēta rīcība;

3. norāda, ka Reģionu komitejas atzinumā "Vietējo un reģionālo pašvaldību loma stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā" (CdR 72/2011 fin) uzsvērts Baltijas jūras reģiona potenciāls būt par Eiropas "celmlauzi";

4. uzsver: būdama pirmā integrētā makroreģionā stratēģija, ES stratēģija Baltijas jūras reģionam ir stabils pamats tam, lai pārbaudītu, kādā mērā konkrēta stratēģija, kas paredzēta plašākam ģeogrāfiskam makroreģionam, var reāli palielināt ES konkurētspēju un nostiprināt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Domājot par nākamo plānošanas periodu, šī pieredze ir aktīvi jāizmanto īpaši debatēs par Eiropas kohēzijas politiku;

5. norāda uz Eiropas Komisijas nostādni, ka makroreģionālās stratēģijas īstenošanas tā, lai nerastos vajadzība pēc jauniem noteikumiem, jaunām iestādēm un jauna finansējuma; tomēr uzskata, ka būtu vajadzīgi arī "trīs jā-": jāpanāk kopīga vienošanās par makroreģionā spēkā esošo noteikumu piemērošanu un uzraudzību; jāizveido — par to atbildētu ES iestādes — dalībvalstu un vietējo un reģionālo pašvaldību forums, tikls vai teritoriālā kopa, kur piedalītos arī ieinteresētās personas; jāpanāk savstarpēja vienošanās par pieejamo Savienības finanšu resursu konkrētu izmantošanu makroreģionālo stratēģiju izstrādei un ieviešanai;

Saiknes starp makroreģionālu stratēģisku pieeju un stratēģijā "Eiropa 2020" izvirzītajiem mērķiem

6. atzinīgi vērtē centienus panākt, lai uzdevumi, kas izvirzīti ES stratēģijā Baltijas jūras reģionam, būtu labāk saskaņoti ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem. Trīs vispārīgie paziņojumā minētie stratēģijas mērķi — glābt jūru, nodrošināt reģiona pieejamību un palielināt labklājību — saskan ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem, proti, gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Turklāt, raugoties no stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanas viedokļa, ir būtiski uzsvērt reģionālās sadarbības nozīmi inovācijā;

7. norāda: lai īstenotu Baltijas jūras stratēģiju, "Eiropa 2020" pamatiniciatīvas ir jāpārvērš konkrētos pasākumos. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš pamatiniciatīvām "Eiropas digitalizācijas programma" un "Inovācijas savienība", atjauninātajā rīcības plānā vairāk uzsverot attiecīgo mērķu sasniegšanu Baltijas jūras reģionā. ES stratēģija Baltijas jūras reģionam un tajā izvērstie sadarbības tīkli ir lielisks pamats, lai attīstītu reģionālās izpētes un inovācijas stratēģijas, kuru mērķis ir pārdomāta specializācija;

8. mudina gan dalībvalstis, gan vietējā un reģionālā līmeņa ieinteresētās personas pārdomāt jautājumu, kā ES stratēģijas Baltijas jūras reģionam aktualizēto mērķi — palielināt labklājību — kopīgi varētu iedzīvināt konkrētos pasākumos. Nākotnē rīcības plānā būs skaidri jāizklāsta pasākumi, kas veicami, lai palielinātu nodarbinātību, uzlabotu prasmes un nostiprinātu labklājību un iekļaušanu. Patlaban saikne starp rīcības plānu un stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīvām šajās jomās ir vāja;

9. uzskata, ka, īstenojot Baltijas jūras stratēģiju, jāņem vērā stratēģijas "Eiropa 2020" prioritāte "integrējoša izaugsme — tādas ekonomikas veicināšana, kurā ir augsts nodarbinātības līmenis un kura nodrošina sociālo un teritoriālo kohēziju", jo saimnieciskās darbības rezultātu un labklājības ziņā Baltijas jūras reģionā joprojām ir ievērojamas atšķirības; arī turpmāk būtu jāatbalsta gan vides uzlabošanas pasākumi, gan ilgtspējīgu attīstību veicinošās pamatiniciatīvas;

10. uzsver: lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, nākotnē vēl svarīgāk būs paredzēt dažādu finansējuma programmu sinerģiju. Saistībā ar plānoto pētniecības un inovācijas programmu "Apvārsnis 2020" ir vajadzīga cieša un vispusīga saskaņošana ar Baltijas jūras reģiona dalībvalstu izmantotajiem kohēzijas politikas instrumentiem, lai izceltu reģionālo

perspektīvu un mudinātu reģionus palielināt darbību pētniecības un inovācijas jomā;

11. vēlas norādīt, ka ES stratēģija Baltijas jūras reģionam ir devusi jaunas iespējas vietējam un reģionālajam līmenim stiprināt savu reģionālo konkurētspēju un inovācijas potenciālu un veicināt pārdomātu reģionālo specializāciju. Tāpēc reģioniem un augstskolām jāsadarbojas visā Baltijas jūras makroreģionā, lai to padarītu par pārdomātas specializācijas tīklu paraugu, galveno uzmanību pievēršot katra reģiona galvenajiem uzdevumiem un darbības veidiem, kā arī izcilības un kritiskās masas sasniegšanai ar tīklu palīdzību. Šajā ziņā izšķirīga nozīme ir "trīskāršās spirāles" un "četrkāršās spirāles" inovāciju sistēmu attīstīšanai un stiprināšanai sadarbībā ar Baltijas jūras reģiona akadēmiskajām aprindām, publisko sektoru, privāto sektoru un iedzīvotājiem;

12. aicina Baltijas jūras reģiona ES dalībvalstis rosināt pētniecības centrus, lai tie galveno uzmanību veltītu pētniecības jomām, kas sekmē pārdomātu specializāciju pašu reģionā, un dalītos ar savām zināšanām kopējā Baltijas reģiona sadarbības tīklā. Būtu svarīgi šajā pētnieciskajā sadarbībā (piemēram, vides un enerģētikas jautājumos, kas skar kopīgo jūras baseinu) mudināt piedalīties arī ES neietilpstošas valstis, kas robežojas ar Baltijas jūras reģionu;

13. vēlētas norādīt, ka ekonomiskās kohēzijas un konkurētspējas stiprināšanai vajadzīgas ciešākas saiknes starp pētniecību, inovāciju un rūpniecības nozares dalībniekiem. Uzņēmumiem un rūpniecībai, kā arī augstskolām vajadzīgas iespējas aktīvāk iesaistīties visos ar stratēģiju saistītajos pasākumos;

14. iesaka pastiprināt inovāciju un grupējumu (klasteru) sadarbību starp ES valstīm un trešām valstīm, kā arī veicināt Baltijas jūras reģiona sadarbību tirgvedības jomā, lai stimulētu trešo valstu ieguldījumus un tūrisma. Šādi pasākumi, līdzās stratēģijai piemītošajam spēcīgajam vides aspektam, ir reāls solis ceļā uz stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu Baltijas jūras reģionā;

15. uzsver, ka, ņemot vērā iepriekš minēto, šie jautājumi Baltijas jūras reģiona valstīm jāietver savās valsts reformu programmās (VRP) un ka sagatavošanās darbā aktīvi jāiesaistās vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

16. atzīmē, ka ES stratēģijas Baltijas jūras reģionam galvenais mērķis ir samazināt piesārņojumu visvairāk piesārņotajā Eiropas jūrā un attīrīt tās vidi, vienlaikus nodrošinot harmonisku sociālo un ekonomisko attīstību apkārtējos reģionos gan ES, gan trešo valstu teritorijā;

Stratēģijas ārējās dimensijas un sadarbības nozīme

17. uzsver: lai gan aplūkojamā stratēģija ir ES iekšējā stratēģija, tās panākumi būs atkarīgi no sadarbības ar trešām valstīm un it sevišķi Krieviju;

18. vēlētos uzsvērt, ka 2011. gadā Krievija federālā līmenī apstiprināja "Krievijas Ziemeļrietumu apgabala sociālās un ekonomiskās attīstības stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam". Tajā izvirzīti minētā apgabala ekonomikas, infrastruktūras un loģistikas mērķi. Jācer, ka šī stratēģija veicinās ciešāku ES Baltijas jūras reģiona un Krievijas stratēģisko sadarbību, īpaši vides, ekonomikas, transporta, enerģētikas, tūrisma un civilās aizsardzības jomā;

19. uzsver, ka saistībā ar ciešāku ES un Krievijas sadarbību Baltijas jūras reģionā būtu pēc iespējas vairāk jāizmanto "Ziemeļu dimensijas" struktūras. Lai stiprinātu koordināciju starp dažādajiem Baltijas un Barenca jūras reģionu sadarbības mehānismiem, "Ziemeļu dimensijas" politikā visu ziemeļu reģionu uzskata par vienu veselumu;

20. atzinīgi vērtē un atbalsta konkrētos vietējā un reģionālajā līmenī veiktos pasākumus, kuru mērķis ir attīstīt praktisko sadarbību, īpaši ar Sanktpēterburgu un Ļeņingradas apgabalu. Labs šādas augšupējas pieejas piemērs ir tā sauktais "Turku process" — Turku pilsētas, Somijas Dievidrietumu reģiona, Hamburgas un Sanktpēterburgas kopīga iniciatīva;

Daudzlīmeņu pārvaldība un pilsētu un reģionu nozīme stratēģijas īstenošanā

21. atzinīgi vērtē faktu, ka Komisijas paziņojumā, kur izklāstītas galveno ieinteresēto personu (valsts kontaktpunktu, prioritāro jomu koordinatoru, horizontālās rīcības vadītāju un galveno projektu vadītāju) funkcijas un atbildības jomas, ņemts vērā viedoklis, kas izklāstīts RK atzinumā par Baltijas jūras stratēģiju (CdR 255/2009 fin), proti, ka būtu jāstiprina elastīga, taču mērķtiecīga stratēģijas īstenošana un pārvaldība;

22. Komisijas ierosinājumus precizēt stratēģijas pārvaldības struktūru un padarīt to efektīvāku uzskata par soli pareizā virzienā, taču pauž bažas par to, ka stratēģijas īstenošanā trūkst pilsētu un reģionu atpazīstamības; tāpēc ierosina gan stratēģijā, gan atjauninātajā rīcības plānā skaidri norādīt, ka būtisks to īstenošanas elements ir daudzlīmeņu pārvaldības princips;

23. uzsver, ka makroreģionālo stratēģiju sekmīgums visā Eiropā ir lielā mērā atkarīgs no vietējo un reģionālo dalībnieku ieinteresētības un ieguldījuma mērķu sasniegšanā. Būtiski svarīgi ir arī iesaistīt privāto sektoru. Lai stratēģiju varētu veiksmīgi īstenot visās attiecīgajās valstīs, politiskajiem dalībniekiem ir skaidri jādemonstrē sava apņemšanās un jāuzņemas vadošā loma;

24. norāda, ka Baltijas jūras stratēģijas īstenošanā joprojām plašāk jāiesaistās vietējiem un reģionālajiem dalībniekiem. Tas jāņem vērā ne vien stratēģijas rīcības plāna aktualizēšanā, bet arī tad, kad tiek definētas dažādo ieinteresēto pušu funkcijas. Piemēram, patlaban liela daļa prioritāro jomu koordinatoru ir nozaru ministriju vai citu valdības struktūru pārstāvji. Savukārt valsts kontaktpunkti ir tie, kuriem jo īpaši būtu regulāri jāsazinās ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām un organizācijām;

Finansējums. Uzraudzības un novērtēšanas sistēma

25. norāda: lai gan ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam apstiprināja tikai tad, kad pašreizējais ES plānošanas periods jau bija sācies, dažādās struktūrfondu programmas ir ļāvušas īstenot ļoti daudzus projektus, kas atbalsta šo stratēģiju. Būtisks finansēšanas instruments, kurš palīdzējis sekmēt pasākumus, īpaši vietējā un reģionālajā līmenī, ir Baltijas jūras reģionā īstenotās Eiropas teritoriālās sadarbības programmas;

26. vērš uzmanību uz to, ka trūkst tādu finansēšanas instrumentu, kas būtu piemēroti starptautiskiem un daudzpusējiem projektiem. Ja tiek izmantoti dažādi finanšu avoti, problēmas rada fakts, ka ar finansējumu saistītus lēmumus par katru no partneriem pieņem atšķirīgā laikā, un tas ievērojami palēnina projekta īstenošanu. Lēmumi par finansēšanu ne vienmēr tiek koordinēti, un daži partneri paliek bez atbalsta; tas var kavēt projekta uzsākšanu;

27. uzskata: ir svarīgi Eiropas Komisijas 2011. gada oktobrī publicētajos regulu priekšlikumos iekļaut prasību, ka dalībvalstīm, kad tās izstrādā un īsteno jaunas struktūrfondu programmas, jāņem vērā iespējamā makroreģionālā stratēģija, un uzsver, ka īpaši jaunajai starpvalstu Baltijas jūras reģiona programmai jāaskan ar prioritātēm, kas izvirzītas ES stratēģijā Baltijas jūras reģionam. Lai izvairītos no liekas aizkavēšanās jau uzsāktajos projektos, nākamā perioda plānošana būtu jāsāk 2014. gada pašā sākumā;

28. norāda, ka valstu struktūrfondu programmu ieguldījums ES stratēģijas Baltijas jūras reģionam īstenošanā ir jāprecizē, ņemot vērā atšķirības starp dalībvalstu reģioniem un to attīstības vajadzībām. Ārkārtīgi plašas iespējas stratēģijas mērķu īstenošanā pavērtu tas, ja valstu programmu pasākumos īpaša uzmanība tiktu pievērsta pārdomātas reģionu specializācijas veicināšanai. Līdzīgi arī partnerības līgumā, ko dalībvalsts slēdz ar Eiropas Komisiju, būtu jāiekļauj atsauce uz ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam;

29. uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt Komisijas paziņojumā ierosināto sākumkapitālu kā projektu sadarbības veicināšanas līdzekli, jo tādējādi gan vietējās un reģionālās ieinteresētās

personas, gan organizāciju un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji vairāk piedalītos ar projektiem saistītos pasākumos;

30. uzsver, ka nākotnē būs svarīgi, lai finansējums tiktu virzīts uz pasākumiem, kas tieši kalpo stratēģijas īstenošanai, un lai būtu iespējams kombinēt dažādus finansēšanas veidus. Papildus publiskajam finansējumam jāstimulē gan dažādu finanšu iestāžu piedāvāto pakalpojumu izmantošana, gan jāuzsver privātā finansējuma nozīme. Jāizstrādā tādi praktiski risinājumi, kas projektos, ko finansē no valstu struktūrfondu programmām, dotu iespēju iekļaut vairāk uz starptautisku sadarbību orientētu pasākumu;

31. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumā ierosinātos rādītājus stratēģijas īstenošanas uzraudzībai, bet uzsver, ka uzraudzības un novērtēšanas sistēmai jābūt pēc iespējas vienkāršākai un ka tās pamatā jābūt rādītājiem, kas atspoguļo faktiskos uz stratēģiju balstītā sadarbībā gūtos rezultātus. Reģionu komiteja ir gatava piedalīties debatēs par rādītāju noteikšanu un izvēli;

Informācijas aprites veicināšana un ieinteresēto personu iesaistīšana

32. uzsver: lai īstenotu makroreģionālās stratēģijas, jānodrošina pārredzams lēmumu pieņemšanas process, vispusīga informācijas apmaiņa un vienotas prakses izstrāde visos līmeņos. Informācijas plūsma ir jāuzlabo gan pašās Baltijas reģiona dalībvalstīs gan starp tām. Tas veicinās plašāku līdzdalību stratēģijas mērķu īstenošanā;

33. uzsver, ka plašāka informācija par stratēģiju arī ļautu sabiedrībai vairāk zināt par ES darbību. Stratēģijai veltītās tīmekļa vietnes un stratēģijas atjaunotā rīcības plāna sabiedriskā apspriešana ir solis pareizā virzienā;

34. ierosina Komisijai sistemātiski apkopot un publicēt informāciju par finansēšanas programmām, lai finanšu konsultācijas gan valsts, gan vietējā līmenī varētu sniegt centralizēti. Patlaban problēmas rada tas, ka projektos ieinteresētajām pusēm nav pietiekami pieejama informācija. Zināšanas par atbilstošiem finansēšanas līdzekļiem būtu jāizplata efektīvāk — tā, lai ieinteresētajām pusēm nebūtu grūti izvēlēties savām vajadzībām piemērotus instrumentus;

Secinājumi

35. norāda, ka ES stratēģija Baltijas jūras reģionam dalībvalstīm, reģioniem un pilsētām sniedz jaunas iespējas stiprināt reģionālo konkurētspēju un inovāciju, kā arī veicināt pārdomātu reģionālo specializāciju. Stratēģija ir palielinājusi arī vietējo un reģionālo dalībnieku vispārējo ieinteresētību un līdzdalību Baltijas jūras reģionā notiekošajā sadarbībā un ir stiprinājusi un veicinājusi jaunus sadarbības veidus;

36. ierosina, ka Reģionu komiteja, pamatojoties uz atjaunināto rīcības plānu, ko plānots publicēt 2012. gada nogalē, varētu turpināt aktīvi uzraudzīt ES stratēģijas Baltijas jūras reģionam īstenošanu un savus novērojumus un secinājumus darīt zināmus plašākās debatēs par makroreģionālajām stratēģijām, jo īpaši saistībā ar ES nākamo plānošanas periodu (2014–2020).

Briselē, 2012. gada 10. oktobrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Enerģētikas ceļvedis 2050”

(2012/C 391/04)

REĢIONU KOMITEJA

- prasa pienācīgi atzīt vietējo un reģionālo pašvaldību lomu un to atbalstīt ar attiecīgiem līdzekļiem un spējām, kā arī atbilstīgiem pārvaldības instrumentiem, jo pašvaldības veic svarīgas funkcijas vai nu tieši kā vietējo ilgtspējīgu energoresursu projektu partneres, vai saistībā ar jaunu infrastruktūru plānošanu, atļauju izsniegšanu, ieguldījumiem, publisko iepirkumu, ražošanu un enerģijas patēriņa pārvaldību;
- vēlreiz uzsver, ka prioritātei vajadzētu būt atjaunīgās enerģijas, kura ražota vietējā līmenī no decentralizētiem un daudzveidīgiem avotiem (piemēram, vēja, ūdens, saules, ģeotermālā un biomasas enerģija), integrēšanai sadales tīklā, tādējādi enerģijas transportu un sadales infrastruktūru padarot viedākas (*smart grid*), un tas ir priekšnoteikums efektīvai konkurencei, kas galapatērētājiem var dot faktisku labumu;
- uzsver: lai nodrošinātu aizvien vairāk nepieciešamo enerģētikas sistēmas elastību, visos sprieguma līmeņos ir vajadzīgas uzkrāšanas tehnoloģijas, kas būtu piemērotas un — kā, piemēram, hidroakumulācijas stacijas — ļauj uzkrāt pārpalikumus un vēlāk tos atkal ievadīt apjomīgā elektrotīklā; tāpēc jāizstrādā un jāpielieto stratēģiski instrumenti, ar kuriem veicina ar tehnoloģijām saistīto pētniecību un to ieviešanu;
- iesaka nozīmīgāku lomu piešķirt informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT), kas atvieglo jauninājumu pārņemšanu, pavairo informāciju un ļauj rast enerģijas patēriņa risinājumus tādās stratēģiskās nozarēs kā “viedās pilsētas”, kas ietver ar ilgtspējīgu mobilitāti saistītu politiku, viedās sadales infrastruktūras (*smart grids*) un ilgtspējīga būvniecība;
- uzsver, ka steidzami, proti, līdz 2014. gadam, ir jāpabeidz veidot iekšējo enerģijas tirgu, kas veicinātu drošību energoapgādē par pieejamām cenām, līdz 2015. gadam jānovērš dažu dalībvalstu izolācija enerģētikas jomā un jānodrošina reģionu rīcībā esošo resursu taisnīgs līdzsvars, kā arī jāpildinveido un jāuzlabo Eiropas enerģētikas nozares darbības pamatnosacījumi, lai varētu ierobežot ar enerģētikas sistēmas pārveidošanu saistītās papildu izmaksas.

Ziņotājs	Ugo CAPPELLACCI kgs (IT/PPE), Sardīnijas reģiona priekšsēdētājs
Atsauces dokuments	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Enerģētikas ceļvedis 2050"
	COM(2011) 885 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

A. ES stratēģija energosistēmu pārveidošanai

1. piekrīt, ka nepieciešams steidzami noteikt tādu ES ilgtermiņa stratēģiju enerģētikas nozarei, kas reāli var veicināt Eiropas Savienības dekarbonizācijas mērķa īstenošanu līdz 2050. gadam. Energosistēmas pārveidošana ir ne tikai atbildība pret nākamajām paaudzēm, bet arī konkrēta iespēja ES izaugsmei, attīstībai, nodarbinātībai, konkurētspējai un energoneatkarības stiprināšanai;

2. atzinīgi vērtē "Enerģētikas ceļvedi 2050", tomēr uzskata, ka tas nav pietiekami precīzs un skaidrs, lai jau pašlaik un pēc 2020. gada dalībvalstu, reģionālo un vietējo pašvaldību, kā arī ieguldītāju lēmumus virzītu uz jauno enerģētikas modeli un nodrošinātu pietiekamu plānošanas drošību, un vienlaikus uzsver, ka tagad jāpieņem konkrēti pasākumi. Piemēram, būtu jāapsver iespēja aizliegt valsts atbalsta piešķiršanu izrakteņu kurināmajam;

3. norāda, ka ceļvedī trūkst novērtējuma par sākuma stāvokli attiecībā uz mērķiem, kas enerģētikas stratēģijā 2020. gadam noteikti šai desmitgadei, tāpēc vispirms būtu jāveic šāds novērtējums un tikai tad jānosaka ceļveža pēdējā secinājumā minētie mērķi un politiskais satvars 2030. gadam. Turklāt energosistēmas pārveidošanas procesam būtu jānosaka starpposmi (2030. un 2040. gads) atbilstoši emisiju samazināšanas mērķiem, kas paredzēti "Ceļvedī virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā" ⁽¹⁾. Posmos sadalītā procesā varētu izmantot pārejas kurināmā/enerģijas avotus, kas sekmētu pakāpenisku pārveidi un vienlaikus garantētu energoapgādes neatkarību un drošību. Turklāt tas atvieglotu konkrētu rezultātu sasniegšanu, kā arī pasākumu īstenošanas gaitas pārraudzību un novērtēšanu;

4. uzskata, ka no tehnoloģijām neatkarīga pieeja, kas pieņemta dokumentā, nav atbilstīga un tā ir jāpārskata, lai, ņemot vērā pašreizējo pieredzi un zināšanas par atjaunojamiem enerģijas avotiem un novatoriskām tehnoloģijām, ilgtermiņā par

prioritāriem noteiktu tās pieejas, tehnoloģijas un kurināmos, kuru rezultāti ir pārliecinoši un piemērojamība — ilgtspējīga un droša. Turklāt ilgtspējīgā energosistēmas pārveidošanā nevar ignorēt ne to, ka pašreizējā ekonomikas krīze ir mainījusi resursu pieejamību, ne arī vides un sociālās sekas, kas var rasties;

5. ir pārliecināta par vides un sociālās politikas savstarpējās atkarības vērtību; tāpēc šajā sakarā ir jānodrošina, lai vidējā termiņā un ilgtermiņā visiem būtu vienlīdzīga piekļuve drošai, ilgtspējīgai enerģijai, kas pēc iespējas mazāk ietekmētu vidi, un lai visiem būtu pieejami mājāsaimniecību patēriņa kontroles līdzekļi un līdzekļi, kas ir piemēroti atjaunojamās enerģijas ražošanai vietējā līmenī un par saprātīgām cenām;

6. prasa iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības tādu politiku izstrādē kā, piemēram, enerģijas dekarbonizācijas politika energoefektivitātes, patēriņa pārvaldības, ražošanas un jauno tehnoloģiju jomā, kā arī pārskatīt ceļvedi atbilstoši vietējo un reģionālo pašvaldību potenciālam un vajadzībām un piesaistīt resursus, spējas un pārvaldības instrumentus atbilstoši vietējo un reģionālo pašvaldību svarīgajai lomai;

B. Teritoriālās ietekmes novērtējums un sociālā ietekme

7. norāda, ka energosistēmu pārveidošana būs saistīta ar katrā reģionā atšķirīgiem centieniem un sekām atkarībā no attiecīgā reģiona enerģētiskā profila un tam pieejamajiem resursiem, un ka ekonomiskās, finanšu un administratīvās izmaksas, ko Eiropas rīcība var radīt enerģētikas jomā, jāpamato, balstoties uz precīzu ietekmes novērtējumu, kurā ir pienācīgi ievērotas vietējās un reģionālās īpatnības, it īpaši izolācijas aspekti enerģētikas jomā;

8. piekrīt, ka energosistēmu strukturālās pārmaiņas ietver infrastruktūras izveidi un/vai modernizāciju, bet norāda, ka šīs pārveidošanas izmaksas dažādos ES reģionos var nebūt vienlīdzīgas. Tas savukārt varētu apdraudēt sociālo kohēziju;

9. iesaka izstrādāt instrumentus, ar kuriem var izvērtēt energosistēmu pārveidošanas iedarbību vietējā un reģionālā līmenī gan ekonomikas, gan sociālajā un vides aspektā. Tāpēc Komiteja atgādina, ka ir svarīgi palielināt to vizizplatītāko makroekonomisko rādītāju kvalitāti un tvērumu, kas tiek izmantoti, lai

⁽¹⁾ COM(2011) 112 final.

novērtētu politikas efektivitāti; šajos rādītājos jāiekļauj, no vienas puses, enerģētikas tematika ilgtspējības aspektā un, no otras puses, sociālā un vides dimensija, kas atspoguļo atšķirības saistībā ar sociālo kohēziju, piekļuvi pamatprecēm un pakalpojumiem par pieņemamām cenām, veselības stāvokli, nabadzību, tostarp enerģētisko nabadzību, dabas resursiem un dzīves kvalitāti kopumā;

C. Vietējo un reģionālo pašvaldību loma

10. ir pārliecināta: lai sasniegtu globālus mērķus enerģētikas nozarē, ir jāīsteno iniciatīvas vietējā līmenī. Šajā sakarā Komiteja uzsver, ka teritoriālie mērķi jau ir efektīvi izmantoti vairākās vietējās un reģionālajās pašvaldībās, piemēram, kā energosistēmas pārveidošanas daudzlīmeņu pārvaldības izpausme;

11. uzsver, ka jaunajā energosistēmā liela nozīme ir pārrobežu sadarbībai un solidaritātei un tātad arī koordinācijai Eiropas līmenī. Jāpieliek pūliņi visos pārvaldības līmeņos, un tas nevar notikt bez ciešas sadarbības ar reģionālajām un vietējām pašvaldībām. Tāpēc ir skaidri jādefinē uzdevumi un mijiedarbības mehānismi;

12. prasa pienācīgi atzīt vietējo un reģionālo pašvaldību lomu un to atbalstīt ar attiecīgiem līdzekļiem un spējām, kā arī atbilstīgiem pārvaldības instrumentiem, jo pašvaldības veic svarīgas funkcijas vai nu tieši kā vietējo ilgtspējīgu energoresursu projektu partneres, vai saistībā ar jaunu infrastruktūru plānošanu, atļauju izsniegšanu, ieguldījumiem, publisko iepirkumu, ražošanu un enerģijas patēriņa pārvaldību. Turklāt, lai nodrošinātu sociālo dialogu un sociālo partneru iesaisti, kas ir ieteikta ceļvedī pārmaiņu pārvaldīšanai, ir nepieciešamas vietējo un reģionālo pašvaldību spējas plaši izplatīt informāciju un darboties kā starpniekiem. Tāpēc šīs pašvaldības ir ne vien nepārprotami jāatzīst, bet arī efektīvi jāatbalsta;

13. iesaka turpināt atbalstīt vietējā līmenī jau veiktos pasākumus un paraugpraksi, paplašinot līdzdalības līmeni un iesaistīšanos katrā sadarbības veidā, piemēram, Pilsētu mēru pakta vai citu starpreģionālu, valstu vai starptautisku struktūru ietvaros, atbalstot tā virzošo lomu, kas veicina pārmaiņas, stimulē vietējās ekonomikas attīstību un veido informācijas un sadarbības tīklus;

D. Energoefektivitāte, energotaupība un atjaunojamie enerģijas avoti

14. piekrīt, ka prioritāri ir nepieciešams popularizēt enerģijas taupīšanu un tādējādi samazināt enerģijas pieprasījumu, veicinot iedzīvotāju izpratni, izglītošanu un attieksmes maiņu, kā arī atbalstīt jaunu tehnoloģiju izstrādi, kas spēj nodrošināt resursu efektīvāku patēriņu un lielāku ekonomikas izaugsmi, konkurētspēju un nodarbinātību, un dalībvalstīm atbalstīt enerģijas pašapgādes sistēmas, lai sekmētu visracionālāko iespējamo enerģijas izmantošanu, enerģijas sadales sistēmas izveidi un iedzīvotāju efektīvāku iesaisti lēmumu par enerģijas veidu un izmantošanu pieņemšanā. Ņemot vērā to, ka ekonomikas izaugsme ir

jānodala no enerģijas patēriņa, Komiteja uzsver, ka patēriņa samazinājumu, kas saistīts ar procesu lielāku efektivitāti un energotaupību, var uzskatīt par attīstības, nevis lejupslīdes rādītāju, un tas var labvēlīgi ietekmēt ekonomiku;

15. atkārtoti pauž atbalstu uzskatam, ka energoefektivitāte ir viens no izšķirīgajiem pasākumiem, lai īstenotu emisiju samazināšanas mērķus, kas noteikti 2050. gadam. Komiteja piekrīt, ka jānosaka vērienīgāki energoefektivitātes pasākumi un stratēģijas, kas nodrošina optimālu rentabilitāti, un uzskata, ka būtu lietderīgi noteikt saistošas normas Eiropas līmenī. Vienlaikus tā norāda, ka ir steidzami jārikojas jomās, kas jau tagad varētu ievērojami veicināt enerģijas ietaupīšanu (piemēram, uzlabota ēku energoefektivitāte un ilgtspējīgā mobilitāte);

16. uzskata, ka enerģijas pārveides jomā steidzami nepieciešamo pasākumu noteikšanā un īstenošanā noteikti jānodrošina pasākumu saskaņotība, ņemot vērā ilgtspēju. Jāizvērtē riski, lai progress vienā jomā neradītu negatīvu ietekmi citās jomās;

17. atbalsta viedokli, ka ar ilgtspējīgiem tirgus mehānismiem tiek radīta vērtība enerģijas ietaupījumiem, kā tas tika izpētīts "2011. gada energoefektivitātes plānā" ⁽²⁾;

18. atzinīgi vērtē to, ka visu dekarbonizācijas scenāriju kopīgā iezīme ir no atjaunojamiem avotiem iegūtās enerģijas kvotas acīmredzams pieaugums jau 2030. gadā un ka 2050. gadā tiks sasniegts atjaunojamo enerģijas avotu pārsvars salīdzinājumā ar citām tehnoloģijām. Komiteja tomēr pauž bažas, ka nevienā no ceļvedī iekļautajiem scenārijiem nav ņemti vērā integrēti risinājumi, kuros apvienoti atjaunojamie enerģijas avoti un energoefektivitāte, lai palielinātu pārveidošanas procesa noturību virzībā uz tādu enerģētiskās sistēmas attīstības scenāriju, kurā fosilie enerģijas avoti vairs netiek izmantoti, un virzītos uz sistēmas dekarbonizāciju. Lai arī ceļvedī atzīts, ka enerģija no atjaunojamiem avotiem ir svarīga apkures un dzesēšanas nozarē, Komiteja pauž nožēlu, ka nav padziļināti analizēta prioritārā loma, ko minētajai nozarei, kas būtiski ietekmē kopējo enerģijas patēriņu, vajadzētu īstenot (i) enerģētikas sistēmas dekarbonizācijā līdz 2050. gadam un līdz ar to (ii) pašreizējo un turpmāko enerģētikas politikas pasākumu izstrādē;

19. vēlreiz uzsver piezīmes, kas izteiktas 2011. gada 30. jūnija un 1. jūlija atzinumā CdR 7/2011 "Enerģētikas infrastruktūras prioritātes 2020. gadam un pēc tam", un prioritātes saistībā ar enerģijas transportēšanas tīklu izveides sekmēšanu un atjaunīgās enerģijas integrēšanu sadales tīklā jāpiešķir enerģijai, kura ražota vietējā līmenī no decentralizētiem un daudzveidīgiem avotiem (tostarp, piemēram, vēja, ūdens, saules, ģeotermālā un biomasas enerģija), tādējādi enerģijas transportu un sadales infrastruktūru padarot viedākas (*smart grid*), un tas ir priekšnoteikums efektīvai konkurencei, kas galapatērētājiem var dot faktisku labumu. Lai nodrošinātu aizvien vairāk nepieciešamo enerģētikas sistēmas elastību, visos sprieguma līmeņos ir

⁽²⁾ COM(2011) 109 final.

vajadzīgas uzkrāšanas tehnoloģijas, kas būtu piemērotas un — kā, piemēram, hidroakumulācijas stacijas — ļauj uzkrāt pārpalikumus un vēlāk tos atkal ievadīt apjomīgā elektrotīklā; tāpēc jāizstrādā un jāpielieto stratēģiski instrumenti, ar kuriem veicina ar tehnoloģijām saistīto pētniecību un to ieviešanu;

E. Tradicionālie enerģijas avoti (gāze, akmeņogles, nafta) un netradicionālie enerģijas avoti, kā arī kodolenerģija

20. piekriņ, ka ir jānodrošina piegādes avotu daudzveidība, lai saglabātu energoapgādes drošību. Komiteja vērš uzmanību uz to, cik svarīgas ir precīzas pamatnostādnes pārejas posmam, kurā tradicionālajiem enerģijas avotiem (gāzei, akmeņoglēm, naftai), ņemot vērā CO₂ ziņā efektīvākos un ilgtspējīgākos veidus un īpaši uzsvērt tā uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas, var būt papildinoša nozīme energosistēmas dekarbonizācijas procesā, kamēr tiek radītas pārmaiņām vajadzīgās tehnoloģijas, infrastruktūras un paradumi;

21. pauž bažas par to, ka liela nozīme stratēģijā ir piešķirta tehnoloģijām, kas vēl nav pieejamas tirdzniecībā, un, lai saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem un apsverot iespējamo vajadzību pēc regulējuma, kā tas ir slānekļa gāzes gadījumā, izvērtētu iespējamās ilgtermiņa un īstermiņa ekoloģiskās un sociālās sekas, iesaka ES līmenī izpētīt un apspriest netradicionālo gāzes avotu (piemēram, slānekļa gāzes) izmantošanu, kā arī tādu tehnoloģiju izmantošanu, kuru riska faktori vēl nav pilnībā izvērtēti vai pārbaudīti un kurām var būt pārrobežu raksturs. Tāpēc Komiteja atzinīgi vērtē Komisijas ieceri veicināt tādu tehnoloģiju izpēti, kas var sekmēt enerģijas pārstrādes procesu dekarbonizāciju, un ierosina aprites cikla analīzi iekļaut kā svarīgāko novērtējuma aspektu lēmumu pieņemšanā;

22. uzskata, ka ļoti kritiski jāvērtē "Enerģētikas celvedis 2050" ilustrētā dekarbonizācijas un kodolenerģijas kauzālā saikne un pieņēmums, ka kodolenerģija veicina sistēmas izmaksu samazināšanos un elektroenerģijas cenu pazemināšanos, lai arī tiek atzīts, ka "drošības izmaksas un esošo spēkstaciju ekspluatācijas pārtraukšanas un atkritumu apglabāšanas izmaksas, visticamāk, palielināsies". Komiteja tāpēc aicina īpašu uzmanību veltīt ilgtermiņa attīstības scenārijiem, kuros uzsvars likts uz līdz šim neizmantotiem atjaunīgiem enerģijas avotiem, un ņemt vērā, ka sabiedrībā augošo bažu par kodoldrošību dēļ var samazināties privātā sektora ieguldījumi šajā nozarē; tādējādi radot nepieciešamību pēc lielāka ieguldījuma no publiskā sektora puses subsīdiu vai augstāku elektroenerģijas cenu veidā, kas vissmagāk skartu mūsu sabiedrības nabadzīgāko daļu;

F. Ieguldījumi un piekļuve finansējumam

23. uzskata, ka pamatprincipu kopuma noteikšana ieguldījumiem vismaz līdz 2030. gadam var palielināt celveža efektivitāti un radīt priekšnoteikumus lielākai noteiktībai tirgū gan privātajiem, gan institucionālajiem dalībniekiem, it sevišķi ja tas attieksies arī uz valstu ieguldījumu mērķiem, kuros ņemti vērā vietējo

un reģionālo pašvaldību rīcības plāni. Turklāt lielāka noteiktība attiecībā uz ieguldījumiem varētu sekmēt 2020. gada mērķu īstenošanu; tas it īpaši skar energoefektivitātes un energotauības mērķus, jo šajā jomā jāiegulda lielāks darbs. Pamatprincipu kopumu varētu uzlabot arī tad, ja Eiropas mērogā kartografētu energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas nozaru kompetences. Tas ļautu ieguldījumus virzīt uz izaugsmes dinamikas un šo nozaru dalībnieku atbalstīšanu;

24. it īpaši aicina skaidri noteikt resursus, ar kuriem veicina decentralizētus ieguldījumus ilgtspējīgas enerģijas jomā (patērīna un atjaunojamās enerģijas ražošanas pārvaldība), un kuri sekmē resursu efektīvu izmantošanu un "zaļās" ekonomikas un "zaļo" darba vietu attīstību vietējā un reģionālajā līmenī. Turklāt Komiteja aicina noteikt papildu finanšu instrumentu, kas tiktu pārvaldīts decentralizēti un atvieglotu ilgtspējīgas enerģētikas rīcības plānu (SEAP) īstenošanu, un sniegt atbalstu (saimniecisku un leģislatīvu) maziem decentralizētiem atjaunojamo enerģijas avotu enerģijas ražotājiem, tostarp vietējām un reģionālajām pašvaldībām, lai atvieglotu to iekļaušanu tīklā;

25. iesaka pagarināt un izvēst programmas "Saprātīga enerģija Eiropai" pozitīvo pieredzi un skaidri noteikt kārtību, kā izmantot nozīmīgu finansējuma kvotu, kas pieejama kohēzijas politikas ietvaros. Komiteja arī uzskata, ka struktūrfondu ietvaros jāpiešķir līdzekļi, lai atvieglotu vietējā līmeņa sadarbību, kuras mērķis ir zemu oglekļa emisiju un augstas energoefektivitātes tehnoloģiju decentralizēta attīstība; savukārt Sociālā fonda ietvaros līdzekļi īpaši jāpiešķir, lai izveidotu tādu cilvēk-kapitālu, kas gan saistībā ar risinājumiem, gan tehnoloģijām un to ieviešanai paredzētājam partnerībām spēj plānot, pārvaldīt un sniegt tehnisko palīdzību enerģētikas jautājumos;

26. uzskata, ka vietējām pašvaldībām arī turpmāk jāspēj izmantot vienkāršota piekļuve Eiropas Investīciju bankas finansējumam, kas paredzēts ilgtspējīgai enerģijai. Par prioritāriem vajadzētu noteikt tos projektus, kas reģiona ilgtspējīgas attīstības interesēs apvieno energoefektivitāti un no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtu enerģiju, vienlaikus vienkāršojot procedūras un atvieglot mazāko pašvaldību piekļuvi finansējumam;

27. īpaši norāda uz to, ka ar valstu pasākumiem vien nepietiek, lai efektīvi finansētu energoinfrastruktūru, tāpēc ierosina enerģijas jomas projektiem piešķirt lielāku finansiālo atbalstu, it īpaši, lai plašāk izmantotu risinājumus, kuros enerģiju iegūst no atjaunojamiem avotiem, arī saistībā ar ēku apkuri un dzesēšanu;

28. ierosina izstrādāt stratēģiju, kas ļautu atbalstīt klasteru un reģionālo partnerību izveidi, kā arī atbalstīt jau pastāvošo partnerību sadarbību, jo vairākos reģionos tās jau ir sevi apliecinājušas kā noderīgi instrumenti "zaļo" enerģijas tirgu un energoefektivitātes attīstībai, ieguldījumu piesaistei un jaunu profesionālo iemaņu un darba vietu radīšanai;

G. Pētniecība, inovācija un ieviešana

29. piekrīt, ka ES līmenī ir jāsekmē stingrs atbalsts inovācijai un pētniecībai, jo Komiteja ir pārliecināta, ka novatorisku, efektīvāku un lētāku tehnoloģiju attīstība var veicināt lielāku noteiktību nozarē un piesaistīt kapitālu, arī racionāli piešķirt līdzekļus jaunās programmas "Apvāršnis 2020" ietvaros;

30. stingri uzsver, ka jaunās pētniecības programmas "Apvāršnis 2020" mērķiem un prioritātēm jābūt saskaņotām ar "Enerģētikas ceļvedi 2050";

31. uzskata, ka vairāk jāveicina inovācija un pētniecība maza apjoma enerģijas ražošanas jomā. Tas attiecas, piemēram, uz elektroenerģijas ieguvu no mazākām ūdenstecēm, vēja enerģijas izmantošanu individuālām mājāsaimniecībām vai mazām mājāsaimniecību grupām un lokalizētas saules enerģijas vai, ja iespējams, siltuma ieguvu no karstajiem avotiem;

32. vēlētos, ka pētniecībā un izstrādē lielāka uzmanība tiktu pievērsta iespējām izmantot jūras enerģiju (viļņu un plūdmaiņu enerģiju), kam ir milzīgs potenciāls attiecībā uz drošu, neapdraudētu un ilgtspējīgu energoapgādi.

33. ierosina, pamatojoties uz dažādu reģionu paraugpraksi, izstrādāt atdarināmus mehānismus, kas ļautu radīt inovācijas klasterus, teritoriālās inovācijas platformas enerģētikas jomā vai citas publiskā un privātā sektora partnerības starp vietējām un reģionālajām pašvaldībām, akadēmiskajām aprindām un rūpniecību. Šādi partnerības veidi varētu būt reģionālās attīstības un vietējās ekonomikas svarīgi attīstības instrumenti, lai vietējā līmenī nodrošinātu inovāciju un tehnoloģiju labāku pielāgojamību, pieejamību un rentabilitāti;

34. uzskata, ka šis ceļvedis būtiski ietekmēs lauksaimniecības un mežsaimniecības politiku un ka tāpēc būs nepieciešams

atbalstīt pētījumus, kas šim nozarēm ļautu pielāgoties un pilnveidoties, lai uzlabotu to atbilstību ilgtspējas kritērijiem;

35. iesaka nozīmīgāku lomu piešķirt informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT), kas atvieglo jauninājumu pārņemšanu, pavairo informāciju un ļauj rast enerģijas patēriņa risinājumus tādās stratēģiskās nozarēs kā "viedās pilsētas", kas ietver ar ilgtspējīgu mobilitāti saistītu politiku, viedās sadales infrastruktūras (*smart grids*) un ilgtspējīga būvniecība;

36. ierosina, it īpaši no dalībvalstu puses, uzsvērt speciālistu apmācības un pētniecības nozīmi, lai varētu labāk izmantot kvalificētus resursus un studiju programmas, kas ir piemērotas darbam ar efektīvām nākotnes tehnoloģijām, un spētu ieviest inovācijas un īstenot stratēģiskus plānus;

H. Iekšējais un pasaules tirgus

37. uzsver, ka steidzami, proti, līdz 2014. gadam, ir jāpabeidz veidot iekšējo enerģijas tirgu, kas veicinātu drošību energoapgādē par pieejamām cenām, līdz 2015. gadam jānovērš dažu dalībvalstu izolācija enerģētikas jomā un jānodrošina reģionu rīcībā esošo resursu taisnīgs līdzsvars, kā arī jāpilnveido un jāuzlabo Eiropas enerģētikas nozares darbības pamatnosacījumi, lai varētu ierobežot ar enerģētikas sistēmas pārveidošanu saistītās papildu izmaksas;

38. iesaka tālāk attīstīt oglekļa kvotu tirdzniecības sistēmu, radikāli mainot kvotu bezmaksas piešķiršanas procedūru, kas savā pašreizējā formā darbojas pretēji ETS regulējuma mērķiem, jo kvotu cena tādējādi tiek uzturēta pārmērīgi zemā līmenī. Šajā sakarā būtu jāņem vērā to rūpniecības dalībnieku stāvoklis, kuri darbojas starptautiskajos tirgos un kuru konkurētspēju varētu ietekmēt oglekļa emisiju pārvirze uz trešām valstīm.

Briselē, 2012. gada 10. oktobrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Pielāgošanās klimata pārmaiņām un reģionālie risinājumi: piekrastes reģionu piemērs”

(2012/C 391/05)

REĢIONU KOMITEJA

- ir pārliecināta, ka, neraugoties uz ielgušo valsts parāda krīzi dažās eurozonas valstīs, ekonomikas un sociālo aspektu dēļ steidzami jāveicina pielāgošanās piekrastes reģionos, ņemot vērā arī, ka rīcības trūkums radīs vēl lielāku slogu; uzskata, ka nākamajai Eiropas pielāgošanās stratēģijai jābūt pietiekami detalizētai, lai ņemtu vērā reģionālās atšķirības;
- atzīst, ka kompleksas piekrastes teritorijas pārvaldības (KPTP) instrumentam ir liela nozīme, jo tas atvieglo politikas pasākumu integrāciju piekrastes reģionos, it sevišķi runājot par tādiem vēl nereglamentētiem jautājumiem kā erozija, pielāgošanās klimata pārmaiņām un “zaļā” infrastruktūra, un sekmē reģionālo sadarbību starp vietējiem dalībniekiem, piemēram, pamatojoties uz tādu iniciatīvu kā Sardīnijas harta Vidusjūras baseinam;
- uzsver, ka tādu instrumentu izstrāde, kuri ļauj izvērtēt pielāgošanās izmaksas un ieguvumus, var dot ievērojamu impulsu vietējiem un reģionālajiem politiskajiem procesiem, kas attiecīgajā reģionā ir plānošanas un pasākumu pamatā, un radīt nosacījumus saimnieciski izdevīgāku stratēģiju izstrādei;
- atgādina, ka pastāv iespēja regulāri uz klausīt tās viedokli par Eiropas un starptautiskām sarunām klimata jomā, un tāpēc pauž vēlmi (i) tikt iesaistīta Eiropas līmeņa darba grupā, kas nodarbosies ar pielāgošanās jautājumu un pievērsīsies apgabaliem ar pastāvīgiem nelabvēlīgiem apstākļiem, tostarp apstākļiem, ko izraisījušas klimata pārmaiņu sekas, un, konkrēti, piekrastes rajoniem, salām, kalnu reģioniem un tālākajiem reģioniem, un (ii) iegūt novērotājas statusu Pielāgošanās komitejā.

Ziņotājs

Ugo CAPPELLACCI kgs (IT/PPE), Sardīnijas autonomā reģiona priekšsēdētājs

Atsauces dokuments

Prezidentsvalsts Kipras atzinuma pieprasījums

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ**REĢIONU KOMITEJA****A. Pielāgošanās klimata pārmaiņām un to vietējā dimensija**

1. uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības būtu proaktīvi jāiesaista pielāgošanās klimata pārmaiņām un pielāgošanās iespēju noteikšanas procesā (*adaptation assessment*)⁽¹⁾ ⁽²⁾ **gan plānošanas, gan īstenošanas posmā**. Tāpēc RK atgādina⁽³⁾, ka **pašvaldībām ir liela nozīme** klimata pārmaiņu radīto seku novēršanā, un atzinīgi vērtē pašvaldību lomas atzīšanu Eiropas⁽⁴⁾ un pasaules⁽⁵⁾ mērogā, kā arī aicina to skaidri paust nākamajā Eiropas pielāgošanās stratēģijā;

2. atgādina, ka klimata pārmaiņas un to sekas ir viena no galvenajām problēmām, ar ko Eiropas Savienības vietējās un reģionālās pašvaldības saskarsies tuvākajos gados. Tādēļ par prioritāti jānosaka pasākumi, ar kuriem pēc iespējas gan ierobežo globālās vidējās temperatūras paaugstināšanos (pārmaiņu mazināšana), gan arī dažādos līmeņos sagatavojas tām pārmaiņām, kuras ir neizbēgamas (pielāgošanās);

3. piekrīt "Rio+20" konferences secinājumiem, ka pielāgošanās klimata pārmaiņām ir viena no **prioritārājam problēmām, kas nekavējoties un steidzami jārisina** pasaules mērogā, un ka dabas katastrofu riska mazināšanas stratēģijai jābūt labāk saskaņotai un koordinētai ar stratēģiju, kura virzīta uz pielāgošanos klimata pārmaiņām⁽⁶⁾. Komiteja **tomēr uzsver, ka šīs prioritārās globālās problēmas slogs gulstas uz vietējo līmeni**, jo pašvaldības atbild par to, lai tiktu vadītas

un novērstas katastrofas un videi, ekonomikai, sociālajai struktūrai un attiecīgo iedzīvotāju kultūras identitātei radītais kaitējums;

4. uzskata, ka pielāgošanās vietējā līmenī jāsaprot nevis **kā pagaidu atbilde uz vienreizēju aicinājumu, bet drīzāk kā pakāpeniska un ilgtspējīga piemērošanās** vairākiem dažādi kombinētiem izraisītājiem. Tāpēc Komiteja atbalsta Komisijas tiesību akta priekšlikumu 2014.–2020. gadam un tajā teikto, ka saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības principiem un tāpat kā vides aizsardzība, resursu efektīva izmantošana, klimata pārmaiņu mazināšana, noturība pret katastrofām un riska novēršana un vadīšana arī pielāgošanās klimata pārmaiņām ir uzskatāma par svarīgu daļu partnerības nolūmos un rīcības programmās, kas saistītas ar pieciem vienota stratēģiskā satvara fondiem⁽⁷⁾;

5. atzīmē, ka **klimata pārmaiņu ietekme atšķiras** atkarībā no vietas un laika un ka kopīgi pielāgošanās risinājumi reti izrādās efektīvi. Tāpēc Komiteja iesaka kopīgās stratēģijas un bezkompromisa pasākumus, par kuriem vienojušās vairākas dalībvalstis, iekļaut stratēģijās, kuras **izstrādātas, pamatojoties uz reģionālajā un vietējā līmenī veiktiem novērtējumiem un pielāgotas atkarībā no pasākumu veida, mēroga (samēra), kā arī pēc izmaksu un ieguvumu attiecības**;

6. konstatē, ka **klimata pārmaiņu radītās sekas rada nopietnu finansiālo slogu**, un atzīmē, ka reģionālās pašvaldības laikposmā no 1998. gada līdz 2015. gadam ir uzņēmušās segt aptuveni vienu trešo daļu izmaksu saistībā ar Eiropas piekrastes aizsardzību⁽⁸⁾. RK uzsver⁽⁹⁾, ka **pielāgošanās finansējums joprojām ir būtisks un izšķirošs faktors īstenošanas nodrošināšanai vietējā līmenī**;

B. Pielāgošanās nozīme un īpatnības piekrastes reģionos

7. uzsver, ka **piekrastes reģioni⁽¹⁰⁾ ir neaizsargāti pret klimata pārmaiņām** un koncentrētas saimnieciskās darbības, infrastruktūru un urbanizēto teritoriju dēļ tie jau ir pakļauti spēcīgam spiedienam. 12 % Eiropas piekrastes reģionu, kuru teritorija stiepjas 10 km robežās no jūras, atrodas ne vairāk kā 5 m virs jūras līmeņa un tādēļ ir lielā mērā pakļauti plūdiem,

⁽¹⁾ IPCC (2012): *Managing the Risks of Extreme Events and Disasters to Advance Climate Change Adaptation* (Ekstremālu parādību un katastrofu riska vadība — faktors, kas sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām), Klimata pārmaiņu starptautiskās padomes I un II darba grupas īpašais ziņojums.

⁽²⁾ **Adaptācijas izvērtējums** — metode, kas ļauj noteikt iespējas, kā pielāgoties klimata pārmaiņām, un tās izvērtēt, pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā pieejamība, ieguvumi, izmaksas, lietderīgums, efektivitāte un īstenojamība. **Adaptācija** — cilvēku dzīves sistēmās tā ir process, kas ļauj pielāgoties valdošajam vai paredzamajam klimatam un tā sekām, lai mazinātu kaitējumu vai izmantotu izdevīgas iespējas. Dabas sistēmās adaptācija ir process, kas ļauj pielāgoties valdošajam klimatam un tā sekām. Cilvēka veikti pasākumi var atvieglot pielāgošanos paredzamajam klimatam (definīcijas no 1. zemsēšanas piezīmē minētā dokumenta glosārijā).

⁽³⁾ CdR 118/2007 fin, CdR 72/2009 fin.

⁽⁴⁾ COM(2007) 354 final, COM(2009) 147 final, Reģionu komitejas un UNEP saprašanās memorands 2012. gada 21. jūnijā.

⁽⁵⁾ Kankūnas 2010. gada nolīgumi: <http://cancun.unfccc.int/>.

⁽⁶⁾ "Rio+20" konferencē 2012. gada 19. jūnijā pieņemts dokuments *The Future We Want* ("Nākotne, kādu vēlamies").

⁽⁷⁾ COM(2011) 615 final/2, 14.3.2012.

⁽⁸⁾ Policy Research Corporation (2009): *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* ("Ar pielāgošanos klimata pārmaiņām saistīta ekonomika ES piekrastes reģionos").

⁽⁹⁾ CdR 72/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ Piekrastes reģioni ir definēti kā trešā līmeņa teritoriālās vienības (NUTS 3), kuriem ir krasta līnija vai kuros vismaz puse tās iedzīvotāju dzīvo mazāk nekā 50 km attālumā no jūras. Arī Hamburga ir piekrastes reģions, lai arī neatbilst minētajiem kritērijiem, tomēr tiek uzskatīts, ka to būtiski ietekmē tuvums jūrai.

savukārt 20 % piekrastes rajonu saskaras ar nopietnām erozijas problēmām un ik gadu zaudē aptuveni 15 km² no platības ⁽¹¹⁾. Erozija tiek uzskatīta par galveno iemeslu (65 % gadījumu) piekrastes ekosistēmu izzušanai 2000.–2006. gadā ⁽¹²⁾, savukārt dažas aplēses liecina, ka salīdzinājumā ar 1995. gada rādītājiem līdz 2100. gadam varētu izzust 35 % Savienības mitrāju ⁽¹³⁾;

8. atzīmē, ka **ietekmes veids reģionos būtiski atšķiras**. Baltijas jūras fauna varētu izjust paredzamo ūdens temperatūras paaugstināšanos; Ziemeļjūras reģioni un Atlantijas okeāna piekrastes reģioni vidējā jūras līmeņa paaugstināšanās dēļ ir aizvien vairāk pakļauti plūdu riskam; Vidusjūras reģionā valda galvenokārt erozijas draudi un saldūdens trūkums, jo palielinās sālsūdens iekļūšana gruntsūdeņos un pagarinās sausuma periodi; erozijas problēma skar arī Melno jūru, savukārt perifērie reģioni ir neaizsargāti pret visām sekām, sākot ar plūdiem un sausumu un beidzot ar tādām ekstremālām parādībām kā cikloni ⁽¹⁴⁾. **Ietekme atšķirsies ne tikai atkarībā no neaizsargātības līmeņa un dabas sistēmu spējas reaģēt, bet pirmām kārtām arī no cilvēku sistēmu struktūras**, piemēram, veselības aprūpes sistēmu organizācijas vai dabas katastrofu, tostarp cunami, riska mazināšanas (vai brīdināšanas) mehānismiem;

9. uzsver **minētās problēmas mērogu Eiropas līmenī**, jo tā skar 447 piekrastes reģionus 22 dalībvalstīs un 6 svarīgus jūras baseinus. Minētajos reģionos dzīvo 41 % Eiropas iedzīvotāju; šis skaitlis atbilst 41 % ekonomiski aktīvo Savienības iedzīvotāju ⁽¹⁵⁾. 22 valstīs, kur ir piekrastes reģioni, 35 % iekšzemes kopprodukta (IKP), proti, 3,5 triljoni *euro*, tiek iegūti teritorijās, kas plešas ne vairāk kā 50 km attālumā no jūras, un piekrastes joslas (līdz 500 m no jūras) sniegtā saimnieciskā labuma vērtība tiek lēsta 500–1 000 miljardu *euro* apmērā ⁽¹⁶⁾. Viss iepriekš teiktais **liecina par piekrastes reģionu lielo nozīmi ražošanas jomā un to saimniecisko un sociālo vērtību teritorijas attīstības un kohēzijas nodrošināšanā**. Tās ir vērtības, kas noteikti jā saglabā vai vēl vairāk jā nostiprina pielāgošanās klimata pārmaiņām procesā;

10. tāpēc ir pārliecināta, ka, neraugoties uz ieilgušo valsts parāda krīzi dažās eurozonas valstīs, **ekonomikas un sociālo aspektu dēļ steidzami jāveicina pielāgošanās piekrastes reģionos, ņemot vērā arī, ka rīcības trūkums radīs vēl**

lielāku slogu. Jaunākie pētījumi ⁽¹⁷⁾ liecina, ka bez papildu aizsardzības — salīdzinājumā ar 1995. gadā nodrošināto — Savienība 2041.–2070. gada periodā cietīs zaudējumus vidēji 11,7 miljardu *euro* apmērā gadā un 2071.–2100. gada periodā — 17,4 miljardu *euro* apmērā gadā; plūdu apdraudēto personu skaits iepriekš minētajos periodos aptuveni varētu palielināties attiecīgi līdz 40 000 un 80 000 cilvēkiem. Pielāgošanās izmaksas gadā tiek lēstas aptuveni 1 miljarda *euro* apmērā periodam no 2041. gada līdz 2070. gadam un 0,7 miljardu *euro* apmērā 2071.–2100. gada periodā un tādējādi apliecina, ka pielāgošanās sniegtie ieguvumi ir daudz lielāki nekā bezdarbības radītās izmaksas. Komiteja arī atzīmē, ka minētajā pētījumā ir runa par **nepieciešamību pielāgoties neatkarīgi no klimata pārmaiņām**, jo piekrastes reģionos notiek sociāli ekonomiskā attīstība un attiecīgi palielinās aizsargājamo preču un ieguldījumu vērtība;

11. tāpat uzsver, ka gan kaitējuma, gan pielāgošanās radītās izmaksas dažādās dalībvalstīs būtiski atšķiras atkarībā no to IKP un ka **it sevišķi salām to īpašā ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ rodas lielākas izmaksas pasākumu veikšanai savā teritorijā**;

12. uzsver, ka piekrastes reģionos atrodas **svarīgas dabiskās dzīvotnes un tie palīdz saglabāt bioloģisko daudzveidību** ⁽¹⁸⁾, **ainavu**, tādās aizsargājamās ekosistēmās kā mitrāji, un izmantot to ekosistēmu pakalpojumus, no kuru saglabāšanas ir atkarīga šo reģionu ekonomikas pievilcība un ilgtspēja, kā arī to kultūras identitāte. Komiteja turklāt norāda, ka tīkls NATURA 2000 ļauj aizsargāt ievērojamu daļu piekrastes ⁽¹⁹⁾ un jūras teritoriju;

13. vērš uzmanību uz to, ka **pielāgošanās piekrastes reģionos ir sarežģīts un daudzas jomas aptverošs process**. Šādi reģioni faktiski veido saskares punktu starp sauszemes sistēmām (urbanizētas teritorijas, rūpniecība, lauksaimniecība, meži, upes) un jūras sistēmām (zivsaimniecība, akvakultūra, ostu darbība, jūras transports, tūrisms), turklāt pārvaldības funkcijas (piemēram, plūdu riska, dzeramā ūdens apgādes un augsnes izmantošanas jomā), tajos bieži tiek īstenotas dažādos pārvaldes līmeņos ⁽²⁰⁾;

⁽¹¹⁾ Eiropas Vides aģentūras (EVA) dati un Policy Research Corporation īstenots projekts pret eroziju *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* ("Ar pielāgošanos klimata pārmaiņām saistīta ekonomika ES piekrastes reģionos"), 2009. gads.

⁽¹²⁾ EVA (2010): *10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems* ("10 vēstījumi 2010. gadam: piekrastes ekosistēmas").

⁽¹³⁾ Brown S., Nicholls R.J., Vafeidis A., Hinkel J., un Watkiss P. (2011). Eiropas Zinātnes fonda aplēses liecina, ka mitrāju izzušana klimata pārmaiņu dēļ ir notikusi 17 % vietu, kas atrodas Atlantijas okeāna piekrastē, 31–100 % gadījumu Vidusjūras piekrastē un 84–98 % gadījumu Baltijas jūras piekrastē (avots: Eiropas Komisijas Vides GD (2012): *LIFE and coastal management* (LIFE un piekrastes apsaimniekošana)).

⁽¹⁴⁾ Policy Research Corporation (2009): *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* ("Ar pielāgošanos klimata pārmaiņām saistīta ekonomika ES piekrastes reģionos").

⁽¹⁵⁾ Eurostat *Regional Yearbook 2011* (Eurostat reģionālā gadagrāmata 2011), 13. nodaļa "Piekrastes reģioni".

⁽¹⁶⁾ Policy Research Corporation (2009): *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* ("Ar pielāgošanos klimata pārmaiņām saistīta ekonomika ES piekrastes reģionos").

⁽¹⁷⁾ ClimateCost (the Full Costs of Climate Change) (Klimatizmaksas (klimata pārmaiņu kopējās izmaksas)): <http://www.climatecost.cc/home.html>. No: Brown S., Nicholls R.J., Vafeidis A., Hinkel J., un Watkiss P. (2011). Datu pamatā ir stabilizācijas scenārijs ENSEMBLES E1 (van der Linden un Mitchell (2009). No: Lowe et al. (2009a)), kurā uzskatīts, ka jūras līmenis paaugstināsies par 18 cm līdz 2050. gadam un par 26 cm līdz 2080. gadam, un pieņemts, ka temperatūras paaugstinājums nebūs lielāks par 2 °C salīdzinājumā ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni, t. i., pašreizējā starptautiskā politika, ko īsteno klimata pārmaiņu mazināšanai, būs efektīva. Šāds scenārijs ļauj sasniegt labāku attiecību starp izmaksām un ieguvumiem.

⁽¹⁸⁾ Dzīvotņu direktīvas pielikumos ir minēti 50 piekrastes dzīvotņu veidi un 150 sugas (papildus putnu sugām), kas priekšroku dod piekrastes ekosistēmām (avots: EVA (2010): *10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems* ("10 vēstījumi 2010. gadam: piekrastes ekosistēmas").

⁽¹⁹⁾ Eiropas Vides aģentūra (2010): *10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems* ("10 vēstījumi 2010. gadam: piekrastes ekosistēmas").

⁽²⁰⁾ Policy Research Corporation (2009): *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* ("Ar pielāgošanos klimata pārmaiņām saistīta ekonomika ES piekrastes reģionos").

C. Eiropas pieeja, subsidiaritāte un proporcionalitāte

14. atbalsta Komisijas vēlmi Eiropas līmenī izstrādāt **integ-rētu pielāgošanās stratēģiju un kopīgus instrumentus** un ir pārliecināta, ka Eiropas pieeja attiecībā uz pielāgošanos pašreizējam un turpmākajam klimata pārmaiņām var **pievienot vērtību dalībvalstu un pašvaldību pasākumiem un vienlaikus nepārkāpt subsidiaritātes principu**, ņemot vērā arī to, ka klimata pārmaiņu sekām ir pārrobežu raksturs;

15. tomēr uzskata, ka nākamajai Eiropas pielāgošanās stratēģijai **jābūt pietiekami detalizētai, lai ņemtu vērā reģionālās atšķirības** saistībā ar šādiem aspektiem: (i) ietekmes veids, (ii) neaizsargātības līmenis un ilgtermiņa sekas, (iii) ekonomiskie apstākļi (piemēram, apdraudētās preces un resursi), (iv) sociālā struktūra (piemēram, apdzīvotības blīvums un cilvēku sistēmu spējas) un (v) strukturālās īpatnības (piemēram, atrašanās perifērijā vai tādi apgrūtinājumi kā lielāka neaizsargātība pret klimata pārmaiņām, kas raksturīga piekrastes reģioniem un salām, kā arī kalnu un tālākajiem reģioniem ⁽²¹⁾);

16. turklāt norāda, ka nākamajā stratēģijā būtu jānosaka **pielāgošanās pasākumi, kas tāpat kā finanšu instrumenti ir pietiekami elastīgi**, lai tos varētu piemērot gan reģionālajām atšķirībām, gan nemitīgajam pielāgošanās procesam. Šādi pasākumi būtu **jāsaskaņo ar klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumiem**, lai pielāgošanās noritētu pareizi, jo pretējā gadījumā var palielināties siltumnīcefekta gāzes ražošana vai paaugstināties neaizsargātības līmenis;

17. uzskata, ka saistībā ar piekrastes reģionu pielāgošanos Eiropas līmeņa uzmanība būtu jāpievērš šādām iniciatīvām: (i) **koordinācija un sadarbība** starp dažādiem pārvaldības līmeņiem, kad ietekmei vai pasākumiem ir pārrobežu raksturs, (ii) **izglītība**, (iii) zināšanu apgūšana tādu **trūkumu novēršanai**, kas piekrastes reģionu gadījumā prasa sarežģītus risinājumus un vairākas nozares aptverošu pieeju, (iv) **zināšanu, labas prakses un veiksmes stāstu izplatīšana**, (v) **tehniskais un finansiālais atbalsts** integrētu reģionālo un vietējo pielāgošanās stratēģiju izstrādei un īstenošanai, (vi) **inovatīvu pielāgošanās tehnoloģiju** izpēti un izstrādi, (vii) **transnacionālu sadarbības programmu, kuras paredzētas makroreģionāla līmeņa pielāgošanās pasākumiem, noteikšana**, kā arī to tehniskā un finansiālā atbalsta piešķiršana;

18. uzskata arī, ka Komisijai jāuzņemas nozīmīga loma **daudzo no ES fondiem līdzfinansēto pētniecības un ieguldījumu projektu koordinēšanā un novērtēšanā**, proti, jānovērš dublēšanās, jāpastiprina sinerģija un jāveicina labāko risinājumu un instrumentu izplatīšana un plašāka piemērošana. Šajā

sakarā Eiropas Komisijai būtu jānodrošina kaimiņvalstu vai piekrastes reģionu kopīgo pasākumu saskaņošana un kopīgo pētniecības un ieguldījumu projektu īstenošana;

19. atkārtoti uzsver ⁽²²⁾, ka ir **jānodrošina lielāka saskaņotība starp Eiropas politikas jomām, it īpaši saskaņotība ar Eiropas vides politiku**. Komiteja norāda, ka pielāgošanās pasākumi, it īpaši infrastruktūras jomā, varētu apdraudēt, piemēram, Dzīvotņu direktīvas (92/43/EEK) un Putnu direktīvas (79/409/EEK) īstenošanu, un tādēļ ir svarīgi izstrādāt efektīvus un pārredzamus vietējās saskaņošanas mehānismus, kas ļautu noteikt atjaunošanas un/vai kompensācijas pasākumus Kopienas līmenī nozīmīgām vietām, kuras pielāgošanās pasākumu dēļ būs pakļautas negatīvai ietekmei vai kaitējumam;

20. atzīst, ka kompleksas piekrastes teritorijas pārvaldības (KPTP) instrumentam ir liela nozīme, jo tas atvieglo politikas pasākumu integrāciju piekrastes reģionos, it sevišķi runājot par tādiem vēl nereglamentētiem jautājumiem kā erozija, pielāgošanās klimata pārmaiņām un "zaļā" infrastruktūra, un sekmē reģionālo sadarbību starp vietējiem dalībniekiem, piemēram, pamatojoties uz tādu iniciatīvu kā Sardīnijas harta Vidusjūras baseinam ⁽²³⁾. Tāpēc Komiteja atzinīgi vērtē 2002. gada ieteikuma pārskatīšanu, kurā ņemts vērā niansētāks Eiropas politiskais satvars, kas pēdējos gados izstrādāts jūras un piekrastes teritoriju apsaimniekošanai ⁽²⁴⁾. Šajā saistībā Komiteja pauž cerību, ka šī pārskatīšana būs **iespēja KPTP instrumentu vairāk orientēt uz pielāgošanās procesiem**;

21. atzinīgi vērtē to, ka nākamajā daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam ir būtiski palielināts Eiropas finansiālais atbalsts, t. i., pasākumiem klimata jomā paredzēti aptuveni 20 % kopējo izmaksu. Komiteja tomēr uzsver, ka jānodrošina **taisnīgs un reāls dažādu pārvaldības līmeņu finansiālo pilnvaru samērs**, citastarp ņemot vērā pašreizējās teritoriālo administrāciju ekonomiskās grūtības un vienlaikus ievērojot papildināmības un pievienojamības principu, un **jāatvieglo alternatīvu resursu meklēšanas iespējas**;

22. šajā sakarā vēlreiz ierosina ⁽²⁵⁾ daļu no **ienākumiem, kas gūti no Eiropas emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas, nodot vietējo un reģionālo pašvaldību rīcībā**, lai tās īstenotu pielāgošanās (un klimata pārmaiņu mazināšanas) pasākumus. Komiteja arī cer, ka Komisija izstrādās **ieteikumus privātā sektora, tostarp apdrošināšanas sabiedrību, iesaistīšanai** riska novērtējumā un dalīšanā un izpratnes veidošanā;

⁽²²⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²³⁾ Hartā, kas pieņemta 2008. gada jūlijā Algēro pilsētā (Sardīnijā), ir definēti dialoga foruma principi un mērķi un izklāstīts KPTP iniciatīvu iedalījums Vidusjūrā (KPTP Vidusjūras dialogs).

⁽²⁴⁾ It īpaši "Integrēta jūrniecības politika" (COM(2007) 575) un Jūras stratēģijas pamatdirektīva (2008/56/EK).

⁽²⁵⁾ CdR 269/2011 fin, CdR 5/2011 fin, CdR 245/2010 fin, CdR 72/2009 fin.

⁽²¹⁾ CdR 89/2012 fin.

D. Priekšnoteikumi izaicinājumu pārvarēšanai un pielāgošanās risinājumu izvirzīšanai

23. uzsver, ka pielāgošanās procesu ir svarīgi uztvert ne tikai no izmaksu aspekta, bet arī — un galvenokārt — saskatīt tā iespējas un priekšrocības salīdzinājumā ar bezdarbību, un aicina ⁽²⁶⁾ to uzskatīt par vienu no potenciālajiem konkurētspējīgas un videi draudzīgas reģionālās ekonomikas attīstības instrumentiem. Komiteja tomēr norāda, ka **priekšnoteikums ir tāda vietējā administrācija, kas apzinās klimata pārmaiņu riskus un sekas, ir atbildīga par īstenojamajiem pasākumiem un spējīga** vietējā līmenī veikt politikas un pasākumu integrāciju, kā arī izmantot pieejamās finansējuma iespējas;

24. lai arī daži reģioni aktīvi nodarbojas ar klimata pārmaiņu jautājuma risināšanu, Komiteja norāda uz **vispārējiem draudiem, ka trūkst pietiekamas izpratnes par šīs problēmas mērogu**. Tāpēc Komiteja uzskata, ka ir svarīgi organizēt **informācijas kampaņas**, kas atspoguļotu saikni starp klimata pārmaiņu cēloņiem un sekām un tādām teritorijā risināmajām problēmām kā ūdens trūkums, krasta līnijas samazināšanās, karstuma periodi, plūdi un nogruvumi, un kas vienlaikus sniegtu informāciju un konkrētus vai veiksmīgus piemērus, kā pieejamie instrumenti ir izmantoti pielāgošanās un klimata pārmaiņu mazināšanas procesā ⁽²⁷⁾;

25. uzskata, ka ir svarīgi izmantot Eiropas Sociālo fondu, lai **konkrētajā teritorijā radītu nepieciešamās spējas un elastību pielāgošanās procesa vadīšanai gan publiskajā, gan privātajā sektorā**. Piemēram, ir lietderīgi nostiprināt vietējo pārvaldību, lai pielāgošanās stratēģijas iekļautu attiecīgajās nozaru politikās un veicinātu atbilstīga teritoriālā regulējuma izstrādi. Savukārt privātā sektora plānošanas un būvniecības kompetences būs jāaskaņo ar jaunajām prasībām, kas izriet no integrētas un vairākas nozares aptverošas politikas ⁽²⁸⁾;

26. aicina Komisiju precizēt un pilnveidot, arī pamatojoties uz atsevišķu projektu sakarā gūto pieredzi, šādus elementus: (i) kartēšanas instrumentus, kas **ļauj iegūt ģeogrāfiskus datus un informāciju, kuru mērogs ir piemērots** atbalsta sniegšanai vietēja un reģionāla līmeņa lēmumu pieņemšanas procesos, (ii) **skaidru kopējo pamatprincipu sistēmu neaizsargātības, ietekmes un risku izvērtēšanai**, (iii) **pamatnostādnes**, kas piekrastes reģionos ļauj izstrādāt vietējās pielāgošanās stratēģijas, kurās ņemts vērā, ka pasākumiem ir jāaptver vairākas nozares, un ir ievēroti šo reģionu daudzlīmeņu pārvaldības aspekti;

⁽²⁶⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²⁷⁾ Viens no starptautiskās kampaņas *Making Cities Resilient – My City is Getting Ready* ("Pilsētu noturības palielināšana: mana pilsēta gatavojas") www.unisdr.org/campaign piemēriem ir brošūra *How To Make Cities More Resilient* ("Kā pilsētām kļūst noturīgākas"), kas ir īpaši paredzēta pašvaldību vadītājiem un ir strukturēts ievads riska mazināšanas un reaģētspējas jautājumā un kurā minēti arī labas prakses piemēri un norādīti pašlaik pieejamie instrumenti.

⁽²⁸⁾ CdR 72/2009 fin.

27. uzskata, ka sevišķi svarīgi ir **izstrādāt piekrastes reģionu neaizsargātības rādītājus un uz tiem balstītus instrumentus neaizsargātības analizēšanai**. Līdztekus notikumu laika grafika prognozēm un norādēm par pielāgošanās spēju šādi rādītāji, var arī **palīdzēt noteikt un izstrādāt prioritārus vietēja līmeņa pasākumus** tā, lai resursus varētu novirzīt tur, kur tie ir visvairāk vajadzīgi;

28. atzinīgi vērtē informatīvu platformu izveidi, piemēram, *CLIMATE-ADAPT*, tomēr uzsver, ka atbilstīgi kopīgās vides informācijas sistēmas (*SEIS*) ⁽²⁹⁾ principiem ir **jāuzlabo galalietotāju piekļuve saturam**, piemēram, pārtulkojot informāciju pietiekami daudzās valodās. Turklāt Komiteja uzskata, ka būtu jāapsver iespēja platformas ietvaros izveidot **nodaļu, kas paredzēta pielāgošanās finansēšanai vietējā un reģionālajā līmenī**, un ieguldījumu datubāzi;

29. norāda, ka ir ļoti svarīgi labāk izmantot pētniecību un **to padarīt atbilstošu teritoriālās politikas vajadzībām**, piemēram, izstrādājot pielāgošanās stratēģijas un pasākumus, kas ir **rentabli, jo radīti atbilstīgi īpašajiem vietējiem un reģionālajiem apstākļiem**, un atvieglot zinātnes, politikas un, ja iespējams, pilsoniskās sabiedrības dialoga un/vai partnerattiecību mehānismu izveidi vai pilnveidot jau esošos šāda veida mehānismus, piemēram, nodrošinot **kopīgu līdzdalību Eiropas projektos**;

30. atkārtoti uzsver ⁽³⁰⁾, ka **piekrastes reģioniem ir svarīgi**, lai pieņemtie **politikas pasākumi** būtu koordinēti un mērķtiecīgā pētījumā tiktu vērtētas sekas pierobežas vai pārrobežas zonās, lai **problēma netiktu vienkārši pārbīdīta** no viena apgabala uz citu. Uz līdzdalību orientēta pieeja minēto pasākumu noteikšanā un visu nozīmīgo dalībnieku iesaistīšana varētu atvieglot **teritoriāli saskaņotu darbību īstenošanu**;

31. uzskata, ka pielāgošanās izmaksas un nespēja izprast pielāgošanās sniegtās iespējas un ieguvumus ir nopietns šķērslis, kas kavē vietējo stratēģiju sagatavošanu un vēl jo vairāk — to īstenošanu. Tāpēc Komiteja uzsver, ka tādu **instrumentu izstrāde, kuri ļauj izvērtēt pielāgošanās izmaksas un ieguvumus**, var dot ievērojamu impulsu vietējiem un reģionālajiem politiskajiem procesiem, kas attiecīgajā reģionā ir plānošanas un pasākumu pamatā, un radīt nosacījumus saimnieciski izdevīgāku stratēģiju izstrādei;

⁽²⁹⁾ Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļā uz kopīgu vides informācijas sistēmu (*SEIS*)", (COM(2008) 46 final.

⁽³⁰⁾ CdR 118/2007 fin.

32. ir pārliecināta, ka, neraugoties uz spējām, izpratni un pietiekamu zinātnisko atbalstu, nepietiekami finanšu resursi vietējā un reģionālajā līmenī ir šķērslis efektīvas rīcības īstenošanai. Tāpēc Komiteja uzskata, ka jānosaka kārtība, kā **vietēja līmeņa pasākumiem** varētu piešķirt **tiešo finansējumu, izmantojot tādus partnerības instrumentus** kā *LIFE+* un programma “Apvārsnis 2020”, **tirgus instrumentus**, tādus kā maksa par ekosistēmu pakalpojumiem vai peļņa, ko gūst no emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas, un **nodokļu instrumentus**, piemēram, stimulus;

33. norāda, ka jāpalielina pielāgošanās pasākumu nepietiekamais elastīgums, piemēram, **priekšroku dodot atgriezeniskām stratēģijām** ar mēreniem, nevis radikāliem pasākumiem (efektīvāka brīdinājuma sistēma, nevis vērienīgi pasākumi ar otršķirīgu nozīmi) vai **sekmējot “zaļu” infrastruktūru izveidi**, kuru mērķis, proti, dabisko dzīvotņu atjaunošana, veido pamatu uz ekosistēmu orientētai pieejai attiecībā uz pielāgošanos;

34. šajā sakarā uzsver, ka, kopš 2011. gada martā stājās spēkā Barselonas konvencijas protokols par KPTP, Vidusjūras baseina dalībvalstīm ir obligāti jāizmanto KPTP un ka protokolā ir īpaša norāde uz pieeju, kas orientēta uz ekosistēmu un kas ļauj nodrošināt ilgtspējīgu piekrastes attīstību ⁽³¹⁾. Tāpat Komiteja norāda, ka ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā ⁽³²⁾ uzskatīts, ka **uz ekosistēmu orientētas pieejas piedāvā saimnieciski izdevīgu alternatīvu salīdzinājumā ar pielāgošanās un klimata pārmaiņu mazināšanas tehnoloģiskajiem risinājumiem**, un tāpēc ar cerību raugās uz ieguldījumiem, ko piekrastes reģionu pielāgošanās procesā varētu dot nākamā Eiropas “zaļo” infrastruktūru stratēģija;

E. Vietējo un reģionālo pašvaldību institucionālais ieguldījums un starptautiskā sadarbība

35. aicina Komisiju **iepriekš apspriesties** ar vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvjiem, lai būtu pārliecība, ka Eiropas

pielāgošanās stratēģijas priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam un ka pietiekama uzmanība ir pievērsta vietējam līmenim, it sevišķi neaizsargātākajiem apgabaliem, kā piekrastes rajoni, salas un kalnu reģioni;

36. ir pārliecināta, ka varētu uzņemties **aktīvu lomu tādu informatīvu platformu attīstīšanā** kā *CLIMATE-ADAPT* un *OURCOAST*, it sevišķi lai minēto platformu saturu palīdzētu orientēt uz vietējām vajadzībām un īpatnībām un tādējādi vietējām un reģionālajām pašvaldībām palielinātu ar informācijas izplatīšanu saistītos ieguvumus;

37. atgādina ⁽³³⁾, ka pastāv iespēja **regulāri uzklaut tās viedokli par Eiropas un starptautiskām sarunām** klimata jomā, un tāpēc pauž vēlmi (i) tikt iesaistīta Eiropas līmeņa darba grupā, kas nodarbošies ar pielāgošanās jautājumu un pievērsīsies apgabaliem ar pastāvīgiem nelabvēlīgiem apstākļiem, tostarp apstākļiem, ko izraisījušas klimata pārmaiņu sekas, un, konkrēti, piekrastes rajoniem, salām, kalnu reģioniem un tālākajiem reģioniem, un (ii) iegūt novērotājas statusu Pielāgošanās komitejā ⁽³⁴⁾;

38. ir pārliecināta, ka vajadzīga lielāka **reģionu solidaritāte un mijiedarbība**, lai **Eiropas un starptautiskā līmenī** izmantotu vietējo un reģionālo pašvaldību zināšanas un gūto pieredzi saistībā ar pielāgošanās procesu. Tāpēc Komiteja atbalsta tās iniciatīvas, kas atbilstīgi Durbanas Hartai par pielāgošanos ļauj nostiprināt vietējo administrāciju kopīgos pienākumus, sekmē inovatīvas partnerattiecības, piemēram, teritoriālo pieeju klimata pārmaiņām ⁽³⁵⁾, vai ir vērstas uz tādu kopīgas izmantošanas, sadarbības un videi draudzīgu tehnoloģiju apmaiņas tīklu izveidi kā Klimata tehnoloģiju centrs un tīkls ⁽³⁶⁾.

Briselē, 2012. gada 10. oktobrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽³¹⁾ Eiropas Vides aģentūra (2010): *10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems* (“10 vēstījumi 2010. gadam: piekrastes ekosistēmas”).

⁽³²⁾ COM(2011) 244 final.

⁽³³⁾ CdR 269/2011 fin.

⁽³⁴⁾ Pielāgošanās komiteja (*Adaptation Committee*) ir izveidota, pamatojoties uz Kankūnas nolīgumiem, lai UNFCCC konvencijas parakstītājiem pusēm sniegtu tehnisko atbalstu, izstrādātu pamatnostādnes, nodrošinātu apmaiņu ar zināšanām un labu praksi un veicinātu sinerģijas.

⁽³⁵⁾ *Territorial Approach to Climate Change – TACC*.

⁽³⁶⁾ Klimata tehnoloģiju centrs un tīkls: <http://unfccc.int/ttclear/jsp/CTCN.jsp>.

Reģionu komitejas atzinums “Reģionālas pieejas klimata pārmaiņām Eiropas Savienībā – kalnu reģionu piemērs”

(2012/C 391/06)

REĢIONU KOMITEJA

- atzīmē, ka klimata pārmaiņas sevišķi ietekmē kalnu reģionus, un atkārtoti norāda, ka jāsekmē tas, lai pielāgošanās klimata pārmaiņām būtu daļa no plašāka projekta, kas virzīts uz lielāku individuālo un kolektīvo elastīgumu, ņemot vērā visus nenovēršami savstarpēji saistītos apdraudējumus vides, enerģētikas un sociālajā jomā;
- norāda, ka Eiropas Savienība paredzējusi 2013. gadā pieņemt pielāgošanās stratēģiju un uzskata, ka ir būtiski svarīgi, lai šādai vispārējai stratēģijai būtu reģionālā un vietējā dimensija, kā paredzēts Lisabonas līguma 174. pantā. Vēlams, lai šajā ES pielāgošanās stratēģijā būtu paredzēta īpaši kalnu reģioniem veltīta nodaļa;
- uzsver, ka turpmākajās desmitgadēs paredzama kalnu reģionu neaizsargātības palielināšanās, tāpēc ir jāpastiprina zinātniskā pētniecība un jānodrošina efektīva informācijas apmaiņas sistēma. Eiropas Savienības budžetā 2014.–2020. gadam ir svarīgi paredzēt līdzekļus, kas veltīti tam, lai pielāgotos klimata pārmaiņām. Politikas jāorientē uz to, lai nodrošinātu vispārējas nozīmes pakalpojumus īpaši neaizsargātās teritorijās un uzlabotu to pieejamību;
- uzsver, ka daudzi kalnu reģioni jau ir sākuši izstrādāt pielāgošanās stratēģijas un ir steidzami jākoordinē mērķi un jāanalizē rezultāti. Vides iniciatīvas, kas pašlaik ir sadrumstalotas starp daudzām apvienībām, pētniecības struktūrām un pārvaldes iestādēm kalnu reģionos, ir jāsavieno.

Ziņotājs	Luciano CAVERI kgs (IT/ALDE), Aostas ielejas autonomā apgabala padomes loceklis
Atsauces dokuments	Pašiniciatīvas atzinums

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. atzīmē, ka pēdējos gados Eiropas Savienībā ir publicēta plaša zinātniska literatūra un virkne politikas dokumentu un zinātnisku projektu, kuros uzsvērts, ka **klimata pārmaiņas sevišķi ietekmē kalnu reģionus**, jo tajos ierobežotā teritorijā apvienoti vides apstākļi, kas atšķiras pēc augstuma virs jūras līmeņa, orientācijas un gaisa plūsmu ietekmes. Arī Klimata pārmaiņu starpvaldību padome (IPCC) kalnu reģionus klasificē kā vienus no apgabaliem, kurus klimata pārmaiņas apdraud jo īpaši. Turklāt rīcības plāna "Agenda 21" (pasaules augstākā līmeņa sanāksme Riodežaneiro, 1992. gads) kalnu reģioniem veltītās 13. nodaļas 4. punktā minēts, ka tie ir apgabali, kurus klimata pārmaiņas ietekmē visvairāk. Minētais jautājums ir aktuāls arī saistībā ar konferenci "Rio+20" 2012. gada jūnijā. Tieši kalnu reģionos ir vislielākās mežu platības Eiropā, un tie veido oglekļa dioksīta piesaistītājsistēmu, kas uztver lielu daudzumu CO₂. Tie arī uzlabo gaisa kvalitāti, mazinot piesārņojuma negatīvo ietekmi; kalnu reģionos ir arī būtiski ūdens un ainavu resursi, taču tos ietekmē klimata pārmaiņas. Kalnu reģioni, tāpat kā jūras piekraste, ar tiem raksturīgajiem klimatiskajiem apstākļiem, bioloģisko un ainavu daudzveidību, ūdens resursiem, kultūras aspektiem, arhitektūru, tradīcijām un parādām, ir tūrismam ļoti nozīmīgas teritorijas;

2. uzsver, ka klimata pārmaiņas skar visu Eiropas Savienību un arī pasauli, bet konkrētās sekas attiecīgajā teritorijā un līdz ar to arī sagatavošanās un reakcija uz šīm sekām ir atkarīga no ļoti daudziem faktoriem. Visiem pasākumiem reaģēšanai uz klimata pārmaiņām tādēļ jābūt pielāgotiem dažādo teritoriju specifiskajiem apstākļiem. RK pārstāvētās vietējās un reģionālās pašvaldības tāpēc ir ļoti nozīmīgi partneri atbilstošo risinājumu izstrādē un īstenošanā;

3. atgādina, ka klimata pārmaiņas un to sekas ir viena no galvenajām problēmām, ar ko saskarsies Eiropas Savienības vietējās un reģionālās pašvaldības tuvākajos gados. Tādēļ par prioritāti jānosaka pasākumi, kas vajadzīgi, lai pēc iespējas ierobežotu globālās vidējās temperatūras paaugstināšanos (pārmaiņu mazināšana), un dažādos līmeņos sagatavotos tām pārmaiņām, kuras ir neizbēgamas (pielāgošanās);

4. uzsver, ka kalnu reģioni ir **bioloģiskās daudzveidības krātuves**, kuras apdraud ātrās klimata pārmaiņas: no visām Natura 2000 teritorijām 43 % atrodas kalnu reģionos un 118

no 1 148 sugām, kas minētas biotopu direktīvas II un IV pielikumā, ir saistītas ar kalnu vidi ⁽¹⁾;

5. norāda, ka **līdzienums maz jūtamas klimata svārstības kalnu reģionos kļūst nozīmīgas** un ir agrīns brīdinājums par liela mēroga klimata pārmaiņu tendencēm. Tādējādi tās ir vienreizējs **zinātniskās pētniecības** novērojumu avots, kā arī **sniedz iespēju izmēģinājumiem pielāgošanās politikas izstrādei un novērtēšanai**;

6. atkārtoti uzsver, ka **klimata pārmaiņas jau notiek** un izraisa: pastiprinātu hidroģeoloģiska rakstura apdraudējumu (plūdi, nogrūvumi), cilvēku un infrastruktūru neaizsargātības palielināšanos, ūdens pieejamības samazināšanos, sevišķi vasarā (arī apgabalos, kas nav kalnu reģioni, bet atrodas to tuvumā), upju hidroloģiskā režīma izmaiņas (paredzams, ka Alpu reģionā biežāk būs pali pēc ziemas perioda un sausums vasarā), ledāju kušanu (kopš 1850. gada Alpu ledāji zaudējuši aptuveni divas trešdaļas sava apjoma, turklāt šis process ievērojami paātrinājies pēc 1985. gada), mūžīgā sasuluma slāņa samazināšanos, sniega segas noturēšanās ilguma samazināšanos (sevišķi augstumā, kas nepārsniedz 1 500 m virs jūras līmeņa), lavīnu biežuma maiņu, bioloģiskās daudzveidības un augu un dzīvnieku migrācijas apdraudējumu, izmaiņas vasaras un ziemas tūrisma ekonomikā un hidroelektroenerģijas ražošanā, nedrošību lauksaimnieciskajā ražošanā un zaudējumus mežsaimniecībā. Sakarā ar Alpu vides jutību pret šīm ātrajām klimata pārmaiņām minētais apgabals kļūst par reģionu ar pastāvīgi nelabvēlīgiem apstākļiem. Temperatūras paaugstināšanās, kas reģistrēta pēdējos 150 gados, Alpos ir divreiz lielāka (+ 1,5 °C) par vidējo rādītāju (+ 0,7 °C) pasaulē ⁽²⁾. Eiropas Vides aģentūra (EVA) 2009. gadā pētīja Alpu ūdens resursu neaizsargātību ⁽³⁾;

7. uzsver, ka kalnu apgabalu tradīciju un kultūru pamatā ir svarīga koncepcija, proti, **videi pieļaujamo robežu un iespēju apzināšanās**. Saskare ar apgabala fiziskajiem ierobežojumiem laika gaitā ir ļāvusi izstrādāt izsmalcinātus ilgtspējas un resursu racionālas izmantošanas kritērijus. Šis **pamatvērtības var integrēt modernajā redzējumā**, izmantojot jaunās tehnoloģijas, un tādā veidā radīt zināšanas un attīstības modeļus, kuri ir noderīgi ne vien pašiem kalnu reģioniem, bet arī apkārtējām teritorijām, un kuriem daudzos gadījumos var būt universāla vērtība (kā pilsētas un lauku partnerības modeli RURBAN-TCUM/ES Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts);

⁽¹⁾ Eiropas Vides aģentūra (EVA), "Europe's ecological backbone: Recognising the true value of our mountains", Ziņojums 6/2010.

⁽²⁾ Kopīgais pētniecības centrs/Pasaules Veselības organizācija, "Impacts of Europe's changing climate", Ziņojums 4/2008: http://www.eea.europa.eu/publications/eea_report_2008_4.

⁽³⁾ EVA, "Regional climate change and adaptation. The Alps facing the challenge of changing water resources", Ziņojums 8/2009.

8. atgādina, ka klimata pārmaiņas ir visu laiku vislielākais izaicinājums cilvēces pielāgošanās spējam, tomēr tās ir tikai **daļējs rādītājs sarežģītākai vides un cilvēces krīzei**, un ir saistītas arī ar:

- atjaunojamu dabas resursu pieejamību (ūdens, meži, zivju krājumi, biomasas zudums);
- ekosistēmu preču un pakalpojumu kvalitātes un apjoma samazināšanos;
- bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;
- pārtikas ražošanas nestabilitāti (augstās degizrakteņu enerģijas izmaksas pārtikas produktu ražošanā, aramzemes platību samazināšanās, augsnes oglekļa, slāpekļa un fosfora aprites ciklu nelīdzsvarotība);
- minerālu resursu pieejamības samazināšanos;
- lētas degizrakteņu enerģijas pieejamības samazināšanos (maksimālais naftas patēriņš);
- gaisa, ūdens un augsnes piesārņojumu, kā arī atkritumu, kas bioloģiski nenoārdās, uzkrāšanos;
- demogrāfisko pieaugumu un migrācijas plūsmām (citstarp klimata pārmaiņu dēļ);

9. uzsver, ka atkarībā no ģeogrāfiskajiem reģioniem minētās problēmas ekonomiku un sociālo jomu ietekmēs dažādi, un tādēļ izsaka nožēlu par to, ka vienā no nedaudzajiem projektiem, kuros analizēta klimata pārmaiņu ietekme uz ES ekonomiku, ir Eiropas Savienības Kopīgā pētniecības centra (JRC) projekts PESETA (2009), nav ņemti vērā kalnu reģioni;

10. atzīmē, ka baltajā grāmatā par adaptāciju klimata pārmaiņām (COM(2009) 147 final) Eiropas Komisija atzīst, ka klimata pārmaiņu ietekme dažādos reģionos atšķirsies un ka jebkura pielāgošanās stratēģija būs efektīva tikai tad, ja visi pārvaldības līmeņi sadarbosies. Pielāgošanās ir dinamisks ilgtermiņa process, kas prasa politisko lēmumu pieņemēju, pētnieku, ekspertu, uzņēmēju un vietējo amatpersonu ciešu sadarbību;

11. atzinīgi vērtē to, ka 2012. gada pavasarī tika sāta sabiedriskā apspriešana, lai sagatavotu 2013. gadam plānoto ES pielāgošanās stratēģiju, un ir izveidota arī platforma CLIMATE-ADAPT. Tas ir instruments, kas ļauj apkopot labas prakses piemērus un plānot reģiona un pilsētas teritorijas līmeņi, un tajā ir iekļauta arī sadaļa par kalnu apgabaliem;

Mērķi

12. atkārtoti norāda, ka jāsekmē tas, lai pielāgošanās klimata pārmaiņām būtu daļa no plašāka **projekta, kas virzīts uz lielāku individuālo un kolektīvo elastīgumu**, ņemot vērā visus nenovēršami savstarpēji saistītos apdraudējumus vides, enerģētikas un sociālajā jomā;

13. norāda, ka Eiropas Savienība paredzējusi 2013. gadā pieņemt **pielāgošanās stratēģiju** un uzskata, ka ir būtiski svarīgi, lai šādai vispārējai stratēģijai būtu **reģionālā un vietējā dimensija**, kā paredzēts Lisabonas līguma 174. pantā. Vēlams, lai šajā ES pielāgošanās stratēģijā būtu paredzēta īpaši kalnu reģioniem veltīta nodaļa;

14. ES Pielāgošanās stratēģijā ir svarīgi iekļaut atsevišķu nodaļu par attālākajiem reģioniem, kuru īpašās iezīmes atzītas LESD 349. pantā;

15. uzsver, ka turpmākajās desmitgadēs paredzama kalnu reģionu neaizsargātības palielināšanās, tāpēc ir jāpastiprina zinātniskā pētniecība un jānodrošina efektīva informācijas apmaiņas sistēma. Eiropas Savienības budžetā 2014.–2020. gadam ir svarīgi paredzēt līdzekļus, kas veltīti tam, lai pielāgotos klimata pārmaiņām;

16. prasa, lai, ņemot vērā jaunās problēmas, ko rada klimata pārmaiņas, tiktu izstrādāti politikas pasākumi vispārējās nozīmes pakalpojumu nodrošināšanas un pieejamības uzlabošanai īpaši neaizsargātās teritorijās;

17. uzsver, ka klimata pārmaiņu mazināšana un tai piešķirtie resursi būtu jānosaka par augstāku prioritāti nekā pielāgošanās. Ja pasaules mērogā neizdosies panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju nozīmīgu samazinājumu atbilstoši Apvienoto Nāciju Organizācijas Pamatkonvencijai par klimata pārmaiņām, turpmāk vairs nebūs iespējams novērst temperatūras paaugstināšanos pasaulē, klimata pārmaiņas un ekstremālus laika apstākļus, kas ietekmēs vietējās kopienas;

18. norāda, ka jānosaka **savstarpēji cieši saistīti pasākumi** esošo problēmu risināšanai un turpmāko problēmu pārvaldībai nozarēs, kurām jau paredzētas ES programmas, un jānorāda pasākumi, kas saskaņā ar subsidiaritātes principu koordinējami Eiropas vietējā līmeņa demokrātijas ietvaros. Jo īpaši tas attiecas uz šādiem pasākumiem:

- a) panākt jaunu ēku maksimālu energoefektivitāti un atjaunot esošās ēkas;
- b) kalnu un lauku reģionu būvniecības modeļu saglabāšana un atbalstīšana un teritoriālplānojuma un dabas resursu apsaimniekošanas plānu izstrāde, lai nodrošinātu pilsētvides attīstību, nepieļaujot spekulāciju ar zemes platībām. Tas palīdzēs novērst ainavu, ekosistēmu, dzīvotņu un aizsargājamo teritoriju izpostīšanu, ūdens resursu un augsnes piesārņošanu un veicinās atbildīga tūrisma attīstību un līdz ar to – iedzīvotāju palikšanu uz dzīvi kalnu reģionos;
- c) ieviest atjaunojamus enerģijas avotus atkarībā no teritorijas raksturozīmēm (saules, fotoelementu, vēja enerģija, hidroelektroenerģija, biomasas), lai visur, kur tas iespējams, panāktu enerģētisko neatkarību; vajadzīgi integrēti reģionālie enerģētikas plāni un hidroelektroenerģijas uzkrāšanas iekārtu kapacitātes pārvaldība ar mērķi uzglabāt fotoelementu enerģiju;

- d) veicināt energoauditu reģionālo un vietējo pašvaldību līmenī;
- e) samazināt enerģijas un materiālu plūsmu vietējās pašvaldībās, nepazeminot dzīves līmeni (piemēram, “2000 W sabiedrība” Šveices politehniskajā augstskolā Cīrihē, (ETH Zürich));
- f) samazināt atkritumu rašanos un maksimāli tos atkārtoti pārstrādāt, sekmēt organisko atkritumu kompostēšanu mājās apstākļos;
- g) no jauna aktivizēt vietējos pārtikas apgādes tīklus: kvalitatīva lauksaimniecība, galvenokārt vietējam patēriņam un tirdzniecībai, kas vērsta uz tūristiem; stingri atbalstot saglabājošu lauksaimniecību (bez augsnes apstrādes vai ar saudzējošu augsnes apstrādi), kā arī bioloģisko lauksaimniecību un lopkopību;
- h) mežu apsaimniekošanā regulēt koksnes biomasas izmantošanu enerģētikā un būvniecībā, ņemot vērā klimata pārmaiņu radīto spiedienu; siltuma ražošanas iekārtas, kurās izmanto biomasu, nedrīkst būt lielākas par tām, kas atbilst mežsaimniecības gada ražošanas kapacitātei; saglabāt aizsargājamus mežus; atbalsts ilgtspējīgai mežsaimniecībai, kas virzīta uz kokmateriālu un biomasas – šo reģionu ekonomikas resursu – ražošanu;
- i) ievērojami ierobežot ēku būvei un infrastruktūrām izmantotajās zemes platības;
- j) samazināt prasību pēc mobilitātes, pilnībā izmantojot informācijas tīklu, IKT, datorizēto pakalpojumu un teledarba iespējas (tas ļautu arī piesaistīt iedzīvotājus pamestajiem kalnu apgabaliem un sekmēt tūrismu);
- k) veicināt vides ziņā atbildīgu un ilgtspējīgu tūrismu; izveidot Eiropas Tūrisma novērošanas centru, attīstīt lauku tūrismu;
- l) veicināt “zaļu” un inovatīvu ekonomiku kalnu apgabalos šādās nozarēs: enerģētika, elektronika, kontroles un uzraudzības sistēmas, zinātniskā pētniecība un augstākās izglītības centri;
- m) izglītība un kultūra: palielināt sabiedrības izpratni par ārkārtas stāvokli klimata jomā. Tas ir svarīgi labas klimata politikas un pielāgošanās stratēģijas īstenošanai. Tāpēc jāveicina vides jautājumu iekļaušana skolu programmās un sabiedrības informēšanas pasākumi, piemēram, izveidojot reģionālos “pielāgošanās birojus”, kuru uzdevums būtu izstrādāt vietējiem apstākļiem atbilstošas stratēģijas un informēt iedzīvotājus. Piemēram, Austrālijas Victorian Centre for Climate Change Adaptation Research (VCCCAR — www.vcccar.org.au), kas vietējā līmenī pielāgo plašāku valsts politiku, ko paredz National Climate Change Adaptation Research Facility (NCCARF — www.nccarf.edu.au);
- n) izstrādāt civilās aizsardzības programmas un novērst ar klimatu saistītus apdraudējumus, izmantojot infrastruktūras, meteoroloģiskās un hidroloģiskās prognozēšanas brīdināšanas sistēmas, ātru informācijas apmaiņu ar sabiedrību un zaudējumu novēršanas un cilvēku glābšanas mācības;
19. uzsver, ka daudzi kalnu reģioni jau ir sākuši izstrādāt pielāgošanās stratēģijas un ir steidzami jākoordinē mērķi un jāanalizē rezultāti. **Vides iniciatīvas, kas pašlaik ir sadrumstalotas** starp daudzām apvienībām, pētniecības struktūrām un pārvaldes iestādēm kalnu reģionos, **ir jāsakāņo**;
20. prasa, **uzraudzīt sasniegtos rezultātus**, izstrādājot pasākumu un pakalpojumu efektivitātes rādītājus un izmantojot vienotu datubāzi, kurā var atrast informāciju par projektiem un enerģijas reģistru;
21. visbeidzot uzsver, ka ar klimata pārmaiņu cēloņiem un sekām saistīti jautājumi jārisina visos līmeņos, daudzās dažādās ģeogrāfiskās kopienās un globālā mērogā. Bieži vien tieši planētas visnabadzīgākās kopienas pirmās cieš klimata pārmaiņu dēļ, un tām ir vajadzīga īpaša palīdzība. Eiropas Savienības un dalībvalstu līdzekļi būtu jāpiešķir klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem atbilstoši pieņemtajās stratēģijās un starptautiskajos līgumos noteiktajām prioritātēm un jāizmanto līmenī, kurā tiem būs vislielākā ietekme. Tāpēc tādu pasākumu izstrādē, kas virzīti uz klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, ir jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības, lai maksimāli izmantotu to zināšanas, pieredzi un tuvumu iedzīvotājiem.

Briselē, 2012. gada 10. oktobrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

REĢIONU KOMITEJA

97. PLENĀRSESĪJA 2012. GADA 8., 9. UN 10. OKTOBRĪ

Reģionu komitejas atzinums “Jaunā daudzgadu finanšu shēma pēc 2013. gada”

(2012/C 391/07)

REĢIONU KOMITEJA

- brīdina, ka lēmumu par daudzgadu finanšu shēmu (DFS) nebūtu vēlams pieņemt vēlāk nekā 2013. gada sākumā;
- uzsver, ka ļoti liela publisko investīciju daļa dalībvalstīs ir atkarīga no struktūrfondiem, un atgādina par saistībām, ko dalībvalstis uzņēmušās ar 2012. gada 28. un 29. jūnija Eiropadomes sanāksmē parakstīto Izaugsmes un nodarbinātības paktu;
- tāpēc, balstoties uz Komisijas 2012. gada 6. jūlija priekšlikumu, piekrīt Eiropas Parlamenta nostājai, ka jaunajam budžetam ir jābūt 1,14 % no ES NKI (ņemot vērā Horvātijas pievienošanos);
- pauž nožēlu, ka liela daļa Padomes sarunu paketē ietvertu tematu, tostarp jebkura veida makroekonomiskie nosacījumi, ir jautājumi, par kuriem lēmums jāpieņem ar koplēmuma procedūru, nevis ar piekrišanas procedūru;
- neatbalsta, ka valstīm paredzētā piešķiruma sadalījuma metode un nepārsniedzamās likmes kohēzijas un lauku attīstības politikas jomā ir iekļautas Padomes sarunu paketē; uzskata, ka šajā jomā lēmums ir ne vien jāpieņem ar koplēmuma procedūru, bet arī obligāti jāapspriežas ar RK, un Komitejai ir tiesības vērsties Eiropas Savienības Tiesā, ja Eiropas Komisija neiesniegtu tiesību aktu priekšlikumu, par kuru Reģionu komiteja ir tiesīga paust viedokli;
- atzinīgi vērtē pašreizējo sarunu metodi Padomē, jo tā dod iespēju sarunās vienlaikus skatīt izdevumu un ienākumu sadaļu, un atkārtoti pauž atbalstu abiem jaunajiem Komisijas ierosinātajiem pašu resursiem — uz PVN balstītajam resursam un jaunajam finanšu darījumu nodoklim;
- pilnībā atbalsta Padomes priekšlikumu kohēzijas politiku pārveidot par apakškategoriju, nevis apakšlimitu; atkārtoti aicina palielināt kohēzijas politikai piešķirto finansējumu (lai tas būtu vismaz tāds pats kā 2007.–2013. gadam) un atbalsta priekšlikumu izveidot jaunu, tā dēvēto “pārejas” reģionu kategoriju;
- atzinīgi vērtē Padomes priekšlikumu iekļaut *Galileo*, *ITER* un *GMES* programmas daudzgadu finanšu shēmas 1. izdevumu kategorijā un atkārtoti aicina daudzgadu finanšu shēmā iekļaut arī Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu.

Galvenā ziņotāja	Mercedes BRESSO kdze (IT/PSE), Pjemontas reģiona padomes locekle
Atsauces dokumenti	Grozīts priekšlikums Padomes Regulai, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam
	COM(2012) 388 final
	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Daudzgadu finanšu shēmas 2014.–2020. gadam vienkāršošanas programma”
	COM(2012) 42 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. pieņem zināšanai, ka Komisija 2012. gada 6. jūlijā publicējusi grozīto priekšlikumu Padomes regulai par daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam, kurā ņemta vērā Horvātijas pievienošanās un aprēķini veikti, balstoties uz jaunākajiem statistikas datiem (2007.–2009. gads);

2. atzinīgi vērtē, ka Eiropas Parlamenta 2012. gada 13. jūnija plenārsēdē pieņemta rezolūcija par daudzgadu finanšu shēmu un pašu resursiem, un pauž gandarījumu par uzvaru uz to, ka ES budžets 94 % apmērā ir investīciju budžets un ka administratīvo izdevumu īpatsvars tajā ir ļoti neliels; uzsver, ka šīs investīcijas ar privātā un publiskā līdzfinansējuma palīdzību var daudzākā mērā stimulēt ietekmi vietējā, reģionālajā un valsts līmenī; atgādina, ka ES budžetam ir ļoti svarīga nozīme, jo tas ir stabils daudzgadu publiskais līdzekļu avots izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai;

Pašreizējās iestāžu sarunas

3. pauž bažas par pašreizējam norisēm sarunu procesā Padomē saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (DFS) kopējo summu, politikas saturu un resursiem, jo tas varētu apdraudēt finansējuma saglabāšanu trim kohēzijas politikas reģionu kategorijām. Komiteja pauž cerību, ka līdz ES ārkārtas samitam 2012. gada 22. un 23. novembrī būs iespējams panākt pozitīvu rezultātu; tādejādi varētu izklūst no strupceļa, kurā nonākušas abas likumdevējas iestādes, un izvairīties no laika zaudējuma, kas kaitētu Eiropas Savienībai, un varētu nekavējoties uzsākt “Eiropa 2020” – stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei – īstenošanu;

4. šajā sakarībā uzsver acīmredzamo neatbilstību starp saistībām, ko 2012. gada 28. un 29. jūnija Eiropas Padomes sanāksmē dalībvalstis uzņēmas ar Izaugsmes un nodarbinātības paktu, un šajās sarunās ieņemtās nostājas dažiem aspektiem;

5. atgādina, ka ES ekonomikas un sociālās krīzes smagajos apstākļos ir ārkārtīgi svarīgi uzsākt plānošanas posmu 2014.

gadā, jo tikai tā varēs nodrošināt atbalstu no ES līdzekļiem, kuri ir ļoti nozīmīgi investīcijām dalībvalstīs, reģionos un pilsētās;

6. uzsver, ka salīdzinājumā ar valsts budžetiem ES budžeta apjoms ir samazinājies, lai gan vienlaikus ir paplašinātas Savienības kompetences jomas un uzdevumi, kas tai noteikti ar Lisabonas līgumu, tostarp ārējās darbības (minētā Līguma 27. panta 3. punkts), klimata pārmaiņu (LESD 191. pants), enerģētikas (LESD 194. pants), sporta (LESD 165. pants), kosmosa (LESD 189. pants), tūrisma (LESD 195. pants) un civilās aizsardzības jomā (LESD 196. pants);

7. uzsver, ka ļoti liela publisko investīciju daļa dalībvalstīs ir atkarīga no struktūrfondiem, kas trīspadsmit dalībvalstīs ir vairāk nekā 30 % un sešās dalībvalstīs vairāk nekā 60 % no publiskajām investīcijām;

8. atzīst, ka līgumos (LESD 312. pants) ir paredzēti īpaši noteikumi gadījumam, ja daudzgadu finanšu shēma netiktu pieņemta līdz 2013. gada beigām, kad beidzas likumīgo pamatojumu termiņš visām ES daudzgadu izdevumu programmām, izņemot kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) 1. pīlāram. Komiteja uzsver, ka saskaņā ar šiem īpašajiem Līguma noteikumiem budžeta lēmējinstīcijas iestādēm jāturpina sarunas. Tomēr uzsver, ka citas iespējas — vai nu pieņemt jaunas nozaru programmas bez daudzgadu finanšu shēmas vai pagarināt pašreizējo programmu termiņu — varētu būt ļoti sarežģītas;

9. tāpēc brīdina, ka lēmumu par DFS nebūtu vēlams pieņemt vēlāk nekā 2013. gada sākumā, jo tādā gadījumā nebūtu iespējams plānot un piešķirt vienota stratēģiskā satvara līdzekļus pēc 2014. gada, un tam varētu būt negatīva ietekme uz Eiropas Savienības ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Komiteja uzskata, ka tad, ja lēmumu par daudzgadu finanšu shēmu pieņemtu vēlāk nekā 2013. gada sākumā, tas apdraudētu arī Komisijas, Eiropas Parlamenta un Padomes plānošanas periodu no 2014. līdz 2020. gadam un būtu atkārtoti jāapsver Reģionu komitejas sākotnēji ieteiktā iespēja par 5+5 gadu plānošanas periodu pēc pārejas posma viena vai divu gadu garumā;

10. vēlreiz uzsver, ka ES rīcībā ir jābūt reāli pamatotam budžetam vismaz 1 % apmērā no ES NKI, lai varētu īstenot Savienības pamatmērķus atbilstīgi stratēģijā “Eiropa 2020” noteiktajiem mērķiem un ievērojot vietējā un reģionālā līmeņa vajadzības; atgādina, ka Padome 2000. gadā noteica pašu resursu maksimālo apjomu 1,29 % no NKI attiecībā uz saistību apropriācijām un 1,23 % attiecībā uz maksājumu apropriācijām; norāda, ka kopš tā laika starpība starp pašu resursu maksimālo apjomu un DFS maksimālo apjomu pastāvīgi pieaug un šobrīd tā ir 25 %; turklāt uzsver, ka DFS ir noteikts tikai izdevumu maksimālais apjoms, bet ES ikgadējais budžets vienmēr ir bijis daudz mazāks par minēto apjomu gan attiecībā uz saistību apropriācijām, gan maksājumu apropriācijām; tāpēc, balstoties uz Komisijas 2012. gada 6. jūlija priekšlikumu, atbalsta Eiropas Parlamenta nostāju, ka jaunajam budžetam ir jābūt 1,14 % no ES NKI (ņemot vērā Horvātijas pievienošanos).

11. pauž gandarījumu, ka no 2012. gada 18. septembra sarunu darba kārtības ir svītrots priekšlikums par programmas “Pārtikas izdalīšana vistrūcīgākajām personām” izbeigšanu; tomēr pauž nožēlu, ka nav skaidrības par šīs programmas finansēšanu, un vēlreiz uzsver, ka Komiteja atbalsta tās saglabāšanu daudzgadu finanšu shēmas 2. sadaļā;

12. atzinīgi vērtē prezidentvalsts Kipras 2012. gada 30. augusta darba dokumenta dažus aspektus, bet izsaka nopietnas bažas par priekšlikumiem kohēzijas politikas jomā, jo īpaši par reģionu un dalībvalstu “drošības tīklu” atbilstību, darbības jomu un piemērošanas jomu; noraida nesamērīgās korekcijas attiecībā uz pārejas un vairāk attīstītiem reģioniem;

Koplēmuma jomas

13. pauž nožēlu, ka liela daļa Padomes sarunu paketē (2012. gada 19. jūnija versija) ietverto tematu un īpaši 21.–47. punkts un 53.–78. punkts, ir jautājumi, par kuriem lēmums jāpieņem ar koplēmuma procedūru, nevis ar piekrišanas procedūru, un uzsver, ka EP ir jābūt pilnībā iesaistītam pašreiz notiekošajās sarunās;

14. neatbalsta, ka valstīm paredzētā piešķiruma sadalījuma metode un nepārsniedzamās likmes kohēzijas un lauku attīstības politikas jomā ir iekļautas Padomes sarunu paketē (30.–45. punkts), bet nav minēti regulas projektā par kopīgiem noteikumiem pieciem fondiem, uz kuriem attiecas vienots stratēģiskais satvars. Turklāt pauž pārsteigumu, ka saskaņā ar 2012. gada 18. septembra sarunu darba kārtības 35. punktu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķi kļūst par vienu no kritērijiem struktūrfondu sadalē starp dalībvalstīm. Šajā sakarībā ir jānoskaidro, vai šie mērķi patiešām atbilst reģionu attīstības vajadzībām; turklāt rodas arī būtiski jautājumi par pārvaldību un metodoloģiju, jo 2010. gadā, kad tika noteikti sadales kritēriji, šāds kritērijs nebija paredzēts;

15. uzskata, ka saskaņā ar LESD 177. pantu šajā jomā lēmums ir ne vien jāpieņem ar koplēmuma procedūru, bet arī obligāti jāapspriežas ar RK, un tāpēc Komitejai, ņemot vērā LESD 263. panta 3. rindkopā noteiktās pilnvaras, ir tiesības vērsties Eiropas Savienības Tiesā, ja Eiropas Komisija neiesniegtu tiesību aktu priekšlikumu, par kuru Reģionu komiteja ir tiesīga paust viedokli;

16. ņemot vērā kopš 2012. gada sākuma pieņemtos atziņumus par dažādiem Eiropas Komisijas tiesību aktu priekšlikumiem, Komiteja

a. attiecībā uz 1.b apakš kategoriju un vienotā stratēģiskā satvara (VSS) fondiem: atkārtoti pauž atbalstu priekšlikumam izveidot jaunu, tā dēvēto “pārejas” reģionu kategoriju un nepieciešamībai ņemt vērā tālāko reģionu īpašo un nevienlīdzīgo situāciju attiecībā uz piekļuvi finansējumam saskaņā ar LESD 349. pantu (sarunu paketes 25. punkts); maksimālajam 300 km attālumam Eiropas teritoriālās sadarbības jomā, izņemot tos tālākos reģionus, uz kuriem neattiecas attāluma kritērijs (sarunu paketes 27. punkts); “drošības tīkla” izveidei reģioniem, uz kuriem vairs neattieksies konverģences mērķis vismaz divu trešdaļu apmērā no tiem noteiktajiem piešķirumiem 2007.–2013. gada periodā (sarunu paketes 44. punkts); Eiropas Komisijas priekšlikumiem līdzfinansējuma likmju jomā, taču ne palielinājumam līdz 85 % programmām, uz kurām attiecas Eiropas teritoriālās sadarbības mērķis; reģionu sadarbībai tālākajos reģionos piemērojamās līdzfinansējuma likmes palielināšanai no 50 % līdz 85 % (sarunu paketes 46. punkts); trūcīgākajiem iedzīvotājiem paredzētās pārtikas atbalsta programmas saglabāšanai DFS 2. izdevumu kategorijā, nevis tās iekļaušanai 1. kategorijā — Eiropas Sociālā fonda darbības jomā (sarunu paketes 48. punkts); par 10 procentpunktiem palielinātas līdzfinansējuma likmes ieviešanai tām dalībvalstīm, kurām ir īslaicīgas budžeta grūtības (sarunu paketes 47. punkta a) apakšpunkts); VSS izveidei trim struktūrfondiem, kohēzijas fondam, ELFLA un EJZF (sarunu paketes 65. punkts); priekšfinansējuma likmēm 2 % apmērā — 2014. gadā, 3 % apmērā — 2015. gadā un 3 % apmērā — 2016. gadā (sarunu paketes 75. punkts); kā arī neatgūstamo PVN summu noteikšanai par atbilstīgiem izdevumiem, lai aprēķinātu iemaksas no VSS (sarunu paketes 78. punkta c) apakšpunkts);

b. attiecībā uz 2. izdevumu kategoriju: atkārtoti pauž atbalstu ātrākai konverģencei un precīzāka grafika noteikšanai konverģencei starp dalībvalstīm (sarunu paketes 53. punkts); tiešo maksājumu maksimālā apjoma ierobežošanai EUR 200 000, nevis EUR 300 000 apmērā, ietverot tajā ekoloģisko komponentu, un pakāpeniskai samazināšanai, sākot no EUR 100 000, nevis no EUR 200 000 (sarunu paketes 54. punkts); 30 % likmei ekoloģiskajam komponentam (sarunu paketes 56. punkts); iespējai budžeta līdzekļus pārvietot no I pilāra uz II pilāru (sarunu paketes 57. punkts); savukārt noraida līdzekļu pārvietošanu pretējā virzienā, ņemot vērā nepieciešamību panākt abu KLP pilāru budžeta līdzsvarotību (sarunu paketes 58. punkts); pauž atbalstu “pārejas” reģionu ieviešanai regulā par lauku attīstību (sarunu paketes 62. punkts); noraida jaunas rezerves izveidi, kā tas pašlaik ierosināts, krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē (sarunu paketes 64. punkts);

17. jautājumā par Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim piešķirtajiem līdzekļiem atkārtoti norāda uz Komitejas priekšlikumu šos līdzekļus sadalīt pa sadarbības programmām, nevis dalībvalstīm; tāpēc aicina pārskatīt 2012. gada 18. septembra sarunu darba kārtības 40. punktu, jo pašreiz sarunās tiek apspiesti tikai piešķirumi pārrobežu sadarbībai un starptautiskajai sadarbībai, piešķirot pakārtotu nozīmi reģionu sadarbībai;

18. atbalsta priekšlikumu vairāk izmantot aizdevumus, nevis neatmaksājamas subsīdijas, lai stimulētu līdzekļu saņēmēju iesaisti; turklāt uzskata, ka aizdevumu atmaksāšanu vajadzētu nodrošināt, izveidojot apgrozāmo līdzekļu mehānismus;

Jauni pašu resursi

19. atkārtoti pauž vēlmi, lai tiktu veikta pašreizējās pašu resursu sistēmas reforma ar mērķi samazināt dalībvalstu tiešās iemaksas ES budžetā, vienlaikus palielinot pieejamos ES pašu resursus, lai varētu risināt turpmākās problēmas⁽¹⁾ un atceltu pašreizējās finanšu korekcijas un atbrīvojumus; tāpēc uzskata, ka pārredzamības, līdzsvarotības un ilgtspējas nodrošināšanas nolūkā jaunā daudzgadu finanšu shēma noteikti ir jābalsta uz vienošanos par jauniem pašu resursiem, kā to paziņojis Eiropas Parlaments;

20. atzinīgi vērtē pašreizējo sarunu metodi Padomē, jo tā dod iespēju sarunās vienlaikus skatīt izdevumu un resursu sadaļu, un atkārtoti pauž atbalstu abiem jaunajiem Komisijas ierosinātajiem pašu resursiem — uz PVN balstītajam resursam un jaunajam finanšu darījumu nodoklim;

21. tāpēc aicina atsevišķas dalībvalstis pasargāt savus iedzīvotājus, uzņēmumus un vietējās un reģionālās pašvaldības no kaitejuma, kas tiktu nodarīts, ja tās noraidītu jauno finanšu darījumu nodokli, jo tādā gadījumā tiktu ieviesta ciešāka sadarbība un budžeta jautājumos veidota “divu ātrumu” Eiropa;

22. uzskata, ka finanšu darījumu nodoklis pastiprinātas sadarbības apstākļos juridiski var kļūt par pamatu jaunam ES pašu resursam, un to ieviešus dalībvalstis varētu ES budžetā pārskaitīt daļu no gūtajiem ieņēmumiem; šādu ieņēmumu pārskaitīšanu veikušajām valstīm būtu jāpiemēro uz NKI balstīto budžeta papildināšanas iemaksu samazinājums, neskarot noteikumus, ko piemēro šo nodokli neieviešušo valstu iemaksu aprēķināšanai;

23. atkārtoti pauž atbalstu ārkārtīgi sarežģītās atlaižu un korektīvo pasākumu sistēmas vienkāršošanai, kā arī pašreizējās atlaižu sistēmas aizstāšanai ar vispārēju korektīvu mehānismu;

⁽¹⁾ Reģionu komitejas 93. plenārsesijā 2011. gada 14. un 15. decembrī pieņemtais atzinums “Jaunā daudzgadu finanšu shēma pēc 2013. gada”, 65. punkts.

Makroekonomiskie nosacījumi

24. pauž izbrīnu, ka Eiropas Komisijas veiktie Padomes regulas “tehniskie” grozījumi ietver tādu būtisku elementu kā Kohēzijas fonda makroekonomisko nosacījumu piemērošanas paplašināšanu, attiecinot tos uz visiem pieciem VSS fondiem (skatīt grozītā priekšlikuma regulai 8. pantu);

25. vēlreiz noteikti un stingri iebilst pret jebkāda veida makroekonomiskiem nosacījumiem un uzskata, ka to attiecināšana uz visām budžeta pozīcijām, kā to pieprasa dažas dalībvalstis, nav pamatota;

26. atgādina, ka šī ir koplēmuma joma, kurā lēmums ir jāpieņem, ievērojot regulu par kopīgiem noteikumiem visiem pieciem fondiem, uz kuriem attiecas VSS;

Daudzgadu finanšu shēmas struktūra, ilgums un elastīgums

27. pilnībā atbalsta Padomes priekšlikumu kohēzijas politiku pārveidot par apakškategoriju, nevis apakšlimitu; aicina neieklāut Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu šajā apakškategorijā, jo šā instrumenta būtība ir atšķirīga; joprojām pauž nožēlu, ka nav izmantota iespēja vienā kategorijā ietvert visus teritoriālās attīstības atbalstam paredzētos finansējuma veidus (t. i. visus piecus fondus, uz kuriem attiecas vienots stratēģiskais satvars);

28. atkārtoti aicina katrā kategorijā ievērot elastīgumu un izveidot elastības rezervi, lai saņemtu apropriācijas vai termiņa vidū neizmantotās rezerves, nevis tās atdotu dalībvalstīm; uzskata, ka šādu elastības rezervi varētu izmantot par instrumentu pasākumiem makroekonomikas un finanšu jomā, lai prognozētu asimetriskos šokus Eiropas Savienībā;

29. vēlreiz norāda, ka izskatāmajā priekšlikumā ir paredzēts vērtēt daudzgadu finanšu shēmas īstenošanu 2016. gadā, un atkārtoti uzsver, ka tā vietā vajadzētu veikt vispārēju pārskatīšanu termiņa vidū, proti, 2017. gadā (ierosinātā vērtēšana varētu būt tās daļa);

Saistību un maksājumu maksimālā apjoma ierobežošana

30. attiecībā uz DFS svarīgāko apakškategoriju summām

a. atkārtoti pauž atbalstu Eiropas Komisijas priekšlikumiem attiecībā uz Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (EUR 50 miljardi), programmai “Apvārsnis 2020” (EUR 80 miljardi), pirmajiem diviem KLP pilāriem (EUR 372 miljardi nemainīgās cenās), programmai “Radoša Eiropa” (EUR 1,6 miljardi) un ES ārējās darbības finansēšanas instrumentiem (EUR 70 miljardi),

b. atkārtoti aicina palielināt līdzekļu apmēru, kas piešķirts kohēzijas politikai (nemainīgos apstākļos vismaz līdz tik pat augstam līmenim, kāds paredzēts 2007.–2013. gada finanšu plānā), Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondam (EJZF) un programmai LIFE, kā arī panākt abu KLP pilāru budžeta līdzsvarotību lauku attīstības atbalstam;

Programmas ārpus daudzgadu finanšu shēmas

31. atkārtoti aicina saglabāt Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu un iekļaut to DFS, bet, tāpat kā Eiropas Parlaments, uzskata, ka minētā fonda neplānojamā rakstura dēļ tas būtu iekļaujams budžetā papildus attiecīgās pozīcijas maksimālajai summai. Tāpat neatbalsta tā piemērošanas jomas paplašināšanu, to attiecinot uz kompensāciju, kas paredzēta, lai novērstu divpusējo vai daudzpusējo tirdzniecības nolīgumu negatīvo ietekmi uz lauksaimniecības darbību (sarunu paketes 95. punkts);

32. atzinīgi vērtē Padomes priekšlikumu iekļaut *Galileo*, *ITER* un *GMES* programmas daudzgadu finanšu shēmas 1. izdevumu kategorijā (sarunu paketes I pielikums), kā prasīts RK atzinumā par jauno daudzgadu finanšu shēmu laika posmam pēc 2013. gada;

33. uzstāj, lai minētās rezervju mehānismiem paredzētās summas arī tiktu pārnestas uz DFS;

Vienkāršošanas programma

34. uzskata, ka jautājums par izdevumu kvalitātes uzlabošanu, uz ko aicina gan dalībvalstis, gan Eiropas Parlaments, pašlaik netiek risināts apmierinoši, jo tiek veidotas jaunas

kontroles un revīzijas procedūras, palielināta procedūru sarežģītība, pārāk liels uzsvars likts uz rezultātiem un kvantitatīvu piesaisti, nerūpējoties par stratēģiju kvalitāti, un tāpēc pakāpeniski pieaug centralizācija, kas zemākajiem pārvaldības līmeņiem ir nelabvēlīgāka nekā augstākajiem;

35. vēlas, lai Komisijas gaidāmais paziņojums par izdevumu kvalitāti dotu iespēju diferencēt publisko investīciju izdevumu uzskaiti saistībā ar Stabilitātes paktu;

36. iebilst pret Komisijas deleģēto aktu pārmērīgu izmantošanu, kādi ierosināti, piemēram, attiecībā uz provizoriskām darbībām saistībā ar vienotu stratēģisko satvaru; līdz ar to Reģionu komitejai tiktu liegta iespēja piedalīties ES konsultatīvajā un lēmumu pieņemšanas procedūrā pat tajos gadījumos, kad runa ir par vietējām un reģionālām pašvaldībām nozīmīgām jomām;

37. pilnībā piekrīt Komisijai, ka vienkāršošana ES līmenī būs efektīva tikai tad, ja to līdztekus papildinās pasākumi valsts un pašvaldību līmenī, tomēr uzsver, ka galvenais darbs ir veicams valsts līmenī;

38. atzinīgi vērtē daudzgadu finanšu shēmā ierosināto programmu racionalizāciju, īpaši piedāvāto programmu skaita samazināšanu un programmu un apakšprogrammu apvienošanu daudzās jomās;

39. aicina ciešāk iesaistīt Eiropas Investīciju banku no struktūrfondi finansēto projektu īstenošanā.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

COM(2012) 388 final

3. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lai Savienība varētu reaģēt uz konkrētiem neparedzētiem apstākļiem vai atļaut finansēt skaidri definētus izdevumus, ko nevar finansēt maksimālā pieejamā apjoma ietvaros, kas pieejams vienai vai vairākām izdevumu kategorijām, kā noteikts finanšu shēmā, ir vajadzīgi īpaši instrumenti — ārkārtas palīdzības rezerve, Eiropas Savienības Solidaritātes fonds, elastības instruments, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds, rezerve krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē un rezerve ārkārtas gadījumiem. Tādēļ gadījumos, kad nepieciešams izmantot īpašus instrumentus, ir nepieciešami īpaši noteikumi, kuri nodrošina iespēju uzņemt budžeta saistību apropriācijas, kas pārsniedz finanšu shēmā noteikto maksimālo apjomu.	Lai Savienība varētu reaģēt uz konkrētiem neparedzētiem apstākļiem vai atļaut finansēt skaidri definētus izdevumus, ko nevar finansēt maksimālā pieejamā apjoma ietvaros, kas pieejams vienai vai vairākām izdevumu kategorijām, kā noteikts finanšu shēmā, ir vajadzīgi īpaši instrumenti — ārkārtas palīdzības rezerve, Eiropas Savienības Solidaritātes fonds, elastības instruments, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds, rezerve krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē un rezerve ārkārtas gadījumiem. Tādēļ gadījumos, kad nepieciešams izmantot īpašus instrumentus, ir nepieciešami īpaši noteikumi, kuri nodrošina iespēju uzņemt budžeta saistību apropriācijas, kas pārsniedz finanšu shēmā noteikto maksimālo apjomu.

Pamatojums

Tā kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu ir paredzēts iekļaut DFS un ir nolemts veidot nevis rezervi krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē, bet efektīvu regulējumu, abi minētie finanšu instrumenti no šā saraksta ir jāsvītro.

2. grozījums

COM(2012) 388 final

8. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Ja tiek atcelta budžeta saistību apturēšana attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu attiecībā uz makroekonomiskajiem nosacījumiem saistībā ar dalībvalstu ekonomikas politikas koordināciju, Padome saskaņā ar Līgumu un ievērojot attiecīgo pamataktu lemj par apturēto saistību pārvietošanu uz turpmākajiem gadiem. N gada apturētās saistības nevar atkārtoti iekļaut budžetā pēc $n + 2$ gada.	Ja tiek atcelta budžeta saistību apturēšana attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu attiecībā uz makroekonomiskajiem nosacījumiem saistībā ar dalībvalstu ekonomikas politikas koordināciju, Padome saskaņā ar Līgumu un ievērojot attiecīgo pamataktu lemj par apturēto saistību pārvietošanu uz turpmākajiem gadiem. N gada apturētās saistības nevar atkārtoti iekļaut budžetā pēc $n + 2$ gada.

Pamatojums

Noteikumi par makroekonomiskajiem nosacījumiem arī turpmāk jāattiecina tikai uz Kohēzijas fondu, kā tas bijis kopš šā fonda izveides.

Briselē, 2012. gada 9. oktobrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programma (2014.–2020. gadam)”

(2012/C 391/08)

REĢIONU KOMITEJA

- pozitīvi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programmu (2014.–2020. gadam); tā ir apņemšanās atzīt konkurētspēju par prioritāru pamatfaktoru, kas nodrošina pastāvīgu ekonomikas izaugsmi un nodarbinātības palielināšanos Eiropas Savienībā;
- vērš uzmanību uz daudzajām iniciatīvām, ko patlaban īsteno vietējās un reģionālās pašvaldības visās dalībvalstīs, piemēram, vietējie mazās uzņēmējdarbības centri, mikrokredīti, ko piešķir vietējās un reģionālās iestādes, vai speciālistu bezmaksas konsultācijas par mazo uzņēmumu izveidi, kas bieži ir pamats veiksmīgai mikrouzņēmējdarbības uzsākšanai;
- norāda uz jauno uzņēmēju vajadzībām, jo bieži vien viņi uzņēmējdarbību uzskata par vienīgo profesionālās attīstības iespēju un ir gatavi uzņemties ar šo darbību saistīto risku, kā arī bieži darbību izvērsīs visā Eiropas tirgū un tādējādi var mēroties spēkiem ar konkurentiem pasaules tirgos;
- norāda, ka pasaules mēroga konkurētspēju iespējams sasniegt, tikai novēršot Eiropas tirgus nepilnības, kas mazina Eiropas MVU spēju konkurēt ar līdzīgiem ekonomikas dalībniekiem no citām pasaules malām. Jāpalielina MVU iesaiste ES projektu īstenošanā, kā arī jāuzlabo šo uzņēmumu pozīcija attiecībā ar lieliem uzņēmumiem, kas bieži ir minēto projektu galvenie izpildītāji. Tādēļ Komiteja uzsver, ka MVU ir svarīgi apvienoties uzņēmumu tīklos.

Ziņotājs	Witold KROCHMAL kgs (PL/EA), Volovas pilsētas un gminas mērs
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programmu (2014.–2020. gadam)
	COM(2011) 834 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. pozitīvi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programmu (2014.–2020. gadam); tā ir apņemšanās atzīt konkurētspēju par prioritāru pamatfaktoru, kas nodrošina pastāvīgu ekonomikas izaugsmi un nodarbinātības palielināšanos Eiropas Savienībā;

2. uzskata, ka iesniegtais priekšlikums papildina agrākās iniciatīvas, ko Eiropas Komisija ierosinājusi stratēģijas “Eiropa 2020” ietvaros. Tajā tiek atzīta mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) nozīme ES tautsaimniecībā un atklātas to darbības vides nepilnības un nepastāvība, kas var palēnināt vai pat ierobežot uzņēmumu izaugsmi un konkurētspēju;

3. uzsver, ka RK nostāja ir atbalstīta aptaujā “MVU darbību sekmējoši reģioni un pilsētas”⁽¹⁾, ko veica Komitejas Stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanas uzraudzības forums, iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības;

4. apzinās, ka tirgus trūkumu novēršana lielā mērā ir dalībvalstu un reģionu kompetence, tomēr uzskata, ka Eiropas Savienība dažās jomās var palīdzēt, izplatot paraugpraksi, nodrošinot vienotā tirgus efektīvu darbību un uzlabojot uzņēmējdarbības vides nosacījumus tā, lai uzņēmumi, tostarp MVU, varētu ilgtspējīgi konkurēt pasaules mērogā, un tas nozīmē virzību uz resursus taupošu ekonomiku ar zemu oglekļa emisijas līmeni;

5. uzskata, ka šī programma ļaus būtiski palielināt ticību Eiropas uzņēmējdarbības potenciālam gan Eiropas, gan pasaules tirgos. Nostiprināsies uzticēšanās tirgiem, tāpēc pieaugs interese par uzņēmējdarbību, un pašreizējo uzņēmumu, tostarp MVU, politika kļūs ekspansīvāka; MVU ir ekonomikas izaugsmes un nodarbinātības galvenais avots — tie nodrošina 58 % no ES apgrozījuma un 67 % no darbavietām privātajā sektorā, turklāt laikposmā no 2002. gada līdz 2010. gadam 85 % jauno darbvietu tika izveidotas tieši šajā sektorā;

6. uzskata par ļoti pareizu, ka programmā atsevišķi izdalīts tūrisms kā nozare ar specifiskām iezīmēm, kurā darbojas daudzi Eiropas Savienības MVU un tiek nodarbināti ļoti liels skaits darba ņēmēju;

7. uzsver, ka ļoti svarīgi ir atbalstīt dažādos darbības posmos esošus uzņēmumus un MVU — tādus, kas tikko uzsākuši darbību, jau pilnībā darbojošos uzņēmumus, kā arī tādus, kuros notiek pārstrukturēšana; šādam atbalstam jābūt virzītam uz uzņēmumu konkurētspējas palielināšanu ES un ārpus ES tirgos;

8. par vienu no svarīgākajiem programmas panākumu priekšnosacījumiem atzīst uzņēmējdarbības kultūras un ētikas popularizēšanu un attīstīšanu ES sabiedrībā, un tāpēc pozitīvi vērtē iespējas valsts, reģionālajā un vietējā līmenī piedalīties sacensībās par Eiropas Uzņēmējdarbības balvu un arī citos līdzīgos projektos;

9. norāda, ka ik gadu trīs Eiropas reģioniem tiek piešķirta balva “Labākais Eiropas reģions uzņēmējdarbības veicināšanas jomā”, lai izteiktu atzinību par šajos reģionos nodrošinātajiem MVU labvēlīgajiem nosacījumiem;

10. uzskata, ka uzņēmējdarbības veicināšanai jā sākas jau skolā, kur jāveido pozitīva attieksme pret patstāvīgu saimniecisku darbību, lai tad, kad skolēniem pienāks laiks iekļauties darba tirgū, viņi varētu pieņemt pārdomātu lēmumu. Lai absolvents, pielietojot iegūto kvalifikāciju, varētu sākt savu uzņēmējdarbību ar lielu varbūtību, ka viņa piedāvātie pakalpojumi būs pieprasīti, būtu jānodrošina, ka apmācības procesā tiek ievērotas tirgus vajadzības;

11. aicina profesionālajā izglītībā iekļaut uzņēmējdarbības tendences un attīstību, jo nepārtraukta izglītība ir būtiska, lai uzņēmēji varētu saglabāt konkurētspējas līmeni;

12. norāda uz jauno uzņēmēju vajadzībām, jo bieži vien viņi uzņēmējdarbību uzskata par vienīgo profesionālās attīstības iespēju un ir gatavi uzņemties ar šo darbību saistīto risku, kā arī bieži darbību izvērs visā Eiropas tirgū un tādējādi var mēroties spēkiem ar konkurentiem pasaules tirgos;

13. vērs uzmanību uz daudzajām iniciatīvām, ko patlaban īsteno vietējās un reģionālās pašvaldības visās dalībvalstīs, piemēram, vietējie mazās uzņēmējdarbības centri, mikrokredīti,

⁽¹⁾ <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/news/Pages/InvitationtoparticipateintheSurveyonSME-friendlyRegionsandCities.aspx>

ko piešķir vietējās un reģionālās iestādes, vai speciālistu bezmaksas konsultācijas par mazo uzņēmumu izveidi, kas bieži ir pamats veiksmīgai mikrouzņēmējdarbības uzsākšanai;

14. vērš uzmanību arī uz sieviešu-uzņēmēju un dažu citu mērķgrupu, tai skaitā imigrējušu un emigrējušu uzņēmēju, situāciju — ņemot vērā pašreizējo ES politiku šajā jomā, būtu vajadzīga atsevišķa iniciatīva, kas paredzēta viņu uzņēmumu konkurētspējas nostiprināšanai;

15. aicina vietējās un reģionālās pašvaldības īstenot programmu; vērš īpašu uzmanību uz vajadzību novērst vai samazināt administratīvo slogu un šķēršļus, kas saistīti ar ārēju finansēšanas avotu atrašanu, vienkāršot prasības par iepirkuma procedūru dokumentiem un atcelt prasību nodrošināt bankas garantiju nelieliem darbiem;

Eiropas Savienības uzņēmumu konkurētspējas palielināšana

16. norāda, ka pasaules mēroga konkurētspēju iespējams sasniegt, tikai novēršot Eiropas tirgus nepilnības, kas mazina Eiropas MVU spēju konkurēt ar līdzīgiem ekonomikas dalībniekiem no citām pasaules malām. Jāpalielina MVU iesaiste ES projektu īstenošanā, kā arī jāuzlabo šo uzņēmumu pozīcija attiecībā ar lieliem uzņēmumiem, kas bieži ir minēto projektu galvenie izpildītāji. Tādēļ Komiteja uzsver, ka MVU ir svarīgi apvienoties uzņēmumu tīklos;

17. atgādina, ka Eiropas Savienībai kopā ar dalībvalstīm jānodrošina viendabīgs un efektīvs tirgus un jāuzlabo uzņēmējdarbības vide — jānovērš vai jāsamazina grūtības maziem un vidējiem uzņēmumiem piekļūt finansējumam, ierobežojumi izvērst darbību ārpus savas valsts robežām gan vienotajā tirgū, gan ārpus tā, pārmērīgais nodokļu slogs un administratīvo procedūru slogs. Turklāt vienlaikus jānodrošina gan piekļuve zināšanām, kā arī jaunām un inovatīvām tehnoloģijām, gan arī sadarbība ar vietējām arodskolām un akadēmiskajām aprindām, kurām savās programmās MVU jātraktē kā Eiropas ekonomikas virzītājspēks;

18. uzskata, ka programmā vairāk būtu jāuzsver mazo un vidējo uzņēmumu plašāka iesaistīšana Eiropas Savienības zinātniskās izpētes un inovācijas centienos, projektos un programmās, arī ar publiskās un privātās partnerības veidošanu. Dzīvāka dalība pētniecības projektos paaugstina uzņēmumu kompetenci un līdz ar to veicina to starptautisko konkurētspēju.

Priekšlikumā pētniecības un inovācijas programmai "Apvārsnis 2020" īpaši norādīts uz to, ka nepieciešams stiprināt mazo un vidējo uzņēmumu līdzdalību pētniecības projektos. Lielāka iesaiste ļauj maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri atsevišķos gadījumos savā jomā ir līderi pasaules mērogā, gūt pieeju informācijai un zināšanām;

19. uzskata, ka vienīgi tāda pieeja ļaus uzņēmumiem un MVU attīstīties un ievērot apņemšanos par ekonomiku ar zemu oglekļa emisijas līmeni, kuras pamatā ir jaunākās vidi aizsargājošās tehnoloģijas, kas ļauj sasniegt mērķus klimata un enerģētikas politikas jomā;

20. pozitīvi vērtē priekšlikumu par programmas budžetu 2,522 miljardu EUR apmērā. Vienlaikus Komiteja norāda, ka uzņēmumu un MVU tiešam atbalstam paredzēto finanšu instrumentu kvota (1,4 miljardi EUR) veido tikai 56 % no kopējā

programmas budžeta. Ja pieprasījums pēc finanšu instrumentiem būs lielāks, nekā pamatoti sagaidāms, par izmaiņām procentuālajā sadalījumā būtu jālemj komitejai, kurā, ievērojot regulas projekta 16. panta noteikumus, ir pārstāvētas visas valstis, kas izmanto Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programmu (COSME). Atlikusi daļa, kas paredzēta darbībām MVU apstākļu atbalstam, nodrošinās programmai 2014.–2020. gadam piešķirto līdzekļu rezultātīvu un efektīvu izmantošanu;

21. atzīst par pareizu, ka 1,7 % no programmas budžeta atvēlēti ar programmas vadību saistītām administratīvām darbībām, jo šie līdzekļi nodrošinās pienācīgu programmas vadību un vienlaikus nebūs pārmērīgs slogs tās budžetam;

22. norāda, ka ar programmas budžeta līdzekļiem nedrīkst aizstāt valsts, reģionālā un vietējā mēroga iniciatīvas, bet tiem tās būtu jāsekmē un jāpastiprina, proti, jāpalīdz valsts mēroga pasākumus izvērst ES mērogā, efektīvi koordinējot un novēršot pārrobežu šķēršļus privātā sektora dalībnieku vai valsts pārvaldes iestāžu sadarbībai. Tāda sadarbība jāveicina, veidojot horizontālus sadarbības tīklus, nevis vertikālu centralizāciju;

23. uzskata, ka sniegtajam atbalstam būtu pilnībā jāatbilst izvirzītajiem mērķiem un kumulatīva un pastiprinoša efekta veidā, kā arī pateicoties panākto rezultātu izmantošanai, tam būtu jādod pozitīva ietekme visā Eiropā.

24. uzsver, ka konkurētspēja lielā mērā ir atkarīga no produktivitātes, inovācijas un efektivitātes, kas ir ienākumu pastāvīgas palielināšanas avots, no uzņēmumu spējas pilnībā izmantot Eiropas vienotā tirgus piedāvātās iespējas, kā arī no institucionālajiem risinājumiem, kuri veido noturīgas uzņēmumu izaugsmes nosacījumus. Tāpēc par prioritāriem būtu jāuzskata projekti, kas pozitīvi ietekmē faktorus, kuri visvairāk nosaka uzņēmumu un MVU ilgtspējīgu konkurētspēju;

25. norāda, ka šajā programmā trešo valstu dalība, kas izriet no asociācijas nolīgumu protokoliem un citiem līgumiem, būtu jāizmanto kā iespēja paplašināt Eiropas Savienības uzņēmumu darbības mērogu un iegūt pieredzi par uzņēmumu darbību ārpus ES tirgus; arī citām trešām valstīm vajadzētu būt iespējai piedalīties programmā, taču finansējums būtu jānodrošina no citām programmām, kas paredzētas ES dalībvalstu sadarbībai ar trešām valstīm;

26. vērš uzmanību uz to, ka svarīgi ir izvērst izglītību uzņēmējdarbības jomā, tostarp pieaugušo izglītību, un ka tas jādara, izkopjot prasmes, veidojot attieksmi un iekļaujot korporatīvo

sociālo atbildību, kas ļauj sagatavoties mūsdienu globālā tirgus izaicinājumiem, bet vienlaikus saglabā Eiropas kultūrai raksturīgo uzņēmējdarbības ētiku;

27. uzskata, ka pasākumos, kas paredzēti, lai popularizētu uzņēmējdarbību un veidotu pozitīvu attieksmi pret to, būtu jāietver arī uzņēmēji, kuri uzsāk pašnodarbinātas personas darba gaitas, tāpat arī personas profesionālās karjeras sākumā, tostarp arī sievietes, kas uzņemas šos pūliņus un risku;

28. atzīmē, ka pasākumiem, kas paredzēti, lai uzlabotu MVU piekļuvi finansējumam, konkrēti, kapitāla mehānismam un aizdevuma garantiju mehānismam, būtu jāpapildina kohēzijas politikas ietvaros patlaban izmantotie instrumenti. Turklāt vajadzētu būt iespējai tos izmantot apvienojumā ar citiem skaidri noteiktiem dalībvalstu instrumentiem;

29. ļoti pozitīvi vērtē iespēju piešķirt pārrobežu kredītus un aizdevumus, kas ļaus maziem un vidējiem uzņēmumiem izmantot milzīgo vienotā tirgus potenciālu. Tā rezultātā vajadzētu palielināties konkurētspējai un saimnieciskās darbības ilgtspējai, tostarp tūrisma nozarē;

30. īpaši izceļ Izaugsmei paredzēto kapitāla mehānismu (EFG), ko plānots lietot riska kapitāla fondiem; uzsver, ka programmas pārvaldītājiem, pamatojoties uz pienācīgu riska novērtējumu, būtu jāpalīdz atbalstīt pēc iespējas lielāku skaitu MVU, tostarp tos, kuriem parastās banku procedūrās ir mazas izredzes saņemt atbalstu, taču kuri var sekmēt vispārējā MVU potenciāla nostiprināšanu un būtisku bezdarba līmeņa samazinājumu;

31. saglabā skeptisku attieksmi pret LGF paredzēto aizdevumu līmeni un aicina Komisiju precizēt, pēc kādiem kritērijiem minētie līmeņi ir noteikti, jo CIP programmā nav paredzēti nekādi ierobežojumi. Uzsver, ka aizdevumi uzņēmumu dibināšanai, ieguldījumiem vai pārņemšanai bieži ir ievērojami lielāki nekā noteiktās robežsummas, un izsaka bažas, ka tas var radīt situāciju, kad lielākus aizņēmumus garantēs programmas "Apvārsnis" ietvaros, lai gan minētā programma ir paredzēta vienīgi inovācijas projektiem;

32. tādēļ aicina atgriezties pie iepriekšējās Konkurētspējas un inovācijas pamatprogrammas, kurā nebija noteikti nekādi ierobežojumi;

33. uzskata par pamatotu, ka katru gadījumu, kad tiek meklētas aizņēmumu finansēšanas iespējas, izskata individuāli — gan maksimālās summas apmēru, kas ir atkarīgs no tā, cik lielā mērā portfeļa risks ir segts ar garantiju, gan laiku, uz kādu aizdevums tiek piešķirts;

34. aicina pastāvīgi uzraudzīt riska izmaiņas, kas skar augstam riska kapitālam izmantotos finanšu instrumentus un līdzekļus, kuri paredzēti MVU aizņēmumu portfeļu finansēšanai;

Programmas pārvaldība

35. uzskata par pareizu, ka netieša programmas pārvaldība uzticēta Eiropas Investīciju fondam (EIF) un izpildaģentūrām, bet programmas pastāvīgu pārraudzību veic Eiropas Komisija. Tāds pārvaldības modelis nodrošina, ka tiek izmantota EIF pozitīvā pieredze, kas gūta, jau vairāk nekā desmit gadus atbalstot MVU;

36. iesaka izmantot arī to pieredzi, ko šajā jomā uzkrājuši Eiropas Investīciju banka (EIB) un Eiropas Biznesa atbalsta tīkls, kas ir palīdzējis MVU uzsākt darbību citās valstīs, tostarp ārpus Eiropas Savienības;

37. aizstāv viedokli, ka programmas sekmīgai un efektīvai īstenošanai būtiska ir cieša sadarbība ar reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kā arī ar programmas pārvaldības iestādēm, kas nodrošina informācijas plūsmu ikvienā programmas īstenošanas jomā;

38. uzskata, ka liela nozīme ir pieredzei par MVU darbības izvēšanu ārpus Eiropas Savienības un šādas informācijas izplatīšanai, kas maziem un vidējiem uzņēmumiem ļautu samazināt ar pārrobežu darbību saistīto darījumu izmaksas. Tā ir joma, kas būtu jāizpēta ES iestāžu ekspertiem sadarbībā ar valstu un reģionālajām pārvaldes iestādēm;

39. norāda arī uz iespēju izveidot MVU informācijas centrus. Taču Komiteja nevēlas dot norādes, kā tieši šādi centri būtu jāveido un kā jāorganizē to darbība. Šie jautājumi būtu jārisina ar daudzpusējiem valstu un reģionu sadarbības līgumiem;

40. ierosina programmas tiešu pārvaldību uzticēt galvenokārt reģionālajam līmenim, ko atbalstītu un pārraudzītu valsts varas iestādes. Šim pārvaldības līmenim būtu arī jāizveido ar īstenojamiem projektiem saistītu risku pārraudzības sistēma;

41. mudina projekta īstenošanas novērtējumā paredzēt arī uzraudzību, pamatojoties uz regulas priekšlikuma I pielikumā iekļautajiem vidēja termiņa mērķu izpildes rādītājiem. Uzraudzībā būtu jāietver arī informācija par pasākumiem, kas programmas ietvaros īstenoti klimata aizsardzības jomā vai atbilstīgi pamatnostādnēm citās ES politikas jomās;

42. uzsver, ka iepriekšminētajiem pasākumiem jābūt saskaņotiem ar uzraudzības pasākumiem, ko veiks Eiropas Komisija, kuras pārstāvji — papildus Revīzijas palātai un Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) — veiks revīzijas, pārbaudes un inspekcijas uz vietas;

43. uzskata, ka revīzijas stratēģijām jābūt tādām, kas ļauj objektīvi novērtēt programmas realizāciju un nav par slogu programmas izmantotājiem. Uzraudzības sistēmās būtu jāņem vērā projekta īstenošanas posmi, lai tās nepalēninātu projektu īstenošanas tempu un neradītu pārāk lielas papildu izmaksas;

Pašreizējie apdraudējumi programmai

44. vērš uzmanību uz to, ka, ņemot vērā pašreizējo budžeta situāciju daudzās valstīs, valdības pievēršas visvienkāršākajiem budžeta ienākumu palielināšanas paņēmieniem — palielina dažāda veida nodevas un tādējādi paaugstina darbaspēka izmaksas, kuru dēļ maziem un vidējiem uzņēmumiem vai nu jāpārtrauc darbība, vai arī jāpāriet uz ēnu ekonomiku. Tāpēc RK aicina aizsargāt MVU, jo iepriekšminētā politika palēnina izklūšanu no ekonomikas krīzes un programmas pievienoto vērtību praksē var samazināt līdz nullei. Mazie un vidējie uzņēmumi ir labs līdzeklis bezdarba samazināšanai;

45. norāda, ka ar saimnieciskās darbības uzsākšanu saistītais administratīvais slogs un tie nodokļi, ar kuriem aplikti jau funkcionējoši uzņēmumi, var kavēt uzņēmumu un it sevišķi MVU konkurētspējas palielināšanu daudzās ES valstīs; Reģionu komiteja tāpēc aicina visos attiecīgajos ES tiesību aktos samazināt administratīvo slogu par 25 % līdz 2020. gadam; uzskata, ka vajadzētu apsvērt iespējas likvidēt MVU sektorā esošos šķēršļus arī plašākā mērogā;

46. uzskata, ka programmā būtu jāparedz papildu bonusu valstīm un reģioniem, kuri ir nodrošinājuši vislabvēlīgākos apstākļus mazu un vidēju uzņēmumu attīstībai, konkurētspējai un darbības izvērsēšanai citu valstu tirgos. Minētie bonusi ļautu atbalstīt šādu darbību. Labvēlīgas pieejas veicināšanas nolūks ir aktivizēt vēlamās tendences citās valstīs un reģionos;

47. iesaka Eiropas Komisijai pielikt pūliņus, lai uzlabotu piekļuvi informācijai par tirgu attīstību valstīs ar strauju attīstības tempu, par to teritorijā noteiktajiem ieguldīšanas nosacījumiem, spēkā esošo tiesisko sistēmu un vietējām saimnieciskās darbības paražām;

48. uzskata, ka maziem un vidējiem uzņēmumiem jābūt iespējai viegli piekļūt informācijai par ārvalstu tirgiem, proti, tai jābūt pieejamai izmaksu ziņā, precīzai un ātri iegūstamai. Šajā ziņā — papildus MVU informācijas centriem — minētajos pasaules reģionos nozīmīga loma būtu jāuzņemas ES diplomātiskā korpusa darbiniekiem;

49. uzsver: lai veicinātu ES iedzīvotāju uzņēmējdarbību, vajadzīgas izmaiņas izglītības un apmācības sistēmā, bet tas ir ilgtermiņa pasākums, un tāpēc pastāv risks, ka netiks sasniegti vidējam termiņam un ilgtermiņam izvirzītie mērķi;

50. norāda, ka ES, valstu un vietējā līmenī dažkārt ir pārāk daudz tiesību normu, kas piemērojamas maziem un vidējiem uzņēmumiem, un tas var nevajadzīgi sarežģīt uzņēmumu darbību un arī piekļuvi dažādu programmu piedāvātajiem līdzekļiem, bet tas savukārt negatīvi ietekmē MVU konkurētspēju. Birokrātijas ierobežošana un ar uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu saistīto šķēršļu mazināšana arī turpmāk jāuzskata par prioritātēm.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

COM(2011) 834 final

tā kā: (1)

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
(1) Komisija 2010. gada martā pieņēma paziņojumu "Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" ⁽¹⁾ (turpmāk "stratēģija "Eiropa 2020" "). Eiropa-dome 2010. gada jūnijā šo paziņojumu apstiprināja. Stratēģija „Eiropa 2020” ir izstrādāta, reaģējot uz ekonomikas krīzi, un paredzēta tam, lai sagatavotu Eiropu nākamajai desmitgadei. Tajā izklāstīti pieci vērienīgi līdz 2020. gadam sasniedzamie mērķi klimata un enerģētikas, nodarbinātības, inovācijas, izglītības un sociālās integrācijas jomā un apzināti svarīgākie izaugsmi rosinošie faktori, kam jāuzlabo Eiropas dinamisms un konkurētspēja. Tajā uzsvērts arī, cik svarīgi ir stiprināt Eiropas ekonomikas izaugsmi, vienlaikus sasniedzot augstu nodarbinātības līmeni, nodrošinot energoefektīvu, resursefektīvu un pret klimata pārmaiņām noturīgu ekonomiku ar zemām oglekļa emisijām un panākot sociālo kohēziju.	(1) Komisija 2010. gada martā pieņēma paziņojumu "Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" ⁽¹⁾ (turpmāk "stratēģija "Eiropa 2020" "). Eiropa-dome 2010. gada jūnijā šo paziņojumu apstiprināja. Stratēģija „Eiropa 2020” ir izstrādāta, reaģējot uz ekonomikas krīzi, un paredzēta tam, lai sagatavotu Eiropu nākamajai desmitgadei. Tajā izklāstīti pieci vērienīgi līdz 2020. gadam sasniedzamie mērķi klimata un enerģētikas, nodarbinātības, inovācijas, izglītības un sociālās integrācijas jomā un apzināti svarīgākie izaugsmi rosinošie faktori, kam jāuzlabo Eiropas dinamisms un konkurētspēja. Tajā uzsvērts arī, cik svarīgi ir stiprināt Eiropas ekonomikas izaugsmi, vienlaikus sasniedzot augstu nodarbinātības līmeni, nodrošinot energoefektīvu, resursefektīvu un pret klimata pārmaiņām noturīgu ekonomiku ar zemām oglekļa emisijām un panākot sociālo kohēziju. <u>Mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) ir izšķiroša nozīme stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā. To apliecina fakts, ka MVU ir minēti sešās no septiņām stratēģijas pamatiniciatīvām.</u>
⁽¹⁾ COM (2010) 2020 final.	⁽¹⁾ COM (2010) 2020 final.

2. grozījums

COM(2011) 834 final

tā kā: (6)

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
(6) Lai palīdzētu nostiprināt Savienības uzņēmumu, jo īpaši MVU, konkurētspēju un ilgtspēju, zināšanu sabiedrības attīstību un ar līdzsvarotu ekonomikas izaugsmi pamatotu attīstību, būtu jāizveido Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programma (turpmāk "programma").	(6) Lai palīdzētu nostiprināt Savienības uzņēmumu, jo īpaši MVU, ilgtspējīgu konkurētspēju un ilgtspēju, veicinātu uzņēmējdarbības kultūru un sekmētu MVU izveidi zināšanu sabiedrības attīstību un ar līdzsvarotu ekonomikas izaugsmi pamatotu attīstību , būtu jāizveido Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programma (turpmāk "programma").

Pamatojums

Konkurētspēja un ilgtspēja nebūtu jāsaprot kā atsevišķi mērķi. Konkurētspēja būtu jāsaprot kā atkarīga no ilgtspējas. Saskaņā ar 2010. gada Ziņojumu par Eiropas konkurētspēju ilgtspējīga konkurētspēja atspoguļo spēju sasniegt un saglabāt tādu rūpniecības nozares konkurētspēju, kas atbilst ilgtspējīgas attīstības mērķiem.

3. grozījums

COM(2011) 834 final

tā kā: (18)

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
(18) Kā norādīts Komisijas 2010. gada 30. jūnija Paziņojumā „Eiropa, tūristu apmeklētākā vieta pasaulē — jaunas Eiropas tūrisma nozares politiskās pamatnostādnes”[1], kas tika apstiprināts Eiropadomes 2010. gada oktobra sanāksmes secinājumos, tūrisms ir svarīga Savienības ekonomikas nozare. Tās uzņēmumi dod ievērojamu ieguldījumu Savienības iekšzemes kopproduktā (IKP) un darba vietu izveidē, un tiem ir liels uzņēmējdarbības attīstīšanas potenciāls, jo tajā galvenokārt darbojas MVU. Tūrisma nozīmība ir atzīta Lisabonas līgumā, kurā norādītas Savienības īpašās kompetences šajā jomā, kuras papildina dalībvalstu veiktās darbības. Tūrisma iniciatīvai Savienības līmenī ir skaidra pievienotā vērtība jo īpaši saistībā ar datu un analīzes nodrošināšanu, starptautisku veicināšanas stratēģiju izstrādi un paraugprakses apmaiņu.	(18) Kā norādīts Komisijas 2010. gada 30. jūnija Paziņojumā “Eiropa, tūristu apmeklētākā vieta pasaulē — jaunas Eiropas tūrisma nozares politiskās pamatnostādnes”[1], kas tika apstiprināts Eiropadomes 2010. gada oktobra sanāksmes secinājumos, tūrisms ir svarīga Savienības ekonomikas nozare. Tās uzņēmumi dod ievērojamu ieguldījumu Savienības iekšzemes kopproduktā (IKP) un darba vietu izveidē, un tiem ir liels uzņēmējdarbības attīstīšanas potenciāls, jo tajā galvenokārt darbojas MVU. Tūrisma nozīmība ir atzīta Lisabonas līgumā, kurā norādītas Savienības īpašās kompetences šajā jomā, kuras papildina dalībvalstu veiktās darbības. <u>Šai programmai būtu jāatbalsta tās iniciatīvas tūrisma jomā, kurām skaidri redzama ES tūrisma iniciatīvai Savienības līmenī ir skaidra pievienotā vērtība jo īpaši saistībā ar datu un analīzes nodrošināšanu, starptautisku starptautisku veicināšanas veicināšanas un apgrozījuma palielināšanas stratēģiju, kā arī stratēģiju kopēju kvalitātes standartu izstrādi un paraugprakses apmaiņu.</u>

4. grozījums

COM(2011) 834 final

tā kā: (20)

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
(20) Programmai būtu jāpapildina citas Savienības programmas, vienlaikus atzīstot, ka katram instrumentam būtu jādarbojas saskaņā ar konkrēti tam noteiktajām procedūrām. Tādējādi vienas un tās pašas atbilstīgās izmaksas nebūtu jāfinansē paralēli. Lai Savienības finansējums sniegto pievienoto vērtību un tam būtu nozīmīga ietekme, programmai būtu jāveido cieša sinerģija ar citām Savienības programmām un struktūrfondiem.	(20) Programmai būtu jāpapildina citas Savienības programmas, vienlaikus atzīstot, ka katram instrumentam būtu jādarbojas saskaņā ar konkrēti tam noteiktajām procedūrām. Tādējādi vienas un tās pašas atbilstīgās izmaksas nebūtu jāfinansē paralēli. Lai Savienības finansējums sniegto pievienoto vērtību un tam būtu nozīmīga ietekme, programmai būtu jāveido cieša sinerģija ar citām Savienības programmām, <u>it īpaši ar programmu "Apvārsnis 2020"</u> , un struktūrfondiem.

5. grozījums

COM(2011) 834 final

tā kā: (24)

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
(24) Līgums par Eiropas Ekonomikas zonu un asociācijas nolīgumu protokoli paredz attiecīgo valstu dalību Savienības programmās. Citu trešo valstu dalība būtu iespējama, ja tas attiecīgi norādīts nolīgumos un procedūrās.	(24) Līgums par Eiropas Ekonomikas zonu un asociācijas nolīgumu protokoli paredz attiecīgo valstu dalību Savienības programmās. Citu trešo valstu dalība būtu iespējama, ja tas attiecīgi norādīts nolīgumos un procedūrās. <u>Finansējums būtu jānodrošina no citām programmām, kas paredzētas ES dalībvalstu sadarbībai ar trešām valstīm.</u>

6. grozījums

COM(2011) 834 final

2. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
2. pants Vispārējie mērķi 1. Programma veicina šādus vispārējos mērķus, īpaši aplūkojot MVU īpašās vajadzības Eiropas un pasaules līmenī: (a) stiprināt Savienības uzņēmumu konkurētspēju un ilgtspēju, tostarp tūrisma nozarē; (b) rosināt uzņēmējdarbības kultūru un veicināt MVU izveidi un izaugsmi.	2. pants Vispārējie mērķi 1. Programma veicina šādus vispārējos mērķus, īpaši aplūkojot MVU īpašās vajadzības Eiropas un pasaules līmenī: (a) stiprināt Savienības uzņēmumu, <u>it īpaši MVU, ilgtspējīgu</u> konkurētspēju un ilgtspēju, tostarp tūrisma nozarē; (b) rosināt uzņēmējdarbības kultūru, <u>līdz ar apmācību un stimuliem uzņēmumu veidošanai to iekļaujot vidusskolu, augstskolu un profesionālās izglītības programmās, lai un veicinātu</u> MVU izveidi un izaugsmi.

Pamatojums

Konkurētspēja un ilgtspēja nebūtu jāsaprot kā viens no otra neatkarīgi mērķi, jo konkurētspēja ilgtermiņā ir atkarīga no ilgtspējas, un politikas pamatā vajadzētu būt ilgtermiņa stratēģijai.

Politiskajā iniciatīvā "Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts" norādīta nepieciešamība radīt tādu kultūru, kas stingri atbalsta uzņēmējus un sekmē viņu rašanos, uzsverot un augstu novērtējot centienus un spēju pārvarēt grūtības.

7. grozījums

COM(2011) 834 final

2. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
2. pants Vispārējie mērķi 2. Novērtējot šā panta 1. punktā minēto mērķu sasniegšanu, izmanto šādus rādītājus: (a) Savienības rūpniecības nozares izaugsme procentuālā izteiksmē no kopējā IKP pieauguma; (b) Savienības rūpniecības produkcijas pieaugums ekonomiskajā; (b) MVU administratīvā sloga pārmaiņas; (d) MVU izaugsme darbinieku skaita un pievienotās vērtības izteiksmē; (e) MVU apgrozījums	2. pants Vispārējie mērķi 2. Novērtējot šā panta 1. punktā minēto mērķu sasniegšanu, izmanto šādus rādītājus: a) Savienības rūpniecības nozares <u>un rūpniecības nozarei piesaistītās terciārās nozares</u> izaugsme procentuālā izteiksmē no kopējā IKP pieauguma; b) Savienības rūpniecības produkcijas pieaugums ekonomiskajā <u>papildus ekoloģiski ilgtspējīgu preču un pakalpojumu piegādei</u>; c) MVU administratīvā sloga pārmaiņas; d) <u>Mazās uzņēmējdarbības akta principu īstenošana un minētā akta prioritāšu izmantošana Savienības politikā un programmās</u>; e) (d) MVU izaugsme darbinieku skaita un pievienotās vērtības izteiksmē; f) (e) MVU apgrozījums

8. grozījums

COM(2011) 834 final

3. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
3. pants Konkrētie mērķi 1. Programmas konkrētie mērķi ir: (a) uzlabot Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumus, arī tūrisma nozarē; (b) veicināt uzņēmējdarbību, tostarp īpašās mērķgrupās;	3. pants Konkrētie mērķi 1. Programmas konkrētie mērķi ir: (a) uzlabot Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumus, arī tūrisma nozarē; (b) veicināt uzņēmējdarbību, tostarp īpašās mērķgrupās;

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
(c) uzlabot finansējuma pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem kapitāla un aizņēmumu veidā;	(c) uzlabot finansējuma pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem kapitāla un aizņēmumu veidā;
(d) uzlabot piekļuvi Savienības un pasaules tirgiem.	(d) uzlabot piekļuvi Savienības un pasaules tirgiem.

9. grozījums

COM(2011) 834 final

6. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
6. pants Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumu uzlabošanai veicamās darbības 1. Komisija atbalsta darbības, kas paredzētas, lai uzlabotu un stiprinātu Savienības uzņēmumu, jo īpaši MVU, konkurētspēju un ilgtspēju un uzlabotu uzņēmumu konkurētspējas, ilgtspējas un izaugsmes veicināšanas valsts līmeņa politikas pasākumu efektivitāti, saskaņotību un konsekveni Eiropā.	6. pants Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumu uzlabošanai veicamās darbības 1. Komisija atbalsta darbības, kas paredzētas, lai uzlabotu un stiprinātu Savienības uzņēmumu, jo īpaši MVU, <u>ilgtspējīgas konkurētspējas pamatnosacījumus un ilgtspēju</u> un uzlabotu uzņēmumu ilgtspējas konkurētspējas, <u>ilgtspējas ilgtspējas</u> un izaugsmes veicināšanas <u>vietējā, reģionālā un valsts līmeņa</u> politikas pasākumu efektivitāti, saskaņotību un konsekveni Eiropā <u>saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības akta principiem.</u>

10. grozījums

COM(2011) 834 final

6. panta 2. punkta (a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
6. pants Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumu uzlabošanai veicamās darbības (...) 2. Komisija var atbalstīt darbības, kas paredzētas jaunu konkurētspējas stratēģiju izstrādei. Šādas darbības var būt: a) pasākumi, kas paredzēti, lai uzlabotu tādu politikas pasākumu izstrādi, īstenošanu un izvērtēšanu, kas ietekmē uzņēmumu konkurētspēju un ilgtspēju, tostarp izturību pret katastrofām, un lai nodrošinātu atbilstošu infrastruktūru, augstas kvalitātes klasteru un uzņēmējdarbības tīklu izveidi, pamatnosacījumus un ilgtspējīgu ražojumu, pakalpojumu un procesu izstrādi;	6. pants Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumu uzlabošanai veicamās darbības (...) 2. Komisija var atbalstīt darbības, kas paredzētas jaunu konkurētspējas stratēģiju izstrādei. Šādas darbības var būt: a) pasākumi, kas paredzēti, lai uzlabotu tādu politikas pasākumu izstrādi, īstenošanu un izvērtēšanu, kas ietekmē uzņēmumu konkurētspēju un ilgtspēju, tostarp izturību pret katastrofām, un lai nodrošinātu atbilstošu infrastruktūru, augstas kvalitātes klasteru un uzņēmējdarbības tīklu izveidi, pamatnosacījumus un ilgtspējīgu ražojumu, pakalpojumu un procesu izstrādi, <u>kā arī atbalsts MVU virzītiem kopīgiem pasākumiem, kā, piemēram, riska kapitāla piesaistīšanai uzņēmumiem, kuri sniedz kopējus pakalpojumus daudziem MVU;</u>

Pamatojums

MVU atbalsta jomā pirmām kārtām uzņēmējus vajadzētu pārliecināt par ieguvumiem, apvienojot centienus konkrētu pasākumu īstenošanai, kas citos gadījumos nebūtu iespējams vai individuālas darbības gadījumā dotu mazāku peļņu. Starpuzņēmumu sadarbība izrādījusies viens no visefektīvākajiem rīcības veidiem, kas visātrāk sniedz rezultātus.

11. grozījums

COM(2011) 834 final

6. panta 2. punkta (c) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
6. pants Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumu uzlabošanai veicamās darbības (...) c) atbalsts MVU politikas izstrādei un politikas veidotāju sadarbības rosināšanai jo īpaši ar mērķi atvieglot programmu un pasākumu pieejamību MVU.	6. pants Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumu uzlabošanai veicamās darbības (...) c) atbalsts MVU politikas izstrādei un politikas veidotāju sadarbības rosināšanai jo īpaši ar mērķi atvieglot programmu un pasākumu pieejamību MVU <u>un samazināt administratīvo slogu.</u>

12. grozījums

COM(2011) 834 final

6. panta, 2. punkta d) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
6. pants Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumu uzlabošanai veicamās darbības (...)	6. pants Savienības uzņēmumu konkurētspējas un ilgtspējas pamatnosacījumu uzlabošanai veicamās darbības (...) d) <u>pasākumi inovācijas un zināšanu nodošanas veicināšanai visā ES, IKT izmantošana un inovatīvi risinājumi, kurus var pārvērst jaunos produktos un pakalpojumos, kas rada izaugsmi un kvalitatīvu nodarbinātību.</u>

Pamatojums

Nemot vērā to svarīgo nozīmi tūrisma nozares stratēģiskajos mērķos, tiek ierosināts minētos pasākumus iekļaut saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020", kuras prioritāšu vidū ir gudra izaugsme, izmantojot uz zināšanām un inovāciju balstītas ekonomikas attīstību.

13. grozījums

COM(2011) 834 final

8. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
8. pants Darbības, lai uzlabotu finansējuma pieejamību MVU 1. Komisija atbalsta darbības, kuru mērķis ir uzlabot finansējuma pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem darbības sākšanas un izaugsmes posmā, papildinot finanšu instrumentus, ko dalībvalstis izmanto MVU atbalstam valsts un reģionu līmenī. Lai nodrošinātu šādu papildināmību, minētās darbības būs cieši saistītas ar kohēzijas politikas ietvaros un valstu līmenī veiktajām darbībām. Šādu darbību mērķis ir veicināt kapitāla un aizņēmuma finansējuma pieejamību.	8. pants Darbības, lai uzlabotu finansējuma pieejamību MVU 1. Komisija atbalsta darbības, kuru mērķis ir uzlabot finansējuma pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem darbības sākšanas un izaugsmes posmā, papildinot finanšu instrumentus, ko dalībvalstis izmanto MVU atbalstam valsts un reģionu līmenī. Lai nodrošinātu šādu papildināmību, minētās darbības būs cieši saistītas ar kohēzijas politikas ietvaros, <u>programmas “Apvārsnis 2020” ietvaros un valstu vai reģionālajā līmenī veiktajām darbībām.</u> Šādu darbību mērķis ir veicināt kapitāla un aizņēmuma finansējuma pieejamību.

14. grozījums

COM(2011) 834 final

8. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
8. pants Darbības, lai uzlabotu finansējuma pieejamību MVU 2. Veicot 1. punktā minētās darbības, Komisija izstrādā pasākumus, ar kuriem atbilstīgi pieprasījumam tirgū tiktu uzlabota pārrobežu finansēšana un finansēšana, kas aptver vairākas valstis, tādējādi palīdzot MVU izvērst savu darbību starptautiskā mērogā atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.	8. pants Darbības, lai uzlabotu finansējuma pieejamību MVU 2. Veicot 1. punktā minētās darbības, Komisija izstrādā pasākumus, ar kuriem atbilstīgi pieprasījumam tirgū tiktu uzlabota pārrobežu finansēšana un finansēšana, kas aptver vairākas valstis, tādējādi palīdzot MVU izvērst savu darbību starptautiskā mērogā atbilstīgi Savienības tiesību aktiem. <u>Komisija var arī izskatīt iespējas izstrādāt citus inovatīvus finanšu instrumentus atbilstoši tirgus pieprasījumam un apspriežoties ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm.</u>

15. grozījums

COM(2011) 834 final

II pielikums – sadaļa “Aizdevuma garantiju mehānisms (LGF)”

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
II pielikums – sadaļa “Aizdevuma garantiju mehānisms (LGF)”	II pielikums – sadaļa “Aizdevuma garantiju mehānisms (LGF)” <u>Aizdevuma garantiju mehānismu var piemērot visos uzņēmuma attīstības posmos, proti, darbības uzsākšanā, pārstrukturēšanā un pārnemšanā, neatkarīgi no darbības veida vai tirgus apjoma. Mehānisms attiecas uz visiem ieguldījumu veidiem, tostarp uz nemateriāliem ieguldījumiem.</u>

16. grozījums

COM(2011) 834 final

II pielikums (3)

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
II pielikums, sadaļa "Aizdevuma garantiju mehānisms (LGF)", 3. punkts LGF attiecas uz aizdevumiem, kas nepārsniedz EUR 150 000 un kuru minimālais termiņš ir 12 mēneši, izņemot ar vērtspapīriem nodrošinātā portfeli esošos aizdevumus. LGF ir izveidots tā, lai par atbalstītajiem inovatīvajiem MVU varētu ziņot, norādot gan aizdevumu skaitu, gan aizdevumu summas.	II pielikums, sadaļa "Aizdevuma garantiju mehānisms (LGF)", 3. punkts 3. LGF attiecas uz aizdevumiem, kas nepārsniedz EUR 150 000 un kuru minimālais termiņš ir 12 mēneši, izņemot ar vērtspapīriem nodrošinātā portfeli esošos aizdevumus. <u>3. LGF attiecas uz aizdevumiem, kas nepārsniedz EUR 150 000 un kuru minimālais termiņš ir 12 mēneši, izņemot ar vērtspapīriem nodrošinātā portfeli esošos aizdevumus piešķir aizdevumus, nenosakot galīgo ierobežojumu un ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi paredzēti COSME iepriekšējā programmā "Konkurētspējas un inovācijas pamatprogramma" (CIP). LGF ir izveidots tā, lai par atbalstītajiem inovatīvajiem MVU varētu ziņot, norādot gan aizdevumu skaitu, gan aizdevumu summas.</u>

Jaunajam galīgajam ierobežojumam nav lielas jēgas, jo neviens projekts nespēs ierindoties šajā budžeta pozīcijā vai arī to spēs tikai ļoti nedaudzi projekti. Būtu jā saglabā vecā sistēma, kurā nav noteikts galīgais ierobežojums.

Briselē, 2012. gada 9. oktobrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Publiskā iepirkuma tiesību aktu kopums”

(2012/C 391/09)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka publisko iepirkumu reglamentējošajos noteikumos lielāka uzmanība būtu jāpievērš iepirkuma cenas un vērtības attiecībai. Līgumslēdzējas iestādes galvenais mērķis, veicot publiskā iepirkuma procedūru, ir iegādāties konkrētas preces, pakalpojumus vai uzdot būvdarbu veikšanu, un šīs procedūras noteikumiem būtu jānodrošina, ka tiek sasniegts tāds galarezultāts, kas apmierinātu gan iedzīvotājus, gan pircēju, gan arī pārdevēju. Vienkārši un saprotami noteikumi, protams, arī atvieglo pārrobežu tirdzniecību;
- pauž nožēlu par to, ka arī daži jaunie priekšlikumi ir grūti saprotami un ārkārtīgi detalizēti. Turklāt tie aptver arī virkni jaunu nosacījumu. Ir pievienoti arī atsevišķi noteikumi, kas atvieglo publisko iepirkumu, taču citi jauninājumi rada papildu administratīvo slogu līgumslēdzējām iestādēm, lai gan publiskā iepirkuma raitai norisei nepieciešama tiesiskā noteiktība;
- uzskata, ka ir iespējams izstrādāt ne tikai vienkāršākus, bet arī efektīvus noteikumus salīdzinājumā ES tiesību aktiem publiskā iepirkuma jomā; to pierāda Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Nolīgums par valsts iepirkumu. Komiteja rosina Komisiju ievērojami paaugstināt publiskā iepirkuma robežvērtību. Ņemot vērā pārrobežu publiskā iepirkuma ārkārtīgi mazo īpatsvaru un ievērojot administratīvo slogu, ko reglamentējošie noteikumi rada publiskā iepirkuma pasūtītājiem un izpildītājiem, tik zemu robežvērtību saglabāšana nav jāpilda;
- norāda, ka priekšlikums ir pretrunā ar dalībvalstu tiesībām pašām noteikt savu pārvaldi, un tas neatbilst subsidiaritātes principam. Ir svarīgi, lai tiktu ievērots gan proporcionalitātes, gan subsidiaritātes princips. ES līmenī ierosinātam pasākumam jābūt ne tikai nepieciešamam mērķa sasniegšanai, bet arī efektīvākam nekā valstu līmenī īstenotam pasākumam.

9. uzskata, ka ir iespējams izstrādāt ne tikai vienkāršākus, bet arī efektīvus noteikumus salīdzinājumā ES tiesību aktiem publiskā iepirkuma jomā; to pierāda Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Nolīgums par valsts iepirkumu. Komiteja rosina Komisiju ievērojami paaugstināt publiskā iepirkuma

robežvērtību. Ņemot vērā pārrobežu publiskā iepirkuma ārkārtīgi mazo īpatsvaru un ievērojot administratīvo slogu, ko reglamentējošie noteikumi rada publiskā iepirkuma pasūtītājiem un izpildītājiem, tik zemu robežvērtību saglabāšana nav jēgpilna. Nesen noslēgtais Nolīgums par publisko iepirkumu aizstāj 1994. gadā noslēgto nolīgumu. Komiteja jau tagad aicina Komisiju atsākt sarunas par 2011. gada decembrī noslēgto nolīgumu, lai robežvērtību varētu ievērojami paaugstināt;

10. uzskata: ir ārkārtīgi svarīgi, lai spēkā būtu noteikumi, kas atvieglo mazo un vidējo uzņēmumu dalību publiskā iepirkuma procedūrās un kuros uzsverta apakšlīgumu slēgšanas iespēja. Arī šai sakarā vienkāršāki reglamentējošie noteikumi būtu lietderīgi, jo minētajiem uzņēmumiem nav pieejami tieslietu eksperti publiskā iepirkuma jomā vai eksperti citos jautājumos. Uzņēmumi pārzina preces vai pakalpojumus, ko tie nodrošina, taču nepārzina publiskā iepirkuma jautājumus. Ir ierosināti vairāki noteikumi, kas uzņēmumiem atvieglotu, piemēram, dokumentu iesniegšanu un Eiropas iepirkuma pases ieviešanu, un tas ir vērtējams pozitīvi. Reģionu komiteja tomēr neuzskata, ka būtu jānosaka par pienākumu līgumus sadalīt daļās vai nodrošināt paskaidrojumu gadījumā, kad tas netiek darīts;

11. pieņem zināšanai ierosinājumu, saskaņā ar kuru līgumus, kuru slēgšanas tiesības piešķir kontrolētām struktūrām, vai sadarbību, kas paredzēta, lai kopīgi īstenotu līgumslēdzēju iestāžu sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, būtu jāatbrīvo no noteikumu piemērošanas, ja ir izpildīti direktīvā izklāstītie nosacījumi. Taču ierosinātie noteikumi attiecībā uz izņēmumiem par sadarbību uzņēmuma ietvaros, kā arī starp līgumslēdzējam pusēm ir formulēti pārāk šauri, nebūs reāli īstenojami praksē un tādējādi pieļaus direktīvas ieviešanas dalībvalstu iekšējos administratīvos noteikumus;

12. savā atzinumā par zaļo grāmatu bija ierosinājusi īstenot sarunu procedūru saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem kā komunālo pakalpojumu jomā, un nav mainījusi savu nostāju. Nav pamata pieņemt, ka iestādes šajā "klasiskajā" nozarē ir mazāk piemērotas sarunu vešanai nekā līgumslēdzējas iestādes komunālo pakalpojumu jomā. Līgumslēdzējas iestādes publiskā iepirkuma procedūrās iegādājas ne tikai standartpreces, bet arī daudzas sarežģītas preces, piemēram, IT sistēmas vai tehnisko aprīkojumu medicīnas vajadzībām. Šajos gadījumos, tāpat kā saistībā ar sarežģītiem pakalpojumiem, publiskajā iepirkumā ir jāizmanto sarunu procedūra;

13. uzskata: ja tiktu paplašinātas iespējas piemērot sarunu procedūru, mazie un vidējie uzņēmumi būtu ieguvēji, jo tādējādi tiktu radīta lielāka elastība. Problēma, ar ko šie uzņēmumi bieži sastopas, ir grūtības veikt grozījumus un papildinājumus piedāvājumā. Šai ziņā noteikumiem jāklūst elastīgākiem;

14. uzskata, ka īpašas grūtības sagādā iepirkumu līgumu slēgšana informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā

(IKT sistēmas), jo ne vienmēr ir vienkārši noslēgt papildinošus līgumus, piemēram, papildu atļaujām vai jauniem moduļiem. Šeit iespējamās problēmas gan tehniskajā, gan izmaksu ziņā;

15. norāda, ka mazliet vienkāršāka sistēma publiskā iepirkuma konkursa izsludināšanai atbilstīgi PTO noteikumiem ir ierosināta vietējā un reģionālā līmeņa līgumslēdzējām iestādēm. Ja minētās līgumslēdzējas iestādes izmanto šo iespēju, tām pirms iepirkuma procedūras sākšanas nav jāpublicē atsevišķs paziņojums par iepirkumu. Šis ierosinājums ir ļoti praktisks, jo tas atvieglo visu procedūru gan iestādēm, gan arī uzņēmumiem;

16. savā atzinumā par zaļo grāmatu aicināja saskaņot pamatnolīgumu nosacījumus ar spēkā esošo direktīvu par komunālo pakalpojumu iepirkumu procedūru, lai tādējādi noteikumus padarītu elastīgākus. Tā vietā Komisija diemžēl ierosina grozīt komunālo pakalpojumu direktīvu, kas tādējādi radīs tikpat sarežģītu tiesisko pamatu kā "klasiskajā" nozarē. Turklāt skaidri jānorāda, ka attiecībā uz līgumiem par individuāli nepieciešamām precēm un pakalpojumiem, piemēram, palīgierīcēm, kas paredzētas personām ar invaliditāti, līgumus var sagatavot tādā veidā, ka konkrētajai personai ir iespēja izvēlēties vienu no pamatnolīgumā uzskaitītajiem piegādātājiem;

17. atbalsta elektronisko publisko iepirkumu un atzinīgi vērtē attiecīgo Eiropas Komisijas iniciatīvu. Elektroniskais publiskais iepirkums rada atvieglojumus gan pircējiem, gan pārdevējiem. Ierosinātais divu gadu periods, kas paredzēts pāriešanai uz piedāvājumu obligātu iesniegšanu un pieņemšanu elektroniskā formā, ir pārāk īss, it sevišķi ņemot vērā mazos uzņēmumus. Procedūras noteikšanai vajadzētu būt līgumslēdzēju iestāžu ziņā, jo šajā jomā starp nozarēm un dalībvalstīm pastāv lielas atšķirības, un līgumslēdzējas iestādes šai ziņā vislabāk pārzina situāciju. Nav saprotams, kāpēc centrālajām iepirkuma iestādēm, it sevišķi vietējā un reģionālajā līmenī, ir noteikti īpaši noteikumi un īsāks termiņš šādas pārejas īstenošanai;

18. uzsver arī to, ka Eiropas Komisijai noteikti ir jāpārstrādā CPV kodu sistēma, jo tajā ir sarežģīti veikt meklēšanu, tā nav viennozīmīga un atsevišķas tās daļas ir neloģiskas. Labi izstrādāta CPV kodu sistēma atvieglo elektroniskā publiskā iepirkuma veikšanu;

19. uzskata, ka pilnīgi noteikti jā saglabā pašreiz spēkā esošais iedalījums "A" un "B" pakalpojumos un ka ierosinātais 74.–76. pants par sociālajiem un citiem dienestiem jāsvīturo. No pārrobežu aspekta raugoties, šie pakalpojumi ir nenozīmīgi. Attiecībā uz sociālajiem pakalpojumiem ierosinātais modelis nelīdzsvaro tos trūkumus, ko radītu "B" pakalpojumiem paredzētās īpašās sistēmas likvidēšana. Izņēmums būtu jāattiecinā ne tikai uz sociālajiem un veselības aprūpes pakalpojumiem, bet arī, piemēram, uz juridiskajiem pakalpojumiem, jo arī tajos būtiska loma ir personiskajai uzticībai un tādēļ līgumu piešķiršana saskaņā ar tradicionālo konkursu ir apgrūtināta. Arī ēdināšanas un profesionālās izglītības pakalpojumi bieži vien ir cieši saistīti ar sociālajiem pakalpojumiem, tāpat kā tūrisma pakalpojumi un citi līdzīga veida pakalpojumi, kas tiek sniegti vecāka gadagājuma cilvēkiem un cilvēkiem ar invaliditāti;

20. uzskata, ka valsts iestādes, izmantojot savu pirkstspējas potenciālu, var sniegt būtisku ieguldījumu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā, jo īpaši attiecībā uz pamatiniciatīvām par Inovācijas Savienību un resursu ziņā efektīvu Eiropu;

21. atzinīgi vērtē faktu, ka ierosinātajās direktīvās lielāka uzmanība pievērsta iespējai ņemt vērā vides un sociālās prasības, neraugoties uz to, ka šos noteikumus, visticamāk, nebūs viegli piemērot, piemēram, 67. pantu par aprites cikla izmaksām. Tiesības lemt par to, vai un kādas prasības nosakāmas, ir jāatstāj attiecīgās līgumslēdzējas iestādes ziņā, jo preces un pakalpojumi ir tik dažādi, un ir jāļauj vietējam un reģionālajam līmenim definēt politikas mērķus. Pastāv liela atšķirība starp to, vai tiek pirkti cements vai magnētiskās rezonanses attēlveidotājs. RK tomēr norāda, ka visos gadījumos jābūt pamatotai saistībai ar līguma priekšmetu, lai nepieļautu līguma slēgšanas tiesību nepārredzamu un patvaļīgu piešķiršanu un starp uzņēmumiem nodrošinātu godīgu konkurenci;

22. uzskata, ka jāpastāv iespējai publiskā iepirkuma līguma piešķiršanā pēc līgumslēdzējas iestādes izvēles balstīties uz zemāko cenu vai saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu. Daudziem standarta produktiem, piemēram, benzīnam, cena ir vienīgais reālistiskais novērtēšanas kritērijs. Tas pats attiecas arī uz daudziem sarežģītiem produktiem, piemēram, atsevišķiem medikamentiem, kuru kvalitāti iestādes jau pārbaudījušas, izskatot tirdzniecības atļaujas piešķiršanu. Iepirkuma izvēle, kuras pamatā ir zemākā cena, nebūt nenozīmē, ka netiek izvirzītas nekādas kvalitātes prasības. Šādā iepirkuma procedūrā tiek noteiktas obligātās kvalitātes prasības, un tikai tad, ja tās ir izpildītas, tiek pieņemts piedāvājums ar zemāko cenu. Iepirkumu līgumu piešķiršana, kuras pamatā ir zemākā cena, rada priekšrocības mazajiem uzņēmumiem, jo tiem bieži vien ir zemākas administratīvās izmaksas un tie var piedāvāt konkurētspējīgākas cenas. Savukārt uz sociālajiem un vides faktoriem balstīta konkurence var izspiest daudzus mazos uzņēmumus no tirgus. Apjukumu rada tas, ka priekšlikumā izmantots formulējums "zemākās izmaksas" nevis "zemākā cena". Jēdziens "zemākās izmaksas" drīzāk ir saistīts ar saimnieciski izdevīgāko

piedāvājumu un nozīmē to, ka līdzās cenai vērā tiek ņemti arī citi kritēriji. Skaidrības nolūkos būtu jāsiglabā spēkā esošajā direktīvā izmantotais formulējums;

23. norāda, ka Komisija ierosina arī jaunus noteikumus, kas skar attiecības ar apakšuzņēmējiem, kā arī līgumu grozīšanu to spēkā esamības laikā, un uzskata, ka šie elementi arī turpmāk nebūtu jāiekļauj direktīvā. Šie jautājumi ietilpst galvenokārt valstu līgumtiesību jomā. Taču varētu būt lietderīgi šos jautājumus apskatīt skaidrojošā dokumentā;

24. norāda, ka Komisija ierosina vairākus tālejošus noteikumus attiecībā uz valsts līmeņa pārraudzības iestādēm un atbalstu publiskā iepirkuma jomā. Jāatzīmē, ka šie jautājumi netika apspriesti zaļajā grāmatā. Pamatojoties uz 2. pantu 2. protokolā par subsidiaritātes un proporcionalitātes principa piemērošanu, Komisijai pirms tiesību aktu ierosināšanas jārinko plašas konsultācijas. Šajās konsultācijās nepieciešamības gadījumā jāņem vērā plānotā pasākuma ietekme uz vietējo un reģionālo dimensiju, izņemot steidzamus ārkārtas gadījumus. Valsts uzraudzības iestāžu izveidei neapšaubāmi ir būtiska nozīme vietējā un reģionālajā līmenī, it sevišķi dalībvalstīs, kurās vietējā līmeņa pārvaldes iestādēm ir likumdošanas pilnvaras;

25. norāda, ka priekšlikums ir pretrunā ar dalībvalstu tiesībām pašām noteikt savu pārvaldi, un tas neatbilst subsidiaritātes principam. Ir svarīgi, lai tiktu ievērots gan proporcionalitātes, gan subsidiaritātes princips. ES līmenī ierosinātam pasākumam jābūt ne tikai nepieciešamam mērķa sasniegšanai, bet arī efektīvākam nekā valstu līmenī īstenotam pasākumam. Šajā gadījumā nekas nenorāda uz to, ka ierosinātā sistēma būtu efektīvāka par dalībvalstu darbību atbilstoši sistēmām, kas ir spēkā to teritorijā. Esošajām pārvaldes un tieslietu struktūrām būtu jāspēj uzņemties jaunus tiesībaizsardzības uzdevumus bez prasības izveidot atsevišķas jaunas uzraudzības iestādes katrā dalībvalstī. Turklāt Komisijas ierosinātajā modeli visnotaļ atšķirīgi uzdevumi apvienoti tādā veidā, kas ir pretrunā ierastajam pilnvaru nodalījumam starp publiskās pārvaldes iestādēm un tiesām.

III. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

COM(2011) 896 final

14. apsvērums

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Pastāv būtiska tiesiskā nenoteiktība attiecībā uz to, cik lielā mērā publiskā iepirkuma noteikumiem būtu jāattiecas uz sadarbību starp publiskā sektora iestādēm. Dalībvalstis un pat līgumslēdzējas iestādes atšķirīgi interpretē attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru. Tāpēc jāprecizē, kuros gadījumos starp līgumslēdzējām iestādēm noslēgtajiem līgumiem nepiemēro publiskā iepirkuma noteikumus. Šāda precizējuma pamatā būtu jābūt principiem, kas noteikti attiecīgajā Tiesas judikatūrā. Tas, ka abas	Pastāv būtiska tiesiskā nenoteiktība attiecībā uz to, cik lielā mērā publiskā iepirkuma noteikumiem būtu jāattiecas uz sadarbību starp publiskā sektora iestādēm. Dalībvalstis un pat līgumslēdzējas iestādes atšķirīgi interpretē attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru. Tāpēc jāprecizē, kuros gadījumos starp līgumslēdzējām iestādēm noslēgtajiem līgumiem nepiemēro publiskā iepirkuma noteikumus. Šāda precizējuma pamatā būtu jābūt principiem, kas noteikti attiecīgajā Tiesas judikatūrā. Tas, ka abas vienošanās

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
vienošanās puses pašas ir līgumslēdzējas iestādes, pats par sevi neizslēdz iepirkuma noteikumu piemērošanu. Tomēr publiskā iepirkuma noteikumu piemērošana nedrīkstētu kavēt publiskā sektora iestāžu rīcības brīvību izlemt, kā organizēt savu sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu īstenošanu. Tāpēc līgumi, kuru slēgšanas tiesības piešķir kontrolētām struktūrām, vai sadarbība līgumslēdzēju iestāžu sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu kopīgai īstenošanai, būtu jāatbrīvo no noteikumu piemērošanas, ja ir izpildīti šajā direktīvā izklāstītie nosacījumi. Šai direktīvai būtu jātiecas nodrošināt, ka neviena atbrīvota publiskā sektora iestāžu savstarpējā sadarbība nerada konkurences izkropļojumus attiecībā pret privātiem ekonomikas dalībniekiem. Tāpat līgumslēdzējas iestādes piedalīšanās procedūrā par publiska līguma slēgšanas tiesību iegūšanu pretendenta statusā nedrīkstētu radīt nekādus konkurences izkropļojumus.	puses pašas ir līgumslēdzējas iestādes, pats par sevi neizslēdz iepirkuma noteikumu piemērošanu. Tomēr publiskā iepirkuma noteikumu piemērošana nedrīkstētu kavēt publiskā sektora iestāžu rīcības brīvību izlemt, kā organizēt savu sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu īstenošanu. <u>Publiskā sektora iestādes var īstenot savus uzdevumus, izmantojot savus līdzekļus. Šos uzdevumus tās var īstenot arī, sadarbojoties ar citām publiskā sektora iestādēm vai iestāžu apvienībām. ES tiesību aktos nav noteikts, kāds sadarbības veids iestādēm jāizvēlas savu uzdevumu veikšanai.</u> Tāpēc līgumi, kuru slēgšanas tiesības piešķir kontrolētām struktūrām, vai sadarbība līgumslēdzēju iestāžu sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu kopīgai īstenošanai, būtu jāatbrīvo no noteikumu piemērošanas, ja ir izpildīti šajā direktīvā izklāstītie nosacījumi. Šai direktīvai būtu jātiecas nodrošināt, ka neviena atbrīvota publiskā sektora iestāžu savstarpējā sadarbība nerada konkurences izkropļojumus attiecībā pret privātiem ekonomikas dalībniekiem. Tāpat līgumslēdzējas iestādes piedalīšanās procedūrā par publiska līguma slēgšanas tiesību iegūšanu pretendenta statusā nedrīkstētu radīt nekādus konkurences izkropļojumus.

Pamatojums

Skaidri jānorāda, ka dažādie iestāžu sadarbības veidi netiek regulēti publiskā iepirkuma noteikumos.

Grozījums Nr. 2

COM(2011) 896 final

46. apsvēruma

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Līgumslēdzējas iestādes var saskarties ar ārējiem apstākļiem, ko tās nevarēja paredzēt, piešķirot līguma slēgšanas tiesības. Šādā gadījumā ir vajadzīga zināma elastība, lai pielāgotu līgumu šiem apstākļiem, neīstenojot jaunu iepirkuma procedūru. Neparedzamo apstākļu jēdziens attiecas uz apstākļiem, ko nevarēja paredzēt, neraugoties uz to, ka līgumslēdzēja iestāde ir ar pienācīgu rūpību sagatavojusi sākotnējo iepirkuma procedūru, ņemot vērā tai pieejamos līdzekļus, konkrētā projekta iezīmes un raksturlielumus, labu praksi attiecīgajā jomā un nepieciešamību nodrošināt atbilstīgu saistību starp iepirkuma procedūras sagatavošanā izlietotajiem resursiem un tās prognozējamo vērtību. Tomēr to nevar piemērot gadījumos, kad grozījumi izraisa visa iepirkuma iezīmju izmaiņas, piemēram, aizstājot iepērkamos būvdarbus, piegādes vai pakalpojumus ar kaut ko atšķirīgu vai būtiski mainot iepirkumu, jo šādā situācijā var pieņemt hipotētisku ietekmi uz rezultātu.	Līgumslēdzējas iestādes var saskarties ar ārējiem apstākļiem, ko tās nevarēja paredzēt, piešķirot līguma slēgšanas tiesības. Šādā gadījumā ir vajadzīga zināma elastība, lai pielāgotu līgumu šiem apstākļiem, neīstenojot jaunu iepirkuma procedūru. Neparedzamo apstākļu jēdziens attiecas uz apstākļiem, ko nevarēja paredzēt, neraugoties uz to, ka līgumslēdzēja iestāde ir ar pienācīgu rūpību sagatavojusi sākotnējo iepirkuma procedūru, ņemot vērā tai pieejamos līdzekļus, konkrētā projekta iezīmes un raksturlielumus, labu praksi attiecīgajā jomā un nepieciešamību nodrošināt atbilstīgu saistību starp iepirkuma procedūras sagatavošanā izlietotajiem resursiem un tās prognozējamo vērtību. Tomēr to nevar piemērot gadījumos, kad grozījumi izraisa visa iepirkuma iezīmju izmaiņas, piemēram, aizstājot iepērkamos būvdarbus, piegādes vai pakalpojumus ar kaut ko atšķirīgu vai būtiski mainot iepirkumu, jo šādā situācijā var pieņemt hipotētisku ietekmi uz rezultātu.

Pamatojums

Apsvērumā minēto neparedzamo apstākļu novērtējumā nebūtu jāņem vērā līgumslēdzēju iestāžu rīcībā esošie līdzekļi un to saistība ar kopējo projekta prognozējamo vērtību. Līgumslēdzēju iestāžu rīcībā esošie līdzekļi un šo resursu novērtēšana nav Komisijas kompetencē, un, izvērtējot līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, nebūtu jāņem vērā faktori, kas saistīti ar līgumslēdzējas iestādes organizāciju vai darbiniekiem.

Vietējā līmeņa līgumslēdzējas iestādes pašas var pieņemt lēmumus par cilvēkresursiem un darba metodēm neatkarīgi no tā, kā tām būtu jāveic publiskais iepirkums. Attiecīgais vērtēšanas mehānisms būtu jāsvīturo no apsveruma, jo tas ir pretrunā ES tiesībām.

Grozījums Nr. 3

COM(2011) 895 final

1. pants

COM(2011) 896 final

1. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
1. pants	1. pants
Priekšmets un darbības joma	Priekšmets un darbības joma
1. Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par līgumslēdzēju iestāžu rīkoto iepirkumu procedūrām attiecībā uz publiskiem līgumiem, kā arī metu konkursiem, kuru aprēķinātā vērtība nav mazāka par 4. pantā noteiktajām robežvērtībām. 2. Saskaņā ar šo direktīvu iepirkums ir viena vai vairāku līgumslēdzēju iestāžu īstenota būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu iegāde vai cita veida iegūšana no šo līgumslēdzēju iestāžu izvēlētiem ekonomikas dalībniekiem — neatkarīgi no tā, vai būvdarbi, piegādes vai pakalpojumi ir paredzēti sabiedriskam mērķim vai ne. Būvdarbu, piegāžu un/vai pakalpojumu kopums, pat ja tas ir iegādāts saskaņā ar dažādiem līgumiem, ir viens iepirkums šīs direktīvas nozīmē, ja līgumi ir daļa no viena vienota projekta.	1. Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par līgumslēdzēju iestāžu rīkoto iepirkumu procedūrām attiecībā uz publiskiem līgumiem, kā arī metu konkursiem, kuru aprēķinātā vērtība nav mazāka par 4. pantā noteiktajām robežvērtībām. 2. Saskaņā ar šo direktīvu iepirkums ir viena vai vairāku līgumslēdzēju iestāžu īstenota būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu iegāde vai cita veida iegūšana pret atlīdzību no šo līgumslēdzēju iestāžu izvēlētiem ekonomikas dalībniekiem — neatkarīgi no tā, vai būvdarbi, piegādes vai pakalpojumi ir paredzēti sabiedriskam mērķim vai ne. Būvdarbu, piegāžu un/vai pakalpojumu kopums, pat ja tas ir iegādāts saskaņā ar dažādiem līgumiem, ir viens iepirkums šīs direktīvas nozīmē, ja līgumi ir daļa no viena vienota projekta. 3. <u>Līgums, ko līgumslēdzēja iestāde piešķirusi citai juridiskai personai, neietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ja ir izpildīti šādi kumulatīvie nosacījumi:</u> (a) <u>līgumslēdzēja iestāde kontrolē attiecīgo juridisko personu līdzīgi kā savas struktūrvienības;</u> (b) <u>lielāko daļu šīs juridiskās personas darbību īsteno kontrolējošās līgumslēdzējas iestādes labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē minētā līgumslēdzēja iestāde;</u> (c) <u>kontrolētās juridiskās personas rīcībā nav privātiegulējumu.</u> 4. <u>Šā panta 3. punktu piemēro arī gadījumā, ja kontrolētā struktūra, kas ir līgumslēdzēja iestāde, piešķir līgumu savai kontrolējošajai struktūrai vai kontrolējošajām struktūrām, vai citai juridiskai personai, kuru kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde, ar nosacījumu, ka tās juridiskās</u>

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
	<u>personas rīcībā, kam piešķir publisku līgumu, nav privātieguldiņumu.</u> 5. <u>Līgumslēdzēja iestāde, kas attiecībā uz juridisko personu neīsteno kontroli 3. punkta nozīmē, var tomēr, nepiemērojot šīs direktīvas noteikumus, piešķirt līgumslēgšanas tiesības juridiskai personai, ko tā kontrolē kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:</u> (a) <u>līgumslēdzējas iestādes kopīgi kontrolē attiecīgo juridisko personu līdzīgi kā savas struktūrvienības;</u> (b) <u>lielāko daļu šīs juridiskās personas darbību īsteno kontrolējošo līgumslēdzēju iestāžu labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē tās pašas līgumslēdzējas iestādes;</u> (c) <u>kontrolētās juridiskās personas rīcībā nav privātieguldiņumu.</u> 6. <u>Starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm noslēgtu vienošanos neuzskata par publisku līgumu šīs direktīvas 2. panta 7. punkta nozīmē, ja ir ievēroti šādi kumulatīvie nosacījumi:</u> (a) <u>sadarbības mērķis ir nodrošināt vispārējas nozīmes pakalpojumus, par kuriem atbild līgumslēdzējas iestādes, vai nodrošināt papildu pakalpojumu, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu attiecīgo vispārējas nozīmes pakalpojumu;</u> (b) <u>iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu rīcībā nav privātieguldiņumu;</u> 7. <u>Uzdevumu un kompetenču pārvešana no vienas publiskā sektora iestādes uz citu organizatoriska pasākuma veidā nav šīs direktīvas priekšmets.</u>

Pamatojums

Direktīvā par publisko iepirkumu nebūtu jāiekļauj tādu preču, pakalpojumu un būvdarbu iepirkums, kuriem nav sabiedriskas nozīmes.

Iepirkuma procedūra būtu jābalsta uz individuālu līgumu, nevis projektu, jo projektos var būt iekļauti arī tādi elementi, kas neietilpst direktīvas darbības jomā.

Noteikumi, kas regulē attiecības starp iestādēm, būtu jāpārceļ no 11. panta (COM(2011) 896) un 21. panta (COM(2011) 895) uz 1. pantu, jo tie neietilpst direktīvas darbības jomā.

Eiropas Kopienų Tiesas judikatūrā (*Teckal* C-107/98) ir runa par lielāko daļu darbību, nevis 90 %, tāpēc būtu jāizvairās no interpretācijas sašaurināšanas.

Ņemot vērā ierosinātos grozījumus, būtu jāsvīturo 11. pants (COM(2011) 896) un 21. pants (COM(2011) 895).

Grozījums Nr. 4

COM(2011) 896 final

4. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
4. pants Robežvērtību lielumi Šo direktīvu piemēro iepirkumiem, kuru paredzamā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa (PVN) ir vienāda ar šādām robežvērtībām vai tās pārsniedz: (a) EUR 5 000 000 publiskiem būvdarbu līgumiem; (b) EUR 130 000 publiskiem piegādes un pakalpojumu līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir centrālās pārvaldes iestādes, un metu konkursos, kurus organizē minētās iestādes; ja publiskus piegādes līgumus piešķir līgumslēdzējas iestādes, kuras darbojas aizsardzības jomā, minēto robežvērtību piemēro tikai līgumiem par III pielikumā minētajām precēm; (c) EUR 200 000 publiskiem piegādes un pakalpojumu līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošas līgumslēdzējas iestādes, un metu konkursos, kurus organizē minētās iestādes; (d) EUR 500 000 publiskiem līgumiem par sociālajiem un citiem īpašiem pakalpojumiem, kas uzskaitīti XVI pielikumā.	4. pants Robežvērtību lielumi Šo direktīvu piemēro iepirkumiem, kuru paredzamā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa (PVN) ir vienāda ar šādām robežvērtībām vai tās pārsniedz: (a) EUR 5 000 000 publiskiem būvdarbu līgumiem; (b) EUR 130 000 publiskiem piegādes un pakalpojumu līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir centrālās pārvaldes iestādes, un metu konkursos, kurus organizē minētās iestādes; ja publiskus piegādes līgumus piešķir līgumslēdzējas iestādes, kuras darbojas aizsardzības jomā, minēto robežvērtību piemēro tikai līgumiem par III pielikumā minētajām precēm; (c) EUR 200 000 <u>1 000 000</u> publiskiem piegādes un pakalpojumu līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošas līgumslēdzējas iestādes, un metu konkursos, kurus organizē minētās iestādes; (d) EUR 500 000 publiskiem līgumiem par sociālajiem un citiem īpašiem pakalpojumiem, kas uzskaitīti XVI pielikumā.

Pamatojums

Pašreizējā robežvērtība attiecībā uz piegādēm un pakalpojumiem ir 1,5 miljoni Dānijas kronu, līdz ar to gandrīz nekāda pārrobežu tirdzniecība nenotiek. No visiem 2009. gadā noslēgtajiem līgumiem tikai 1,4 % bija pārrobežu līgumi. Komiteja iesaka paaugstināt robežvērtību attiecībā uz piegādēm un pakalpojumiem un svītrot 4. panta d) apakšpunktu. Vismaz nākamajās sarunās par PTO nolīgumu Komisijai būtu jāizvirza šāda prioritāte: ievērojami paaugstināt robežvērtību attiecībā uz publisko iepirkumu. Tik zemas robežvērtības nav lietderīgas, jo pārrobežu publiskā iepirkuma īpatsvars arvien vairāk samazinās un pārāk liels ir administratīvais slogs, ko regulējums rada pasūtījuma piešķirējiem un izpildītājiem.

Grozījums Nr. 5

COM(2011) 895 final

19. pants

COM(2011) 896 final

10. pants

Īpaši izņēmumi attiecībā uz pakalpojumu līgumiem

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Īpaši izņēmumi attiecībā uz pakalpojumu līgumiem Šī direktīva neattiecas uz šādiem publiskiem pakalpojumu līgumiem: (a) par zemes, ēku vai cita nekustama īpašuma vai ar to saistīto tiesību iegādi vai nomu, izmantojot jebkādas finanšu līdzekļus; šī direktīva tomēr attiecas uz finanšu pakalpojumu līgumiem, kas ir noslēgti vienlaikus ar jebkāda veida līgumu par īpašuma iegādi vai nomu, pirms vai pēc šāda līguma; (b) par tāda programmu materiāla iegādi, izstrādi, produkcēšanu vai kopražojumu, kas paredzēts audiovizuāliem plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem, ja līgumu slēgšanas tiesības piešķir raidorganizācijas, vai līgumiem par raidlaiku, kuru slēgšanas tiesības piešķir audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu sniedzējiem; (c) par šķirējtiesas un samierināšanas pakalpojumiem;	Īpaši izņēmumi attiecībā uz pakalpojumu līgumiem Šī direktīva neattiecas uz šādiem publiskiem pakalpojumu līgumiem: (a) par zemes, ēku vai cita nekustama īpašuma vai ar to saistīto tiesību iegādi vai nomu, izmantojot jebkādas finanšu līdzekļus; šī direktīva tomēr attiecas uz finanšu pakalpojumu līgumiem, kas ir noslēgti vienlaikus ar jebkāda veida līgumu par īpašuma iegādi vai nomu, pirms vai pēc šāda līguma; (b) par tāda programmu materiāla iegādi, izstrādi, produkcēšanu vai kopražojumu, kas paredzēts audiovizuāliem plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem, ja līgumu slēgšanas tiesības piešķir raidorganizācijas, vai līgumiem par raidlaiku, kuru slēgšanas tiesības piešķir audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu sniedzējiem; (c) par šķirējtiesas un samierināšanas pakalpojumiem;

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
	(c) 1. par šādiem juridiskiem pakalpojumiem: (i) klienta juridiskā pārstāvība tiesā, tribunālā vai iestādēs, ko veic advokāts saskaņā ar Direktīvas 77/249/EEK 1. punktu; (ii) tādu dokumentu sertificēšanas pakalpojumi, ko izdod notārs; (iii) juridiskie pakalpojumi, ko sniedz sekvestrēta īpašuma pārvaldītāji, aizbildņi vai citi juridiskie dienesti, kuriem pakalpojumu piedāvātāju nozīmē attiecīgās dalībvalsts tiesa vai tribunāls; (iv) citi juridiski pakalpojumi, kas attiecīgajās dalībvalstīs arī uz laiku ir saistīti ar policijas lēmumu izpildi. (c) 2. valsts apdraudējuma novēršana un glābšanas pasākumi;
(d) par finanšu pakalpojumiem saistībā ar vērtspapīru vai citu finanšu instrumentu emisiju, pārdošanu, pirkšanu vai nodošanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK nozīmē, centrālās bankas pakalpojumiem un darbībām, ko veic ar Eiropas finanšu stabilitātes instrumenta palīdzību;	(d) par finanšu pakalpojumiem saistībā ar vērtspapīru vai citu finanšu instrumentu emisiju, pārdošanu, pirkšanu vai nodošanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK izpratnē, it sevišķi darījumiem, kas <u>nodrošina līgumslēdzējam iestādēm finanšu līdzekļus vai kapitālu</u> , kā arī centrālās bankas pakalpojumiem un darbībām, ko veic ar Eiropas finanšu stabilitātes instrumenta palīdzību;
(e) saistībā ar darba līgumiem;	(e) saistībā ar darba līgumiem, tosāp attiecībā uz personām, kas darbā pieņemtas ar pagaidu nodarbinātības aģentūru starpniecību;
(f) par sabiedriskajiem pakalpojumiem pasažieru dzelzceļa vai metro pārvadājumos. Audiovizuālie plašsaziņas līdzekļu pakalpojumi, kas minēti pirmās daļas b) punktā, ietver visu veidu raidīšanu un izplatīšanu, izmantojot jebkāda veida elektroniskos tīklus.	(f) par sabiedriskajiem pakalpojumiem pasažieru dzelzceļa vai metro pārvadājumos.
	(g) <u>ši direktīva neattiecas uz publisko pakalpojumu līgumiem, kuru slēgšanas tiesības līgumslēdzēja iestāde piešķir citai līgumslēdzējai iestādei vai līgumslēdzēju iestāžu apvienībai, pamatojoties uz ekskluzīvām tiesībām, kas pēdējām ir saskaņā ar publicētiem normatīviem un administratīvajiem aktiem, kuri ir saderīgi ar Līgumu.</u>

Pamatojums

- (c) 1. punkts. Pārstāvība tiesā ar advokāta starpniecību vai citi juridiski pakalpojumi ir cieši saistīti ar attiecīgo spēkā esošo tiesību sistēmu valstī, un tas nozīmē, ka pārrobežu risinājumi šajā jomā principā nav iespējami. Turklāt tas ir nepieciešams, ņemot vērā ar šiem pakalpojumiem saistītās īpašās uzticēšanās attiecības, ko līgumslēgšanas jomā nevar objektivizēt.
- (c) 2. punkts. Saimnieciskuma kritēriji nedrīkst būt noteicošie tādā jomā kā valsts apdraudējuma novēršana un glābšanas pasākumi.
- (d) punkts. Būtu jā saglabā Direktīvas 2004/18/EK 18. pantā un Direktīvas 2004/17/EK 24. un 25. pantā noteiktais izņēmums attiecībā uz ekskluzīvām tiesībām, kā arī pašreiz 16. panta (d) apakšpunktā paredzētie noteikumi par izņēmumiem attiecībā uz darījumiem, kuru mērķis ir nodrošināt līgumslēdzējas iestādes ar finanšu līdzekļiem vai kapitālu. Dalībvalstīs ir nepieciešami šie noteikumi.
- (g) punkts. ES Līgumi nodrošina dalībvalstīm tiesības nodot ekskluzīvas tiesības. Tas ir jāatspoguļo tiesību aktos.

Grozījums Nr. 6

COM(2011) 896 final

15. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
	<u>Ja uz uzdevumu un kompetenču pārvešanu neattiecas publiskā iepirkuma tiesības, nav izslēgta privāta līdzdalība (ciktāl tas ir atļauts valsts tiesībās), it īpaši iestāžu savstarpējas sadarbības gadījumā. Arī privātas līdzdalības gadījumā uzdevumu pārvešana ar organizatorisku aktu nav iepirkuma akts, kamēr ar to nav saistīts privātajam dalībniekam piešķirts publiskā iepirkuma līgums, uz kuru attiecas publiskā iepirkuma tiesības.</u>

Pamatojums

Ierosinātais papildinājums precizē, ka uzdevumu un kompetenču nodošana ir izslēgta no publiskā iepirkuma tiesību piemērošanas jomas.

Grozījums Nr. 7

COM(2011) 895 final

21. pants

COM(2011) 896 final

11. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Publiskā sektora iestāžu attiecības	Publiskā sektora iestāžu attiecības
1. Līgums, ko līgumslēdzēja iestāde piešķirusi citai juridiskai personai, neietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ja ir izpildīti šādi kumulatīvie nosacījumi:	1. Līgums, ko līgumslēdzēja iestāde piešķirusi citai juridiskai personai, neietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ja ir izpildīti šādi kumulatīvie nosacījumi:
(b) līgumslēdzēja iestāde attiecībā uz juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām;	(a) līgumslēdzēja iestāde attiecībā uz juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām;
(c) vismaz 90 % šīs juridiskās personas darbību īsteno kontrolējošās līgumslēdzējas iestādes labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē minētā līgumslēdzēja iestāde;	(e) vismaz 90 % šīs juridiskās personas darbību īsteno kontrolējošās līgumslēdzējas iestādes labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē minētā līgumslēdzēja iestāde;
(a) kontrolētajā juridiskajā personā nav privātas līdzdalības.	(e) kontrolētajā juridiskajā personā nav privātas līdzdalības.
Uzskata, ka pirmās daļas a) punkta nozīmē līgumslēdzēja iestāde attiecībā uz juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām, ja tai ir izšķiroša ietekme gan attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem, gan svarīgiem lēmumiem.	Uzskata, ka pirmās daļas a) punkta nozīmē līgumslēdzēja iestāde attiecībā uz juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām, ja tai ir izšķiroša ietekme gan attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem, gan svarīgiem lēmumiem.
2. Šā panta 1. punktu piemēro arī gadījumā, ja kontrolētā struktūra, kas ir līgumslēdzēja iestāde, piešķir līgumu savai kontrolējošajai struktūrai vai citai juridiskai personai, kuru kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde, ar nosacījumu, ka juridiskajā personā, kurai piešķir publisku līgumu, nav privātas līdzdalības.	2. Šā panta 1. punktu piemēro arī gadījumā, ja kontrolētā struktūra, kas ir līgumslēdzēja iestāde, piešķir līgumu savai kontrolējošajai struktūrai vai citai juridiskai personai, kuru kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde, ar nosacījumu, ka juridiskajā personā, kurai piešķir publisku līgumu, nav privātas līdzdalības.

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
3. Līgumslēdzēja iestāde, kas attiecībā uz juridisko personu neīsteno kontroli 1. punkta nozīmē, tomēr var piešķirt tiesības slēgt publisku līgumu, nepiemērojot šo direktīvu juridiskai personai, ko tā kontrolē kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm, ja ir izpildīti šādi nosacījumi: (a) attiecībā uz juridisko personu līgumslēdzējas iestādes kopīgi īsteno līdzīgu kontroli, kādu tās īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām; (b) vismaz 90 % šīs juridiskās personas darbību īsteno kontrolējošo līgumslēdzēju iestāžu labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē tās pašas līgumslēdzējas iestādes; (c) kontrolētajā juridiskajā personā nav privātas līdzdalības. Šā punkta a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka līgumslēdzējas iestādes attiecībā uz juridisku personu kopīgi īsteno kontroli, ja ir izpildīti šādi kumulatīvie nosacījumi: (a) kontrolētās juridiskās personas lēmējstruktūru sastāvā ir visu iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu pārstāvji; (b) minētās līgumslēdzējas iestādes spēj kopīgi īstenot izšķirošu ietekmi attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem un svarīgiem lēmumiem; (c) kontrolētās juridiskās personas intereses neatšķiras no tai piesaistīto publiskā sektora iestāžu interesēm; (d) kontrolētā juridiskā persona no publiskajiem līgumiem ar līgumslēdzējām iestādēm negūst nekādus ieguvumus, izņemot faktisko izmaksu atlīdzinājumu. 4. Starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm noslēgtu vienošanos neuzskata par publisku līgumu šīs direktīvas 2. panta 6. punkta nozīmē, ja ir ievēroti šādi kumulatīvie nosacījumi: (a) ar līgumu izveido faktisku sadarbību starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm, lai kopīgi īstenotu savus sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, un šis līgums ir saistīts ar pušu savstarpējām tiesībām un pienākumiem; (b) līgumu reglamentē tikai ar sabiedrības interesēm saistīti apsvērumi;	3. Līgumslēdzēja iestāde, kas attiecībā uz juridisko personu neīsteno kontroli 1. punkta nozīmē, tomēr var piešķirt tiesības slēgt publisku līgumu, nepiemērojot šo direktīvu juridiskai personai, ko tā kontrolē kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm, ja ir izpildīti šādi nosacījumi: (a) attiecībā uz juridisko personu līgumslēdzējas iestādes kopīgi īsteno līdzīgu kontroli, kādu tās īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām; (b) vismaz 90 % šīs juridiskās personas darbību īsteno kontrolējošo līgumslēdzēju iestāžu labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē tās pašas līgumslēdzējas iestādes; (c) kontrolētajā juridiskajā personā nav privātas līdzdalības. Šā punkta a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka līgumslēdzējas iestādes attiecībā uz juridisku personu kopīgi īsteno kontroli, ja ir izpildīti šādi kumulatīvie nosacījumi: (a) kontrolētās juridiskās personas lēmējstruktūru sastāvā ir visu iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu pārstāvji; (b) minētās līgumslēdzējas iestādes spēj kopīgi īstenot izšķirošu ietekmi attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem un svarīgiem lēmumiem; (c) kontrolētās juridiskās personas intereses neatšķiras no tai piesaistīto publiskā sektora iestāžu interesēm; (d) kontrolētā juridiskā persona no publiskajiem līgumiem ar līgumslēdzējām iestādēm negūst nekādus ieguvumus, izņemot faktisko izmaksu atlīdzinājumu. 4. Starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm noslēgtu vienošanos neuzskata par publisku līgumu šīs direktīvas 2. panta 6. punkta nozīmē, ja ir ievēroti šādi kumulatīvie nosacījumi: (a) ar līgumu izveido faktisku sadarbību starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm, lai kopīgi īstenotu savus sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, un šis līgums ir saistīts ar pušu savstarpējām tiesībām un pienākumiem; (b) līgumu reglamentē tikai ar sabiedrības interesēm saistīti apsvērumi;

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
(c) atvērtajā tirgū iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu darbības nenodrošina apgrozījumu, kas pārsniedz 10 % no visu ar līgumu saistīto darbību apgrozījuma;	(c) atvērtajā tirgū iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu darbības nenodrošina apgrozījumu, kas pārsniedz 10 % no visu ar līgumu saistīto darbību apgrozījuma;
(d) līgums nav saistīts ar finanšu pārskaitījumiem starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm, izņemot pārskaitījumus, kas atbilst faktisko izmaksu atlīdzinājumam par būvdarbiem, pakalpojumiem vai piegādēm;	(d) līgums nav saistīts ar finanšu pārskaitījumiem starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm, izņemot pārskaitījumus, kas atbilst faktisko izmaksu atlīdzinājumam par būvdarbiem, pakalpojumiem vai piegādēm;
(b) nevienā no iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm nav privātas līdzdalības.	(e) nevienai no iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm nav privātas līdzdalības.
5. Šā panta 1.–4. punktā minētās privātas līdzdalības neesību pārbauda līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas vai līguma slēgšanas laikā.	5. Šā panta 1. 4. punktā minētās privātas līdzdalības neesību pārbauda līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas vai līguma slēgšanas laikā.
Šā panta 1.–4. punktā paredzētos izņēmumus nepiemēro, tiklīdz ir sākusies privāta līdzdalība, un tādā gadījumā uz spēkā esošajiem līgumiem ir attiecināma konkurence, piemērojot parastas iepirkuma procedūras.	Šā panta 1. 4. punktā paredzētos izņēmumus nepiemēro, tiklīdz ir sākusies privāta līdzdalība, un tādā gadījumā uz spēkā esošajiem līgumiem ir attiecināma konkurence, piemērojot parastas iepirkuma procedūras.

Pamatojums

No grozījuma Nr. 3 loģiski izriet nepieciešamība svītrot 11. un 21. pantu.

Grozījums Nr. 8

COM(2011) 895 final

31. pants

COM(2011) 896 final

17. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Privilēģēto tiesību līgumi	Privilēģēto tiesību līgumi
Dalībvalstis var rezervēt tiesības piedalīties iepirkuma procedūrās aizsargātām darbnīcām un ekonomikas dalībniekiem, kuru galvenais mērķis ir personu ar invaliditāti un mazaizsargātu personu sociālā un profesionālā integrācija, vai paredzēt šādu līgumu izpildi aizsargātu nodarbinātības programmu ietvaros, ar nosacījumu, ka vairāk nekā 30 % šo darbnīcu, ekonomikas dalībnieku vai programmu darbinieku ir personas ar invaliditāti vai mazaizsargātas personas.	Dalībvalstis var rezervēt tiesības piedalīties iepirkuma procedūrās aizsargātām darbnīcām un ekonomikas dalībniekiem, kuru galvenais mērķis ir personu ar invaliditāti un mazaizsargātu personu sociālā un profesionālā integrācija, vai paredzēt šādu līgumu izpildi aizsargātu nodarbinātības programmu ietvaros, ar nosacījumu, ka vairāk nekā 30 % šo <u>darbnīcu, personu, ekonomikas dalībnieku vai programmu darbinieku</u> ir personas ar invaliditāti vai mazaizsargātas personas. <u>Jēdzienā "mazaizsargātas personas" ietilpst arī bezdarbnieki, kuriem ir integrācijas problēmas, un īpaši neaizsargātas grupas, kā arī minoritātes.</u>
Iepirkuma izsludināšanas paziņojumā ietver atsauci uz šo noteikumu.	Iepirkuma izsludināšanas paziņojumā ietver atsauci uz šo noteikumu.

Pamatojums

Šis ir jauns noteikums, tāpēc būtu jādefinē to personu loks, uz kurām tas attiecināms, it īpaši tāpēc, ka šis noteikums ir plašāks par pašreiz spēkā esošā 19. panta darbības jomu.

Grozījums Nr. 9

COM(2011) 895 final

34. pants

COM(2011) 896 final

19. panta 7. punkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Dalībvalstis nodrošina, ka ne vēlāk kā 2 gadus pēc 92. panta 1. punktā paredzētā datuma visas iepirkuma procedūras atbilstoši šai direktīvai veic, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, jo īpaši elektronisko iesniegšanu, saskaņā ar šā panta prasībām.	Dalībvalstis aktīvi rūpējas par to, lai nodrošina, ka ne vēlāk kā 2 gadus pēc 92. panta 1. punktā paredzētā datuma visas iepirkuma procedūras atbilstoši šai direktīvai <u>veikt</u> ie, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, jo īpaši elektronisko iesniegšanu, saskaņā ar šā panta prasībām.

Pamatojums

Nemot vērā to, ka publiskā iepirkuma nosacījumi, kas attiecas uz līgumslēdzējām iestādēm (it sevišķi vietējā līmenī) un dažādo jomu pakalpojumu sniedzējiem, ir ļoti atšķirīgi, lietderīgāk būtu noteikt, ka dalībvalstis aktīvi iesaistās elektroniskā publiskā iepirkuma sagatavošanā, nevis jāuzstāda tām prasības ar īsu izpildes termiņu.

Grozījums Nr. 10

COM(2011) 896 final

24. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Procedūru izvēle	Procedūru izvēle
1. Piešķirot publisku līgumu slēgšanas tiesības, līgumslēdzējas iestādes piemēro valsts procedūras, kas ir pielāgotas, lai atbilstu šai direktīvai, ar nosacījumu, ka, neskarot 30. pantu, saskaņā ar šo direktīvu ir izsludināts iepirkums.	1. Piešķirot publisku līgumu slēgšanas tiesības, līgumslēdzējas iestādes piemēro valsts procedūras, kas ir pielāgotas, lai atbilstu šai direktīvai, ar nosacījumu, ka, neskarot 30. pantu, saskaņā ar šo direktīvu ir izsludināts iepirkums.
Dalībvalstis nosaka, ka līgumslēdzējas iestādes var piemērot atklātas vai slēgtas procedūras saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto regulējumu.	Dalībvalstis nosaka, ka līgumslēdzējas iestādes var piemērot atklātas vai slēgtas <u>konkursa</u> procedūras <u>ar sarunām vai konkursa dialogu pēc līgumslēdzējas iestādes izvēles</u> saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto regulējumu.
Dalībvalstis var noteikt, ka līgumslēdzējas iestādes var piemērot inovācijas partnerības saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto regulējumu.	Dalībvalstis var noteikt <u>nosaka</u> , ka līgumslēdzējas iestādes var piemērot inovācijas partnerības saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto regulējumu.
Dalībvalstis var noteikt arī, ka līgumslēdzējas iestādes var piemērot konkursa procedūras ar sarunām vai konkursa dialogu jebkurā no šādiem gadījumiem:	Dalībvalstis var noteikt arī, ka līgumslēdzējas iestādes var piemērot konkursa procedūras ar sarunām vai konkursa dialogu jebkurā no šādiem gadījumiem:
(a) attiecībā uz būvdarbiem, ja būvdarbu līguma priekšmets ir gan projektēšana, gan būvdarbu izpilde 2. panta 8. punkta nozīmē vai ja projekta juridiskās vai finansiālās struktūras noteikšanai ir nepieciešamas sarunas;	(a) attiecībā uz būvdarbiem, ja būvdarbu līguma priekšmets ir gan projektēšana, gan būvdarbu izpilde 2. panta 8. punkta nozīmē vai ja projekta juridiskās vai finansiālās struktūras noteikšanai ir nepieciešamas sarunas;

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
(b) attiecībā uz publiskiem būvdarbu līgumiem, kad būvdarbus veic vienīgi pētniecības vai inovācijas, testēšanas vai izstrādes nolūkā un nevis peļņas gūšanas vai pētniecības un izstrādes izmaksu atgūšanas nolūkā;	(b) attiecībā uz publiskiem būvdarbu līgumiem, kad būvdarbus veic vienīgi pētniecības vai inovācijas, testēšanas vai izstrādes nolūkā un nevis peļņas gūšanas vai pētniecības un izstrādes izmaksu atgūšanas nolūkā;
(c) attiecībā uz pakalpojumiem vai piegādēm, kad tehniskās specifikācijas nevar noteikt pietiekami precīzi ar atsauci uz kādu no standartiem, Eiropas tehniskajiem apstiprinājumiem vai tehniskajām atsaucēm VIII pielikuma 2.–5. punkta nozīmē;	(c) attiecībā uz pakalpojumiem vai piegādēm, kad tehniskās specifikācijas nevar noteikt pietiekami precīzi ar atsauci uz kādu no standartiem, Eiropas tehniskajiem apstiprinājumiem vai tehniskajām atsaucēm VIII pielikuma 2.–5. punkta nozīmē;
(d) gadījumā, ja atklātā vai slēgtā procedūrā ir iesniegti nepiemēroti vai nepieņemami piedāvājumi 30. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē;	(d) gadījumā, ja atklātā vai slēgtā procedūrā ir iesniegti nepiemēroti vai nepieņemami piedāvājumi 30. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē;
(e) ar būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu būtību vai sarežģītību vai ar tiem saistīto risku radītu īpašu apstākļu dēļ līguma slēgšanas tiesības nav iespējams piešķirt bez iepriekšējām sarunām.	(e) ar būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu būtību vai sarežģītību vai ar tiem saistīto risku radītu īpašu apstākļu dēļ līguma slēgšanas tiesības nav iespējams piešķirt bez iepriekšējām sarunām.
Dalībvalstis var izlemt netransponēt savos tiesību aktos konkursa procedūru ar sarunām, konkursa dialoga procedūru un inovācijas partnerības procedūru.	Dalībvalstis var izlemt netransponēt savos tiesību aktos konkursa procedūru ar sarunām, konkursa dialoga procedūru un inovācijas partnerības procedūru.

Pamatojums

Reģionu komiteja uzskata, ka sarunu procedūrai “klasiskajā” sektorā jānorit ar tādiem pašiem nosacījumiem kā komunālo pakalpojumu jomā; tas pats attiecas arī uz konkursa dialogu. Nav pamata pieņemt, ka iestādes “klasiskajā” sektorā ir mazāk piemērotas sarunu vešanai nekā līgumslēdzējas iestādes komunālo pakalpojumu jomā. Lēmums par to, kāda procedūra konkrētajā gadījumā piemērojama, jāpieņem līgumslēdzējai iestādei atkarībā no attiecīgā publiskā iepirkuma.

Ir svarīgi norādīt, ka piemērotākā procedūra katrā konkrētā gadījumā jāizvēlas līgumslēdzējai iestādei, nevis valsts vai ES līmenim. ES un valstu līmenī visas procedūras jāpadara pieejamas līgumslēdzējām iestādēm. Pretējā gadījumā tiktu radīti atšķirīgi noteikumi un procedūras dažādās dalībvalstīs, konkurences izkropļojumi un nevienlīdzīgi konkurences apstākļi.

Grozījums Nr. 11

COM(2011) 896 final

30. panta 2. punkta (a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(a) ja atklātā vai slēgtā procedūrā nav iesniegti piedāvājumi vai nav iesniegti piemēroti piedāvājumi vai pieteikumi, ar noteikumu, ka līguma sākotnējie nosacījumi nav būtiski mainīti un ka Komisijai vai saskaņā ar 84. pantu norīkotajai valsts pārraudzības struktūrai pēc pieprasījuma nosūtīts ziņojums;	(a) ja atklātā vai slēgtā procedūrā nav iesniegti piedāvājumi vai nav iesniegti piemēroti piedāvājumi vai pieteikumi, ar noteikumu, ka līguma sākotnējie nosacījumi nav būtiski mainīti un ka Komisijai vai saskaņā ar 84. pantu norīkotajai valsts pārraudzības struktūrai pēc pieprasījuma nosūtīts ziņojums;

Pamatojums

Kopā ar 84. punktu (jaunas valsts pārraudzības struktūras izveidošana) šī ziņošanas prasība rada nevajadzīgu administratīvu slogu. No jauniem administratīviem slogiem ir jāizvairās par katru cenu, lai nodrošinātu ES publiskā iepirkuma tiesiskā regulējuma vienkāršošanu un elastību. Tāpēc šis papildinājums ir svītrojams bez aizstāšanas.

Grozījums Nr. 12

COM(2011) 895 final

44. panta 3. punkta (d), (i) un (e) apakšpunkts

COM(2011) 896 final

30. panta 2. punkta (c), (i) un (d) apakšpunkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
(c) ja būvdarbus, piegādes vai pakalpojumus var piegādāt tikai konkrēts ekonomikas dalībnieks šādu iemeslu dēļ: (i) nav konkurences tehnisku iemeslu dēļ; [...]	(c) ja būvdarbus, piegādes vai pakalpojumus var piegādāt tikai konkrēts ekonomikas dalībnieks šādu iemeslu dēļ: (i) nav konkurences tehnisku <u>vai juridisku</u> iemeslu dēļ, [...]
(d) ciktāl tas noteikti vajadzīgs — ja ārkārtējas steidzamības dēļ, ko izraisījusi nepārvarama vara, nav iespējams ievērot termiņus, kas noteikti atklātām procedūrām, slēgtām procedūrām vai konkursa procedūrām ar sarunām; Lietas apstākļi, uz kuriem atsaucas, pamatojot ārkārtēju steidzamību, nekādā ziņā nedrīkst būt radušies līgumslēdzējas iestādes dēļ;	(d) ciktāl tas noteikti vajadzīgs — ja ārkārtējas steidzamības dēļ, ko <u>līgumslēdzējām iestādēm</u> izraisījuši nepārvarama vara, neparedzami apstākļi , nav iespējams ievērot termiņus, kas noteikti atklātām procedūrām, slēgtām procedūrām vai konkursa procedūrām ar sarunām; Lietas apstākļi, uz kuriem atsaucas, pamatojot ārkārtēju steidzamību, nekādā ziņā nedrīkst būt radušies līgumslēdzējas iestādes dēļ;

Pamatojums

Šajā pantā jāpiemin arī juridiski iemesli, lai citstarp tiktu iekļauta arī tāda situācija, kad līgumslēdzēja iestāde konkrētā vietā vēlas veikt būvdarbus (piem., celt skolu), taču zemes īpašnieks piekrist pārdot zemi tikai tādā gadījumā, ja būvdarbus veikt atļauj viņam pašam.

Salīdzinājumā ar pašreiz spēkā esošo formulējumu Direktīvas 2004/18/EK 31. panta (c) apakšpunktā jēdziena “nepārvarama vara” lietošana nozīmētu stingrākus nosacījumus. Jā saglabā pašreiz spēkā esošais teksts. Sarunu procedūrai bez konkurences jābūt iespējamai gadījumos, kad tiek iegādātas preces vai pakalpojumi, kurus līgumslēdzējai iestādei ir pienākums nodrošināt saskaņā ar citiem tiesību aktiem, piemēram, pārtiku veco ļaužu pansionātiem vai sirds vārstuļus slimnīcām laikā, kamēr notiek tiesas process par publiskā iepirkuma pārbaudi.

Grozījums Nr. 13

COM(2011) 895 final

45. pants

COM(2011) 896 final

31. pants

Pamata vienošanās

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
1. Līgumslēdzējas iestādes var slēgt vispārīgās vienošanās ar nosacījumu, ka tās piemēro šajā direktīvā paredzētās procedūras.	1. Līgumslēdzējas iestādes var slēgt vispārīgās vienošanās ar nosacījumu, ka tās piemēro šajā direktīvā paredzētās procedūras.

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Vispārīgā vienošanās ir vienošanās, ko viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes un viens vai vairāki ekonomikas dalībnieki noslēdz ar mērķi noteikt noteikumus līgumiem, kuru slēgšanas tiesības plānots piešķirt konkrētā laika posmā, jo īpaši attiecībā uz cenu un — attiecīgā gadījumā — uz paredzēto daudzumu. Vispārīgās vienošanās termiņš nepārsniedz četrus gadus, izņemot atbilstīgi pamatotus ārkārtas gadījumus, it sevišķi, ja to pamato vispārīgās vienošanās priekšmets. 2. Tiesības slēgt līgumus, kuri pamatojas uz vispārīgo vienošanos, piešķir saskaņā ar 3. un 4. punktā noteiktajām procedūrām. Minētās procedūras var piemērot tikai starp tām līgumslēdzējām iestādēm, kas šim nolūkam ir skaidri noteiktas iepirkuma izsludināšanas paziņojumā, un tiem ekonomikas dalībniekiem, kuri sākotnēji ir vispārīgās vienošanās puse. Ar līgumiem, kuri pamatojas uz vispārīgo vienošanos, nekādā gadījumā nedrīkst būtiski grozīt vispārīgās vienošanās noteikumus, jo īpaši 3. punktā minētajā gadījumā. Līgumslēdzējas iestādes neizmanto vispārīgās vienošanās tā, lai traucētu, ierobežotu vai izkropļotu konkurenci.	Vispārīgā vienošanās ir vienošanās, ko viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes un viens vai vairāki ekonomikas dalībnieki noslēdz ar mērķi noteikt noteikumus līgumiem, kuru slēgšanas tiesības plānots piešķirt konkrētā laika posmā, jo īpaši attiecībā uz cenu un — attiecīgā gadījumā — uz paredzēto daudzumu. Vispārīgās vienošanās termiņš nepārsniedz četrus gadus, izņemot atbilstīgi pamatotus ārkārtas gadījumus, it sevišķi, ja to pamato vispārīgās vienošanās priekšmets. 2. Tiesības slēgt līgumus, kuri pamatojas uz vispārīgo vienošanos, piešķir saskaņā ar 3. un 4. punktā noteiktajām procedūrām. Minētās procedūras var piemērot tikai starp tām līgumslēdzējām iestādēm, kas šim nolūkam ir skaidri noteiktas iepirkuma izsludināšanas paziņojumā, un tiem ekonomikas dalībniekiem, kuri sākotnēji ir vispārīgās vienošanās puse. Ar līgumiem, kuri pamatojas uz vispārīgo vienošanos, nekādā gadījumā nedrīkst būtiski grozīt vispārīgās vienošanās noteikumus, jo īpaši 3. punktā minētajā gadījumā. Līgumslēdzējas iestādes neizmanto vispārīgās vienošanās tā, lai traucētu, ierobežotu vai izkropļotu konkurenci.

Pamatojums

Reģionu komiteja uzskata, ka vispārīgās vienošanās būtu jāpakļauj tādiem pašiem noteikumiem, kādi paredzēti spēkā esošajā Regulā 2004/17/EK, jo nav iemesla īpaši regulēt, piemēram, šādu vienošanos spēkā esamības laiku, ja attiecībā uz citiem līgumu veidiem tas netiek darīts. Līdzīgi kā dinamiskās iepirkumu sistēmās būtu jāpastāv iespējai līguma spēkā esamības laikā tajā uzņemt jaunus ekonomikas dalībniekus, jo tas sniedz labumu gan pircējiem, gan pārdevējiem. Pēdējais teikums nav vajadzīgs, jo tas izriet no principiem.

Grozījums Nr. 14

COM(2011) 895 final 45. panta 4. punkts

COM(2011) 896 final 31. panta 4. punkts

Vispārīgās vienošanās

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
4. Ja vispārīgo vienošanos slēdz ar vairāk nekā vienu ekonomikas dalībnieku, to var pildīt vienā no turpmāk minētajiem diviem veidiem: (a) saskaņā ar vispārīgās vienošanās noteikumiem un nosacījumiem, neatsākot konkursu, ja vispārīgā vienošanās paredz visus noteikumus, kas reglamentē attiecīgo būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu nodrošināšanu, un objektīvus nosacījumus, ar ko saskaņā nosaka, kurš ekonomikas dalībnieks, kas ir vispārīgās vienošanās puse, nodrošinās minētos būvdarbus, pakalpojumus un piegādes; minētos nosacījumus izklāsta iepirkuma procedūras dokumentos;	4. Ja vispārīgo vienošanos slēdz ar vairāk nekā vienu ekonomikas dalībnieku, to var pildīt vienā no turpmāk minētajiem diviem veidiem šādā veidā: (a) <u>saskaņā ar vispārīgās vienošanās noteikumiem un nosacījumiem, neatsākot konkursu, ja vispārīgā vienošanās paredz visus noteikumus, kas reglamentē attiecīgo būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu nodrošināšanu, līguma slēgšanas tiesības piešķir, neatsākot konkursu, bet gan pamatojoties uz vispārīgās vienošanās noteikumiem un nosacījumiem un objektīvus nosacījumus, ar ko saskaņā nosaka, kurš ekonomikas dalībnieks, kas ir vispārīgās vienošanās puse, nodrošinās minētos būvdarbus, pakalpojumus un piegādes; minētos nosacījumus izklāsta iepirkuma procedūras dokumentos;</u>

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
(b) ja vispārīgā vienošanās neparedz visus noteikumus, kas reglamentē attiecīgo būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu nodrošināšanu — atsākot konkursu starp ekonomikas dalībniekiem, kuri ir vispārīgās vienošanās puses.	(b) ja vispārīgā vienošanās neparedz visus noteikumus, kas reglamentē attiecīgo būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu nodrošināšanu — <u>atsākot, līguma slēgšanas tiesību piešķiršana notiek, pamatojoties uz konkursu starp ekonomikas dalībniekiem, kuri ir vispārīgās vienošanās puses.</u> <u>Izvēle starp a) un b) apakšpunktā minētajām metodēm notiek, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kuros ir ņemts vērā nediskriminācijas un pārredzamības princips. Vienas vispārīgās vienošanās ietvaros var brīvi izvēlēties starp a) un b) apakšpunktā minētajām metodēm vai arī izvēlēties abu metožu kombināciju.</u>

Pamatojums

Direktīvā nav norādīts, kā vispārīgās vienošanās būtu jāpiemēro. Tas jo īpaši attiecas uz izvēli starp līgumu tiešu piešķiršanu vai jauna konkursa izsludināšanu. Nolūkā nodrošināt elastību īstenošanā jābūt iespējām izmantot šo metožu kombināciju, lai mazākus līgumus varētu piešķirt tiešā veidā atbilstoši noteiktajiem nosacījumiem, savukārt liela apjoma līgumu gadījumā tās pašas vispārīgās vienošanās ietvaros varētu rīkot jaunu konkursu.

Grozījums Nr. 15

COM(2011) 896 final

37. pants

Neregulārs kopējais iepirkums

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
1. Viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes var vienoties par dažu konkrētu iepirkumu kopīgu īstenošanu.	1. Viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes var vienoties par dažu konkrētu iepirkumu kopīgu īstenošanu.
2. Ja līgumslēdzēja iestāde viena pati īsteno visus attiecīgās iepirkuma procedūras posmus no iepirkuma izsludināšanas līdz izrietošā līguma vai līgumu izpildes beigām, tad šī līgumslēdzēja iestāde vienīgā ir atbildīga par direktīvā noteikto saistību izpildi.	2. Ja līgumslēdzēja iestāde viena pati īsteno visus attiecīgās iepirkuma procedūras posmus no iepirkuma izsludināšanas līdz izrietošā līguma vai līgumu izpildes beigām, tad šī līgumslēdzēja iestāde vienīgā ir atbildīga par direktīvā noteikto saistību izpildi.
Tomēr, ja iepirkuma procedūras vai izrietošo līgumu izpildi realizē viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes, katra līgumslēdzēja iestāde turpina būt atbildīga par savu saistību pildīšanu saskaņā ar šo direktīvu attiecībā uz tās realizētajiem posmiem.	Tomēr, ja iepirkuma procedūras vai izrietošo līgumu izpildi realizē viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes, katra līgumslēdzēja iestāde turpina būt atbildīga par savu saistību pildīšanu saskaņā ar šo direktīvu attiecībā uz tās realizētajiem posmiem.
	<u>3. Līgumslēdzējas iestādes var sadarboties, lai dažreiz veiktu kopējo iepirkumu, nepiemērojot šajā direktīvā paredzētās procedūras, tostarp gadījumos, kad viena vai vairākas no tām par sniegtajiem pakalpojumiem saņem samaksu no pārējām.</u>

Pamatojums

Papildinājums ļauj nodrošināt, ka kopēja iepirkuma procedūra netiek lieki sarežģīta. Tie paši noteikumi, kas atbilstīgi 35. panta 5. punktam attiecas uz centralizētajām iepirkumu struktūrām, jāattiecinā arī uz neregulāru kopējo iepirkumu.

Grozījums Nr. 16

COM(2011) 895 final

54. pants

COM(2011) 896 final

40. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
1. Tehniskās specifikācijas, kā noteikts VIII pielikuma 1. punktā, izklāsta iepirkuma procedūras dokumentos. Tehniskajās specifikācijās nosaka būvdarbu, pakalpojuma vai piegādes raksturlielumus. Šie raksturlielumi var arī attiekties uz pieprasīto būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu īpašu ražošanas vai sniegšanas procesu vai jebkuru citu to aprites cikla posmu, kā minēts 2. panta 22. punktā. Tehniskajās specifikācijās norāda arī, vai būs vajadzīga intelektuālā īpašuma tiesību nodošana. Visiem iepirkumiem, kuru priekšmets ir paredzēts lietošanai personām — neatkarīgi no tā, vai tas paredzēts plašākai sabiedrībai vai līgumslēdzēja iestādes personālam — minētās tehniskās specifikācijas, izņemot atbilstīgi pamatotus gadījumus, sagatavo tā, lai ņemtu vērā kritērijus par pieejamību cilvēkiem ar invaliditāti vai projektēšanu visu lietotāju ērtībām. Ja ar Savienības tiesību aktu pieņem obligātus piekļuves standartus, tehniskajās specifikācijās ietver atsauci uz šādiem standartiem, ciktāl ir runa par piekļuves kritērijiem.	1. Tehniskās specifikācijas, kā noteikts VIII pielikuma 1. punktā, izklāsta iepirkuma procedūras dokumentos. Tehniskajās specifikācijās nosaka būvdarbu, pakalpojuma vai piegādes raksturlielumus. Šie raksturlielumi var arī attiekties uz pieprasīto būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu īpašu ražošanas vai sniegšanas procesu vai jebkuru citu to aprites cikla posmu, kā minēts 2. panta 22. punktā. Tehniskajās specifikācijās norāda arī, vai būs vajadzīga intelektuālā īpašuma tiesību nodošana. Visiem iepirkumiem, kuru priekšmets ir paredzēts lietošanai personām — neatkarīgi no tā, vai tas paredzēts plašākai sabiedrībai vai līgumslēdzēja iestādes personālam — minētās tehniskās specifikācijas, izņemot atbilstīgi pamatotus gadījumus, sagatavo tā, lai ņemtu vērā kritērijus par pieejamību cilvēkiem ar invaliditāti vai projektēšanu visu lietotāju ērtībām. Līgumslēdzējām iestādēm vienmēr, kad tas iespējams, būtu jānosaka tādas tehniskās specifikācijas, lai ņemtu vērā kritērijus, kā piekļuves nodrošinājums cilvēkiem ar invaliditāti un projektēšana visu lietotāju ērtībām. Ja ar Savienības tiesību aktu pieņem obligātus piekļuves standartus, tehniskajās specifikācijās ietver atsauci uz šādiem standartiem, ciktāl ir runa par piekļuves kritērijiem.

Pamatojums

Ierosinātais teksts ir pārāk tālejošs, ņemot vērā iepirkumu procedūrās pastāvošās milzīgās atšķirības. Turklāt šāda veida noteikumi bieži vien ir iekļauti valstu būvniecības standartos. Jāsiglabā teksts, ko satur Direktīvas 2004/18/EK 23. panta 1. punkts un Direktīvas 2004/17/EK 34. panta 1. punkts.

Grozījums Nr. 17

COM(2011) 896 final

44. pants

Līgumu sadalīšana daļās

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
1. Publiskus līgumus var sadalīt viendabīgās vai nevien- dabīgās daļās. Attiecībā uz līgumiem, kuru vērtība atbilst 4. pantā paredzētajām robežvērtībām vai pārsniedz tās, bet nav mazāka par EUR 500 000, ko nosaka saskaņā ar 5. pantu, ja līgumslēdzēja iestāde uzskata, ka tos nav lietderīgi sadalīt daļās, tā paziņojumā par līgumu vai uzaicinājumā apstiprināt ieinteresētību sniedz tam īpašu pamatojumu.	1. Publiskus līgumus var sadalīt viendabīgās vai nevien- dabīgās daļās. Attiecībā uz līgumiem, kuru vērtība atbilst 4. pantā paredzētajām robežvērtībām vai pārsniedz tās, bet nav mazāka par EUR 500 000, ko nosaka saskaņā ar 5. pantu, ja līgumslēdzēja iestāde uzskata, ka tos nav lietderīgi sadalīt daļās, tā paziņojumā par līgumu vai uzaicinājumā apstiprināt ieinteresētību sniedz tam īpašu pamatojumu.

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Līgumslēdzējas iestādes paziņojumā par līgumu vai uzaicinājumā apstiprināt ieinteresētību norāda, vai piedāvājumus var iesniegt tikai par vienu vai par vairākām daļām.	Līgumslēdzējas iestādes paziņojumā par līgumu vai uzaicinājumā apstiprināt ieinteresētību norāda, vai piedāvājumus var iesniegt tikai par vienu vai par vairākām daļām.

Pamatojums

Šis nosacījums līgumslēdzējām pusēm rada nevajadzīgu administratīvo slogu, un tāpēc tas jāsvītro.

Grozījums Nr. 18

COM(2011) 896 final

54. panta 2. punkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
54. pants	54. pants
Līgumslēdzējas iestādes var izlemt nepiešķirt tiesības slēgt līgumu pretendenta, kas iesniedzis vislabāko piedāvājumu, ja tās ir konstatējušas, ka piedāvājums vismaz līdzvērtīgā veidā neatbilst Savienības tiesību aktos noteiktajām saistībām sociālo un darba tiesību jomā vai vides jomā, vai XI pielikumā uzskaitīto starptautisko sociālo un vides tiesību noteikumiem.	Līgumslēdzējas iestādes var izlemt nepiešķirt tiesības slēgt līgumu pretendenta, kas iesniedzis vislabāko piedāvājumu, ja tās ir konstatējušas, ka piedāvājums vismaz līdzvērtīgā veidā neatbilst Savienības <u>un valstu</u> tiesību aktos noteiktajām saistībām sociālo un darba tiesību jomā vai vides jomā, vai XI pielikumā uzskaitīto starptautisko sociālo un vides tiesību noteikumiem.

Pamatojums

Pretendentiem jānodrošina piedāvājuma atbilstība ne tikai ES tiesību aktiem, bet arī ar valstu tiesību aktiem.

Grozījums Nr. 19

COM(2011) 896 final

55. panta 3. punkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
55. pants	55. pants
Lai piemērotu izslēgšanas iemeslu, kas minēts pirmās daļas d) apakšpunktā, līgumslēdzējas iestādes paredz līguma izpildes novērtēšanas metodi, kuras pamatā ir objektīvi un izmērāmi kritēriji un kuru piemēro sistemiski, konsekventi un pārredzami. Izpildes novērtējuma rezultātus paziņo attiecīgajam darbuzņēmējam, kam dod iespēju iebilst pret konstatējumiem un saņemt tiesisku aizsardzību.	Lai piemērotu izslēgšanas iemeslu, kas minēts pirmās daļas d) apakšpunktā, līgumslēdzējas iestādes paredz līguma izpildes novērtēšanas metodi, kuras pamatā ir objektīvi un izmērāmi kritēriji un kuru piemēro sistemiski, konsekventi un pārredzami. Izpildes novērtējuma rezultātus paziņo attiecīgajam darbuzņēmējam, kam dod iespēju iebilst pret konstatējumiem un saņemt tiesisku aizsardzību.

Pamatojums

55. panta 3. punkta pēdējā apakšpunktā sniegtais skaidrojums ir nesaprotams un mazina juridisko noteiktību, kas var radīt lielāku skaitu sūdzību. Turklāt līgumslēdzējām iestādēm tiek paredzēti jauni pienākumi, kas būtu svītrojami, lai novērstu papildu birokrātiju.

Grozījums Nr. 20

COM(2011) 895 final

76. pants

COM(2011) 896 final

66. pants

Līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriji

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
1. Neskarot valsts normatīvos vai administratīvos aktus attiecībā uz atbildību par konkrētu pakalpojumu sniegšanu, līgumslēdzējas iestādes piešķir publiskus līgumus saskaņā ar šādiem kritērijiem: (a) saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums; (b) viszemākās izmaksas. Izmaksas pēc līgumslēdzējas iestādes izvēles var novērtēt, pamatojoties tikai uz cenu vai izmantojot rentabilitātes pieeju, piemēram, aprites cikla izmaksu pieeju, saskaņā ar 67. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. 2. Saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, no līgumslēdzējas iestādes perspektīvas tiek noteikts, pamatojoties uz kritērijiem, kas saistīti ar attiecīgā publiskā līguma priekšmetu. Minētie kritēriji papildus cenai vai izmaksām, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, ietver citus kritērijus, kas saistīti ar attiecīgā publiskā līguma priekšmetu, kā: (a) kvalitāte, ietverot tehniskās priekšrocības, estētiskās un funkcionālās īpašības, pieejamība, projektēšana visu lietotāju ērtībām, vides raksturlielumi un inovatīvais raksturs; (b) pakalpojumu līgumiem un līgumiem, kas saistīti ar būvdarbu projektēšanu, var ņemt vērā tā personāla organizāciju, kvalifikāciju un pieredzi, kurš norīkots attiecīgā līguma izpildei, paredzot, ka pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas šādu personālu drīkst aizstāt tikai ar līgumslēdzējas iestādes piekrišanu, kam jāpārlicinās, ka aizstājēji nodrošina līdzvērtīgu organizāciju un kvalitāti; (c) pēcpārdošanas pakalpojumi un tehniskā palīdzība, piegādes datums un piegādes laikposms vai pabeigšanas laikposms;	1. Neskarot valsts normatīvos vai administratīvos aktus attiecībā uz atbildību par konkrētu pakalpojumu sniegšanu, līgumslēdzējas iestādes piešķir publiskus līgumus saskaņā ar šādiem kritērijiem: (a) saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums; (b) <u>viszemākā cena</u> viszemākās izmaksas. Izmaksas pēc līgumslēdzējas iestādes izvēles var novērtēt, pamatojoties tikai uz cenu vai izmantojot rentabilitātes pieeju, piemēram, aprites cikla izmaksu pieeju, saskaņā ar 67. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. 2. Saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, no līgumslēdzējas iestādes perspektīvas tiek noteikts, pamatojoties uz kritērijiem, kas saistīti ar attiecīgā publiskā līguma priekšmetu. Minētie kritēriji papildus cenai vai izmaksām, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, ietver citus kritērijus, kas saistīti ar attiecīgā publiskā līguma priekšmetu, kā: (a) kvalitāte, ietverot tehniskās priekšrocības, estētiskās un funkcionālās īpašības, pieejamība, projektēšana visu lietotāju ērtībām, vides raksturlielumi, un inovatīvais raksturs <u>un īsas piegādes kādes</u>; (b) pakalpojumu līgumiem un līgumiem, kas saistīti ar būvdarbu projektēšanu, var ņemt vērā tā personāla organizāciju, kvalifikāciju un pieredzi, kurš norīkots attiecīgā līguma izpildei, paredzot, ka pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas šādu personālu drīkst aizstāt tikai ar līgumslēdzējas iestādes piekrišanu, kam jāpārlicinās, ka aizstājēji nodrošina līdzvērtīgu organizāciju un kvalitāti; (c) pēcpārdošanas pakalpojumi un tehniskā palīdzība, piegādes datums un piegādes laikposms vai pabeigšanas laikposms;

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
(d) pieprasīto būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu konkrētais ražošanas vai sniegšanas process vai citi aprītes cikla posmi, kā minēts 2. panta 22. punktā, ciktāl minētie kritēriji ir norādīti saskaņā ar 4. punktu un attiecas uz faktoriem, kas ir tieši iesaistīti šajos procesos un kas raksturo pieprasīto būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu konkrēto ražošanas vai sniegšanas procesu.	(d) pieprasīto būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu konkrētais ražošanas vai sniegšanas process vai citi aprītes cikla posmi, kā minēts 2. panta 22. punktā, ciktāl minētie kritēriji ir norādīti saskaņā ar 4. punktu un attiecas uz faktoriem, kas ir tieši iesaistīti šajos procesos un kas raksturo pieprasīto būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu konkrēto ražošanas vai sniegšanas procesu. (e) <u>ar sociāliem apsvērumiem saistīti kritēriji.</u>

Pamatojums

Pozitīvi vērtējams fakts, ka līgumslēdzējām iestādēm ir iespēja izvēlēties starp saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu un piedāvājumu ar zemākajām izmaksām. Taču būtu jāpatur pašreiz spēkā esošajā direktīvā izmantotais jēdziens “viszemākā cena”, jo jēdziens “viszemākās izmaksas” norāda uz to, ka līdzās cenai tiks ņemti vērā arī citi faktori. Vārda “izmaksas” nozīme ir plašāka nekā vārda “cena” nozīme. Ja vēlamies aptvert arī citus parametrus, piemēram, aprītes cikla izmaksas, tad jāizmanto jēdziens “saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums”.

Atsevišķos gadījumos līgumslēdzēja iestāde jau piedāvājuma konkursa dokumentos norāda cenu, kuru tā maksās. Ir jābūt pilnīgi skaidri zināmam, ka šāda rīcība ir iespējama.

Šā pēdējā kritērija vērā ņemšanas mērķis ir līgumslēdzējām iestādēm nodrošināt pievienoto vērtību dažu produktu un pakalpojumu gadījumā. Šī pievienotā vērtība faktiski nozīmē, ka, izmantojot īsās piegādes ķēdes, produkti un pakalpojumi parasti var sasniegt ātrāk līgumslēdzējas iestādes, un tādējādi ir iespējams ātrāk un elastīgāk reaģēt uz to prasībām. Turklāt ar šā kritērija starpniecību var būtiski uzlabot arī vides standartus (īsāki transportēšanas ceļi un uzglabāšanas laiki, mazāk emisiju), kas beigu beigās ir izdevīgi gan līgumslēdzējām pusēm, gan iedzīvotājiem. Pie tam līgumslēdzējām pusēm to līguma piešķiršanas kritērijos būtu iespēja paredzēt rādītājus, kas dažu kategoriju ietvaros sniedz plašākus datus par attiecīgā ekonomikas dalībnieka piedāvājumu un tādējādi vēl labāk atbilst publiskā iepirkuma prasībām.

Skaidri jānorāda arī iespēja ņemt vērā sociālos kritērijus, piemēram, piešķirot bonusa punktus par uzņēmuma politiku darbinieku vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanā, kā arī par katru darbā pieņemto personu, kura ilgstoši bijusi bez darba.

Grozījums Nr. 21

COM(2011) 896 final

66. panta 3. punkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
66. pants	66. pants
Dalībvalstis var noteikt, ka konkrēta veida līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas pamatā ir saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā.	Dalībvalstis var noteikt, ka konkrēta veida līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas pamatā ir saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā.

Pamatojums

Šis modernizācijas mērķis ir nodrošināt maksimālu elastību līgumslēdzējām iestādēm un pretendentiem. Līgumslēdzējām iestādēm pašām ir jālemj, vai līgumus piešķirt, pamatojoties uz saimniecisko izdevīgumu vai viszemāko cenu. Dalībvalstīm nevajadzētu apsteigt iestāžu izvēli attiecībā uz konkrētajām vajadzībām. Ja līgumi vairs nebūs piešķirami saskaņā ar viszemāko cenu, ievērojami samazināsies mazo uzņēmumu konkurences iespējas. Tāpēc 66. panta 3. punkts ir svītrojams.

Grozījums Nr. 22

COM(2011) 895 final

76. panta 4. punkts

COM(2011) 896 final

66. panta 4. punkts

Līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriji

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
4. Līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriji nenodrošina līgumslēdzējai iestādei neierobežotu izvēles brīvību. Šie kritēriji nodrošina efektīvas konkurences iespēju, un tos papildina ar prasībām, kas ļauj efektīvi pārbaudīt pretendentu sniegto informāciju. Līgumslēdzējas iestādes, pamatojoties uz pretendentu sniegto informāciju un pierādījumiem, efektīvi pārbauda, vai piedāvājumi atbilst līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijiem.	4. Līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriji nenodrošina līgumslēdzējai iestādei neierobežotu izvēles brīvību. Šie kritēriji nodrošina efektīvas konkurences iespēju, un tos papildina ar prasībām, kas ļauj efektīvi pārbaudīt pretendentu sniegto informāciju. Līgumslēdzējas iestādes, pamatojoties uz pretendentu sniegto informāciju un pierādījumiem, efektīvi pārbauda, vai piedāvājumi atbilst līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijiem.

Pamatojums

Šis nosacījums ir lieks; tas nedod neko jaunu un tāpēc jāsvītiro. Šā nosacījuma saturu jau atspoguļo vispārīgie principi.

Grozījums Nr. 23

COM(2011) 896 final

73. panta a) apakšpunkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
(a) vairs nav piemērojami 11. pantā paredzētie izņēmumi, jo juridiskajā personā, kam piešķirtas līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar 11. panta 4. punktu, ir privāta līdzdalība;	(a) vairs nav piemērojami 11. pantā paredzētie izņēmumi, jo juridiskajā personā, kam piešķirtas līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar 11. panta 4. punktu, ir privāta līdzdalība;

Pamatojums

Komisijas teksta grozījums, kas izriet no dokumenta COM(2011) 896 final 11. panta 5. punkta un COM(2011) 895 final 21. panta 5. punkta svītirošanas (sk. grozījumu Nr. 7). Pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas šis apstāklis vairs nevar būt spēkā.

Grozījums Nr. 24

COM(2011) 895 galīgā redakcija

77. pants

COM(2011) 896 final

67. pants

Aprites cikla izmaksas

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
3. Ja kopēja metodika aprites cikla izmaksu aprēķināšanai ir pieņemta kā Savienības tiesību akta daļa, arī ar nozaru regulējumā pieņemtajiem deleģētajiem aktiem, to piemēro gadījumos, kad aprites cikla izmaksas ir ietvertas 76. panta 1. punktā minētajos līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijos.	3. Ja kopēja metodika aprites cikla izmaksu aprēķināšanai ir pieņemta kā Savienības tiesību akta daļa, arī ar nozaru regulējumā pieņemtajiem deleģētajiem aktiem, to piemēro gadījumos, kad aprites cikla izmaksas ir ietvertas 76. panta 1. punktā minētajos līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijos.

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Šādu tiesību aktu un deleģēto aktu saraksts ir ietverts XV pielikumā. Saskaņā ar 89. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz šā saraksta atjaunināšanu, ja minētie grozījumi ir vajadzīgi saistībā ar jauna tiesību akta pieņemšanu vai šādu tiesību aktu atcelšanu vai grozīšanu.	Šādu tiesību aktu un deleģēto aktu saraksts ir ietverts XV pielikumā. Saskaņā ar 89. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz šā saraksta atjaunināšanu, ja minētie grozījumi ir vajadzīgi saistībā ar jauna tiesību akta pieņemšanu vai šādu tiesību aktu atcelšanu vai grozīšanu.

Pamatojums

Reģionu komiteja atbalsta stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus un atzīst, ka liela nozīme ir ilgtspējīgai, sociāli atbildīgai un inovāciju atbalstošai publiskā iepirkuma procedūrai. Komiteja arī pozitīvi vērtē to, ka Komisija mudina līgumslēdzējas iestādes ņemt vērā aprites cikla izmaksas. Šajā jomā šobrīd tiek ieguldīts liels darbs, taču darāmā vēl aizvien ir daudz. Komiteja uzskata, ka prasība izmantot ES metodes šajā gadījumā un pašreizējos apstākļos ir pārāk tālejoša.

Grozījums Nr. 25

COM(2011) 895 final

79. pants

COM(2011) 896 final

69. pants

Nepamatoti lēti piedāvājumi

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
1. Līgumslēdzējas iestādes pieprasa ekonomikas dalībniekiem paskaidrot piemēroto cenu vai izmaksas, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:	1. Līgumslēdzējas iestādes pieprasa ekonomikas dalībniekiem paskaidrot piemēroto cenu vai izmaksas, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
(a) pieprasītā cena vai izmaksas ir par vairāk nekā 50 % zemākas nekā pārējo piedāvājumu vidējā cena vai izmaksas;	(a) pieprasītā cena vai izmaksas ir par vairāk nekā 50 % zemākas nekā pārējo piedāvājumu vidējā cena vai izmaksas;
(b) pieprasītā cena vai izmaksas ir par vairāk nekā 20 % zemākas nekā otrā lētākā piedāvājuma cena vai izmaksas;	(b) pieprasītā cena vai izmaksas ir par vairāk nekā 20 % zemākas nekā otrā lētākā piedāvājuma cena vai izmaksas;
(c) ir iesniegti vismaz pieci piedāvājumi.	(c) ir iesniegti vismaz pieci piedāvājumi.
	<u>1. Ja konkrēta līguma gadījumā piedāvājums šķiet esam nepamatoti lēts salīdzinājumā ar precēm, būvdarbiem vai pakalpojumiem, tad līgumslēdzēja iestāde pirms šā piedāvājuma iespējamās noraidīšanas rakstveidā pieprasa sīkāku informāciju par piedāvājuma elementiem, ko tā uzskata par būtiskiem.</u> <u>Šī informācija var attiekties konkrēti uz šādiem elementiem:</u> (a) <u>to, kādā veidā būvniecības, ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas procesā panāk ietaupījumus;</u> (b) <u>izraudzītajiem tehniskajiem risinājumiem un/vai kādiem īpaši izdevīgajiem būvdarbu veikšanas vai preču piegādes, vai pakalpojumu sniegšanas apstākļiem, kas ir pieejami pretendentiem;</u> (c) <u>pretendenta piedāvāto būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu oriģinalitāti;</u>

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
	(d) <u>atbilstība tiem noteikumiem par darba drošību un darba apstākļiem, kas ir spēkā vietā, kurā jāveic būvdarbi, jāsniedz pakalpojumi vai jānodrošina piegāde;</u> (e) <u>pretendenta iespējas saņemt valsts atbalstu.</u> <u>2. Līgumslēdzēja iestāde, apspriežoties ar pretendentu, pārbauda šos elementus, ņemot vērā sniegtos pierādījumus.</u> <u>3. Ja līgumslēdzēja iestāde konstatē, ka piedāvājums ir nepamatoti lēts tāpēc, ka pretendents saņēmis valsts atbalstu, tad piedāvājumu pēc konsultācijām ar pretendentu var noraidīt, tikai pamatojoties uz to, ka pretendents nevar līgumslēdzējas iestādes noteiktā saprātīgā termiņā pierādīt, ka saņemtais atbalsts ir likumīgs. Ja līgumslēdzēja iestāde noraida piedāvājumu minēto apstākļu dēļ, tā par to informē Komisiju.</u> 2. 4. Līgumslēdzējas iestādes var šādus paskaidrojumus pieprasīt arī, ja piedāvājumi šķiet nepamatoti lēti citu iemeslu dēļ. 2. 2. Šā panta 1. un 2. punktā minētie paskaidrojumi var it sevišķi attiekties uz: (a) to, kādā veidā būvniecības, ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas procesā panāk ietaupījumus; (b) izraudzītajiem tehniskajiem risinājumiem vai kādiem īpaši izdevīgiem būvdarbu veikšanas vai preču piegādes, vai pakalpojumu sniegšanas apstākļiem, kas ir pieejami pretendentam; (c) pretendenta piedāvāto būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu oriģinalitāti; (d) vismaz līdzvērtīgu atbilstību Savienības tiesību aktos noteiktajām saistībām sociālo un darba tiesību jomā vai vides tiesību aktu jomā, vai starptautisko sociālo un vides tiesību noteikumu jomā, kā uzskaitīts XI pielikumā, vai, ja tādi netiek piemēroti, citiem noteikumiem, kas nodrošina līdzvērtīgu aizsardzību; (e) pretendenta iespējām saņemt valsts atbalstu. 4. Līgumslēdzēja iestāde pārbauda sniegto informāciju, apspriežoties ar pretendentu. Tā var noraidīt piedāvājumu tikai tad, ja licības nepamato zemo cenas vai izmaksu līmeni, ņemot vērā 3. punktā minētos elementus.
Līgumslēdzējas iestādes noraida piedāvājumu, ja tās ir konstatējušas, ka piedāvājums ir nepamatoti lēts, jo neatbilst Savienības tiesību aktos noteiktajām saistībām sociālo un darba tiesību jomā vai vides jomā, vai starptautisko sociālo un vides tiesību noteikumiem, kā uzskaitīts XI pielikumā.	Līgumslēdzējas iestādes noraida piedāvājumu, ja tās ir konstatējušas, ka piedāvājums ir nepamatoti lēts, jo neatbilst Savienības tiesību aktos noteiktajām saistībām sociālo un darba tiesību jomā vai vides jomā, vai starptautisko sociālo un vides tiesību noteikumiem, kā uzskaitīts XI pielikumā.

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
5. Ja līgumslēdzēja iestāde konstatē, ka piedāvājums ir nepamatoti lēts, jo pretendents ir saņēmis valsts atbalstu, piedāvājumu šā iemesla dēļ var noraidīt tikai pēc apspriešanās ar pretendentu, ja pretendents nevar līgumslēdzējas iestādes noteiktā saprātīgā termiņā pierādīt, ka attiecīgais atbalsts bija saderīgs ar iekšējo tirgu Līguma 107. panta nozīmē. Ja līgumslēdzēja iestāde noraida piedāvājumu minēto apstākļu dēļ, tā par to informē Komisiju. 6. Saskaņā ar 88. pantu dalībvalstis citām dalībvalstīm pēc pieprasījuma nodrošina visu informāciju, kas saistīta ar liecībām un dokumentiem, kuri iesniegti attiecībā uz 3. punktā uzskaitītajiem datiem.	5. 4. Ja līgumslēdzēja iestāde konstatē, ka piedāvājums ir nepamatoti lēts, jo pretendents ir saņēmis valsts atbalstu, piedāvājumu šā iemesla dēļ var noraidīt tikai pēc apspriešanās ar pretendentu, ja pretendents nevar līgumslēdzējas iestādes noteiktā saprātīgā termiņā pierādīt, ka attiecīgais atbalsts bija saderīgs ar iekšējo tirgu Līguma 107. panta nozīmē. Ja līgumslēdzēja iestāde noraida piedāvājumu minēto apstākļu dēļ, tā par to informē Komisiju. 6. 5. Saskaņā ar 88. pantu dalībvalstis citām dalībvalstīm pēc pieprasījuma nodrošina visu informāciju, kas saistīta ar liecībām un dokumentiem, kuri iesniegti attiecībā uz 3. punktā uzskaitītajiem datiem.

Pamatojums

Reģionu komiteja priekšroku dod tekstam, kas formulēts pašreiz spēkā esošās Direktīvas 2004/18/EK 55. pantā par nepamatoti lētiem piedāvājumiem, jo ierosinātais teksts rada administratīvo slogu gan līgumslēdzējām iestādēm, gan konkursa pretendentiem. Ierosinātais teksts turklāt arī nevajadzīgi mazina līgumslēdžu iestāžu rīcības brīvību šajā jomā.

Grozījums Nr. 26

COM(2011) 895 final

81. pants

COM(2011) 896 final

71. pants

Apakšuzņēmēji

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
1. Līgumslēdzējas iestādes pēc pašu iniciatīvas vai saskaņā ar dalībvalsts prasībām iepirkuma procedūras dokumentos var pieprasīt, lai pretendents savā piedāvājumā norādītu tās līguma daļas, kuru izpildei tas ir paredzējis slēgt apakšuzņēmuma līgumus ar trešām personām, un visus ierosinātos apakšuzņēmējus. 2. Dalībvalstis var paredzēt, ka pēc apakšuzņēmēja pieprasījuma un ar nosacījumu, ka to atļauj līguma būtība, līgumslēdzēja iestāde pienākošos maksājumus par galvenajam darbuzņēmējam sniegtajiem pakalpojumiem, piegādēm vai būvdarbiem pārskaita tieši apakšuzņēmējam. Šādā gadījumā dalībvalstis ievieš atbilstīgus mehānismus, kas ļauj galvenajam darbuzņēmējam iebilst pret neatbilstīgiem maksājumiem. Minētās maksājumu metodes kārtību nosaka iepirkuma procedūras dokumentos. 3. Šā panta 1.–2. punkts neskar galvenā ekonomikas dalībnieka atbildības jomu.	1. Līgumslēdzējas iestādes pēc pašu iniciatīvas vai saskaņā ar dalībvalsts prasībām iepirkuma procedūras dokumentos var pieprasīt, lai pretendents savā piedāvājumā norādītu tās līguma daļas, kuru izpildei tas ir paredzējis slēgt apakšuzņēmuma līgumus ar trešām personām, un visus ierosinātos apakšuzņēmējus. 2. Dalībvalstis var paredzēt, ka pēc apakšuzņēmēja pieprasījuma un ar nosacījumu, ka to atļauj līguma būtība, līgumslēdzēja iestāde pienākošos maksājumus par galvenajam darbuzņēmējam sniegtajiem pakalpojumiem, piegādēm vai būvdarbiem pārskaita tieši apakšuzņēmējam. Šādā gadījumā dalībvalstis ievieš atbilstīgus mehānismus, kas ļauj galvenajam darbuzņēmējam iebilst pret neatbilstīgiem maksājumiem. Minētās maksājumu metodes kārtību nosaka iepirkuma procedūras dokumentos. 3. Šā panta 1. 2. punkts neskar galvenā ekonomikas dalībnieka atbildības jomu.

Pamatojums

Attiecības starp līgumslēdzēju un apakšuzņēmēju ietilpst konkurences tiesībās un valstu līgumtiesībās, un šai direktīvai tas nebūtu jāmaina.

Turklāt šis noteikums rada neskaidru tiesisko situāciju, jo apakšuzņēmējs, kurš par samaksu veic darbu līgumslēdzējas iestādes labā, tādējādi no apakšuzņēmēja kļūst par līgumslēdzēju. Šis noteikums arī varētu liegt līgumslēdzējai iestādei iespēju aizturēt maksājumu līdz darba pabeigšanai atbilstoši līgumam.

Grozījums Nr. 27

COM(2011) 895 final

82. pants

COM(2011) 896 final

72. pants

Līgumu grozījumi to darbības laikā

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
1. Publiska līguma noteikumu būtiskus grozījumus tā darbības laikā uzskata par jaunu piešķiršanu šīs direktīvas nozīmē, un rīko jaunu iepirkuma procedūru saskaņā ar šo direktīvu.	1. Publiska līguma noteikumu būtiskus grozījumus tā darbības laikā uzskata par jaunu piešķiršanu šīs direktīvas nozīmē, un rīko jaunu iepirkuma procedūru saskaņā ar šo direktīvu.
2. Līguma grozījumus tā darbības laikā uzskata par būtiskiem 1. punkta nozīmē, ja grozījumi ievērojami maina sākotnēji noslēgto līgumu. Jebkurā gadījumā, neskarot 3. un 4. punktu, grozījumus uzskata par būtiskiem, ja ir atbilstība kādam no šiem nosacījumiem:	2. Līguma grozījumus tā darbības laikā uzskata par būtiskiem 1. punkta nozīmē, ja grozījumi ievērojami maina sākotnēji noslēgto līgumu. Jebkurā gadījumā, neskarot 3. un 4. punktu, grozījumus uzskata par būtiskiem, ja ir atbilstība kādam no šiem nosacījumiem:
(a) ar grozījumu ievieš nosacījumus, kas — ja tie būtu bijuši ietverti sākotnējā iepirkuma procedūrā — būtu ļāvuši izvēlēties citus kandidātus, nevis sākotnēji atlasītos, vai būtu ļāvuši piešķirt līguma slēgšanas tiesības citam pretendenta;	(a) ar grozījumu ievieš nosacījumus, kas — ja tie būtu bijuši ietverti sākotnējā iepirkuma procedūrā — būtu ļāvuši izvēlēties citus kandidātus, nevis sākotnēji atlasītos, vai būtu ļāvuši piešķirt līguma slēgšanas tiesības citam pretendenta;
(b) grozījums izmaina līguma ekonomisko līdzsvaru par labu darbuzņēmējam;	(b) grozījums izmaina līguma ekonomisko līdzsvaru par labu darbuzņēmējam;
(c) grozījums būtiski paplašina līguma darbības jomu, lai ietvertu piegādes, pakalpojumus vai būvdarbus, kas sākotnēji nebija ietverti.	(c) grozījums būtiski paplašina līguma darbības jomu, lai ietvertu piegādes, pakalpojumus vai būvdarbus, kas sākotnēji nebija ietverti.
3. Līguma partnera aizstāšanu uzskata par būtisku grozījumu 1. punkta nozīmē.	3. Līguma partnera aizstāšanu uzskata par būtisku grozījumu 1. punkta nozīmē.
Tomēr pirmo daļu nepiemēro gadījumā, kad pēc uzņēmuma pārstrukturēšanas darbībām vai maksātnespējas sākotnējā darbuzņēmēja pienākumus kopumā vai daļēji pārņem cits ekonomikas dalībnieks, kas atbilst sākotnēji noteiktajiem kvalifikācijas atlases kritērijiem, ar nosacījumu, ka tas nerada citus būtiskus līguma grozījumus un nav iecerēts ar mērķi izvairīties no šīs direktīvas piemērošanas.	Tomēr pirmo daļu nepiemēro gadījumā, kad pēc uzņēmuma pārstrukturēšanas darbībām vai maksātnespējas sākotnējā darbuzņēmēja pienākumus kopumā vai daļēji pārņem cits ekonomikas dalībnieks, kas atbilst sākotnēji noteiktajiem kvalifikācijas atlases kritērijiem, ar nosacījumu, ka tas nerada citus būtiskus līguma grozījumus un nav iecerēts ar mērķi izvairīties no šīs direktīvas piemērošanas.

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
4. Ja grozījuma vērtību var izteikt naudas izteiksmē, grozījumu neuzskata par būtisku 1. punkta nozīmē, ja tā vērtība nepārsniedz 4. pantā noteiktās robežvērtības un ir zemāka par 5 % no sākotnējā līguma cenas, ar nosacījumu, ka grozījums neizmaina līguma vispārējo būtību. Ja tiek ieviesti vairāki secīgi grozījumi, to novērtē, pamatojoties uz secīgo grozījumu kopējo vērtību. 5. Līguma grozījumus neuzskata par būtiskiem 1. punkta nozīmē, ja tie ir paredzēti iepirkuma procedūras dokumentos skaidrās, precīzās un nepārprotamās pārskatīšanas klauzulās vai kā iespējas. Šādās klauzulās norāda iespējamo grozījumu vai iespēju apmēru un būtību, kā arī nosacījumus, ar kuriem tās var izmantot. Klauzulās neparedz grozījumus vai iespējas, kas mainītu līguma vispārējo būtību. 6. Atkāpjoties no 1. punkta, būtiskam grozījumam nav vajadzīga jauna iepirkuma procedūra, ja ir atbilstība šādiem kumulatīviem nosacījumiem: (a) grozījumi ir vajadzīgi tādu apstākļu dēļ, ko rūpīga līgumslēdzēja iestāde nevarēja paredzēt; (b) grozījums nemaina līguma vispārējo būtību; (c) cenas pieaugums nepārsniedz 50 % no sākotnējā līguma vērtības. Līgumslēdzējas iestādes Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicē paziņojumu par šādiem grozījumiem. Šādi paziņojumi ietver VI pielikuma G daļā izklāstīto informāciju, un tos publicē saskaņā ar 49. pantu. 7. Līgumslēdzējas iestādes neizmanto līguma grozījumu iespēju šādos gadījumos: (a) ja grozījuma nolūks būtu novērst darbuzņēmēja pieļautās nepilnības līguma izpildē vai sekas, ko var novērst, piemērojot līgumsaistību izpildi; (b) ja grozījuma nolūks būtu kompensēt cenas pieauguma risku, pret kuru darbuzņēmējs ir nodrošinājies.	4. Ja grozījuma vērtību var izteikt naudas izteiksmē, grozījumu neuzskata par būtisku 1. punkta nozīmē, ja tā vērtība nepārsniedz 4. pantā noteiktās robežvērtības un ir zemāka par 5 % no sākotnējā līguma cenas, ar nosacījumu, ka grozījums neizmaina līguma vispārējo būtību. Ja tiek ieviesti vairāki secīgi grozījumi, to novērtē, pamatojoties uz secīgo grozījumu kopējo vērtību. 5. Līguma grozījumus neuzskata par būtiskiem 1. punkta nozīmē, ja tie ir paredzēti iepirkuma procedūras dokumentos skaidrās, precīzās un nepārprotamās pārskatīšanas klauzulās vai kā iespējas. Šādās klauzulās norāda iespējamo grozījumu vai iespēju apmēru un būtību, kā arī nosacījumus, ar kuriem tās var izmantot. Klauzulās neparedz grozījumus vai iespējas, kas mainītu līguma vispārējo būtību. 6. Atkāpjoties no 1. punkta, būtiskam grozījumam nav vajadzīga jauna iepirkuma procedūra, ja ir atbilstība šādiem kumulatīviem nosacījumiem: (a) grozījumi ir vajadzīgi tādu apstākļu dēļ, ko rūpīga līgumslēdzēja iestāde nevarēja paredzēt; (b) grozījums nemaina līguma vispārējo būtību; (c) cenas pieaugums nepārsniedz 50 % no sākotnējā līguma vērtības. Līgumslēdzējas iestādes Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicē paziņojumu par šādiem grozījumiem. Šādi paziņojumi ietver VI pielikuma G daļā izklāstīto informāciju, un tos publicē saskaņā ar 49. pantu. 7. Līgumslēdzējas iestādes neizmanto līguma grozījumu iespēju šādos gadījumos: (a) ja grozījuma nolūks būtu novērst darbuzņēmēja pieļautās nepilnības līguma izpildē vai sekas, ko var novērst, piemērojot līgumsaistību izpildi; (b) ja grozījuma nolūks būtu kompensēt cenas pieauguma risku, pret kuru darbuzņēmējs ir nodrošinājies.

Pamatojums

Pašreiz spēkā esošās direktīvas ietver noteikumus par publiskā iepirkuma līgumu piešķiršanas procedūru. Tās neparedz noteikumus par grozījumu izdarīšanu spēkā esošos līgumos, un arī jaunajās direktīvās tādi nebūtu jāparedz, jo tādējādi līgumslēdzējām iestādēm tiek radīts jauns nevajadzīgs administratīvais slogs, kas mazina to elastību. Ja Komisijas vēlas sniegt informāciju par Tiesas judikatūru šajā jomā, tad skaidrojošs paziņojums šai nolūkā būtu piemērotāks veids.

Grozījums Nr. 28

COM(2011) 896 final

83. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
83. pants	83. pants
Saskaņā ar Padomes Direktīvu 89/665/EEK dalībvalstis nodrošina šīs direktīvas pareizu piemērošanu ar efektīviem, pieejamiem un pārredzamiem mehānismiem, kuri papildina sistēmu, kas ir ieviesta līgumslēdzēju iestāžu pieņemto lēmumu pārbaudei.	Saskaņā ar Padomes Direktīvu 89/665/EEK dalībvalstis nodrošina šīs direktīvas pareizu piemērošanu ar efektīviem, pieejamiem un pārredzamiem mehānismiem, kuri papildina sistēmu, kas ir ieviesta līgumslēdzēju iestāžu pieņemto lēmumu pārbaudei.

Pamatojums

Nav vajadzības direktīvā norādīt, ka šī direktīva pareizi jāpiemēro. Pastāvošā sistēma līgumslēdzēju iestāžu pieņemto lēmumu kontrolei ir pietiekama. Vienkāršošanas un elastīguma labad būtu jāizvairās no jaunu nevajadzīgu struktūru radīšanas.

Grozījums Nr. 29

COM(2011) 895 final

93. pants

COM(2011) 896 final

84. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Publiskā pārraudzība	Publiskā pārraudzība
1. Dalībvalstis norīko vienotu neatkarīgu struktūru, kas ir atbildīga par īstenošanas darbību pārraudzību un koordināciju (turpmāk — pārraudzības struktūra). Dalībvalstis paziņo Komisijai par norīkotajām struktūrām.	1. Dalībvalstis norīko vienotu neatkarīgu struktūru, kas ir atbildīga par īstenošanas darbību pārraudzību un koordināciju (turpmāk — pārraudzības struktūra). Dalībvalstis paziņo Komisijai par norīkotajām struktūrām.
Visām līgumslēdzējām iestādēm piemēro šo pārraudzību.	Visām līgumslēdzējām iestādēm piemēro šo pārraudzību.
2. Īstenošanas darbībās iesaistītās kompetentās iestādes organizē tā, lai izvairītos no interešu konfliktiem. Publiskās pārraudzības sistēma ir pārredzama. Lai to nodrošinātu, publicē visus norāžu un atzinuma dokumentus, un gada ziņojumu, kurā apraksta šajā direktīvā paredzēto noteikumu īstenošanu un piemērošanu.	2. Īstenošanas darbībās iesaistītās kompetentās iestādes organizē tā, lai izvairītos no interešu konfliktiem. Publiskās pārraudzības sistēma ir pārredzama. Lai to nodrošinātu, publicē visus norāžu un atzinuma dokumentus, un gada ziņojumu, kurā apraksta šajā direktīvā paredzēto noteikumu īstenošanu un piemērošanu.
Gada ziņojumā iekļauj šādu informāciju:	Gada ziņojumā iekļauj šādu informāciju:
(a) mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) sekmīgas dalības rādītāju iepirkumā; ja šis īpatsvars ir mazāks par 50 % MVU piešķirto līgumu vērtību izteiksmē, ziņojumā sniedz analīzi par šāda rezultāta iemesliem;	(a) mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) sekmīgas dalības rādītāju publiskajā iepirkumā; ja šis īpatsvars ir mazāks par 50 % MVU piešķirto līgumu vērtību izteiksmē, ziņojumā sniedz analīzi par šāda rezultāta iemesliem;
(b) vispārēju pārskatu par ilgtspējīgu iepirkuma politikas virzienu īstenošanu, arī par procedūrām, kurās ņem vērā apsvērumus saistībā ar vides aizsardzību, sociālo iekļaušanu, tostarp personu ar invaliditāti piekļuvi, vai inovāciju veicināšanu;	(b) vispārēju pārskatu par ilgtspējīgu iepirkuma politikas virzienu īstenošanu, arī par procedūrām, kurās ņem vērā apsvērumus saistībā ar vides aizsardzību, sociālo iekļaušanu, tostarp personu ar invaliditāti piekļuvi, vai inovāciju veicināšanu;

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
(c) informāciju par tādu iepirkumu noteikumu pārkāpumu uzraudzību un kontroli, kas ietekmē Savienības budžetu, saskaņā šā panta 3.–5. punktu; centralizētus datus par paziņotiem krāpšanas, korupcijas, interešu konfliktu un citiem nopietnu pārkāpumu gadījumiem publiskā iepirkuma jomā, tostarp par tiem gadījumiem, kas ietekmē no Savienības budžeta līdzfinansētus projektus. 3 Pārraudzības struktūra ir atbildīga par šādiem uzdevumiem: (a) publiskā iepirkuma noteikumu un saistītās prakses piemērošanas, ko īsteno līgumslēdzējas iestādes un it sevišķi centralizēto iepirkumu struktūras, uzraudzība; (b) juridiskas konsultācijas līgumslēdzējām iestādēm par publiskā iepirkuma noteikumu un principu interpretāciju un par publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanu īpašos gadījumos; (c) pašiniciatīvas atzinumu un norāžu izdošana par vispārējas ieinteresētības jautājumiem, kuri attiecas uz publiskā iepirkuma noteikumu interpretāciju un piemērošanu, par periodiskiem jautājumiem un par sistēmiskiem sarežģījumiem, kas saistīti ar publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanu, ņemot vērā šīs direktīvas noteikumus un saistīto Eiropas Savienības Tiesas judikatūru; (d) iedarbīgas un vispusīgas brīdinājuma (t.s. „red flag”) rādītāju sistēmas izveide un piemērošana, lai novērstu, konstatētu un pienācīgi ziņotu par krāpšanas, korupcijas, interešu konfliktu un citu nopietnu pārkāpumu gadījumiem iepirkumu jomā; (e) valstu kompetento iestāžu, tostarp revīzijas iestāžu, uzmanības vēršana uz konkrētiem konstatētiem pārkāpumiem un sistēmiskām problēmām; (f) pilsoņu un uzņēmumu sūdzību izskatīšana saistībā ar publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanu konkrētos gadījumos un analīzes nosūtīšana kompetentajām līgumslēdzējām iestādēm, kuru pienākums ir ņemt to vērā savos lēmumos vai — ja analīze netiek ievērota — paskaidrot šādas neievērošanas iemeslus; (g) uzraudzība attiecībā uz valstu tiesu un iestāžu lēmumiem, kas pieņemti pēc Eiropas Savienības Tiesas nolūma, kas pamatojas uz Līguma 267. pantu, vai pēc Eiropas Revīzijas palātas konstatējumiem par Savienības publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumiem saistībā ar Savienības līdzfinansētiem projektiem; pārraudzības struktūra ziņo Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai par visiem Savienības iepirkuma procedūru pārkāpumiem, ja tie saistīti ar līgumiem, kurus tieši vai netieši finansē Savienība.	(c) informāciju par tādu iepirkumu noteikumu pārkāpumu uzraudzību un kontroli, kas ietekmē Savienības budžetu, saskaņā šā panta 3.–5. punktu; centralizētus datus par paziņotiem krāpšanas, korupcijas, interešu konfliktu un citiem nopietnu pārkāpumu gadījumiem publiskā iepirkuma jomā, tostarp par tiem gadījumiem, kas ietekmē no Savienības budžeta līdzfinansētus projektus. 3 Pārraudzības struktūra ir atbildīga par šādiem uzdevumiem: (a) publiskā iepirkuma noteikumu un saistītās prakses piemērošanas, ko īsteno līgumslēdzējas iestādes un it sevišķi centralizēto iepirkumu struktūras, uzraudzība; (b) juridiskas konsultācijas līgumslēdzējām iestādēm par publiskā iepirkuma noteikumu un principu interpretāciju un par publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanu īpašos gadījumos; (c) pašiniciatīvas atzinumu un norāžu izdošana par vispārējas ieinteresētības jautājumiem, kuri attiecas uz publiskā iepirkuma noteikumu interpretāciju un piemērošanu, par periodiskiem jautājumiem un par sistēmiskiem sarežģījumiem, kas saistīti ar publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanu, ņemot vērā šīs direktīvas noteikumus un saistīto Eiropas Savienības Tiesas judikatūru; (d) iedarbīgas un vispusīgas brīdinājuma (t.s. „red flag”) rādītāju sistēmas izveide un piemērošana, lai novērstu, konstatētu un pienācīgi ziņotu par krāpšanas, korupcijas, interešu konfliktu un citu nopietnu pārkāpumu gadījumiem iepirkumu jomā; (e) valstu kompetento iestāžu, tostarp revīzijas iestāžu, uzmanības vēršana uz konkrētiem konstatētiem pārkāpumiem un sistēmiskām problēmām; (f) pilsoņu un uzņēmumu sūdzību izskatīšana saistībā ar publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanu konkrētos gadījumos un analīzes nosūtīšana kompetentajām līgumslēdzējām iestādēm, kuru pienākums ir ņemt to vērā savos lēmumos vai — ja analīze netiek ievērota — paskaidrot šādas neievērošanas iemeslus; (g) uzraudzība attiecībā uz valstu tiesu un iestāžu lēmumiem, kas pieņemti pēc Eiropas Savienības Tiesas nolūma, kas pamatojas uz Līguma 267. pantu, vai pēc Eiropas Revīzijas palātas konstatējumiem par Savienības publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumiem saistībā ar Savienības līdzfinansētiem projektiem; pārraudzības struktūra ziņo Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai par visiem Savienības iepirkuma procedūru pārkāpumiem, ja tie saistīti ar līgumiem, kurus tieši vai netieši finansē Savienība.

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Šā punkta e) apakšpunktā minētie uzdevumi neskar tādu apelācijas tiesību izmantošanu, kas paredzētas valsts tiesību aktos vai sistēmā, kas izveidota, pamatojoties uz Direktīvu 89/665/EEK. Gadījumos, kad pārraudzības struktūra, veicot uzraudzību un sniedzot juridiskās konsultācijas, ir konstatējusi pārkāpumu, dalībvalstis pilnvaro pārraudzības struktūru pārņemt jurisdikciju, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem tai noteikta attiecībā uz līgumslēdzēju iestāžu lēmumu pārbaudi. 4. Neskarot vispārējās procedūras un darba metodes, ko Komisija ir noteikusi attiecībā uz saziņu un kontaktiem ar dalībvalstīm, pārraudzības struktūra darbojas kā īpašs Komisijas kontaktpunkts, kad tā uzrauga Savienības tiesību aktu piemērošanu un Savienības budžeta izpildi, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību 17. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 317. pantu. Tā Komisijai ziņo par visiem šīs direktīvas pārkāpumiem iepirkuma procedūrās saistībā ar līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ko tieši vai netieši finansē Savienība. Komisija var jo īpaši nodot pārraudzības struktūrai atsevišķu lietu izskatīšanu, ja līgums vēl nav noslēgts vai ja vēl ir iespējams veikt pārbaudes procedūru. Tā var arī uzticēt pārraudzības struktūrai veikt uzraudzības darbības, kas ir vajadzīgas, lai nodrošinātu to pasākumu īstenošanu, kurus dalībvalstis ir apņēmušās īstenot, lai novērstu Komisijas konstatētu Savienības publiskā iepirkuma noteikumu un principu pārkāpumu. Komisija var uzdot pārraudzības iestādei analizēt gadījumus, kad ir aizdomas par Savienības publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumiem, kas ietekmē no Savienības budžeta līdzfinansētos projektus. Komisija var uzticēt pārraudzības struktūrai uzraudzīt konkrētus gadījumus un nodrošināt, ka kompetentās valsts iestādes, kurām būs pienākums izpildīt pārraudzības struktūras norādījumus, veic atbilstošus pasākumus pret Savienības publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumiem, kas ietekmē līdzfinansētos projektus. 5. Pārraudzības struktūras izmeklēšanas un izpildes darbības, ko veic, lai nodrošinātu, ka līgumslēdzēju iestāžu lēmumi atbilst šai direktīvai un Līguma principiem, neaizstāj un neskar Komisijas kā Līguma sargātājas institucionālo nozīmi. Ja Komisija izlemj nodot atsevišķas lietas izskatīšanu saskaņā ar 4. punktu, tā arī patur tiesības iejaukties saskaņā ar pilnvarām, kuras tai piešķirtas ar Līgumu. 6. Līgumslēdzējas iestādes valsts pārraudzības iestādei nosūta visu tādu noslēgto līgumu pilnu tekstu, kuru vērtība ir vienāda ar vai lielāka par (a) EUR 1 000 000 publisku piegādes līgumu vai publisku pakalpojumu līgumu gadījumā;	Šā punkta e) apakšpunktā minētie uzdevumi neskar tādu apelācijas tiesību izmantošanu, kas paredzētas valsts tiesību aktos vai sistēmā, kas izveidota, pamatojoties uz Direktīvu 89/665/EEK. Gadījumos, kad pārraudzības struktūra, veicot uzraudzību un sniedzot juridiskās konsultācijas, ir konstatējusi pārkāpumu, dalībvalstis pilnvaro pārraudzības struktūru pārņemt jurisdikciju, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem tai noteikta attiecībā uz līgumslēdzēju iestāžu lēmumu pārbaudi. 4. Neskarot vispārējās procedūras un darba metodes, ko Komisija ir noteikusi attiecībā uz saziņu un kontaktiem ar dalībvalstīm, pārraudzības struktūra darbojas kā īpašs Komisijas kontaktpunkts, kad tā uzrauga Savienības tiesību aktu piemērošanu un Savienības budžeta izpildi, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību 17. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 317. pantu. Tā Komisijai ziņo par visiem šīs direktīvas pārkāpumiem iepirkuma procedūrās saistībā ar līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ko tieši vai netieši finansē Savienība. Komisija var jo īpaši nodot pārraudzības struktūrai atsevišķu lietu izskatīšanu, ja līgums vēl nav noslēgts vai ja vēl ir iespējams veikt pārbaudes procedūru. Tā var arī uzticēt pārraudzības struktūrai veikt uzraudzības darbības, kas ir vajadzīgas, lai nodrošinātu to pasākumu īstenošanu, kurus dalībvalstis ir apņēmušās īstenot, lai novērstu Komisijas konstatētu Savienības publiskā iepirkuma noteikumu un principu pārkāpumu. Komisija var uzdot pārraudzības iestādei analizēt gadījumus, kad ir aizdomas par Savienības publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumiem, kas ietekmē no Savienības budžeta līdzfinansētos projektus. Komisija var uzticēt pārraudzības struktūrai uzraudzīt konkrētus gadījumus un nodrošināt, ka kompetentās valsts iestādes, kurām būs pienākums izpildīt pārraudzības struktūras norādījumus, veic atbilstošus pasākumus pret Savienības publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumiem, kas ietekmē līdzfinansētos projektus. 5. Pārraudzības struktūras izmeklēšanas un izpildes darbības, ko veic, lai nodrošinātu, ka līgumslēdzēju iestāžu lēmumi atbilst šai direktīvai un Līguma principiem, neaizstāj un neskar Komisijas kā Līguma sargātājas institucionālo nozīmi. Ja Komisija izlemj nodot atsevišķas lietas izskatīšanu saskaņā ar 4. punktu, tā arī patur tiesības iejaukties saskaņā ar pilnvarām, kuras tai piešķirtas ar Līgumu. 6. Līgumslēdzējas iestādes valsts pārraudzības iestādei nosūta visu tādu noslēgto līgumu pilnu tekstu, kuru vērtība ir vienāda ar vai lielāka par (a) EUR 1 000 000 publisku piegādes līgumu vai publisku pakalpojumu līgumu gadījumā;

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
(b) EUR 10 000 000 publisku būvdarbu līgumu gadījumā.	(b) EUR 10 000 000 publisku būvdarbu līgumu gadījumā.
7. Neskarot valsts tiesību aktus par piekļuvi informācijai un saskaņā ar valsts un ES tiesību aktiem par datu aizsardzību, pārraudzības struktūra pēc rakstiska pieprasījuma un bez maksas piešķir neierobežotu, pilnu, tiešu piekļuvi 6. punktā minētajiem noslēgtajiem līgumiem. Piekļuvi dažām līguma daļām var atteikt gadījumos, kad šīs informācijas atklāšana apgrūtinātu tiesību aktu piemērošanu vai kā citādi būtu pretrunā sabiedrības interesēm, kaitētu ekonomikas dalībnieku — gan valsts, gan privātu — likumīgajām saimnieciskajām interesēm vai varētu ierobežot godīgu konkurenci starp šiem ekonomikas dalībniekiem.	7. Neskarot valsts tiesību aktus par piekļuvi informācijai un saskaņā ar valsts un ES tiesību aktiem par datu aizsardzību, pārraudzības struktūra pēc rakstiska pieprasījuma un bez maksas piešķir neierobežotu, pilnu, tiešu piekļuvi 6. punktā minētajiem noslēgtajiem līgumiem. Piekļuvi dažām līguma daļām var atteikt gadījumos, kad šīs informācijas atklāšana apgrūtinātu tiesību aktu piemērošanu vai kā citādi būtu pretrunā sabiedrības interesēm, kaitētu ekonomikas dalībnieku — gan valsts, gan privātu — likumīgajām saimnieciskajām interesēm vai varētu ierobežot godīgu konkurenci starp šiem ekonomikas dalībniekiem.
Piekļuvi daļām, kuras var atklāt, piešķir saprātīgā laikposmā un ne vēlāk kā 45 dienu laikā no šāda pieprasījuma datuma.	Piekļuvi daļām, kuras var atklāt, piešķir saprātīgā laikposmā un ne vēlāk kā 45 dienu laikā no šāda pieprasījuma datuma.
Personām, kas iesniedz pieprasījumu saņemt piekļuvi līgumam, nav jāpierāda tieša vai netieša ieinteresētība saistībā ar konkrēto līgumu. Būtu jādod tiesības informācijas saņēmējam šādu informāciju nodot atklātībai.	Personām, kas iesniedz pieprasījumu saņemt piekļuvi līgumam, nav jāpierāda tieša vai netieša ieinteresētība saistībā ar konkrēto līgumu. Būtu jādod tiesības informācijas saņēmējam šādu informāciju nodot atklātībai.
8. Kopsavilkumu par visām pārraudzības struktūras darbībām, kas īstenotas saskaņā ar 1.–7. punktu, iekļauj 2. punktā minētajā gada ziņojumā.	8. Kopsavilkumu par visām pārraudzības struktūras darbībām, kas īstenotas saskaņā ar 1. 7. punktu, iekļauj 2. punktā minētajā gada ziņojumā.

Pamatojums

Prasība izveidot valsts pārraudzības iestādes, kurām tiktu nosūtīti līgumi, viennozīmīgi ir pretrunā ar subsidiaritātes principu. Valsts pārvaldes organizēšana ir dalībvalstu kompetencē. Publiskā iepirkuma noteikumu ievērošanas uzraudzība valsts līmenī ir valsts tiesu, kā arī pārraudzības un revīzijas iestāžu kompetencē. Turklāt noteikumi līgumslēdzējām iestādēm rada arī jaunu administratīvo slogu.

Grozījums Nr. 30

COM(2011) 896 final

85. panta 1. daļa

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
85. pants	85. pants
Par katru līgumu vai vispārīgo vienošanos un dinamiskās iepirkumu sistēmas izveides gadījumu līgumslēdzējas iestādes sagatavo rakstisku ziņojumu, kurā iekļauj vismaz šādu informāciju:	Par katru līgumu vai vispārīgo vienošanos un dinamiskās iepirkumu sistēmas izveides gadījumu līgumslēdzējas iestādes sagatavo rakstisku ziņojumu, kurā iekļauj vismaz šādu informāciju:
(a) līgumslēdzējas iestādes nosaukums un adrese, līguma, vispārīgās vienošanās vai dinamiskās iepirkumu sistēmas priekšmets un vērtība;	(a) līgumslēdzējas iestādes nosaukums un adrese, līguma, vispārīgās vienošanās vai dinamiskās iepirkumu sistēmas priekšmets un vērtība;
(b) izraudzīto kandidātu vai pretendentu vārdi un uzvārdi vai nosaukumi un to atlases iemesli;	(b) izraudzīto kandidātu vai pretendentu vārdi un uzvārdi vai nosaukumi un to atlases iemesli;
(c) noraidīto kandidātu vai pretendentu vārdi un uzvārdi vai nosaukumi un to noraidījuma iemesli;	(c) noraidīto kandidātu vai pretendentu vārdi un uzvārdi vai nosaukumi un to noraidījuma iemesli;

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
(d) ja piedāvājums ir atzīts par nepamatoti lētu — piedāvājuma noraidīšanas pamatojums;	(d) ja piedāvājums ir atzīts par nepamatoti lētu — piedāvājuma noraidīšanas pamatojums;
(e) izraudzītā pretendenta vārds un uzvārds vai nosaukums un iemesli, kuru dēļ atlasīts viņa piedāvājums, kā arī — ja tas ir zināms — cik lielu līguma vai vispārīgās vienošanās daļu izraudzītais pretendents ar apakšuzņēmuma līgumu plāno nodot izpildei trešām personām;	(e) izraudzītā pretendenta vārds un uzvārds vai nosaukums un iemesli, kuru dēļ atlasīts viņa piedāvājums, kā arī — ja tas ir zināms — cik lielu līguma vai vispārīgās vienošanās daļu izraudzītais pretendents ar apakšuzņēmuma līgumu plāno nodot izpildei trešām personām;
(f) sarunu procedūrām bez iepriekšējas publicēšanas — 30. pantā minētie apstākļi, kas pamato šīs procedūras izmantošanu;	(f) sarunu procedūrām bez iepriekšējas publicēšanas — 30. pantā minētie apstākļi, kas pamato šīs procedūras izmantošanu;
(g) vajadzības gadījumā — iemesli, kuru dēļ līgumslēdzēja iestāde ir pieņēmusi lēmumu nepiešķirt līgumu vai vispārīgo vienošanos vai neveidot dinamisko iepirkumu sistēmu;	(g) vajadzības gadījumā — iemesli, kuru dēļ līgumslēdzēja iestāde ir pieņēmusi lēmumu nepiešķirt līgumu vai vispārīgo vienošanos vai neveidot dinamisko iepirkumu sistēmu;
(h) attiecīgā gadījumā — konstatētie interešu konflikti un piemērotie izrietošie pasākumi.	(h) attiecīgā gadījumā — konstatētie interešu konflikti un piemērotie izrietošie pasākumi.

Pamatojums

Priekšlikumā paredzētās dokumentācijas prasības rada pašvaldībām nesamērīgu slogu, kas turklāt nav jēgpilns. Šīs reformas mērķis ir tieši samazināt nevajadzīgas dokumentācijas prasības, nevis radīt jaunu birokrātiju.

Grozījums Nr. 31

COM(2011) 896 final

85. panta pēdējās divas daļas

Atsevišķi ziņojumi par līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
85. pants Atsevišķi ziņojumi par līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām	85. pants Atsevišķi ziņojumi par līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām
Līgumslēdzējas iestādes dokumentē visu iepirkuma procedūru norisi neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav īstenotas elektroniski. Šajā nolūkā tās dokumentē visus iepirkuma procedūras posmus, tostarp visu saziņu ar ekonomikas dalībniekiem un iekšējās apspriedes, iepirkuma procedūras sagatavošanu, dialogu un sarunas, ja tādas notikušas, atlasī un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.	Līgumslēdzējas iestādes dokumentē visu iepirkuma procedūru norisi neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav īstenotas elektroniski. Šajā nolūkā tās dokumentē visus iepirkuma procedūras posmus, tostarp visu saziņu ar ekonomikas dalībniekiem un iekšējās apspriedes, iepirkuma procedūras sagatavošanu, dialogu un sarunas, ja tādas notikušas, atlasī un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.
Ziņojumu vai tā svarīgākās daļas pēc pieprasījuma nosūta Komisijai vai valsts pārraudzības struktūrai.	Ziņojumu vai tā svarīgākās daļas pēc pieprasījuma nosūta Komisijai vai valsts pārraudzības struktūrai.

Pamatojums

Reģionu komiteja uzskata, ka priekšroka jādod pašreiz spēkā esošās Direktīvas 2004/18/EK 43. pantā noteiktajai ziņošanas sistēmai, nevis ierosinātajai sistēmai, jo minētā sistēma atvieglo līgumslēdzēju iestāžu administratīvo darbu.

Grozījums Nr. 32

COM(2011) 895 final

95. pants

COM(2011) 896 final

86. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Valstu ziņošana un līgumslēdzēju iestāžu saraksts	Valstu ziņošana un līgumslēdzēju iestāžu saraksts
1. Saskaņā ar 84. pantu izveidotās vai norīkotās struktūras katru gadu ne vēlāk kā nākamā gada 31. oktobrī, izmantojot standarta paraugu, nosūta Komisijai īstenošanas un statistikas datu ziņojumu.	1. Saskaņā ar 84. pantu izveidotās vai norīkotās struktūras katru gadu ne vēlāk kā nākamā gada 31. oktobrī, izmantojot standarta paraugu, nosūta Komisijai īstenošanas un statistikas datu ziņojumu.
2. Ziņojumā, kas minēts 1. punktā, sniedz vismaz šādu informāciju:	2. Ziņojumā, kas minēts 1. punktā, sniedz vismaz šādu informāciju:
(a) pilnīgu un atjauninātu sarakstu ar visām centrālās pārvaldes iestādēm, centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošām līgumslēdzējām iestādēm un publisko tiesību subjektiem, ietverot centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošas iestādes un tādu līgumslēdzēju iestāžu apvienības, kas piešķir publiskus līgumus vai vispārīgās vienošanās, katrai iestādei norādot unikālo identifikācijas numuru, ja šāds numurs ir paredzēts valsts tiesību aktos; šo sarakstu grupē pēc iestādes veida;	(a) pilnīgu un atjauninātu sarakstu ar visām centrālās pārvaldes iestādēm, centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošām līgumslēdzējām iestādēm un publisko tiesību subjektiem, ietverot centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošas iestādes un tādu līgumslēdzēju iestāžu apvienības, kas piešķir publiskus līgumus vai vispārīgās vienošanās, katrai iestādei norādot unikālo identifikācijas numuru, ja šāds numurs ir paredzēts valsts tiesību aktos; šo sarakstu grupē pēc iestādes veida;
(b) pilnīgu un atjauninātu sarakstu ar visām centralizēto iepirkumu struktūrām;	(b) pilnīgu un atjauninātu sarakstu ar visām centralizēto iepirkumu struktūrām;
(c) attiecībā uz visiem līgumiem, kas pārsniedz šīs direktīvas 4. pantā noteiktās robežvērtības:	(c) attiecībā uz visiem līgumiem, kas pārsniedz šīs direktīvas 4. pantā noteiktās robežvērtības:
(i) piešķirto līgumu skaitu un vērtību, norādot to atsevišķi par katru iestādes veidu sadalījumā pēc procedūras un pēc būvdarbiem, piegādēm un pakalpojumiem atbilstīgi CVP nomenklatūrai;	(i) piešķirto līgumu skaitu un vērtību, norādot to atsevišķi par katru iestādes veidu sadalījumā pēc procedūras un pēc būvdarbiem, piegādēm un pakalpojumiem atbilstīgi CVP nomenklatūrai;
(ii) ja līgumi noslēgti saskaņā ar sarunu procedūru bez iepriekšējas publicēšanas, i) punktā minēto informāciju papildus sadala atbilstīgi 30. pantā minētajiem apstākļiem un norāda piešķirto līgumu skaitu un vērtību pēc izraudzītā darbuzņēmēja dalībvalsts vai trešās valsts;	(ii) ja līgumi noslēgti saskaņā ar sarunu procedūru bez iepriekšējas publicēšanas, i) punktā minēto informāciju papildus sadala atbilstīgi 30. pantā minētajiem apstākļiem un norāda piešķirto līgumu skaitu un vērtību pēc izraudzītā darbuzņēmēja dalībvalsts vai trešās valsts;
(d) par visiem līgumiem, kuru vērtība nepārsniedz šīs direktīvas 4. pantā noteiktās robežvērtības, bet uz kuriem šī direktīva attiektos, ja to vērtība pārsniegtu robežvērtību — piešķirto līgumu skaitu un vērtību, sadalot pēc iestādes veida.	(d) par visiem līgumiem, kuru vērtība nepārsniedz šīs direktīvas 4. pantā noteiktās robežvērtības, bet uz kuriem šī direktīva attiektos, ja to vērtība pārsniegtu robežvērtību — piešķirto līgumu skaitu un vērtību, sadalot pēc iestādes veida.
3. Saskaņā ar 89. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai, grozot I pielikumu, atjauninātu līgumslēdzēju iestāžu sarakstu pēc dalībvalstu paziņojumiem, ja šādi grozījumi ir vajadzīgi, lai pareizi identificētu līgumslēdzējas iestādes.	3. Saskaņā ar 89. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai, grozot I pielikumu, atjauninātu līgumslēdzēju iestāžu sarakstu pēc dalībvalstu paziņojumiem, ja šādi grozījumi ir vajadzīgi, lai pareizi identificētu līgumslēdzējas iestādes.

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Komisija var informatīvā nolūkā periodiski publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publisko tiesību subjektu sarakstu, kas tai nosūtīts saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu.	Komisija var informatīvā nolūkā periodiski publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publisko tiesību subjektu sarakstu, kas tai nosūtīts saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu.
4. Dalībvalstis Komisijai nodrošina informāciju par savu institucionālo organizāciju saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu, uzraudzību un izpildi, kā arī par valsts iniciatīvām, kas īstenotas, lai sniegtu norādes par Savienības publiskā iepirkuma noteikumu īstenošanu vai palīdzību šajā saistībā vai lai reaģētu uz problēmām saistībā ar minēto noteikumu īstenošanu.	4. Dalībvalstis Komisijai nodrošina informāciju par savu institucionālo organizāciju saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu, uzraudzību un izpildi, kā arī par valsts iniciatīvām, kas īstenotas, lai sniegtu norādes par Savienības publiskā iepirkuma noteikumu īstenošanu vai palīdzību šajā saistībā vai lai reaģētu uz problēmām saistībā ar minēto noteikumu īstenošanu.
5. Komisija sagatavo standarta paraugu, pēc kura sagatavo 1. punktā minēto īstenošanas un statistikas datu gada ziņojumu. Attiecīgos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 91. pantā minēto konsultēšanas procedūru.	5. Komisija sagatavo standarta paraugu, pēc kura sagatavo 1. punktā minēto īstenošanas un statistikas datu gada ziņojumu. Attiecīgos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 91. pantā minēto konsultēšanas procedūru.

Pamatojums

Ierosinātie noteikumi būtu jāsvīturo. Tie rada pārāk lielu administratīvo slogu gan iestādēm, kam visa šī informācija būtu jāapkopo, gan arī līgumslēdzējām iestādēm, kurām tā būtu jānodrošina.

Grozījums Nr. 33

COM(2011) 895 final

96. pants

COM(2011) 896 final

87. pants

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Palīdzība līgumslēdzējām iestādēm un uzņēmumiem	Palīdzība līgumslēdzējām iestādēm un uzņēmumiem
1. Dalībvalstis nodrošina tehniskā atbalsta struktūru pieejamību, lai nodrošinātu juridiskas un saimnieciskas konsultācijas, norādes un palīdzību līgumslēdzējām iestādēm saistībā ar iepirkuma procedūru sagatavošanu un īstenošanu. Dalībvalstis arī nodrošina, ka katra līgumslēdzēja iestāde var saņemt kompetentu palīdzību un konsultācijas par atsevišķiem jautājumiem.	1. Dalībvalstis nodrošina tehniskā atbalsta struktūru pieejamību, lai nodrošinātu juridiskas un saimnieciskas konsultācijas, norādes un palīdzību līgumslēdzējām iestādēm saistībā ar iepirkuma procedūru sagatavošanu un īstenošanu. Dalībvalstis arī nodrošina, ka katra līgumslēdzēja iestāde var saņemt kompetentu palīdzību un konsultācijas par atsevišķiem jautājumiem.
2. Lai uzlabotu ekonomikas dalībnieku, it sevišķi MVU, piekļuvi publiskajam iepirkumam un lai veicinātu šīs direktīvas noteikumu pareizi izpratni, dalībvalstis nodrošina, ka ir iespējams saņemt atbilstīgu palīdzību, tostarp elektroniski vai ar tādu tiklu starpniecību, kas paredzēti palīdzības sniegšanai uzņēmējdarbības jomā.	2. Lai uzlabotu ekonomikas dalībnieku, it sevišķi MVU, piekļuvi publiskajam iepirkumam un lai veicinātu šīs direktīvas noteikumu pareizi izpratni, dalībvalstis nodrošina, ka ir iespējams saņemt atbilstīgu palīdzību, tostarp elektroniski vai ar tādu tiklu starpniecību, kas paredzēti palīdzības sniegšanai uzņēmējdarbības jomā.
3. Ekonomikas dalībniekiem, kas vēlas piedalīties iepirkuma procedūrās citā dalībvalstī, nodrošina īpašas administratīvās palīdzības pieejamību. Šāda palīdzība attiecas vismaz uz administratīvajām prasībām attiecīgajā dalībvalstī, kā arī iespējamiem pienākumiem saistībā ar elektronisko iepirkumu.	3. Ekonomikas dalībniekiem, kas vēlas piedalīties iepirkuma procedūrās citā dalībvalstī, nodrošina īpašas administratīvās palīdzības pieejamību. Šāda palīdzība attiecas vismaz uz administratīvajām prasībām attiecīgajā dalībvalstī, kā arī iespējamiem pienākumiem saistībā ar elektronisko iepirkumu.

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Dalībvalstis nodrošina, ka ieinteresētajiem ekonomikas dalībniekiem ir ērta piekļuve atbilstīgai informācijai par pienākumiem saistībā ar nodokļiem, vides aizsardzību un sociālajām un darba tiesību saistībām, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī, reģionā vai teritorijā, kurā veiks būvdarbus vai sniegs pakalpojumus, un ko piemēros objektā veiktajiem būvdarbiem vai sniegtajiem pakalpojumiem līguma izpildes laikā.	Dalībvalstis nodrošina, ka ieinteresētajiem ekonomikas dalībniekiem ir ērta piekļuve atbilstīgai informācijai par pienākumiem saistībā ar nodokļiem, vides aizsardzību un sociālajām un darba tiesību saistībām, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī, reģionā vai teritorijā, kurā veiks būvdarbus vai sniegs pakalpojumus, un ko piemēros objektā veiktajiem būvdarbiem vai sniegtajiem pakalpojumiem līguma izpildes laikā.
4. Šā panta 1., 2. un 3. punkta vajadzībām dalībvalstis var norīkot vienotu struktūru vai vairākas struktūras, vai administratīvas struktūras. Dalībvalstis starp šīm struktūrām nodrošina atbilstīgu koordināciju.	4. Šā panta 1., 2. un 3. punkta vajadzībām dalībvalstis var norīkot vienotu struktūru vai vairākas struktūras, vai administratīvas struktūras. Dalībvalstis starp šīm struktūrām nodrošina atbilstīgu koordināciju.

Pamatojums

Publiskā iepirkuma procedūras atbalstošu pasākumu organizēšana valsts līmenī ir dalībvalstu kompetencē, tāpēc šis pants jāsvītro. Ja noteikumi par publisko iepirkumu būtu vienkāršāki, iespējams, būtu mazāka vajadzība pēc atbalsta to izprašanai.

Grozījums Nr. 34

COM(2011) 896 final

88. panta 3. punkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
<u>88. pants</u>	<u>88. pants</u>
Šā panta vajadzībām dalībvalstis izraugās vienu vai vairākus sadarbības punktus, kuru kontaktinformāciju paziņo pārējām dalībvalstīm, pārraudzības struktūrām un Komisijai. Dalībvalstis publicē un regulāri atjaunina sadarbības punktu sarakstu. Pārraudzības struktūra ir atbildīga par šādu sadarbības punktu koordinēšanu.	Šā panta vajadzībām dalībvalstis izraugās vienu vai vairākus sadarbības punktus, kuru kontaktinformāciju paziņo pārējām dalībvalstīm, pārraudzības struktūrām un Komisijai. Dalībvalstis publicē un regulāri atjaunina sadarbības punktu sarakstu. Pārraudzības struktūra ir atbildīga par šādu sadarbības punktu koordinēšanu.

Pamatojums

88. pants būtu saglabājams, taču bez atsaucē uz jaunām uzraudzības iestādēm. Šis reformas mērķis ir tieši samazināt nevajadzīgas dokumentācijas prasības, nevis radīt jaunu birokrātiju.

Briselē, 2012. gada 9. oktobrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds (EJZF)”

(2012/C 391/10)

REĢIONU KOMITEJA

- atbalsta jauna fonda, EJZF, izveidi KZP īstenošanai un uzskata, ka ir svarīgi saglabāt budžetu, kas nepieciešams saistībā ar KZP noteiktajām izmaiņām;
- atzinīgi vērtē vienkāršošanu, jaunajā EJZF apkopojot lielāko daļu KZP un integrētās jūrlietu politikas (IJP) finanšu instrumentu, kas bija sadalīti vairākos fondos;
- aicina virzīt EJZF mērķus uz zvejniecību, nevis, kā tas vairākkārt apliecinājies, prioritāri uz tās aizstāšanu ar cita veida darbību, un uzskata, ka ir svarīgi palielināt zvejnieka profesijas pievilcīgumu;
- pauž bažas par to, ka ir samazināts budžets datu vākšanai, kaut gan tam būtu vajadzīgi papildu līdzekļi. Pilnīgu un pārvaldības nolūkā apstrādātu datu pieejamībai vajadzētu būt gan KZP priekšnosacījumam, gan EJZF budžeta prioritātei;
- nosoda flotes pielāgošanas pasākumu pārtraukšanu laikā, kad KZP jauno mērķu, īpaši pakāpeniska MIIA sasniegšanai būs nepieciešama kuģu izņemšana no flotes vai pagaidu darbības pārtraukšanas finansēšana;
- uzskata: ja piemēros izmetumu pakāpenisku samazināšanu, būs jāpielāgo un jāmodernizē kuģi un jāveic attiecīgi ieguldījumi ostās;
- pauž neizpratni par finansējuma trūkumu paredzēto daudzgadu plānu izstrādei;
- prasa stingri atbalstīt tehnoloģisko inovāciju un ieguldījumus, kas paredzēti zvejas rīku selektivitātes uzlabošanai;
- uzskata, ka pakāpeniska atbalsta samazināšana uzglabāšanai nav atbilstošs risinājums.

Ziņotājs

Pierre MAILLE kgs (FR/PSE), Finistēras departamenta padomes priekšsēdētājs

Atsauces dokuments

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu [ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1198/2006, Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2006 un Padomes Regulu (ES) Nr. XXX/2011 par integrēto jūrlietu politiku],

COM(2011) 804 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. pauž gandarījumu par Komisijas apņemšanos turpināt īstenot kopēju zivsaimniecības politiku (KZP), jo zivsaimniecība ir svarīga nozare daudzos Eiropas Savienības reģionos;
2. atbalsta jauna fonda, EJZF, izveidi KZP īstenošanai un uzskata, ka ir svarīgi saglabāt budžetu, kas nepieciešams saistībā ar KZP noteiktajām izmaiņām;
3. uzskata, ka KZP prioritātei jābūt panākt ilgtspējīgas apstākļus zivsaimniecībai, izmantojot ekosistēmas pieeju un sasniedzot maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu (MIIA), kā arī nodrošināt piegādes patērētājiem Eiropā, tiecoties panākt pašnodrošinājumu ar pārtiku;
4. atzinīgi vērtē vienkāršošanu, jaunajā EJZF apkopojot lielāko daļu KZP un integrētās jūrlietu politikas (IJP) finanšu instrumentu, kas bija sadalīti vairākos fondos;
5. atbalsta IJP iekļaušanu EJZF, jo attiecīgo saimniecisko darbību, vides aizsardzību, zināšanu apgūšanu un datu vākšanu, pārraudzību un kontroli raksturo savstarpēja atkarība;
6. tomēr vēlas, lai IJP tiešās pārvaldības nosacījumi būtu labāk definēti, precīzāk nosakot maksājumu mērķus un struktūras, kas saņem atbalstu;
7. atzīst, ka kohēzijas fondiem (ERAF, ESF, Kohēzijas fonds, ELFLA, EJZF) ir vajadzīgi kopīgi noteikumi minēto fondu dalītai, vienkāršotai un saskaņotai pārvaldībai;
8. prasa, lai Eiropas Savienībai būtu budžets, kura apjoms nodrošina kohēzijas politikas efektivitāti un atbilst stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem;
9. ar gandarījumu atzīmē, ka dalībvalstīm un reģioniem būs iespēja ERAF, Kohēzijas fondu, ESF un EJZF izmantot pasākumiem zivsaimniecības un no zivsaimniecības atkarīgo teritoriju attīstības atbalstam;
10. prasa, lai saskaņā ar daudzlīmeņu pārvaldības principiem un, ievērojot pilnvaru sadali valstī, vietējās un reģionālās pašvaldības katrā dalībvalstī tiktu pilnībā iesaistītas dažādu stratēģisko dokumentu, to skaitā integrētas jūrlietu politikas dokumentu, izstrādē, apspriešanā, īstenošanā un pārskatīšanā;
11. noraida priekšlikumus kohēzijas politiku saistīt ar atbilstību Stabilitātes un izaugsmes paktam: makroekonomiskajiem nosacījumiem ir citi mērķi nekā kohēzijas politikai;
12. piekrīt *ex ante* nosacījumu principam, kas, pamatojoties uz iepriekšējo pieredzi, ļauj paredzēt priekšnosacījumus KZP mērķu sasniegšanai;
13. vēlas, lai tiktu izvērtēts, kādas būs sekas mainītajiem kritērijiem resursu sadalei dalībvalstīm, jo tie atšķiras no EZF izmantotajiem;
14. atgādina, ka atzinumā par KZP Komiteja noraidīja pienākumu katrai dalībvalstij noteikt nododamās zvejas koncesijas (NZK) un ieteica pakāpeniski samazināt izmetumus;
15. atbalsta to, ka liela nozīme piešķirta zināšanu papildināšanai un datu vākšanai, un uzsver zvejnieku un zinātnieku sadarbības nozīmi. Pilnīgu un pārvaldības nolūkā apstrādātu datu pieejamībai vajadzētu būt gan KZP priekšnosacījumam, gan EJZF budžeta prioritātei;
16. asi noraida flotes pielāgošanas pasākumu pārtraukšanu laikā, kad KZP jauno mērķu, īpaši pakāpeniska MIIA sasniegšanai būs nepieciešama kuģu izņemšana no flotes vai pagaidu darbības pārtraukšanas finansēšana. Vēlas, lai tie būtu iespējami vismaz attiecībā uz dažām zivsaimniecībām, paredzot stingrus pārraudzības pasākumus, īpaši zvejas tiesības, un, iespējams, pakāpenisku atbalsta samazināšanu atkarībā no krājumu stāvokļa;
17. uzskata, ka ir svarīgi palielināt zvejnieka amata pievilcību, uzlabojot darba, veselības un drošības apstākļus uz kuģiem un finansējot vajadzīgos ieguldījumus, tos neierobežojot ar vienu atbalsta pasākumu katram kuģim;

18. pieņem zināšanai, ka nododamu zvejas koncesiju (NZK) ieviešana nav obligāta, un uzskata, ka EJZF to izveide jāatbalsta, finansējot padomdevējas darbības, pieredzes apmaiņu, pārejas pasākumus;

19. pauž neizpratni par finansējuma trūkumu paredzēto daudzgadu plānu izstrādei, kaut gan tie ir svarīgs instruments, kas ar KZP pamatregulu izveidots resursu un jūras vides labai pārvaldībai;

20. atbalsta izmetumu un nevēlamas nozvejas samazināšanu un prasa izteikti atbalstīt tehnoloģisko inovāciju un ieguldījumus, kas ļauj uzlabot zvejas rīku selektivitāti;

21. uzskata, ka tehnoloģijas attīstība var ļaut vienam un tam pašam kuģim palīdzēt vairākkārt, lai tas uzlabotu selektivitāti, samazinātu ietekmi uz jūras vidi un nodrošinātu augstu drošības līmeni jūrniekiem, taču attiecīgās iekārtas nedrīkst būt liekas un tām jāsekmē progresīva virzība, nepalielinot zvejas piepūli;

22. atzinīgi vērtē atbalstu zvejniekiem, kas piedalās bioloģiskās daudzveidības un jūras ekosistēmu aizsardzībā un atjaunošanā. Ar minēto atbalstu jāpanāk, ka zvejnieki, īpaši "*Natura 2000*" teritorijās un aizsargātās jūras zonās, var īstenot tādas zvejas pārvaldības papildu pasākumus kā pagaidu zvejas pārtraukšana, licenču ieviešana u.c. Tā kā jūras vides aizsardzība nav vienīgi zvejnieku pienākums, EJZF nav jāizmanto, lai tieši finansētu šādu zonu pārvaldību vai to vides uzraudzību;

23. uzskata, ka zivsaimniecībai jāsniedz ieguldījums arī cīņā ar klimata sasilšanu un piesārņojumu. EJZF jāspēj atbalstīt uz lielāku energoefektivitāti un mazāku CO₂ emisiju virzītu pētniecību un inovāciju, īpaši tāpēc, ka nozares konkurētspēja ir samazinājusies degvielas cenu dēļ. Tāpēc jāspēj palīdzēt nomaiņīt kuģu dzinējus un gādāt par to, lai zivsaimniecībā var izmantot tehnoloģisko progresu šajā jomā;

24. uzskata, ja piemēros izmetumu pakāpenisku samazināšanu, būs jāpielāgo un jāmodernizē kuģi un jāveic attiecīgi ieguldījumi ostās;

25. aicina inovācijas pasākumus orientēt uz to, lai precīzi noteiktu dažādos izmetumu veidus, lai tos samazinātu un pienācīgi izmantotu;

26. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos atbalstīt no zivsaimniecības atkarīgo teritoriju vietējo attīstību. Komiteja prasa, lai EJZF mērķi būtu virzīti uz zvejniecību, nevis, kā tas vairākkārt apliecinājies, prioritāri uz tās aizstāšanu ar cita veida darbību. Ar EJZF būtu jāatbalsta līdzsvarotāka pieeja, nenodalot dažādošanu un tiešo un netiešo darba vietu saglabāšanu un neaizmirstot par

nepieciešamo paaudžu maiņu. Regulā īpaši jāparedz atbalsts jauniešiem zvejas darbības uzsākšanai, kā tas paredzēts akvakultūras nozarē; turklāt plānotā nododamo zvejas koncesiju ieviešana piekļuvi profesijai var apgrūtināt vēl vairāk;

27. uzskata, ka attīstību vietējā līmenī var panākt tikai tad, ja ir iesaistīti un ciešā partnerībā darbojas vietējie dalībnieki, vietējie vēlētie pārstāvji un pašvaldības, arodorganizācijas, zvejnieku apvienības utt. Tādu partnerību izveidi var sekmēt vietējo zivsaimniecības rīcības grupu (VZRG) darbība vai zvejniecības jautājumu iekļaušana to vietējo rīcības grupu darbā, kuras izveidotas saistībā ar ELFLA pasākumiem. VZRG vadībā jābalstās uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kurām, tāpat kā reģioniem, jābūt lielai nozīmei vietējās attīstības stratēģijas mērķu noteikšanā, tās īstenošanā, kā arī finansējuma pārvaldībā;

28. prasa vairāk atbalstīt zivju tirdzniecības un pārstādes uzņēmumus, lai veicinātu produktu vērtības palielināšanu un stiprinātu pakārtoto nozaru struktūru: jāsekmē un jāatbalsta tehnoloģiski jauninājumi un lielāks ražīgums, turklāt šādu atbalstu katram uzņēmumam varētu sniegt vairāk nekā tikai vienu reizi;

29. iesaka darīt vairāk, lai ieviestu Eiropas jūras produktu sertifikāciju: patērētājam jāspēj atpazīt Eiropas zvejniecības produktus un jāzina par centieniem aizsargāt bioloģisko daudzveidību un ievērot KZP noteiktos sanitārās kvalitātes standartus;

30. uzskata, ka TKO pasākumiem jāpalīdz īstenot KZP mērķus. Tāpēc Komiteja prasa ieviest tirgus instrumentus, kas ļauj mazināt pārejas uz MIIA ietekmi un Eiropas zvejniecības produktiem saglabāt vietējos noieta tirgus;

31. uzskata, ka pakāpeniska atbalsta samazināšana uzglabāšanai nav atbilstošs risinājums, jo profesionālajā zvejā gan ražošanu, gan tirdzniecību raksturo ievērojams stabilitātes trūkums;

32. atzinīgi vērtē nozīmīgo atbalstu akvakultūras nozarei un daudzus tai veltītos pasākumus: atbalstu jauniem akvakultūras audzētājiem, inovāciju, ieguldījumus, pārvaldības, aizvietošanas un konsultāciju pakalpojumus, apdrošināšanu u.c.;

33. prasa stingri uzraudzīt vides prasību ievērošanu, akvakultūras produkcijas ražošanai nepieciešamo resursu pārzināšanu un ietekmes uz vidi novērtēšanu;

34. uzskata, ka akvakultūras nozarei arī turpmāk jābūt nepārprotamai zivju proteīnu ražotājai, un nedrīkst rasties stāvoklis, kad audzēto zivju barošanai derīgo sugu krājumus pārzvejo, izjaucot pārtikas ķēdes līdzsvaru un apdraudot bioloģisko daudzveidību;

35. atbalsta iespēju sekmēt alģu ražošanu gan pārtikas, gan citām vajadzībām;

36. uzskata, ka attālākie reģioni neapšaubāmi ir grūtākā stāvoklī nekā pārējās Eiropas teritorijas. Tas nozīmē, ka atbalsts nepieciešams ne tikai produktu noietam, bet arī tam, lai segtu papildizdevumus, kas rodas zivsaimniecības un akvakultūras nozarē minētajās teritorijās;

37. tāpat prasa, lai EJZF patiešām tiktu ņemta vērā zivsaimniecības attīstības nepieciešamība attālākajos reģionos un tiktu atļauts atbalsts flotes atjaunošanai;

38. uzskata, ka atbalsta pasākumiem zivju pievilināšanas ierīču uzstādīšanai ir liela nozīme, lai attālākajos reģionos varētu attīstīties ilgtspējīga piekrastes zveja;

39. ierosina izveidot reģionālo konsultatīvo padomi attālākajiem reģioniem, līdzīgu tai, kāda darbojas kontinentālajā Eiropā;

40. vērš uzmanību uz to, ka vajadzīga efektīvāka kontrole, lai nodrošinātu, ka visi ievēro KZP mērķus. Lai kontrole būtu uzticama, attiecīgi jāpielāgo tai atvēlētais budžets, kā arī jāmeklē jaunas, efektīvākas kontroles metodes;

41. pauž bažas par to, ka ir samazināts budžets datu vākšanai, kaut gan tam būtu vajadzīgi papildu līdzekļi, proti, lai sasniegtu MIIA visiem krājumiem, ir jāapkopo papildu dati, jo ir vēl daudz zivju krājumu, kas nav pietiekami apzināti. Iesaka EJZF atbalstu šajā jomā palielināt līdz 80 % no attiecināmajiem izdevumiem;

42. uzskata, ka ir pārliecinoši un plaši jāatbalsta reģionālās konsultatīvās padomes, īpaši tāpēc, ka tās ir tādu zinātnisku

pētījumu un pārvaldības pasākumu rosinātājas, kas pielāgoti dažādiem zivsaimniecības uzdevumiem, lai pilnībā varētu īstenot reģionalizācijas mērķus;

43. uzskata, ka ir ļoti svarīgi Eiropas iedzīvotājus un patērētājus informēt par Eiropas Savienības politikas pasākumiem un par fondu izmantošanu. Komiteja atbalsta centienus nodrošināt pārredzamību, tīmekļa vietnē darot pieejamu informāciju par rezultātiem, sāktajiem pasākumiem un EJZF saņēmējiem;

44. uzskata, ka ir svarīgi iespējamus saņēmējus informēt par EJZF jaunajiem mehānismiem, lai nodrošinātu fonda labu izmantošanu;

45. uzskata, ka Komisijai deleģēto aktu izmantošana ir lieka, un iesaka paredzēt piemērošanas regulu, kurā ietverta lielākā daļa vai pat visi īstenošanas noteikumi;

46. vērš uzmanību uz grūtībām, kas saistītas ar dažādu lēmumu, kuri ietekmē EJZF, pieņemšanas grafiku:

a) debates par Komisijas priekšlikumu daudzgadu finanšu shēmai 2014.–2020. gadam vēl nav beigušās. Ir svarīgi, lai tiktu saglabāts EJZF piešķirtā budžeta līmenis,

b) KZP jaunās pamatnostādnes vēl nav galīgi pieņemtas, un vairāki jautājumi tiek apspriesti (MIIA sasniegšana, izmetumu aizliegums, pienākums izveidot nododamās zvejas koncesijas, liegums atbalstīt plānus kuģu izņemšanai no flotes vai darbības pagaidu pārtraukšanu u.c.);

47. tāpēc uzskata, ka pašreizējā EJZF regulas projektā pirms tā pieņemšanas vēl nepieciešamas nozīmīgas izmaiņas.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

9. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(9) Īpaši svarīgi ir labāk integrēt vides apsvērumus KZP, kurai būtu jāpalīdz izpildīt Savienības vides politikas un stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus un uzdevumus. KZP mērķis ir izmantot dzīvos jūras bioloģiskos resursus tā, lai atjaunotu un uzturētu zivju krājumus tādā apjomā, lai ne vēlāk kā 2015. gadā panāktu maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Īstenojot KZP, zvejniecību pārvaldībā tiek ieviesta piesardzības pieeja un ekosistēmas pieeja. Attiecīgi EJZF būtu jāpalīdz aizsargāt jūras vidi, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvā 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva).	(9) Īpaši svarīgi ir labāk integrēt vides apsvērumus KZP, kurai būtu jāpalīdz izpildīt Savienības vides politikas un stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus un uzdevumus. KZP mērķis ir izmantot dzīvos jūras bioloģiskos resursus tā, lai atjaunotu un uzturētu zivju krājumus tādā apjomā, lai <u>kur tas iespējams, ne vēlāk kā</u> 2015. gadā panāktu maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Īstenojot KZP, zvejniecību pārvaldībā tiek ieviesta piesardzības pieeja un ekosistēmas pieeja. Attiecīgi EJZF būtu jāpalīdz aizsargāt jūras vidi, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvā 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva).

Pamatojums

KZP pamatregulā paredzēts, ka maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms, ja iespējams, jāpanāk 2015. gadā. Šai niansei jābūt minētai šajā apsvērumā.

2. grozījums

37. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(37) Saistībā ar nododamu zvejas koncesiju sistēmu ieviešanu, kas paredzēta [Regulas par KZP] 27. pantā, un vēlmi palīdzēt dalībvalstīm šo jauno sistēmu ieviešanā, EJZF būtu jāpiešķir atbalsts spēju veidošanai un labākās prakses piemēru apmaiņai.	(37) Saistībā ar nododamu zvejas koncesiju sistēmu <u>fakultatīvu</u> ieviešanu, kas paredzēta [Regulas par KZP] 27. pantā, un vēlmi palīdzēt dalībvalstīm šo jauno sistēmu ieviešanā, EJZF būtu jāpiešķir atbalsts <u>spēju veidošanai</u> <u>kapacitātes pielāgošanai</u> un labākās prakses piemēru apmaiņai.

Pamatojums

Nododamām zvejas koncesijām jābūt fakultatīvām, par to ieviešanu brīvi lemjot dalībvalstīm.

3. grozījums

38. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(38) Nododamu zvejas koncesiju sistēmu ieviešanai būtu jāpalielina nozares konkurētspēja. Tāpēc varētu rasties vajadzība pēc jaunām profesionālām iespējām citās jomās ārpus zvejniecības. Tādēļ EJZF būtu jāatbalsta dažādošana un darbvietu radīšana zvejniecības kopienās, jo īpaši atbalstot uzņēmējdarbības sākšanu un mazapjoma piekrastes zvejas kuģu nodošanu izmantošanai jūrlietu darbībām citās jomās ārpus zvejniecības. Pēdējā minētā darbība šķiet piemērota, jo nododamu zvejas koncesiju sistēmas uz mazapjoma piekrastes zvejas kuģiem neattiecas.	(38) Nododamu zvejas koncesiju sistēmu <u>fakultatīvai</u> ieviešanai būtu jāpalielina nozares konkurētspēja. Tāpēc varētu rasties vajadzība pēc jaunām profesionālām iespējām citās jomās ārpus zvejniecības. Tādēļ EJZF būtu jāatbalsta dažādošana un darbvietu radīšana zvejniecības kopienās, jo īpaši atbalstot <u>zvejas</u> uzņēmējdarbības sākšanu, <u>jauniešu zvejas darbības uzsākšanu</u> un mazapjoma piekrastes zvejas kuģu nodošanu izmantošanai jūrlietu darbībām citās jomās ārpus zvejniecības. <u>Pēdējā minētā darbība šķiet piemērota, jo nododamu zvejas koncesiju sistēmas uz mazapjoma piekrastes zvejas kuģiem neattiecas.</u>

Pamatojums

Nododamām zvejas koncesijām jābūt fakultatīvām, par to ieviešanu brīvi lemjot dalībvalstīm.

Atbalsts gados jauniem zvejniekiem darbības uzsākšanai ir jāsniedz, lai nodrošinātu, ka nozarē ienāk jauna paaudze, un sekmētu jaunu un labāk apmācītu jūrnieku, kuri apzinās resursu labas pārvaldības nozīmi, vēlmi strādāt zvejniecībā.

4. grozījums

39. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(39) Kopējās zivsaimniecības politikas mērķis ir nodrošināt zivju krājumu ilgtspējīgu izmantošanu. Ir konstatēts, ka pārmērīga kapacitāte ir galvenais pārzvejas veicinātājs. Tāpēc ir svarīgi Savienības zvejas floti pielāgot pieejamajiem resursiem. Pārmērīgas kapacitātes likvidēšana ar publisko atbalstu, piemēram, zvejas darbību pagaidu pārtraukšana vai izbeigšana un kuģu nodošana sadalīšanai, ir izrādījusies neefektīva. Tāpēc EJZF atbalstīs nododamu zvejas koncesiju sistēmu veidošanu un pārvaldību ar mērķi samazināt pārmērīgu kapacitāti un uzlabot attiecīgo operatoru ekonomiskos rādītājus un rentabilitāti.	(39) Kopējās zivsaimniecības politikas mērķis ir nodrošināt zivju krājumu ilgtspējīgu izmantošanu. Ir konstatēts, ka pārmērīga kapacitāte ir galvenais pārzvejas veicinātājs. Tāpēc ir svarīgi Savienības zvejas floti pielāgot pieejamajiem resursiem. Pārmērīgas kapacitātes likvidēšana ar publisko atbalstu, piemēram, zvejas darbību pagaidu pārtraukšana vai izbeigšana un kuģu nodošana sadalīšanai <u>jāturpina, piemērojot stingru kontroli, ir izrādījusies neefektīva.</u> Tāpēc EJZF <u>ja nepieciešams,</u> atbalstīs nododamu zvejas koncesiju sistēmu veidošanu un pārvaldību ar mērķi samazināt pārmērīgu kapacitāti un uzlabot attiecīgo operatoru ekonomiskos rādītājus un rentabilitāti.

Pamatojums

Nevajadzētu atteikties no zvejas piepūles pielāgošanas plāniem, kas ļauj saņemt atbalstu kuģu izņemšanai no flotes. Atbalsts kuģu izņemšana no flotes ļauj samazināt zvejas kapacitāti grūtos apstākļos (resursu samazināšanās utt.) un tādējādi novērst darbības pārnesanu uz dzīvotspējīgām zivsaimniecībām. Tāds atbalsts jāsniedz arī turpmāk, nodrošinot, ka tiek pievērsta uzmanība zvejas piepūles samazināšanas faktiskajiem apstākļiem, par atbalsta saņemšanas nosacījumu izvirzot zvejas tiesību atsaukšanu.

5. grozījums

41. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(41) Ir svarīgi EJZF integrēt vides apsvērumus un atbalstīt KZP paredzēto saglabāšanas pasākumu īstenošanu, vienlaikus ņemot vērā apstākļu dažādību Savienības ūdeņos. Šajā nolūkā ir būtiski izstrādāt reģionālu pieeju saglabāšanas pasākumiem;	(41) Ir svarīgi EJZF integrēt vides apsvērumus un atbalstīt KZP paredzēto saglabāšanas pasākumu īstenošanu, vienlaikus ņemot vērā apstākļu dažādību Savienības ūdeņos. Šajā nolūkā ir būtiski izstrādāt reģionālu pieeju saglabāšanas pasākumiem;
	(42) <u>Nemot vērā pārejas ūdeņu, kā arī upju un ezeru ekoloģisko koridoru neaizsargātību, KZP īstenošanas laikā jāaizsargā ūdens ekosistēma kopumā un mijiedarbībā un īpaša uzmanība jāpievērš izmiršanas riska apdraudētu vērtīgo sugu, it sevišķi anadromo un katadromo sugu, saglabāšanai un pavairošanai.</u>

Pamatojums

Svarīgi ir pastiprināt upju un ezeru ekoloģisko koridoru nozīmi, citastarp novēršot šķēršļus uz upēm, lai migrējošo zivju sugas varētu pabeigt savu dzīves ciklu.

6. grozījums

62. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(62) Būtu jāpiešķir prioritāte ražotāju organizācijām un ražotāju organizāciju apvienībām, piešķirot tām atbalstu. Uzglabāšanas atbalsts un atbalsts ražošanas un tirdzniecības plāniem būtu pakāpeniski jāpārtrauc, jo šis konkrētais atbalsta veids ir zaudējis savu nozīmību, ņemot vērā to, kā veidojas šā produktu veida Savienības tirgus struktūra un pieaug spēcīgu ražotāju organizāciju nozīme.	(62) Būtu jāpiešķir prioritāte ražotāju organizācijām un ražotāju organizāciju apvienībām, piešķirot tām atbalstu. Uzglabāšanas atbalsts un atbalsts ražošanas un tirdzniecības plāniem būtu pakāpeniski jāpārtrauc, jo šis konkrētais atbalsta veids ir zaudējis savu nozīmību, ņemot vērā to, kā veidojas šā produktu veida Savienības tirgus struktūra un pieaug spēcīgu ražotāju organizāciju nozīme.

Pamatojums

Pakāpeniska atbalsta samazināšana uzglabāšanai nelielas atbilstošs risinājums, jo saskaņā ar KZP pamatregulas 15. panta prasībām kuģiem pakāpeniski būs jāizkrauj ostā visa nozveja, arī izmetumi. Šķiet, ka ir lietderīgi paredzēt atbalstu uzglabāšanai, lai organizācijas varētu pārvaldīt izkrautos daudzumus pirms to realizācijas.

7. grozījums

3. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. pants Definīcijas 1. Neskarot 2. punktu, šajā regulā piemēro definīcijas, kas minētas [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 5. pantā, [Regulas par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] 5. pantā, Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. pantā un [Regulas, ar ko paredz kopīgus noteikumus] 2. pantā. 2. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas: (1) "vienota informācijas apmaiņas vide" (CISE) ir sistēmu tīkls ar decentralizētu struktūru, kas izstrādāta informācijas apmaiņai starp lietotājiem no dažādām nozarēm, lai uzlabotu izpratni par stāvokli saistībā ar jūrā veiktām darbībām; (2) "starpnozaru darbības" ir iniciatīvas, no kurām savstarpēju labumu gūst dažādas nozares un/vai nozaru politikas virzieni, kā norādīts Līgumā par Eiropas Savienības darbību, un kuras nevar veikt, izmantojot tikai tos pasākumus, kas iekļauti attiecīgajā politikas jomā; (3) "elektroniskās reģistrācijas un ziņošanas sistēma" (ERS) ir datu elektroniskas reģistrēšanas un ziņošanas sistēma, kas minēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 15., 24. un 63. pantā; (4) "Eiropas Jūras novērojumu un datu tīkls" ir tīkls, kas apvieno valstu jūras novērojumu un datu programmas, izveidojot kopīgu un pieejamu Eiropas resursu; (5) "zivsaimniecības reģions" ir apgabals, kurā ir jūras vai ezera krasts, diķi vai upes estuārs un ievērojams zvejniecībā vai akvakultūrā nodarbināto īpatsvars, un kuru par tādu atzinusi attiecīgā dalībvalsts;	3. pants Definīcijas 1. Neskarot 2. punktu, šajā regulā piemēro definīcijas, kas minētas [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 5. pantā, [Regulas par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] 5. pantā, Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. pantā un [Regulas, ar ko paredz kopīgus noteikumus] 2. pantā. 2. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas: (1) "vienota informācijas apmaiņas vide" (CISE) ir sistēmu tīkls ar decentralizētu struktūru, kas izstrādāta informācijas apmaiņai starp lietotājiem no dažādām nozarēm, lai uzlabotu izpratni par stāvokli saistībā ar jūrā veiktām darbībām; (2) "starpnozaru darbības" ir iniciatīvas, no kurām savstarpēju labumu gūst dažādas nozares un/vai nozaru politikas virzieni, kā norādīts Līgumā par Eiropas Savienības darbību, un kuras nevar veikt, izmantojot tikai tos pasākumus, kas iekļauti attiecīgajā politikas jomā; (3) "elektroniskās reģistrācijas un ziņošanas sistēma" (ERS) ir datu elektroniskas reģistrēšanas un ziņošanas sistēma, kas minēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 15., 24. un 63. pantā; (4) "Eiropas Jūras novērojumu un datu tīkls" ir tīkls, kas apvieno valstu jūras novērojumu un datu programmas, izveidojot kopīgu un pieejamu Eiropas resursu; (5) "zivsaimniecības reģions" ir apgabals, kurā ir jūras vai ezera krasts, diķi vai upes estuārs un ievērojams zvejniecībā vai akvakultūrā nodarbināto īpatsvars, un kuru par tādu atzinusi attiecīgā dalībvalsts;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(6) “zvejnieks” ir ikviena persona, kura uz ekspluatācijā esoša zvejas kuģa nodarbojas ar profesionālo zveju, ko par tādu atzinusi attiecīgā dalībvalsts, vai kura bez kuģa ir iesaistījies jūras organismu profesionālā ieguvē, ko par tādu atzinusi attiecīgā dalībvalsts;	(6) “zvejnieks” ir ikviena persona, kura uz ekspluatācijā esoša zvejas kuģa nodarbojas ar profesionālo zveju, ko par tādu atzinusi attiecīgā dalībvalsts, vai kura bez kuģa ir iesaistījies jūras organismu profesionālā ieguvē, ko par tādu atzinusi attiecīgā dalībvalsts;
(7) “integrēta jūrlietu politika” (IJP) ir Savienības politika, kuras mērķis ir sekmēt koordinētu un saskanīgu lēmumu pieņemšanu, lai panāktu pēc iespējas ilgtspējīgāku attīstību, ekonomisko izaugsmi un sociālo kohēziju dalībvalstīs un, konkrēti, Savienības piekrastes, salu un tālākajos reģionos, kā arī jūrlietu nozarēs, īstenojot saskanīgu politiku ar jūrlietām saistītās jomās un attiecīgu starptautisko sadarbību;	(7) “integrēta jūrlietu politika” (IJP) ir Savienības politika, kuras mērķis ir sekmēt koordinētu un saskanīgu lēmumu pieņemšanu, lai panāktu pēc iespējas ilgtspējīgāku attīstību, ekonomisko izaugsmi un sociālo kohēziju dalībvalstīs un, konkrēti, Savienības piekrastes, salu un tālākajos reģionos, kā arī jūrlietu nozarēs, īstenojot saskanīgu politiku ar jūrlietām saistītās jomās un attiecīgu starptautisko sadarbību;
(8) “integrēta jūras uzraudzība” ir ES iniciatīva, kuras mērķis ir uzlabot Eiropas jūru uzraudzības darbību efektivitāti un lietderīgumu ar starpnozaru un pārrobežu informācijas apmaiņu un sadarbību;	(8) “integrēta jūras uzraudzība” ir ES iniciatīva, kuras mērķis ir uzlabot Eiropas jūru uzraudzības darbību efektivitāti un lietderīgumu ar starpnozaru un pārrobežu informācijas apmaiņu un sadarbību;
(9) “pārkāpums” ir pārkāpums saskaņā ar definīciju Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punktā;	(9) “pārkāpums” ir pārkāpums saskaņā ar definīciju Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punktā;
(10) “zveja iekšējos ūdeņos” ir zveja, ko komerciālos nolūkos veic ar kuģiem, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos, vai citām ierīcēm, ko izmanto zemledus zvejai;	(10) “zveja iekšējos ūdeņos” ir zveja, ko komerciālos nolūkos veic ar kuģiem, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos, vai citām ierīcēm, ko izmanto zemledus zvejai;
(11) “integrēta piekrastes zonas pārvaldība” ir stratēģijas un pasākumi, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 30. maija lēmumā 2002/413/EK par integrētās piekrastes zonas pārvaldības īstenošanu Eiropā;	(11) “integrēta piekrastes zonas pārvaldība” ir stratēģijas un pasākumi, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 30. maija lēmumā 2002/413/EK par integrētās piekrastes zonas pārvaldības īstenošanu Eiropā;
(12) “integrēta jūrlietu pārvaldība” ir visu to ES nozaru politikas koordinēta pārvaldība, kas skar okeānus, jūras un piekrastes reģionus;	(12) “integrēta jūrlietu pārvaldība” ir visu to ES nozaru politikas koordinēta pārvaldība, kas skar okeānus, jūras un piekrastes reģionus;
(13) “jūras vides reģioni” ir Padomes Lēmuma 2004/585/EK I pielikumā norādītie ģeogrāfiskie apgabali un reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju noteiktie apgabali;	(13) “jūras vides reģioni” ir Padomes Lēmuma 2004/585/EK I pielikumā norādītie ģeogrāfiskie apgabali un reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju noteiktie apgabali;
(14) “jūras telpiskā plānošana” ir process, kurā publiskā sektora iestādes analizē un sadala cilvēka darbību telpā un laikā jūras teritorijās, lai sasniegtu ekoloģiskos, ekonomiskos un sociālos mērķus;	(14) “jūras telpiskā plānošana” ir process, kurā publiskā sektora iestādes analizē un sadala cilvēka darbību telpā un laikā jūras teritorijās, lai sasniegtu ekoloģiskos, ekonomiskos un sociālos mērķus;
(15) “pasākums” ir darbību kopums;	(15) “pasākums” ir darbību kopums;
(16) “publiskie izdevumi” ir jebkurš ieguldījums darbību finansēšanā no dalībvalsts budžeta vai no reģionālo vai vietējo iestāžu budžeta, vai no Eiropas Savienības budžeta un visi līdzīgie izdevumi. Jebkuru ieguldījumu darbību finansēšanā, ko piešķir no publisko tiesību subjektu budžeta vai no vienas vai vairāku reģionālo vai vietējo iestāžu vai publisko tiesību subjektu apvienību budžeta, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu piešķiršanas procedūras, uzskata par publiskā sektora ieguldījumu;	(16) “publiskie izdevumi” ir jebkurš ieguldījums darbību finansēšanā no dalībvalsts budžeta vai no reģionālo vai vietējo iestāžu budžeta, vai no Eiropas Savienības budžeta un visi līdzīgie izdevumi. Jebkuru ieguldījumu darbību finansēšanā, ko piešķir no publisko tiesību subjektu budžeta vai no vienas vai vairāku reģionālo vai vietējo iestāžu vai publisko tiesību subjektu apvienību budžeta, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu piešķiršanas procedūras, uzskata par publiskā sektora ieguldījumu;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(17) "jūras baseina stratēģija" ir strukturēta sadarbības sistēma, ko attiecībā uz noteiktu ģeogrāfisku apgabalu ir izstrādājušas Eiropas iestādes, dalībvalstis, to reģioni un, attiecīgā gadījumā, trešās valstis, kurām ir kopīgs jūras baseins; stratēģijā ņem vērā jūras baseina ģeogrāfisko, klimatisko, ekonomisko un politisko specifiku;	(17) "jūras baseina stratēģija" ir strukturēta sadarbības sistēma, ko attiecībā uz noteiktu ģeogrāfisku apgabalu ir izstrādājušas Eiropas iestādes, dalībvalstis, to reģioni un, attiecīgā gadījumā, trešās valstis, kurām ir kopīgs jūras baseins; stratēģijā ņem vērā jūras baseina ģeogrāfisko, klimatisko, ekonomisko un politisko specifiku;
(18) "mazapjoma piekrastes zveja" ir zveja, ko veic zvejas kuģi, kuru lielākais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri neizmanto velkamus zvejas rīkus, kas uzskaitīti 3. tabulā I pielikumā Komisijas 2003. gada 30. decembra Regulā (EK) Nr. 26/2004 par Savienības zvejas kuģu reģistru;	(18) "mazapjoma piekrastes zveja" ir zveja, ko veic zvejas kuģi, kuru lielākais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri neizmanto velkamus zvejas rīkus, kas uzskaitīti 3. tabulā I pielikumā Komisijas 2003. gada 30. decembra Regulā (EK) Nr. 26/2004 par Savienības zvejas kuģu reģistru, <u>izņemot gadījumus, kad reģionālo vai vietējo īpatnību dēļ jāizstrādā piemērotāka definīcija;</u>
(19) "kuģi, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos," ir kuģi, kas nodarbojas ar komerciālo zveju iekšējos ūdeņos un nav iekļauti Savienības zvejas flotes reģistrā.	(19) "kuģi, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos," ir kuģi, kas nodarbojas ar komerciālo zveju iekšējos ūdeņos un nav iekļauti Savienības zvejas flotes reģistrā;
	(20) <u>"akvakultūras audzētājs" ir jebkura persona, kas profesionāli darbojas dalībvalsts atzītā akvakultūras nozarē, izmantojot akvakultūras kuģi, vai veic profesionālas zivkopības darbības, neizmantojot kuģi;</u>
	20(a) <u>"čaulgliemju ieguvējs" ir jebkura persona, kas nodarbojas ar vienas vai vairāku sugu mīkstmiešu, vēžveidīgo, tunikātu, adatādaiņu vai citu jūras bezmugurkaulnieku vākšanu, audzēšanu vai daļēju audzēšanu, ejot kājām vai atrodoties uz kuģa un izmantojot īpašus zvejas rīkus;</u>
	(21) <u>"zivju audzēšanas darbības" ir publiskos ūdeņos veiktas darbības, kuru mērķis ir aizsargāt un palielināt zivju krājumus, ietverot arī zivju audzēšanu populācijas atjaunošanai jebkurā tās dzīves posmā.</u>

8. grozījums

6. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(4) Ilgtspējīgas un resursefektīvas zvejniecības veicināšana, īpašu uzmanību pievēršot šādām jomām:	(4) Ilgtspējīgas un resursefektīvas zvejniecības veicināšana, īpašu uzmanību pievēršot šādām jomām:
(a) zvejniecību ietekmes uz jūras vidi mazināšana;	(a) zvejniecību ietekmes uz jūras vidi mazināšana;
(b) jūras bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu, arī to nodrošināto pakalpojumu, aizsardzība un atjaunošana.	(b) jūras bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu, arī to nodrošināto pakalpojumu, aizsardzība un atjaunošana.
	(c) <u>tādu izmiršanas vai pārzvejas apdraudētu zivju sugu saglabāšana un pavairošana, kas ir aizsargājamas un/vai komerciāli izmantojamas, citastarp veicot un attīstot zivju audzēšanas darbības;</u>

Pamatojums

Dažos gadījumos, kad zivju krājumi ir pārmērīgi izsīkuši, nepieciešams veikt zivju audzēšanas darbības.

9. grozījums**13. pants**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Darbības, par kurām nevar pretendēt uz EJZF atbalstu, ir:	Darbības, par kurām nevar pretendēt uz EJZF atbalstu, ir:
a) darbības, kas palielina kuģa zvejas kapacitāti;	a) darbības, kas palielina kuģa zvejas kapacitāti;
b) jaunu zvejas kuģu būve, zvejas kuģu ekspluatācijas pārtraukšana vai importēšana;	b) jaunu zvejas kuģu būve, zvejas kuģu ekspluatācijas pārtraukšana vai importēšana;
c) zvejas darbību pagaidu pārtraukšana;	c) zvejas darbību pagaidu pārtraukšana;
d) izpētes zveja;	d) izpētes zveja;
e) uzņēmuma īpašumtiesību nodošana;	e) uzņēmuma īpašumtiesību nodošana;
f) tieša krājumu atjaunošana, izņemot gadījumus, kad tas ar Savienības tiesību aktu ir skaidri noteikts kā saglabāšanas pasākums vai tiek veikta krājumu eksperimentāla atjaunošana.	d) tieša krājumu atjaunošana, izņemot gadījumus, kad tas ar Savienības tiesību aktu ir skaidri noteikts kā saglabāšanas pasākums vai tiek veikta krājumu eksperimentāla atjaunošana.

Pamatojums

Jāsniedz atbalsts kuģu būvei tālākajos reģionos, jo tiem jāuzlabo savi darba rīki, lai kuģi labāk atbilstu resursu pārvaldības prasībām un sanitārajām prasībām attiecībā uz produktiem.

Kuģu izņemšana no flotes, izmantojot atbalstu, ļauj samazināt zvejas kapacitāti grūtos apstākļos (resursu samazināšanās utt.) un tādējādi novērst darbības pārņemšanu uz dzīvotspējīgām zivsaimniecībām. Tāds atbalsts jāsniedz arī turpmāk, nodrošinot, ka, labāk pārvaldot zvejas tiesības, tiek pievērsta uzmanība zvejas piepūles samazināšanas faktiskajiem apstākļiem.

Zvejas darbību pagaidu pārtraukšanas finansēšana ļauj kompensēt piespiedu darbības pārtraukšanu piesārņojuma dēļ vai saistībā ar nolemto dažu sugu bioloģiskās atjaunošanās periodu (kā tas bija anšovū gadījumā). Ja nebūs finansējuma, var paredzēt, ka attiecīgie kuģi sāks zvejot citas zivju sugas un ietekmēs to krājumus.

10. grozījums**15. pants**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Līdzekļi, kas 2014.–2020. gada periodā ir pieejami EJZF saistībām dalītā pārvaldībā, ir EUR 5 520 000 000 faktiskajās cenās saskaņā ar II pielikumā norādīto sadalījumu pa gadiem.	1. Līdzekļi, kas 2014.–2020. gada periodā ir pieejami EJZF saistībām dalītā pārvaldībā, ir EUR 5 520 000 000 faktiskajās cenās saskaņā ar II pielikumā norādīto sadalījumu pa gadiem.
2. No 1. punktā minētajiem līdzekļiem EUR 4 535 000 000 piešķir zvejniecības, akvakultūras un zivsaimniecības reģionu ilgtspējīgai attīstībai saskaņā ar V sadaļas I, II un III nodaļu.	2. No 1. punktā minētajiem līdzekļiem EUR 4 535 000 000 piešķir zvejniecības, akvakultūras un zivsaimniecības reģionu ilgtspējīgai attīstībai saskaņā ar V sadaļas I, II, un III <u>un</u> IV nodaļu.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. No 1. punktā minētajiem līdzekļiem EUR 477 000 000 piešķir 78. pantā minētajiem kontroles un noteikumu izpildes pasākumiem.	3. No 1. punktā minētajiem līdzekļiem EUR 477 000 000 piešķir 78. pantā minētajiem kontroles un noteikumu izpildes pasākumiem.
4. No 1. punktā minētajiem līdzekļiem EUR 358 000 000 piešķir 79. pantā minētajiem datu vākšanas pasākumiem.	4. No 1. punktā minētajiem līdzekļiem EUR 358 000 000 piešķir 79. pantā minētajiem datu vākšanas pasākumiem.
5. Līdzekļi, kas saskaņā ar V sadaļas V nodaļu piešķirti tālākajiem reģioniem paredzētām kompensācijām, gadā nepārsniedz:	5. Līdzekļi, kas saskaņā ar V sadaļas V nodaļu piešķirti tālākajiem reģioniem paredzētām kompensācijām, gadā nepārsniedz:
— EUR 4 300 000 Azoru salām un Madeirai,	— EUR 4 300 000 Azoru salām un Madeirai,
— EUR 5 800 000 Kanāriju salām,	— EUR 5 800 000 Kanāriju salām,
— EUR 4 900 000 Francijas Gviānai un Reinjonai.	— EUR 4 900 000 Francijas Gviānai un Reinjonai.
	— <u>EUR Xxx Gvadelupai, Martinikai un Majotai.</u>
6. No 1. punktā minētajiem līdzekļiem EUR 45 000 000 piešķir 72. pantā minētajam uzglabāšanas atbalstam 2014.–2018. gada periodā.	6. No 1. punktā minētajiem līdzekļiem EUR 45 000 000 piešķir 72. pantā minētajam uzglabāšanas atbalstam 2014.–2018. gada periodā.

Pamatojums

Šajā pantā, domājams, kļūdas dēļ, nav minēts finansējums regulas V sadaļā paredzētajiem ar tirdzniecību un apstrādi saistītajiem pasākumiem. Saskaņā ar KZP pamatregulu, paredzot līdzekļus kompensācijām, jāņem vērā visi tālākie reģioni. Gvadelupai, Martinikai un Majotai jāparedz konkrēta summa.

11. grozījums

26. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Šajā nodaļā paredzētais atbalsts palīdz sasniegt 6. panta 2. un 4. punktā norādītās Savienības prioritātes.	Šajā nodaļā paredzētais atbalsts palīdz sasniegt 6. panta <u>1.</u> un 4. punktā norādītās Savienības prioritātes.

Pamatojums

Regulas 6. panta 1. punkts ir par lielāku nodarbinātību un teritoriālo kohēziju. Minētais mērķis noteikti būtu jāmin šajā nodaļā par zvejniecības ilgtspējīgu attīstību.

12. grozījums

31. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Lai veicinātu cilvēkkapitālu un sociālo dialogu, EJZF var atbalstīt:	1. Lai veicinātu cilvēkkapitālu un sociālo dialogu, EJZF var atbalstīt:
(a) mūžizglītību, zinātniskas informācijas un novatoriskas prakses izplatīšanu un jaunu profesionālo prasmju apguvi jo īpaši saistībā ar jūras ekosistēmas ilgtspējīgu pārvaldību, darbībām jūrlietu jomā, inovāciju un uzņēmējdarbību;	(a) mūžizglītību, zinātniskas informācijas un novatoriskas prakses izplatīšanu un jaunu profesionālo prasmju apguvi jo īpaši saistībā ar jūras ekosistēmas ilgtspējīgu pārvaldību, darbībām jūrlietu jomā, inovāciju un uzņēmējdarbību;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(b) tīklu veidošanu un pieredzes un labākās prakses piemēru apmaiņu starp ieinteresētajām personām, arī organizācijām, kas veicina sieviešu un vīriešu iespēju vienlīdzību;	(b) tīklu veidošanu un pieredzes un labākās prakses piemēru apmaiņu starp ieinteresētajām personām, arī organizācijām, kas veicina sieviešu un vīriešu iespēju vienlīdzību;
(c) sociālā dialoga veicināšanu valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, iesaistot zvejniekus un citas attiecīgas ieinteresētās personas.	(c) sociālā dialoga veicināšanu valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, iesaistot zvejniekus un citas attiecīgas ieinteresētās personas.
2. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, piešķir arī pašnodarbinātu zvejnieku laulātajiem vai, ja un ciktāl tas atzīts attiecīgās valsts tiesību aktos, pašnodarbinātu zvejnieku dzīves partneriem, kuri nav algoti darbinieki vai darījumu partneri, ja tie parasti un saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem piedalās pašnodarbinātu zvejnieku darbībās vai veic palīgdarbus.	2. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, piešķir arī pašnodarbinātu zvejnieku laulātajiem vai, ja un ciktāl tas atzīts attiecīgās valsts tiesību aktos, pašnodarbinātu zvejnieku dzīves partneriem, kuri nav algoti darbinieki vai darījumu partneri, <u>vai jebkurai personai, ja tai profesionālās kompetences sertifikāts un tie tā parasti un saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem piedalās pašnodarbinātu zvejnieku darbībās vai veic palīgdarbus.</u>

13. grozījums

32. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Lai veicinātu dažādošanu un darbvietu radīšanu citās jomās ārpus zvejniecības, EJZF var atbalstīt:	1. Lai veicinātu dažādošanu un darbvietu radīšanu citās jomās ārpus zvejniecības , EJZF var atbalstīt:
(a) uzņēmējdarbības uzsākšanu citās jomās ārpus zvejniecības;	(a) <u>gados jaunu zvejnieku piekļuvi profesijai, viņiem piešķirot individuālus pabalstus;</u>
(b) mazapjoma piekrastes zvejas kuģu modernizāciju, lai tos nodotu izmantošanai citās jomās ārpus zvejniecības.	(b) <u>tādu jūras vides izpētes pasākumu izstrādi, kas papildina zvejas darbības uzturēšanu;</u>
	(c) (a) uzņēmējdarbības uzsākšanu citās jomās ārpus zvejniecības;
	(d) (b) mazapjoma piekrastes zvejas kuģu modernizāciju, lai tos nodotu izmantošanai citās jomās ārpus zvejniecības;
	(e) <u>zvejas kuģu zvejas darbību galīgas pārtraukšanas finansēšanu.</u>
2. Atbalstu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu var piešķirt zvejniekiem:	2. Atbalstu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu var piešķirt zvejniekiem:
(a) kuri iesniedz uzņēmējdarbības plānu par savu jauno darbību attīstību;	(a) kuri iesniedz uzņēmējdarbības plānu par savu jauno darbību attīstību;
(b) kuriem ir atbilstošas profesionālās prasmes, kas var būt apgūtas saskaņā ar 31. panta 1. punkta a) apakšpunktu finansētās darbībās.	(b) kuriem ir atbilstošas profesionālās prasmes, kas var būt apgūtas saskaņā ar 31. panta 1. punkta a) apakšpunktu finansētās darbībās.
3. Atbalstu, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, piešķir mazapjoma piekrastes zvejniekiem, kuriem pieder Savienības zvejas kuģis, kas reģistrēts kā aktīvs kuģis un divu gadu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas datuma vismaz 60 dienas ir veicis zvejas darbības jūrā. Ar zvejas kuģi saistīto zvejas licenci neatgriezeniski anulē.	3. Atbalstu, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, piešķir mazapjoma piekrastes zvejniekiem, kuriem pieder Savienības zvejas kuģis, kas reģistrēts kā aktīvs kuģis un divu gadu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas datuma vismaz 60 dienas ir veicis zvejas darbības jūrā. Ar zvejas kuģi saistīto zvejas licenci neatgriezeniski anulē.
4. Šā panta 1. punktā minētā atbalsta saņēmēji piecus gadus pēc pēdējā atbalsta maksājuma saņemšanas neiesaistās profesionālā zvejā.	4. <u>Zvejas darbības pārtraukšanas gadījumā</u> šā panta 1. punktā minētā atbalsta saņēmēji piecus gadus pēc pēdējā atbalsta maksājuma saņemšanas neiesaistās profesionālā zvejā.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. Saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu attiecināmās izmaksas ir tikai izmaksas par kuģa pārbūvi, kas veikta, lai nodotu kuģi izmantošanai citiem mērķiem.	5. Saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu attiecināmās izmaksas ir tikai izmaksas par kuģa pārbūvi, kas veikta, lai nodotu kuģi izmantošanai citiem mērķiem.
6. Saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu piešķirtās finansālās palīdzības summa nepārsniedz 50 % no budžeta, kas uzņēmējdarbības plānā paredzēts katrai darbībai, un nepārsniedz maksimālo summu EUR 50 000 katrai darbībai.	<u>6. Šā panta 1. punkta (e) apakšpunktā minēto galīgo zvejas darbības pārtraukšanu var veikt tikai</u> — <u>zvejas kuģi nododot lūžņos,</u> — <u>to izmantojot citiem mērķiem, nevis zvejai, un reģistrējot ES zem kādas dalībvalsts karoga,</u> <u>7. Šā panta 1. punkta (e) apakšpunktā paredzētās pielaujamās izmaksas ir ierobežotas un ietver</u> — <u>zvejas kuģa cenu valsts tirgū vai tā apdrošināšanas vērtību,</u> — <u>zvejas kuģa apgozījumu vai</u> — <u>zvejas kuģa vecumu un tā tilpību, kas izteikta bruto tonnāža (GT), vai jaudu, kura izteikta kW,</u> <u>8. Šā panta 1. punkta (e) apakšpunktā minētās zvejas darbību galīgas pārtraukšanas gadījumā zvejas licenci un citas ar zvejas kuģi saistītās zvejas tiesības galīgi atsauc.</u> <u>9.8.</u> Saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu piešķirtās finansālās palīdzības summa nepārsniedz 50 % no budžeta, kas uzņēmējdarbības plānā paredzēts katrai darbībai, un nepārsniedz maksimālo summu EUR 50 000 katrai darbībai.

Pamatojums

Pārbūves finansēšana jāpapildina ar atbalstu izņemšanai no flotes, kuģi iznīcinot, kā paredzēts iepriekšējā fondā (EZF). Ja ar kuģi saistītās zvejas tiesības tiek faktiski atceltas, minētais līdzeklis ļauj samazināt vispārējo zvejas kapacitāti.

Tāpat šķiet nepieciešams atbalsts gados jauniem zvejniekiem darbības uzsākšanai, lai nodrošinātu, ka nozarē ienāk jauna paaudze, un sekmētu jaunu un labāk apmācītu jūrnīku, kuri apzinās resursu labas pārvaldības nozīmi, vēlmi strādāt zvejniecībā.

14. grozījums

33. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Lai uzlabotu zvejnieku darba apstākļus uz kuģa, EJZF var atbalstīt ieguldījumus kuģos vai individuālajā aprīkojumā, ja šie ieguldījumi pārsniedz valsts vai Savienības tiesību aktos paredzētos standartus.	1. Lai uzlabotu zvejnieku darba apstākļus uz kuģa, EJZF var atbalstīt ieguldījumus kuģos vai individuālajā aprīkojumā, ja šie ieguldījumi pārsniedz valsts vai Savienības tiesību aktos paredzētos standartus.
2. Atbalstu piešķir zvejniekiem vai zvejas kuģu īpašniekiem.	2. Atbalstu piešķir zvejniekiem vai zvejas kuģu īpašniekiem.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Ja darbība ir ieguldījums kuģī, atbalstu vienam un tam pašam zvejas kuģim nepiešķir vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā. Ja darbība ir ieguldījums individuālajā aprīkojumā, atbalstu vienam un tam pašam saņēmējam nepiešķir vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā.	3. Ja darbība ir ieguldījums kuģī, atbalstu vienam un tam pašam zvejas kuģim nepiešķir vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā. Ja darbība ir ieguldījums individuālajā aprīkojumā, atbalstu vienam un tam pašam saņēmējam nepiešķir vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 150. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu darbību veidus, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar 1. punktu.	34. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 150. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu darbību veidus, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar 1. punktu.

Pamatojums

Nevajadzētu liegt atbalstu zvejniekiem no valstīm, kurās jau ir augstas veselības aizsardzības un drošības prasības. Lai nodrošinātu zvejnieku līdztiesību, par atsauci drīzāk jāpieņem Eiropas līmeņa standarts.

Turklāt, ja mērķis ir uzlabot jūrnieku drošības apstākļus, nav saprātīgi EJZF programmā, kuras ilgums ir 7 gadi, atbalsta iespējas ierobežot.

15. grozījums

33.a pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>Publiskais atbalsts zvejas darbību pagaidu pārtraukšanai</u> <u>1. EZJF drīkst līdzfinansēt palīdzības pasākumus zvejniekiem un zvejas kuģu īpašniekiem, ja viņi pārtrauc zvejas darbības uz laiku, kas ir maksimāli ilgs (un nosakāms atkarībā no problemātikas) periodā no 2014. gada līdz 2020. gadam. Minētajam līdzeklim jābūt virzītam uz dalībniekiem, kas ir visvairāk atkarīgi no attiecīgās zivsaimniecības un kam nav citu zvejas iespēju (citas sugas).</u> <u>2. Piešķirot pabalstus vai maksājumus saskaņā ar šo regulu, neņem vērā periodisku zvejas darbību sezonālu apturēšanu.</u>

Pamatojums

Zvejas darbību pagaidu pārtraukšanas finansēšana ļauj kompensēt piespiedu darbības pārtraukšanu piesārņojuma dēļ vai saistībā ar nolemto dažu sugu bioloģiskās atjaunošanās periodu (kā tas bija anšovū gadījumā). Ja nebūs finansējuma, var paredzēt, ka attiecīgie kuģi sāks zvejot citas zivju sugas. Iepriekšējā fondā (EZF) šis līdzeklis vairākkārt tika sekmīgi izmantots.

16. grozījums

35. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Lai nodrošinātu [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 17. un 21. pantā paredzēto saglabāšanas pasākumu efektīvu īstenošanu, EJZF var atbalstīt:	1. Lai nodrošinātu [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 17. un 21. pantā paredzēto saglabāšanas pasākumu efektīvu <u>izstrādi un</u> īstenošanu, EJZF var atbalstīt:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(a) [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 17. un 21. pantā paredzētu saglabāšanas pasākumu īstenošanai nepieciešamo tehnisko un administratīvo līdzekļu izstrādi un pilnveidošanu;	(a) [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 17. un 21. pantā paredzētu saglabāšanas pasākumu īstenošanai nepieciešamo tehnisko un administratīvo līdzekļu izstrādi un īstenošanu pilnveidošanu ;
(b) ieinteresēto personu līdzdalību [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 17. un 21. pantā paredzēto saglabāšanas pasākumu izstrādē un īstenošanā.	(b) ieinteresēto personu līdzdalību [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 17. un 21. pantā paredzēto saglabāšanas pasākumu izstrādē un īstenošanā.
2. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, piešķir tikai publiskā sektora iestādēm.	2. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, piešķir tikai publiskā sektora iestādēm <u>un atbilstīgos gadījumos konsultatīvajām padomēm</u> .

Pamatojums

Daudzgaļu plāni un citi pamatregulas 17. un 21. pantā paredzētie saglabāšanas pasākumi jāatbalsta arī to izstrādes posmā, sniedzot izteiktu atbalstu konsultatīvajām padomēm, kas ir svarīgs reģionalizācijas elements.

17. grozījums

36. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Lai samazinātu zvejas ietekmi uz jūras vidi, veicinātu izmetumu izskaušanu un sekmētu pāreju uz dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanu, kas ļautu atjaunot un uzturēt izmantoto sugu populācijas, kuras pārsniedz MSY nodrošināšanai vajadzīgo līmeni, EJZF var atbalstīt ieguldījumus aprikojumā, kas:	1. Lai samazinātu zvejas ietekmi uz jūras vidi, veicinātu izmetumu izskaušanu un sekmētu pāreju uz dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanu, kas ļautu atjaunot un uzturēt izmantoto sugu populācijas, kuras pārsniedz MSY nodrošināšanai vajadzīgo līmeni, EJZF var atbalstīt ieguldījumus aprikojumā, kas:
(a) uzlabo zvejas rīku selektivitāti attiecībā uz zivju izmēru vai sugu;	(a) uzlabo zvejas rīku selektivitāti attiecībā uz zivju izmēru vai sugu;
(b) samazina nevēlamu nozveju no komerciāliem krājumiem vai citas piezvejas;	(b) samazina nevēlamu nozveju no komerciāliem krājumiem vai citas piezvejas;
(c) ierobežo zvejas fizisko un bioloģisko ietekmi uz ekosistēmu vai jūras gultni.	(c) ierobežo zvejas fizisko un bioloģisko ietekmi uz ekosistēmu vai jūras gultni;
2. Atbalstu tam pašam Savienības zvejas kuģim un tā paša veida aprikojumam nepiešķir vairāk nekā vienu reizi plānošanas periodā.	2. Atbalstu tam pašam Savienības zvejas kuģim un tā paša veida aprikojumam nepiešķir vairāk nekā vienu reizi plānošanas periodā.
3. Atbalstu piešķir tikai tad, ja zvejas rīkam vai citam aprikojumam, kas minēts 1. punktā, ir pierādāmi labāka selektivitāte izmēra ziņā vai mazāka ietekme uz sugām, kas nav mērksugas, nekā standarta zvejas rīkiem vai citam aprikojumam, ko atļauts lietot ar Savienības tiesību aktiem vai attiecīgiem dalībvalstu tiesību aktiem, kas pieņemti reģionalizācijas kontekstā, kā minēts [Regulā par KZP].	23. 3. Atbalstu piešķir tikai tad, ja zvejas rīkam vai citam aprikojumam, kas minēts 1. punktā, ir pierādāmi labāka selektivitāte izmēra ziņā vai mazāka ietekme uz sugām, kas nav mērksugas, nekā standarta zvejas rīkiem vai citam aprikojumam, ko atļauts lietot ar Savienības tiesību aktiem vai attiecīgiem dalībvalstu tiesību aktiem, kas pieņemti reģionalizācijas kontekstā, kā minēts [Regulā par KZP].
4. Atbalstu piešķir:	34. Atbalstu piešķir:
(a) Savienības zvejas kuģu īpašniekiem, kuru kuģi ir reģistrēti kā aktīvi kuģi un divu gadu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas datuma vismaz 60 dienas ir veikuši zvejas darbības jūrā;	(a) Savienības zvejas kuģu īpašniekiem, kuru kuģi ir reģistrēti kā aktīvi kuģi un divu gadu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas datuma vismaz 60 dienas ir veikuši zvejas darbības jūrā;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(b) zvejniekiem, kuriem pieder aizstājamie zvejas rīki un kuri divus gadus pirms pieteikuma iesniegšanas datuma vismaz 60 dienas ir strādājuši uz Savienības zvejas kuģa;	(b) zvejniekiem, kuriem pieder aizstājamie zvejas rīki un kuri divus gadus pirms pieteikuma iesniegšanas datuma vismaz 60 dienas ir strādājuši uz Savienības zvejas kuģa;
(c) attiecīgās dalībvalsts atzītām zvejnieku organizācijām.	(c) attiecīgās dalībvalsts atzītām zvejnieku organizācijām.

Pamatojums

Lai sekmētu zvejniecības metožu attīstību ar mērķi pēc iespējas ātrāk panākt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu (MIID), ir jāveicina zvejas rīku un kuģu modernizācija, kā arī KZP pamatregulā paredzēto tehnisko pasākumu īstenošana. Turklāt, ja mērķis ir uzlabot zvejas metožu ilgtspēju, nav saprātīgi atbalsta iespējas ierobežot tikai ar vienu reizi EJZF programmā, kuras ilgums ir 7 gadi.

18. grozījums

38. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Šajā pantā paredzētās darbības īsteno publisko tiesību subjekti, un tajās iesaista zvejniekus vai zvejnieku organizācijas, kuras atzinusi dalībvalsts, vai nevalstiskas organizācijas partnerībā ar zvejnieku organizācijām, vai ZVRG, kas definētas 62. pantā.	2. Šajā pantā paredzētās darbības īsteno publisko tiesību subjekti, un tajās iesaista zvejniekus vai zvejnieku organizācijas, kuras atzinusi dalībvalsts, vai nevalstiskas organizācijas, <u>konsultatīvās padomes</u> partnerībā ar zvejnieku organizācijām, vai ZVRG, kas definētas 62. pantā.

Pamatojums

KZP pamatregulas 52. un turpmākajos pantos paredzēts reģionālās konsultatīvās padomes vairāk iesaistīt pārvaldības pasākumos, tām pat sniedzot lielāku iespēju izvirzīt priekšlikumus. Tāpēc šīm padomēm jāļauj savā darbībā izmantot EJZF atbalstu.

19. grozījums

39. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Atbalsts neattiecas uz galveno dzinēju vai palīgdzinēju nomaiņu vai modernizāciju. Atbalstu piešķir tikai zvejas kuģu īpašniekiem un attiecībā uz to pašu zvejas kuģi ne vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā.	2. Atbalsts neattiecas uz galveno dzinēju vai palīgdzinēju nomaiņu vai modernizāciju. Atbalstu piešķir tikai zvejas kuģu īpašniekiem un attiecībā uz to pašu zvejas kuģi ne vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā.

Pamatojums

Ir jāatļauj finansēt dzinēja nomaiņu, jo ir pārsteidzoši, pat paradoksāli, dzinēju atjaunošanai liegt EJZF atbalstu. Jānorāda, ka dzinēji ir aprīkojuma galvenais elements, uz kuru varētu koncentrēt piesārņojošu emisiju vai degvielas patēriņa samazināšanas centienus.

20. grozījums

40. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Atbalstu saskaņā ar šo pantu tam pašam zvejas kuģim vai tam pašam saņēmējam nepiešķir vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā.	3. Atbalstu saskaņā ar šo pantu tam pašam zvejas kuģim vai tam pašam saņēmējam nepiešķir vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā.

Pamatojums

Lai sekmētu inovāciju un patiešām uzlabotu produktu kvalitāti, ir jāveicina kuģu pārveidošana ar mērķi vairāk saudzēt resursus un jūras vidi. Turklāt, ja mērķis ir uzlabot zvejas metožu ilgtspēju, nav saprātīgi atbalsta iespējas ierobežot tikai ar vienu reizi EJZF programmā, kuras ilgums ir 7 gadi.

21. grozījums

41. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. Atbalsts neattiecas uz jaunu ostu, jaunu izkrašanas vietu vai jaunu izsoles namu būvniecību.	4. Atbalsts neattiecas uz jaunu ostu, jaunu izkrašanas vietu vai jaunu izsoles namu būvniecību.

Pamatojums

Lai ņemtu vērā acīmredzamas un neizbēgamas pārmaiņas kuģu darba vietā, jābūt iespējai finansēt aprīkojumu atsevišķās vēl neapriktās vietās.

22. grozījums

42. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
42. pants Zveja iekšējos ūdeņos 1. Lai samazinātu iekšējos ūdeņos veiktas zvejas ietekmi uz vidi, palielinātu energoefektivitāti, paaugstinātu izkrauto zivju kvalitāti vai uzlabotu drošību vai darba apstākļus, EJZF var atbalstīt ieguldījumus: (a) kuģos vai individuālajā aprīkojumā, kā norādīts 33. pantā, atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem; (b) aprīkojumā, kā norādīts 36. pantā, atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem; (c) kuģos un energoefektivitātes auditā un sistēmās, kā norādīts 39. pantā, atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem; (d) esošās ostās un izkrašanas vietās, kā norādīts 41. pantā, atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem. 2 Šā panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām: (a) atsaucies uz zvejas kuģiem 33., 36. un 39. pantā uzskata par atsaucēm uz kuģiem, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos; (b) atsaucies uz jūras vidi 36. pantā uzskata par atsaucēm uz vidi, kurā darbojas iekšējo ūdeņu zvejas kuģis.	42. pants Zveja iekšējos ūdeņos 1. Lai samazinātu iekšējos ūdeņos veiktas zvejas ietekmi uz vidi, palielinātu energoefektivitāti, paaugstinātu izkrauto zivju kvalitāti vai uzlabotu drošību vai darba apstākļus, EJZF var atbalstīt ieguldījumus: (a) kuģos vai individuālajā aprīkojumā, kā norādīts 33. pantā, atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem; (b) aprīkojumā, kā norādīts 36. pantā, atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem; (c) kuģos un energoefektivitātes auditā un sistēmās, kā norādīts 39. pantā, atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem; (d) esošās ostās un izkrašanas vietās, kā norādīts 41. pantā, atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem. 2 Šā panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām: (a) atsaucies uz zvejas kuģiem 33., 36. un 39. pantā uzskata par atsaucēm uz kuģiem, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos; (b) atsaucies uz jūras vidi 36. pantā uzskata par atsaucēm uz vidi, kurā darbojas iekšējo ūdeņu zvejas kuģis.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Lai atbalstītu dažādošanu, ko īsteno zvejnieki, kuri zvejo iekšējos ūdeņos, EJZF var atbalstīt iekšējos ūdeņos ekspluatētu kuģu nodošanu izmantošanai citās jomās ārpus zvejniecības saskaņā ar šīs regulas 32. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.	3. Lai atbalstītu dažādošanu, ko īsteno zvejnieki, kuri zvejo iekšējos ūdeņos, EJZF var atbalstīt iekšējos ūdeņos ekspluatētu kuģu nodošanu izmantošanai citās jomās ārpus zvejniecības saskaņā ar šīs regulas 32. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.
4. Šā panta 3. punkta piemērošanas vajadzībām atsaucēs uz zvejas kuģiem 32. pantā uzskata par atsaucēm uz kuģiem, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos.	4. Šā panta 3. punkta piemērošanas vajadzībām atsaucēs uz zvejas kuģiem 32. pantā uzskata par atsaucēm uz kuģiem, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos.
5. Lai aizsargātu un spēcīnātu ūdens dzīvnieku un augu valsti, EJZF var atbalstīt iekšējos ūdeņos strādājošu zvejnieku līdzdalību <i>Natura 2000</i> teritoriju apsaimniekošanā, atjaunošanā un monitoringā, ja šīs teritorijas ir tieši saistītas ar zvejas darbībām, kā arī iekšējo ūdeņu sanācību, arī migrējošo sugu nārsta vietu un migrācijas ceļu atjaunošanu, neskarot 38. panta 1. punkta d) apakšpunktu.	5. Lai aizsargātu un spēcīnātu ūdens dzīvnieku un augu valsti, EJZF var atbalstīt iekšējos ūdeņos strādājošu zvejnieku līdzdalību <i>Natura 2000</i> teritoriju apsaimniekošanā, atjaunošanā un monitoringā, ja šīs teritorijas ir tieši saistītas ar zvejas darbībām, kā arī iekšējo ūdeņu sanācību, arī migrējošo sugu nārsta vietu un migrācijas ceļu atjaunošanu, neskarot 38. panta 1. punkta d) apakšpunktu.
6. Dalībvalstis nodrošina to, ka kuģi, kas saņem atbalstu saskaņā ar šo pantu, turpina darboties tikai iekšējos ūdeņos.	6. <u>Lai pārvaldes iestādei ļautu veikt zivju sugu hidrobioloģiskās aizsardzības pasākumus un ļautu brīvi nodarboties ar profesionālo zveju, EJZF var atbalstīt tādu pasākumu pieņemšanu, ar kuriem atceļ privātas ekskluzīvas zvejas tiesības publiskajos ezeros un upēs, ja minētās tiesības rada šķēršļus.</u> 7. <u>Lai sekmētu zivju resursu bioloģiskās daudzveidības ilgtspējīgu attīstību un ūdens ekosistēmas izturību, EJZF var atbalstīt darbus, kuru mērķis ir atvērt svarīgus koridorus, kas savstarpēji savieno upes, ezerus un jūru, kā arī iekārtas upju gultnēs, kas dod iespēju atvērt zivju migrācijas ceļus.</u> 6. 8. Dalībvalstis nodrošina to, ka kuģi, kas saņem atbalstu saskaņā ar šo pantu, turpina darboties tikai iekšējos ūdeņos.

Pamatojums

Uzskatām, ka ir lietderīgi atcelt privātas zvejas tiesības (agrāk tiesības *in rem*), kas neļauj pārvaldes iestādei veikt ūdeņu pārvaldību un mazina zvejnieku ienākumus. Tāpat ir svarīgi pastiprināt upju un ezeru ekoloģisko koridoru nozīmi, citastarp novēršot šķēršļus uz upēm, lai migrējošo zivju sugas varētu īstenot pilnu dzīves ciklu.

23. grozījums

45. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Lai veicinātu inovāciju akvakultūrā, EJZF var atbalstīt darbības:	1. Lai veicinātu inovāciju akvakultūrā, EJZF var atbalstīt darbības:
(a) ar kurām akvakultūras saimniecībās ievieš jaunas tehniskas vai organizatoriskas zināšanas, kas samazina saimniecību ietekmi uz vidi vai veicina resursu ilgtspējīgu izmantošanu akvakultūrā;	(a) ar kurām akvakultūras saimniecībās ievieš jaunas tehniskas vai organizatoriskas zināšanas, <u>vai tās izmantojot, no jauna izveido iekārtas, kas samazina saimniecību ietekmi uz vidi vai veicina resursu ilgtspējīgu izmantošanu akvakultūrā;</u>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(b) ar kurām izstrādā vai ievieš tirgū jaunus vai salīdzinājumā ar pašreizējo stāvokli ievērojami uzlabotus produktus, jaunus vai uzlabotus procesus, jaunas vai uzlabotas pārvaldības un organizācijas sistēmas.	(b) ar kurām izstrādā vai ievieš tirgū jaunus vai salīdzinājumā ar pašreizējo stāvokli ievērojami uzlabotus produktus, jaunus vai uzlabotus procesus, jaunas vai uzlabotas pārvaldības un organizācijas sistēmas.
2. Šajā pantā minētās darbības ir jāveic sadarbībā ar katras dalībvalsts tiesību aktos atzītu zinātnisku vai tehnisku organizāciju, kas apstiprina šādu darbību rezultātus.	2. Šajā pantā minētās darbības ir jāveic sadarbībā ar katras dalībvalsts tiesību aktos atzītu zinātnisku vai tehnisku organizāciju, kas apstiprina šādu darbību rezultātus.
3. Atbalstu saņēmušo darbību rezultātiem dalībvalsts nodrošina piemērotu publicitāti saskaņā ar 143. pantu.	3. Atbalstu saņēmušo darbību rezultātiem dalībvalsts nodrošina piemērotu publicitāti saskaņā ar 143. pantu.
	4. <u>1. punktā norādīto atbalstu var piešķirt uzņēmumiem un publiskajām iestādēm.</u>

Pamatojums

Ir saimniecības, kurās nebūs iespējams izmantot jaunas zināšanas vai tehniskus līdzekļus konkrētās struktūras vai juridisku šķēršļu dēļ. Tādēļ ir jāsaglabā iespēja izveidot jaunu iekārtu gadījumos, kad var izmantot šos progresīvākos, inovatīvos līdzekļus.

Oficiālie akvakultūras centri sniedz informāciju par visu nozari. To nedrīkst novērtēt pārāk zemu, izskatot šo atbalstu saņemšanas iespējas.

24. grozījums

46. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
46. pants	46. pants
Ieguldījumi akvakultūrā aiz piekrastes zonas un akvakultūrā nepārtikas vajadzībām	Ieguldījumi akvakultūrā aiz piekrastes zonas un vai akvakultūrā nepārtikas vajadzībām
1. Lai veicinātu akvakultūras veidus ar lielu izaugsmes potenciālu, E/JZF var atbalstīt ieguldījumus ar mērķi attīstīt akvakultūru aiz piekrastes zonas un akvakultūru nepārtikas vajadzībām.	1. Lai veicinātu akvakultūras veidus ar lielu izaugsmes potenciālu, E/JZF var atbalstīt ieguldījumus ar mērķi attīstīt akvakultūru aiz piekrastes zonas un vai akvakultūru nepārtikas vajadzībām.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 150. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu darbību veidus un attiecināmās izmaksas.	2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 150. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu darbību veidus un attiecināmās izmaksas.

Pamatojums

Izmaiņas virsraksta formulējumā, aizstājot “un” ar “vai” dod iespēju norādīt akvakultūras veidus ar lielu izaugsmes potenciālu piekrastes zonā.

25. grozījums

48. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. Atbalstu konsultāciju pakalpojumu izmantošanai akvakultūras saimniecības nesāņem vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā attiecībā uz katru pakalpojumu kategoriju, kas minēta 2. punkta a)-e) apakšpunktā.	4. Atbalstu konsultāciju pakalpojumu izmantošanai akvakultūras saimniecības nesāņem vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā attiecībā uz katru pakalpojumu kategoriju, kas minēta 2. punkta a)-e) apakšpunktā.

Pamatojums

Ja mērķis ir panākt ilgtspējīgāku akvakultūras nozari, nav saprātīgi konsultācijas saņemšanas iespējas ierobežot tikai ar vienu reizi EJZF programmā, kuras ilgums ir 7 gadi.

26. grozījums**62. pants**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Zivsaimniecības vietējās rīcības grupas	Zivsaimniecības vietējās rīcības grupas
1. EJZF vajadzībām vietējās rīcības grupas, kas minētas [Regulas (ES) Nr. [...], ar ko paredz kopīgus noteikumus] 28. panta 1. punkta b) apakšpunktā, tiek sauktas par zivsaimniecības vietējām rīcības grupām (turpmāk "ZVRG").	1. EJZF vajadzībām vietējās rīcības grupas, kas minētas [Regulas (ES) Nr. [...], ar ko paredz kopīgus noteikumus] 28. panta 1. punkta b) apakšpunktā, tiek sauktas par zivsaimniecības vietējām rīcības grupām (turpmāk "ZVRG").
2. ZVRG ierosina integrētas vietējās attīstības stratēģiju, kas balstās vismaz uz 61. pantā norādītajiem elementiem, un ir atbildīga par tās īstenošanu.	2. ZVRG ierosina integrētas vietējās attīstības stratēģiju, kas balstās vismaz uz 61. pantā norādītajiem elementiem, un ir atbildīga par tās īstenošanu.
3. ZVRG:	3. ZVRG:
(a) atspoguļo savas stratēģijas galveno mērķi un reģiona sociāli ekonomisko sastāvu, nodrošinot galveno ieinteresēto aprindu, tostarp privātā sektora, publiskā sektora un pilsoniskās sabiedrības, līdzsvarotu pārstāvību;	(a) atspoguļo savas stratēģijas galveno mērķi un reģiona sociāli ekonomisko sastāvu, nodrošinot galveno ieinteresēto aprindu, tostarp privātā sektora, publiskā sektora un pilsoniskās sabiedrības, līdzsvarotu pārstāvību;
(b) nodrošina zvejniecības un akvakultūras nozares plašu pārstāvību.	(b) nodrošina zvejniecības un akvakultūras nozares plašu pārstāvību.
4. Ja vietējās attīstības stratēģiju atbalsta ne tikai EJZF, bet arī citi fondi, saskaņā ar 3. punktā minētajiem kritērijiem izveido īpašu atlases struktūru, kas darbojas ar EJZF atbalstītiem projektiem.	4. Ja vietējās attīstības stratēģiju atbalsta ne tikai EJZF, bet arī citi fondi, saskaņā ar 3. punktā minētajiem kritērijiem izveido īpašu atlases struktūru, kas darbojas ar EJZF atbalstītiem projektiem.
5. ZVRG uzdevumu minimums ir izklāstīts [Regulas (ES) Nr. [...], ar ko paredz kopīgus noteikumus] 30. panta 3. punktā.	5. ZVRG uzdevumu minimums ir izklāstīts [Regulas (ES) Nr. [...], ar ko paredz kopīgus noteikumus] 30. panta 3. punktā.
6. ZVRG var veikt arī papildu uzdevumus, ko tām deleģējusi vadošā iestāde un/vai maksājumu aģentūra.	6. ZVRG var veikt arī papildu uzdevumus, ko tām deleģējusi vadošā iestāde un/vai maksājumu aģentūra.
7. Darbības programmā ir skaidri aprakstīti ZVRG, vadošās iestādes un maksājumu aģentūras pienākumi attiecībā uz visiem īstenošanas uzdevumiem, kas saistīti ar stratēģiju.	7. Darbības programmā ir skaidri aprakstīti ZVRG, vadošās iestādes un maksājumu aģentūras pienākumi attiecībā uz visiem īstenošanas uzdevumiem, kas saistīti ar stratēģiju.
	8. <u>ZVRG var veidoties no citām lauku attīstības grupām, neskarot šā panta 4. punktā norādīto.</u>

Pamatojums

Atsevišķos gadījumos ZVRG var būt citu lauku attīstības grupu papildinājums, tādējādi paplašinot to ģeogrāfisko darbības jomu. Tas dotu arī iespēju īstenot integrētākus projektus ar zemākām pārvaldības, kontroles un uzraudzības izmaksām.

27. grozījums

69. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. EJZF var atbalstīt [Regulas (ES) Nr. [...]] par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] 32. pantā minēto ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu.	1. EJZF var atbalstīt [Regulas (ES) Nr. [...]] par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] 32. pantā minēto ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu.

Pamatojums

Katra ražotāju organizācija sagatavo un iesniedz dalībvalsts kompetentajām iestādēm darbības programmu zvejas sezonai. Šajā punktā izteiktāk jāapliecina atbalsts šiem rīkiem, kas ļauj labāk pārvaldīt resursus, tātad pielāgot zvejas piepūli, lai apmierinātu patērētāju vajadzības.

28. grozījums

70. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. EJZF var atbalstīt kompensāciju atzītām ražotāju organizācijām un ražotāju organizāciju apvienībām, kuras uzglabā zvejas produktus, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. [par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] II pielikumā, ja produktus uzglabā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] 35. un 36. pantu:	1. EJZF var atbalstīt kompensāciju atzītām ražotāju organizācijām un ražotāju organizāciju apvienībām, kuras uzglabā zvejas produktus, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. [par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] II pielikumā, ja produktus uzglabā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] 35. un 36. pantu:
(a) uzglabāšanas atbalsta summa nepārsniedz attiecīgo produktu stabilizēšanai un uzglabāšanai vajadzīgo darbību tehnisko un finansiālo izmaksu summu;	(a) uzglabāšanas atbalsta summa nepārsniedz attiecīgo produktu stabilizēšanai un uzglabāšanai vajadzīgo darbību tehnisko un finansiālo izmaksu summu;
(b) daudzumi, par kuriem ir tiesības pretendēt uz uzglabāšanas atbalstu, nepārsniedz 15 % no attiecīgo produktu daudzuma gadā, ko ražošanas organizācija laidusi pārdošanā;	(b) daudzumi, par kuriem ir tiesības pretendēt uz uzglabāšanas atbalstu, nepārsniedz 15 % no attiecīgo produktu daudzuma gadā, ko ražošanas organizācija laidusi pārdošanā;
(c) finansiālā palīdzība gadā nepārsniedz turpmāk norādītās procentuālās daļas no ražotāju organizācijas biedru pirmajā pārdošanā pārdotās produkcijas gada vidējās vērtības 2009.–2011. gada periodā. Ja ražotāju organizācijas biedri 2009.–2011. gadā nav pārdevuši produkciju, ņem vērā šo biedru pārdotās produkcijas gada vidējo vērtību pirmajos trīs ražošanas gados:	(c) finansiālā palīdzība gadā nepārsniedz turpmāk norādītās procentuālās daļas no ražotāju organizācijas biedru pirmajā pārdošanā pārdotās produkcijas gada vidējās vērtības 2009.–2011. gada periodā. Ja ražotāju organizācijas biedri 2009.–2011. gadā nav pārdevuši produkciju, ņem vērā šo biedru pārdotās produkcijas gada vidējo vērtību pirmajos trīs ražošanas gados:
— 1 % 2014. gadā,	— 1 % 2014. gadā,
— 0,8 % 2015. gadā,	— 0,8 % 2015. gadā,
— 0,6 % 2016. gadā,	— 0,6 % 2016. gadā,
— 0,4 % 2017. gadā,	— 0,4 % 2017. gadā,
— 0,2 % 2018. gadā.	— 0,2 % 2018. gadā.
2. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, pakāpeniski izbeidz līdz 2019. gadam.	2. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, pakāpeniski izbeidz līdz 2019. gadam.

Pamatojums

Pakāpeniska atbalsta samazināšana uzglabāšanai neliekas atbilstošs risinājums, jo saskaņā ar KZP pamatregulas 15. panta prasībām kuģiem pakāpeniski būs jāizkrauj ostā visa nozveja, arī izmetumi. Šķiet, ka ir lietderīgi paredzēt atbalstu uzglabāšanai, lai organizācijas varētu pārvaldīt izkrautos daudzumus pirms to realizācijas.

29. grozījums**71. pants**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<i>71. pants</i> Tirdzniecības pasākumi 1. EJZF var atbalstīt zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības pasākumus, kuru mērķis ir: (a) uzlabot apstākļus, lai laistu tirgū: i) pārmērīgi sastopamas vai nepietiekami izmantotas sugas, ii) nevēlamas nozvejas, kas izkrautas saskaņā ar [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 15. pantu un [Regulas (ES) Nr. par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] 8. panta b) punkta otro ievilkumu, iii) produktus, kas iegūti, izmantojot metodes ar mazu ietekmi uz vidi, vai bioloģiskās akvakultūras produktus, kā definēts Padomes Regulā (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu; (b) uzlabot kvalitāti, veicinot: i) konkrēta produkta reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu saskaņā ar Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību, ii) sertificēšanu un veicināšanu, tostarp ilgtspējīgas zvejas un akvakultūras produktu un videi nekaitīgu apstrādes metožu sertificēšanu un veicināšanu, iii) zvejas produktu tiešo tirdzniecību, ko veic mazapjoma piekrastes zvejnieki; (c) veicināt ražošanas un tirgu pārredzamību un veikt tirgus izpēti; (d) izstrādāt standartlīgumus, kuri ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem; (e) izveidot ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības vai starpnozaru organizācijas, kas atzītas saskaņā ar Regulas [par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] II nodaļas III iedaļu; (f) rīkot zvejas un akvakultūras produktu reģionālas, valsts vai transnacionālas reklāmas kampaņas. 2. Darbības, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, var ietvert ražošanas, apstrādes un tirdzniecības darbību integrāciju piegādes ķēdē.	<i>71. pants</i> Tirdzniecības pasākumi 1. EJZF var atbalstīt zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības pasākumus, kuru mērķis ir: (a) uzlabot apstākļus, lai laistu tirgū: i) pārmērīgi sastopamas vai nepietiekami izmantotas sugas, ii) nevēlamas nozvejas, kas izkrautas saskaņā ar [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 15. pantu un [Regulas (ES) Nr. par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] 8. panta b) punkta otro ievilkumu, iii) ii) produktus, kas iegūti, izmantojot metodes ar mazu ietekmi uz vidi, vai bioloģiskās akvakultūras produktus, kā definēts Padomes Regulā (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu; (b) uzlabot kvalitāti, veicinot: i) konkrēta produkta reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu saskaņā ar Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību, ii) sertificēšanu un veicināšanu, tostarp ilgtspējīgas zvejas un akvakultūras produktu un videi nekaitīgu apstrādes metožu sertificēšanu un veicināšanu, iii) zvejas produktu tiešo tirdzniecību, ko veic mazapjoma piekrastes zvejnieki; (c) veicināt ražošanas un tirgu pārredzamību un veikt tirgus izpēti; (d) izstrādāt standartlīgumus, kuri ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem; (e) izveidot ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības vai starpnozaru organizācijas, kas atzītas saskaņā ar Regulas [par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju] II nodaļas III iedaļu; (f) rīkot zvejas un akvakultūras produktu reģionālas, valsts vai transnacionālas reklāmas kampaņas. 2. Darbības, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, var ietvert ražošanas, apstrādes un tirdzniecības darbību integrāciju piegādes ķēdē.

Pamatojums

Tā kā visas nozvejas izkraušana nav pareizais izmetumu problēmas risinājums, to šajā vietā nevajadzētu minēt. Vienīgā alternatīva visas nozvejas izkraušana ir selektīvāku zvejas rīku izstrādes un ieviešanas sekmēšana. Ar šo grozījuma tiek ņemts vērā Reģionu komitejas atzinums par KZP, kurā ieteikts grozīt 15. pantu par visas nozvejas izkraušana.

30. grozījums

V nodaļas nosaukums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Kompensācija par papildu izmaksām, kas tālākajos reģionos rodas saistībā ar zvejas un akvakultūras produktiem	Kompensācija par papildu izmaksām, kas tālākajos reģionos rodas saistībā ar zvejas un akvakultūras produktiem, <u>un zvejniecības ilgtspējīgas attīstības vajadzības</u>

31. grozījums

73. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. EJZF var atbalstīt kompensācijas režīmu, kas izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 791/2007, ar ko ievieš shēmu, lai kompensētu papildu izmaksas, kuras radušās attālāko reģionu — Azoru salu, Madeiras, Kanāriju salu, Franču Gviānas un Reinjonas — zivsaimniecības produktu tirdzniecībā.	1. <u>Ar EJZF var atbalstīt kompensācijas režīmu, kas izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 791/2007, ar ko ievieš shēmu, lai kompensētu papildu izmaksas, kuras radušās attālāko reģionu — Azoru salu, Madeiras, Kanāriju salu, Franču Gviānas un Reinjonas — zivsaimniecības produktu tirdzniecībā.</u>

Pamatojums

Stājoties spēkā apskatāmajai EJZF regulai, Regulas (EK) 791/2007 darbība 2013. gada beigās tiks pārtraukta. Tāpat kā KZP pamatregulā, bez atšķirības ir jāņem vērā visu tālāko reģionu īpatnības, jo apstākļi tajos ir līdzīgi.

32. grozījums

75.a pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>Atbalsts flotes atjaunošanai un zivju pievilināšanas ierīču uzstādīšanai</u> <u>EJZF var atbalstīt:</u> <u>1. ražošanas rīku atjaunošanu, lai pielāgotos tālāko reģionu pastāvošajām un turpmākajām zvejas iespējām. Ar minēto atbalstu jāsekmē aizjūras departamentu flotes attīstība savā reģionālajā vidē;</u> <u>2. zivju pievilināšanas ierīču izbūvi un uzstādīšanu. Darbības, ko finansē saskaņā ar šo punktu, veic sadarbībā ar zinātnes vai tehnisku struktūru, kura atzīta atbilstoši katras dalībvalsts tiesību aktiem un kura apstiprina šādu darbību rezultātus.</u>

Pamatojums

Tālākie reģioni ir lielā mērā atkarīgi no zvejas, kuru bieži veic ļoti mazi kuģi. Ir svarīgi atbalstīt aprīkojumu un kuģubūvi, lai kuģi labāk atbilstu resursu pārvaldības prasībām, kā arī produktu sanitārās kvalitātes prasībām.

Lai samazinātu zvejas piepūli krasta tuvumā, jābūt iespējai finansēt šāda aprīkojuma uzstādīšanu tālējūrā, ja tā izbūve un uzstādīšana notiek sadarbībā ar zinātnes iestādi.

33. grozījums

85. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
85. pants Zinātniskie ieteikumi un zināšanas 1. EJZF var atbalstīt zinātnisko rezultātu sasniegšanu, jo īpaši lietišķās pētniecības projektus, kas tieši saistīti ar zinātnisko atzinumu un ieteikumu sniegšanu, ar mērķi pieņemt pareizus un efektīvus zvejniecības pārvaldības lēmumus saskaņā ar KZP. 2. Konkrēti, uz atbalstu var pretendēt šāda veida darbības: (a) pētījumi un izmēģinājuma projekti, kas nepieciešami KZP īstenošanai un izstrādei, ieskaitot ilgtspējīgas zvejniecības pārvaldības alternatīvas metodes; (b) zinātnisko atzinumu un ieteikumu sagatavošana un sniegšana, ko veic zinātniskas organizācijas, tostarp starptautiskas konsultatīvās struktūras, kas atbild par krājumu novērtēšanu, neatkarīgi eksperti un pētniecības iestādes; (c) ekspertu piedalīšanās sanāksmēs par zinātniskiem un tehniskiem zivsaimniecības jautājumiem un ekspertu darba grupās, kā arī starptautiskās konsultatīvās struktūrās un sanāksmēs, kurās var būt nepieciešams zivsaimniecības speciālistu ieguldījums; (d) Komisijas izdevumi, kas radušies par pakalpojumiem, kuri saistīti ar datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu, ar zivsaimniecības ekspertu sanāksmju organizēšanu un pārvaldību un ar gada darba programmu pārvaldību, kas saistītas ar zinātnisko un tehnisko lietpratību zivsaimniecības jautājumos, ar datu pieprasījumu un datu kopu apstrādi, ar sagatavošanas darbu, kura mērķis ir zinātnisko atzinumu un ieteikumu sniegšana; (e) dalībvalstu sadarbības pasākumi datu vākšanas jomā, ieskaitot reģionalizētu datubāzu izveidi un uzturēšanu tādu datu glabāšanai, pārvaldībai un izmantošanai, kas noder reģionālai sadarbībai un uzlabo datu vākšanas un pārvaldības darbības, kā arī zinātnisko lietpratību zvejniecības pārvaldības atbalstam.	85. pants Zinātniskie ieteikumi un zināšanas 1. EJZF var atbalstīt zinātnisko rezultātu sasniegšanu, jo īpaši lietišķās pētniecības projektus, kas tieši saistīti ar zinātnisko atzinumu un ieteikumu sniegšanu, ar mērķi pieņemt pareizus un efektīvus zvejniecības pārvaldības lēmumus saskaņā ar KZP. 2. Konkrēti, uz atbalstu var pretendēt šāda veida darbības: (a) pētījumi un izmēģinājuma projekti, kas nepieciešami KZP īstenošanai un izstrādei, ieskaitot ilgtspējīgas zvejniecības <u>un akvakultūras</u> pārvaldības alternatīvas metodes; (b) zinātnisko atzinumu un ieteikumu sagatavošana un sniegšana, ko veic zinātniskas organizācijas, tostarp starptautiskas konsultatīvās struktūras, kas atbild par krājumu novērtēšanu, neatkarīgi eksperti un pētniecības iestādes; (c) ekspertu piedalīšanās sanāksmēs par zinātniskiem un tehniskiem zivsaimniecības jautājumiem un ekspertu darba grupās, kā arī starptautiskās konsultatīvās struktūrās un sanāksmēs, kurās var būt nepieciešams zivsaimniecības <u>un akvakultūras</u> speciālistu ieguldījums; (d) Komisijas izdevumi, kas radušies par pakalpojumiem, kuri saistīti ar datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu, ar zivsaimniecības ekspertu sanāksmju organizēšanu un pārvaldību un ar gada darba programmu pārvaldību, kas saistītas ar zinātnisko un tehnisko lietpratību zivsaimniecības jautājumos, ar datu pieprasījumu un datu kopu apstrādi, ar sagatavošanas darbu, kura mērķis ir zinātnisko atzinumu un ieteikumu sniegšana; (e) dalībvalstu sadarbības pasākumi datu vākšanas jomā, ieskaitot reģionalizētu datubāzu izveidi un uzturēšanu tādu datu glabāšanai, pārvaldībai un izmantošanai, kas noder reģionālai sadarbībai un uzlabo datu vākšanas un pārvaldības darbības, kā arī zinātnisko lietpratību zvejniecības pārvaldības atbalstam.

Pamatojums

KZP kontekstā plaši aplūkotas zvejniecības nozares problēmas, un tās ir saistītas ar pārzveju, degvielas cenām un administratīvajiem sarežģījumiem. Tādēļ KZP piemērošanai un attīstībai paredzētajos pētījumos un izmēģinājuma projektos papildus zvejai jāiekļauj akvakultūra kā pārtikas ražošanas avots ar plašām attīstības iespējām Eiropas Savienībā.

34. grozījums

88. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. EJZF var atbalstīt ar [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 52. pantu izveidotu konsultatīvo padomju darbības izmaksas.	1. EJZF var atbalstīt ar [Regulas par kopējo zivsaimniecības politiku] 52. pantu izveidotu konsultatīvo padomju darbības <u>nodrošināšanai nepieciešamās izmaksas, lai tās savus uzdevumus varētu veikt pilnvērtīgi un efektīvi.</u>

Pamatojums

Kopējās zivsaimniecības politikas vispārējos noteikumus un pamatnostādnes paredz, izmantojot Eiropas Parlamenta un Padomes koplēmuma procedūru (vides mērķi, nozares atbalsta mehānismi, tirgus kopējā organizācija utt.). Tomēr īpašie noteikumi jāparedz zvejas apgabala mērogā (specifiski tehniski pasākumi un daudzgadu pārvaldības plāni). Tāpēc pamatregulā paredzēts, ka lēmumu pieņemšanā plašāk jāiesaista konsultatīvās padomes.

Tādai institucionālai organizācijai salīdzinājumā ar pašreizējo stāvokli ir daudzas priekšrocības. Tā ir strukturēta atbilstoši ekosistēmām, tā sekmē elastīgu pārvaldību, nosaka prioritātes, ļauj pārskatāmāk sadalīt atbildību un sekmē iesaistīto pušu līdzdalību.

Nostiprināta reģionālā konsultatīvā padome joprojām ir neliela struktūra, kuru veido 4-5 pastāvīgi amati.

35. grozījums

100. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Saistību atcelšana	Saistību atcelšana
Komisija atceļ jebkuru darbības programmai paredzētu budžeta saistību daļu, kas nav izmantota priekšfinansējumam vai starpposma maksājumu veikšanai vai par ko Komisija līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc budžeta saistību uzņemšanās nav saņēmusi nevienu izdevumu deklarāciju, kura atbilst 98. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām.	1. Komisija atceļ jebkuru darbības programmai paredzētu budžeta saistību daļu, kas nav izmantota priekšfinansējumam vai starpposma maksājumu veikšanai vai par ko Komisija līdz 31. decembrim otrajā <u>trešajā</u> gadā pēc budžeta saistību uzņemšanās nav saņēmusi nevienu izdevumu deklarāciju, kura atbilst 98. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām. 2. <u>Sākot ar trešo gadu, Komisija atceļ jebkuru darbības programmai paredzētu budžeta saistību daļu, kas nav izmantota priekšfinansējumam vai starpposma maksājumu veikšanai vai par ko Komisija līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc budžeta saistību uzņemšanās nav saņēmusi nevienu izdevumu deklarāciju, kura atbilst 98. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām</u>

Pamatojums

Paredzams, ka EJZF darbības uzsākšana būs lēna, pirmkārt, ņemot vērā pašreizējā EZF lēno īstenošanu un iespēju turpināt minētā fonda saistību un maksājumu izpildi līdz 2015. gada beigām. Otrkārt, un saistībā ar iepriekš minēto pārklāšanos, publisko iestāžu ekonomiskais un finanšu stāvoklis, ņemot vērā arī ierobežotos banku kredītus privātajiem attīstītājiem, nevarēs radīt "N+2" noteikumam atbilstošu ekonomiskās attīstības līmeni. Tāpēc minētais noteikums jāpadara elastīgāks, vismaz pirmajos trijos gados (2014-2016) izmantojot noteikumu "N+3", līdz programma sāk virzīties atbilstošā tempā.

Briselē, 2012. gada 9. oktobrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Globālā Eiropa – jauna pieeja ES ārējās darbības finansējumam”

(2012/C 391/11)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē vienlaicīgi publiskoto dokumentu kopumu “Globālā Eiropa”, jo tas palīdzēs nodrošināt daudzpusīgāku skatījumu un saskaņotāku attīstības politiku nekā līdz šim. Komiteja piekrīt, ka jāpalielina ārējo attiecību jomai atvēlētais budžets, jo ES, darbojoties kā vienots veselums, tajā var radīt uzskatāmu pievienoto vērtību;
- norāda, ka vietējās un reģionālās pašvaldības, it sevišķi tās, kuras, neraugoties uz ierobežotajiem administratīvajiem resursiem, vēlas sniegt ieguldījumu attīstības politikas pasākumos, atzinīgi vērtē, ka tiek atjaunināts noteikumu kopums par ES sniegto palīdzību un vienkāršoti instrumentu plānošanas un izmantošanas noteikumi;
- vēlas uzsvērt vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi gan ES darbā attīstības politikas jomā, gan dalībvalstu centienos veicināt decentralizāciju un padziļināt demokrātiju, gan arī vietējā un reģionālā līmeņa dalībnieku iesaisti tiešā starptautiskā pārrobežu sadarbībā;
- uzskata, ka Komisijas priekšlikumā par “Globālās Eiropas” finansējumu būtu jāparedz atbilstoši priekšnosacījumi vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalības un sadarbības stiprināšanai, piemēram, līdzfinansējuma prasības ierobežošana vai pat atcelšana. Decentralizācija ir vēlama norise, kas visā pasaulē stiprina vietējo un reģionālo pašvaldību lomu;
- norāda: vietējā līmeņa dalībnieki uzņemsies atbildību un vietējā līmeņa demokrātija tiks veicināta tikai tad, ja politiskā sistēma un tās pārstāvji būs uzticami. Decentralizēta struktūra rada efektīvākas un legītīvākas iestādes, un tā ir svarīgākais līdzeklis ciešākas saiknes izveidošanai starp pārvaldes struktūrām un iedzīvotājiem. Atklāti lēmumu pieņemšanas procesi, kuros tiek ievērots subsidiaritātes princips, veicina to, ka iedzīvotāji pieņem demokrātijas principus, kas ir plurālistiskas un iecietīgas sabiedrības priekšnosacījums.

Ziņotāja	<i>Lotta HÅKANSSON HARJU</i> kdze (SE/PSE)
Atsauces dokumenti	Kopīgs paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei “Globālā Eiropa — jauna pieeja ES ārējās darbības finansējumam”, COM(2011) 865 final Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanai, COM(2011) 842 final Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei “Daudzgaļu finanšu shēmu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam sagatavošana par finansējuma piešķiršanu ES sadarbībai ar Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm un aizjūras zemēm un teritorijām (11. Eiropas Attīstības fonds)”, COM(2011) 837 final Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (PPI II), COM(2011) 838 final Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, COM(2011) 839 final Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā, COM(2011) 840 final Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm, COM(2011) 843 final Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanai visā pasaulē, COM(2011) 844 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē attīstības politikas jomā ieviestos jaunās paaudzes finanšu instrumentus, kuru uzdevums ir veicināt politisko dialogu un pasākumu īstenošanu saskaņā ar “Pārmaiņu programmas”⁽¹⁾ vispārējo stratēģiju un ierosināto daudzgaļu finanšu shēmu. Komiteja atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu palielināt piešķirto līdzekļu apmēru, kas tādējādi sasniegtu 70 miljardus *euro*, proti, gandrīz 7 % no ES kopējā budžeta;

2. atzinīgi vērtē vienlaicīgi publiskoto dokumentu kopumu “Globālā Eiropa”⁽²⁾, jo tas palīdzēs nodrošināt daudzpusīgāku skatījumu un saskaņotāku attīstības politiku nekā līdz šim. Komiteja piekrīt, ka jāpalielina ārējo attiecību jomai atvēlētais budžets, jo ES, darbojoties kā vienots veselums, tajā var radīt uzskatāmu pievienoto vērtību; tāpēc Komiteja pauž nožēlu par to, ka ES daudzgaļu finanšu shēmā nav ietverts Eiropas Attīstības fonds (EAF). Eiropas Attīstības fonds piešķir aptuveni 34 miljardus *euro*, taču šie līdzekļi neietilpst ES budžetā. Attiecībā uz EAF līdzekļiem jānosaka tās pašas atklātuma, efektivitātes un rezultātu paziņošanas prasības, kas attiecas uz citiem dokumentu kopuma “Globālā Eiropa” finanšu instrumentiem;

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: Pārmaiņu programma”, COM(2011) 637 final.

⁽²⁾ “Globālā Eiropa” ietver COM(2011) 865, COM(2011) 842, COM(2011) 837, COM(2011) 838, COM(2011) 839, COM(2011) 840, COM(2011) 843 un COM(2011) 844.

3. norāda, ka vietējās un reģionālās pašvaldības, it sevišķi tās, kuras, neraugoties uz ierobežotajiem administratīvajiem resursiem, vēlas sniegt ieguldījumu attīstības politikas pasākumos, atzinīgi vērtē, ka tiek atjaunināts noteikumu kopums par ES sniegto palīdzību un vienkāršoti instrumentu plānošanas un izmantošanas noteikumi. Pašreizējā plānošanas periodā stingri uzsvērtā nepieciešamība instrumentus vienkāršot un precizēt, tāpēc RK ir gandarīta, ka Komisijas rīkoto konsultāciju rezultāti ir ņemti vērā;

4. norāda, ka būtu ļoti vēlams ieviest uzlabojumus: vienkāršot reglamentējošos noteikumus, samazināt dalības izmaksas, kā arī saīsināt līgumtiesību un subsīdiju piešķiršanas procedūras. Lielāka elastība un īsāka pielāgošanas un pārskatīšanas procedūra, kad attiecīgajos apstākļos tas ir vajadzīgs, arī varētu radīt priekšnosacījumus efektīvāku rezultātu sasniegšanai;

5. vēlas uzsvērt vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi gan ES darbā attīstības politikas jomā, gan dalībvalstu centienos veicināt decentralizāciju un padziļināt demokrātiju, gan arī vietējā un reģionālā līmeņa dalībnieku iesaisti tiešā starptautiskā pārrobežu sadarbībā; tāpēc norāda, ka jāņem vērā tālāko reģionu īpašā nozīme, jo sava ģeostratēģiskā stāvokļa dēļ tie veido aktīvas ES robežas un tās platformas pasaulē un var sekmēt efektīvākas ES politikas īstenošanu attīstības jomā, kā norādīts atzinumos CdR 408/2010 un CdR 364/2011;

6. norāda, ka urbanizācijas dēļ vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir jārisina nopietni problēmjautājumi, proti, uzlabot savas spējas un efektivitāti un izveidot stabilas, pārredzamas pārvaldības sistēmas iedzīvotāju vēlmi īstenošanai. Lai to paveiktu, pašvaldībām nepieciešamas zināšanas un citu pašvaldību pieredze. Dažādu veidu vietējā vai, attiecīgi, reģionālajā partnerībā bieži ir iesaistīts plašs dalībnieku klāsts. Pieredze liecina, ka sadarbības — sevišķi sadarbības intensīvāko veidu, piemēram, publiskā sektora dalībnieku savstarpējās sadarbības vai publiskā un privātā sektora partnerības — izmaksas ir zemas un vienlaikus tā sniedz konkrētus un ilgstošus rezultātus, citstarp arī tādēļ, ka sadarbības mērķis ir stiprināt esošās struktūras, kuru uzdevumi un atbildība jau ir likumā noteikti, un uzlabot vietējās un reģionālās pašvaldībās strādājošā personāla prasmes. Tāpēc Komisijas priekšlikumā par “Globālās Eiropas” finansējumu būtu jāparedz atbilstoši priekšnosacījumi vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalības un sadarbības stiprināšanai, piemēram, līdzfinansējuma prasības ierobežošana vai pat atcelšana. Decentralizācija ir vēlama norise, kas visā pasaulē stiprina vietējo un reģionālo pašvaldību lomu;

7. atzīmē: ar to, ka attīstības sadarbības ietvaros tiek sniegts atbalsts “pilsoniskajai sabiedrībai un vietējām pašvaldībām”, skaidri apliecina, ka — pilnīgi pamatoti — tiek atzīta šo dalībnieku nozīme. Reģionu komiteja tomēr uzsver: jāparedz, ka atbalstu vietējās un reģionālās pārvaldes līmeņiem un to publiskajiem pakalpojumiem var saņemt arī no citiem tematiskajiem

un ģeogrāfiskajiem instrumentiem. Atbalsts vietējām un reģionālajām pašvaldībām un to iesaistīšana sabiedrības attīstībā ir transversāls uzdevums, un tam būtu jāatlicina vairāk nekā tikai neliela līdzekļu daļa vienā no instrumentiem;

8. uzskata, ka vietējās un reģionālās pašvaldības būtu aktīvāk jārosina iesaistīties tematiskajā programmā “Migrācija un patvēruma jautājumi” un tādējādi izmantot tajā paredzēto finansējumu. Būtu ievērojami jāuzlabo un jāizvērs starptautiskā pārrobežu sadarbība starp pašvaldībām, kuras uzņem migrantus vai patvēruma meklētājus, un viņu izcelsmes pašvaldībām. Vietējam līmenim ir nozīmīga loma uzņemšanas un atgriešanās programmu izstrādē un īstenošanā;

9. ir gandarīta par to, ka decentralizētas starptautiskās attīstības sadarbības nozīme ir atzinīgi novērtēta un gūst arvien lielāku atpazīstamību ne tikai Komisijas paziņojumos, bet pēdējos gados arī citos starptautiskos forumos⁽³⁾. Vietējo un reģionālo pašvaldību loma sabiedrības stabilas attīstības veicināšanā un to nozīme saiknes radīšanā starp iedzīvotājiem un dažādiem valsts pārvaldes līmeņiem ir nenovērtējama;

10. uzskata, ka saistībā ar partnervalstu budžetam vai nozarēm piešķirto atbalstu jānosaka prasības, kas nodrošinātu, ka attīstībai paredzētie līdzekļi pietiekamā apjomā patiešām sasniedz atbildīgos pārvaldes līmeņus un ka vietējās pašvaldības spēj nodrošināt iedzīvotājiem nepieciešamos un viņu visvairāk izmantotos pakalpojumus. Līdzekļus un kvalificētu personālu nedrīkst koncentrēt centrālajā pārvaldes līmenī, bet tie jāsadala attiecīgajām vietējām pašvaldībām;

11. uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības pauž iedzīvotāju viedokli un pārvalda viņus. Vietējās un reģionālās pašvaldības tādējādi paver iespējas iedzīvotāju aktīvai līdzdalībai, kas ir cieši saistīta ar viņu ikdienas dzīvi. Vietējās un reģionālās pašvaldības arī nodrošina ļoti daudzus sabiedriskos pakalpojumus. Bieži vien tieši vietējās un reģionālās pašvaldības koordinē un veicina sadarbību starp nozīmīgiem sabiedrības pārstāvjiem, piemēram, nevalstiskām organizācijām, privātiem uzņēmējiem, reliģiskām kopienām un akadēmiskām aprindām;

12. norāda, ka ANO globālie attīstības mērķi jeb tā dēvētie tūkstošgades attīstības mērķi ir nozīmīgi ne tikai dalībvalstīm un ANO, bet, protams, arī vietējām un reģionālajām pašvaldībām. Tās aktīvi sekmē sabiedrības ilgtspējīgu attīstību, un pašākumi vietējā un reģionālajā līmenī ir izšķirošs priekšnosacījums, lai

⁽³⁾ Riodežaneiro 1992. gadā pieņemtā “Agenda 21”, ANO Tūkstošgades samits 2000. gadā, 2005. gadā pieņemtā Parīzes deklarācija, Pusanas vienošanās 2011. gadā, Eiropas Padomes rezolūcija Nr. 251 (2008) “Pilsētu diplomātija” un 2012. gada 6. jūlija ANO Attīstības sadarbības forums.

varētu sasniegt tūkstošgades attīstības mērķus. Nepieciešams skaidrāk apzināties vietējā un reģionālā līmeņa dalībnieku lomu vietējā — un starptautiskajā — attīstībā. Piemēram, Nīderlandē un Zviedrijā pašlaik īsteno informēšanas projektus par pašvaldību ieguldījumu veselīgā un ilgtspējīgā sabiedrības attīstībā (un to pienākumiem šajā sakarā) un par saistību ar ANO tūkstošgades mērķiem;

13. atbalsta aicinājumu, kas pausts Eiropas Parlamenta ziņojumā par ES attīstības politikas nākotni: noteikt 2015. gadu par Eiropas Attīstības gadu, lai pienācīgi sagatavotu turpmākos pasākumus Tūkstošgades attīstības mērķu jomā;

14. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izstrādāt kopīgu, septiņgadīgu programmu un uzskata, ka tas uzlabos priekšnosacījumus visaptverošas sociālās reformas veikšanai. RK mudina skaidrāk uzsvērt orientāciju uz rezultātiem un noteikt stingrākus nosacījumus, kā tas instrumentos jau ierosināts. Komisijas un dalībvalstu pārstāvju uzmanība tiek vērsta uz to, ka vietējās un reģionālās pašvaldības var dot ieguldījumu proaktīvā dialogā, lai sniegtu ierosmes attiecīgo instrumentu plānošanā;

15. vēlas uzsvērt, ka decentralizācijas reformas un demokrātijas veidošana ir sarežģīti, visaptveroši un pārmaiņas izraisoši procesi, kas nevarēs notikt, ja finansētājiem un sadarbības partneriem trūks neatlaidības, spējas prognozēt un ilgtermiņā orientēta skatījuma;

16. norāda: vietējā līmeņa dalībnieki uzņemsies atbildību un vietējā līmeņa demokrātija tiks veicināta tikai tad, ja politiskā sistēma un tās pārstāvji būs uzticami. Decentralizēta struktūra rada efektīvākas un leģitīmākas iestādes, un tā ir svarīgākais līdzeklis ciešākas saiknes izveidošanai starp pārvaldes struktūrām un iedzīvotājiem. Atklāti lēmumu pieņemšanas procesi, kuros tiek ievērots subsidiaritātes princips, veicina to, ka iedzīvotāji pieņem demokrātijas principus, kas ir plurālistiskas un iecietīgas sabiedrības priekšnosacījums;

17. uzskata, ka vietējās un reģionālās pašvaldības Eiropas Savienībā un partnervalstīs var sniegt lielu ieguldījumu — un tas arī būtu jādara — politikas un stratēģiju izstrādē attiecīgajā līmenī; līdzīgi, pašvaldības spēj sniegt ieguldījumu darbā, kas notiek valstu un starptautiskajā līmenī, un tām ir jādod iespēja tajā piedalīties. Turklāt vietējās un reģionālās pašvaldības, būdamas pakalpojumu sniedzējas, ir atbildīgas par, piemēram, veselības aprūpes, izglītības un kultūras jomā noteikto prioritāšu pārvaldību, koordinēšanu un īstenošanu;

18. secina, ka valsts mēroga apvienībās, kas pārstāv vietējās un reģionālās pašvaldības, ir ievērojams intelektuālais potenciāls un tāpēc tās var sniegt būtisku ieguldījumu un atbalstu visaptverošu sociālo reformu īstenošanā, jo sevišķi saistībā ar decentralizāciju un demokrātijas veidošanu. Vietējo un reģionālo pašvaldību apvienības vai līdzīgas organizācijas var sniegt atbalstu saviem locekļiem, izstrādājot metodes un instrumentus, uzstājoties savu locekļu vārdā un pārstāvot viņu kopīgās intereses, kā arī koordinējot pasākumus, ko attiecīgajā jomā īsteno dažādi finansētāji. Šo apvienību pieredzi vajadzētu izmantot, lai attīstības sadarbības ietvaros nostiprinātu vietējo un reģionālo demokrātiju. Tāpēc RK aicina Eiropas Savienību, dalībvalstis un to teritoriālos pārvaldes līmeņus atbalstīt vietējo un reģionālo pašvaldību valsts mēroga apvienību darbību partnervalstīs;

19. norāda, ka lielākajā daļā jomu vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir plašas zināšanas, kas var būtiski sekmēt ekonomisko, sociālo un ekoloģisko ilgtspējīgu attīstību. Jāatzīmē, ka pašvaldībām ir pieredze gan praktiskajā darbā, gan politiskajā vadībā tādās jomās kā sabiedrības veselības aizsardzība, izglītība, atkritumu un ūdens resursu apsaimniekošana, vietējā līmeņa uzņēmējdarbība un priekšnosacījumi MVU izveidei, transports un infrastruktūra, vide un dabas resursi, lauksaimniecība, kā arī pieredze saistībā ar plašākas atbildības uzņemšanos, īstas demokrātijas nodrošināšanu un cilvēktiesību ievērošanu. Šādas zināšanas ir viegli pieejamas un tās iespējams pārņemt no vietējām un reģionālajām pašvaldībām tieši vai no šo pašvaldību valsts, Eiropas vai pasaules līmeņa apvienībām un no RK;

20. atzīmē, ka 2008. gadā Eiropas Komisija aicināja izstrādāt vienotu pieeju vietējās pašpārvaldes iestādēm saistībā ar to lomu attīstības procesos globālā, Eiropas un valsts līmenī un ierosināja trīs instrumentus, ko pārvaldītu RK, jo tā ir vietējo pašvaldību viedokļa paudēja ES līmenī. Atgādina, ka jau ir īstenoti vairāki projekti — gan Decentralizētas sadarbības atlants, kas sniedz pārskatu par pasākumiem un labāko praksi, gan informācijas apmaiņas forums internetā, kura uzdevums ir palīdzēt prasmes un spējas pielāgot vajadzībām, kā arī konference par decentralizētu sadarbību (*Assises for Decentralised cooperation*) nolūkā vest politisku dialogu; to īstenošanā tika iesaistīti Eiropas Komisija un svarīgākie ES un partnervalstu vietējo un reģionālo pašvaldību tīkli, piemēram, Eiropas Pašvaldību un reģionu padomes (CEMR) darba grupa PLATFORMA. Aicina vietējās un reģionālās pašvaldības un apvienības, kas tās pārstāv Eiropas Savienībā un partnervalstīs, biežāk izmantot šos instrumentus, lai palielinātu atbalsta saskaņotību un efektivitāti;

21. konstatē, ka pēc strukturētā dialoga par attīstības sadarbību, kas starp ES iestādēm, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvjiem norisinājās no 2010. gada marta līdz 2011. gada maijam, Komisija ierosina izveidot pastāvīgu augsta līmeņa forumu attīstības jautājumos. Komiteja šo iniciatīvu vērtē ļoti atzinīgi un cer arī turpmāk pildīt savu institucionālo lomu, jo uzskata, ka oficiāls forums sekmētu dialoga institucionalizāciju un uzlabotu tā satura kvalitāti, kā arī nodrošinātu iespēju rīkot sistemātiskas debates par

attīstības jautājumiem, tostarp regulāru atjaunināšanu, salīdzināšanu un izvērtēšanu un pieredzes apmaiņu. Komiteja atbalsta gaidāmos paziņojumus par NVO un vietējo pašvaldību lomu sadarbībā attīstības jomā. Tie veidos oficiālu pamatu turpmākai un plašākai minēto struktūru sadarbībai ar Komisiju. Strukturētā dialoga un divreiz gadā notiekošās, decentralizētai sadarbībai veltītās konferences laikā tika uzsvēta šīs sadarbības lielā nozīme;

Piezīmes par Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR)

22. norāda, ka Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību tematiskā instrumenta budžets salīdzinājumā ar pašreizējo plānošanas periodu tiks palielināts gandrīz par 35 %, taču arī turpmāk tas veidos tikai ļoti nelielu daļu no ES attīstības palīdzības (aptuveni 2 %). Komiteja pauž nožēlu par to, ka šim horizontālajam instrumentam nav piešķirts vairāk līdzekļu, jo to var izmantot visos ģeogrāfiskajos apgabalos neatkarīgi no to attīstības pakāpes un tā galvenās darbības jomas ir tādi būtiski jautājumi kā cilvēktiesību ievērošana un demokrātisko reformu atbalstīšana un stiprināšana;

23. uzsver, ka demokrātija un cilvēktiesības ir universālas vērtības, ko atzīst gan Eiropas Savienībā, gan starptautiskajās aprindās. Šīs vērtības ir ieguvumi un spēks, par kuru aizsardzību daudzās valstīs rūpējas vietējās un reģionālās pašvaldības, funkcionējoša tiesu sistēma, pilsoniskā sabiedrība, plašsaziņas līdzekļi un citas ieinteresētās personas;

24. uzskata, ka jāveicina cilvēktiesību ievērošana un to nozīmība jāapzinās visos sabiedrības līmeņos. Tāpēc Komiteja norāda, ka būtu piemēroti, ja minētais instruments vairāk atbalstītu iestāžu veidošanu vietējā un reģionālajā pārvaldes līmenī;

25. uzskata, ka tieši iedzīvotājiem tuvākais pārvaldes līmenis spēj valsts lēmumus īstenot tā, lai tas notiktu vietējiem apstākļiem piemērotā veidā un tiktu ņemtas vērā vietējās īpatnības, un tādējādi izvairītos no iespējamās negatīvas ietekmes uz vietējo iedzīvotāju tiesībām, piemēram, prasībām valodas vai etniskās identitātes jomā. Vietējās un reģionālās pašvaldības ir arī vispiemērotākās struktūras, lai organizētu un koordinētu vietējā līmeņa grupām (piemēram, jauniešiem vai sievietēm) paredzētus informētības palielināšanas pasākumus par viņu cilvēktiesībām un to izmantošanas iespējām;

Piezīmes par finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā un atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām un reģionālajām pašvaldībām (Attīstības sadarbības instrumenta ietvaros)

26. neapšaubāmi vēlas — tāpat kā vietējās un reģionālās pašvaldības, ko tā pārstāv — aktīvi atbalstīt Komisijas priekšlikuma īstenošanu, proti, paplašināt tās dialogu un sadarbību ar

pilsonisko sabiedrību un vietējām un reģionālajām pašvaldībām, izmantojot gan instrumentus, ko Komiteja izstrādājusi kopā ar Eiropas Komisiju un partnervalstu vietējo un reģionālo pašvaldību galvenajiem tīkliem, gan arī pastāvīgo attīstībai veltīto augsta līmeņa forumu;

27. ir gandarīta par to, ka vietējās un reģionālās pašvaldības arī turpmāk varēs saņemt finansējumu attīstības sadarbībai, taču vēlas uzsvērt, ka attiecībā uz politikas pasākumiem, instrumentiem un faktisko finansējumu būtu lietderīgi, ja pilsoniskā sabiedrība un vietējās un reģionālās pašvaldības tiktu skaidri nošķirtas;

28. rosina no Attīstības sadarbības finanšu instrumenta pilsoniskajai sabiedrībai un vietējām pašvaldībām (*"NSA-LA, non-state actors and local authorities"* — nevalstiskie dalībnieki un vietējās pašvaldības) piešķirt vairāk līdzekļu vietējām un reģionālajām pašvaldībām. Pašreizējā plānošanas periodā līdzekļi starp pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir sadalīti nevienlīdzīgi. Ja vismaz 25 % līdzekļu (pretstatā 15 %, ko tās saņem pašlaik) tiktu iezīmēti vietējām un reģionālajām pašvaldībām, tās varētu labāk veikt savus leģitīmos uzdevumus un varētu labāk izmantot savas plašās zināšanas;

29. uzskata, ka vietējās un reģionālās pašvaldības var nodrošināt ilgtermiņa demokrātisku attīstību, un tām būtu jāpiešķir atbilstošs finansējums, lai tās varētu īstenot līdzīga apmēra iniciatīvas kā valsts vai starptautiskās bezpeļņas organizācijas ar apjomīgu budžetu. Partnervalstu vietējās un reģionālās pašvaldības pilda būtisku lomu, koordinējot dažādu ieinteresēto personu iniciatīvas un pasākumus un nodrošinot, ka tie atbilst vietējā un reģionālajā līmenī gan formulētajai, gan politiski apstiprinātajai attīstības politikai, vismaz tajos gadījumos, kad iniciatīvas un pasākumi attiecas uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu;

30. norāda, ka attīstības politikas jomā vietējās un reģionālās pašvaldības ir uzkrājušas nenovērtējamas plašas zināšanas un pieredzi tādos jautājumos kā vietējā un reģionālā līmeņa pārvaldes iestādes un administrācija, politiskajam dialogam nepieciešamo sistēmu un platformu izveide, politiskā/partiju darba padziļināšana un izvērtēšana, kā arī priekšnosacījumu radīšana pilsoniskajai līdzdalībai un dialogam jeb, citiem vārdiem sakot, stabilas un ilgtspējīgas demokrātijas veidošana;

31. atzīmē, ka daudzām Eiropas Savienības vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir ilggadīgas demokrātijas tradīcijas, savukārt daudzās citās dalībvalstīs demokrātija vēl ir jauna un trauksa. Tāpēc Eiropas Savienības kopējā attīstības sadarbībā ar partnervalstīm jāiekļauj Eiropas Savienības vietējo un reģionālo pašvaldību dažādā pieredze un perspektīva, un tās jāliek lietā, lai šīm valstīm palīdzētu reformu īstenošanā un/vai publisko

iestāžu izveidē. Šajā sakarā īpaša uzmanība būtu jāpievērš vietējām pašvaldībām, kas ir iedzīvotājiem vistuvākais pārvaldības līmenis, kā arī būtu jāatbalsta un jānostiprina pilsoniskā sabiedrība, jo tā ir demokrātijas pamats;

32. uzsver, ka tieši ievēlētu vietējā un reģionālā līmeņa politiku, kā arī ierēdņu stāvokļa stiprināšana partnervalstīs ir būtisks faktors, lai decentralizācijas reformas tiktu īstenotas sekmīgi un varētu panākt atbildīgu sabiedrības pārvaldību, jo ES centienos attīstības jomā efektīvai pārvaldībai būtu vienlaikus jābūt gan mērķim, gan līdzeklim;

33. uzskata: lai panāktu stabilāku demokrātiju un labākus vietējā līmeņa pakalpojumus, vajadzīga gan griba, gan spēja sistēmiskas pārmaiņas īstenot visos līmeņos vienlaikus. Lai notiktu politisko saistību uzņemšanās, tiktu atbrīvoti resursi, īstenotu kompetenču sadalījumu un decentralizāciju, nepieciešams konsenss valsts, reģionālajā un vietējā līmenī. Ja valstī ir tāda tiesiskā un finanšu sistēma, kas ļauj pieprasīt pārskatatbildību vietējā un reģionālā līmenī, rodas priekšnosacījumi uzlabojumiem un tam, lai vietējā līmeņa dalībnieki uzņemtos atbildību par vietējā līmeņa dzīves veidošanu;

Piezīmes par Eiropas kaimiņattiecību instrumentu (ENI)

34. atzinīgi vērtē ierosināto Eiropas kaimiņattiecību instrumentu un uzskata, ka priekšlikumā lielā mērā ņemtas vērā izmaiņas, kuras būtu bijušas nepieciešamas pašreizējā instrumentā. Komiteja tomēr vēlas ierosināt dažus grozījumus, lai vēl vairāk palielinātu kaimiņattiecību jomā sniegtā atbalsta efektivitāti un ietekmi;

35. lai būtu iespējams īstenot ES mērķi par dziļas un ilgtspējīgas demokrātijas izveidošanu, ierosina pievienot konkrētas norādes par decentralizācijas, vietējā līmeņa demokrātijas un veikspējas uzlabošanas nozīmi vietējā un reģionālā līmeņa sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā;

36. aicina Komisiju šī instrumenta ietvaros iezīmēt līdzekļus programmām, kas atbalsta decentralizāciju un demokrātijas veicināšanu vietējā un reģionālajā līmenī. Ir skaidri jānosaka, ka potenciālajiem līdzekļu saņēmējiem un sadarbības partneriem obligāti jābūt vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

37. aicina Komisiju skaidri noteikt, ka pārrobežu sadarbība, tostarp sadarbība starp vairākām valstīm, neattiecas tikai uz tām valstīm, kurām ir tieša savstarpēja robeža, bet gan uz visām ES

dalībvalstīm, reģioniem un pilsētām neatkarīgi no to ģeogrāfiskās atrašanās vietas. Ir būtiski, lai pieredze, zināšanas un paraugprakse tiktu sniegta pāri robežām neatkarīgi no fiziskā attāluma, turklāt attiecībā uz tālākajiem reģioniem jāatceļ ES kaimiņattiecību instrumentā noteiktais atbilstības kritērijs, proti, 150 km;

38. norāda, ka prasība nodrošināt līdzfinansējumu projektu īstenošanā kaimiņattiecību politikas jomā reizēm ir šķērslis, kas kavē vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšanos. Dažās valstīs līdzfinansējuma līmenis ir pretrunā valsts tiesību aktiem, ja tajos nav paredzēta vietējo pašvaldību līdzdalība attīstības sadarbībā;

39. aicina Komisiju regulā vēl lielāku uzmanību pievērst institucionālajai partnerībai un TAIEX (*) un padziļināti analizēt, kā tos varētu veicināt arī turpmāk. Fakts ir tas, ka tikai dažas no ministrijām, kuru kompetencē ietilpst vietējās un reģionālās pašvaldības, ir ieinteresētas vai spējīgas ierosināt šāda veida partnerību vai izmantot TAIEX;

40. uzskata, ka valstu pārejas procesā no vienpartiju sistēmām un diktatūrām uz demokrātijām svarīga loma ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām, pilsoniskajai sabiedrībai un abu minēto sadarbībai, un tās sniedz pievienoto vērtību — šie fakti ir atzīti un to loma tiek arvien vairāk novērtēta; tāpēc ES kaimiņattiecību politikā un finanšu resursu pārvaldē tai būtu jāierāda ievērojami nozīmīgāka vieta;

41. norāda, ka Komitejas darbs ietver arī intensīvu un konkrētu saziņu un sadarbību, piemēram, Austrumu partnerības ietvaros (ES valstu reģionālo un vietējo pašvaldību konference (CORLEAP)) un Vidusjūras reģionā (Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību asambleja (ARLEM)). Minētā saziņa, citstarp, ir palīdzējusi pievērst uzmanību ES stratēģijām "Globālā Eiropa" un "Pārmaiņu programma", tostarp ārpus ES robežām;

Piezīmes par pirmspievienošanās instrumentu (IPA)

42. norāda, ka Komiteja — citstarp ar atzinumu, darbsemināru, darba grupu un vietējās administrācijas atbalsta instrumenta (LAF) starpniecību — ir strādājusi pie tā, lai palielinātu pirmspievienošanās finansējuma izmantošanu, un Komiteja pilnībā atbalsta pieeju, ka IPA sniegtajam atbalstam jābūt vēl vairāk orientētam uz rezultātu, vēl elastīgākam un konkrētājam vajadzībām vēl labāk piemērotam;

43. atzīmē: lai palielinātu attīstības palīdzības īstenošanas efektivitāti un ietekmi, ES vēlas izmantot partnerībā balstītu daudzlīmeņu pieeju. Komiteja to ir veicinājusi praktiski, piemēram, rīkojot Parlamentu konferences ("Assises") un izveidojot

(*) TAIEX — Tehniskās palīdzības informācijas apmaiņas instruments, ar kuru partnervalstīm palīdz pielāgoties ES tiesību aktiem.

Decentralizētas sadarbības atlantu. Komiteja kopīgi ar Komisiju ir atbildīga par vietējās administrācijas atbalsta instrumentu, kura ietvaros kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu politiķi un uzņēmēji dodas izpētes vizītēs;

44. vēlētos, lai Komisija lielākā mērā sekmētu un veicinātu pieredzes apmaiņu starp vietējām un reģionālajām pašvaldībām un nepieļautu, ka šajā apmaiņā dominē dalībvalstu un paplašināšanās procesa valstu centrālais valsts pārvaldes līmenis;

45. secina, ka gadu gaitā sadarbība ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām paplašināšanās procesa valstīs un kaimiņattiecību politikas valstīs ir kļuvusi arvien profesionālāka, un uzsver, ka ir ļoti svarīgi, lai finanšu instrumenti arī turpmāk veicinātu šo tendenci un to pastiprinātu;

46. uzskata, ka, it sevišķi paplašināšanās procesa valstīs un kaimiņattiecību politikas valstīs, vajadzētu izmantot atbilstīgus instrumentus un rādītājus, kas nodrošinātu skaidrāku saikni starp palīdzības piešķiršanu un reālajiem no tās izmantošanas gūtajiem rezultātiem tādās jomās kā decentralizācija un daudzlīmeņu pārvaldība, un tādējādi arī vietējo un reģionālo pašvaldību ietekme attiecīgajos lēmumpieņemšanas līmeņos;

47. aicina Komisiju nodrošināt, lai daļa līdzekļu tiktu iezīmēti konkrēti vietējo un reģionālo pašvaldību veikspējas stiprināšanai un attīstīšanai paplašināšanās procesa valstīs, kā arī zināšanu un prasmju attīstībai. Vietējās un reģionālās pašvaldības nevajadzētu uzskatīt par pasīvām saņēmējām un izturēties pret tām šādā veidā, bet gan tās jāuztver kā proaktīvas dalībnieces, kurām ir laba izpratne par vajadzībām, priekšnosacījumiem un realistiskiem mērķiem;

48. uzskata: ja vietējās un reģionālās pašvaldības ieguldīs lielākus pūliņus veikspējas attīstīšanā (kas nepieciešama ciešākai sadarbībai, lai varētu izmantot IPA līdzekļus), tad tās varēs gūt praktisku pieredzi pirms pievienošanās Eiropas Savienībai. Līdzekļus varētu izmantot, piemēram, lai rosinātu šos dalībniekus izstrādāt projektu idejas un sniegtu viņiem atbalstu šai procesā. Daudzās valstīs IPA līdzekļu decentralizēta pārvaldība ir izrādījusies pozitīva pieredze;

49. norāda, ka viena no problēmām, ar kuru saskaras IPA līdzekļu izmantošanā, ir korupcija, un šai sakarā atbalsts būtu jāsniedz visiem līmeņiem — vietējam, reģionālajam un valsts līmenim. Būtiska nozīme nepieciešamo zināšanu iegūšanā un atbildības nodrošināšanā ir pastāvīgai un stingrai uzraudzības sistēmai un atbalstam tādiem sabiedrības interešu ievērošanas uzraugiem ("sargsuņiem") kā pilsoniskās sabiedrības organizācijām, plašsaziņas līdzekļiem un arī vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

50. uzskata: ja IPA finansējumu ciešāk sasaistītu ar vietējā un reģionālajā līmenī attīstības jomā notiekošo darbu, tiktu stiprināts ilgtspējīgas daudzlīmeņu pārvaldības un funkcionējošas decentralizācijas pamats. Iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības programmu un projektu izstrādē, lēmumu pieņemšanas procesā un uzraudzībā un kontrolē, tiks likti pamati attīstības darba turpināšanai arī bez ārēja finansējuma;

51. norāda, ka daudzās Rietumbalkānu valstīs notiek plašas sabiedrības reformas, kuras varētu stiprināt un paātrināt, ja vietējā un reģionālā līmeņa politiķi vairāk sadarbotos. Daudzos gadījumos vietējā un reģionālajā līmenī nepietiek administratīvo, finanšu un personāla resursu, lai pārvaldītu IPA. Nepieciešamie resursi un veikspēja ir centrālajam valsts pārvaldes līmenim, un tādējādi vēl vairāk tiek stiprināta jau tā centralizētā sistēma un kavēta mazākumtautību un vietējā un reģionālā līmeņa politisko dalībnieku ciešāka iesaiste;

52. secina, ka gadījumos, kad tiek uzspiesta kompetenču decentralizācija, kuru nepapildina arī finanšu resursu decentralizācija, decentralizācijas reformas pārāk bieži apstājas vietējā un reģionālā līmeņa nepietiekamās veikspējas dēļ. Ar IPA palīdzību ES var paātrināt nepieciešamos paralēlos procesus un saglabāt līdzsvaru starp atbildību un resursiem;

Piezīmes par Partnerības instrumentu (PI)

53. atzīmē, ka Partnerības instruments aptver Ķīnu, Brazīliju, Dienvidāfrikas Republiku, Krieviju un citas valstis, un tā galvenais mērķis ir attīstīt un veicināt tirdzniecību un kontaktus starp šīm valstīm un Eiropas Savienību. Instrumenta darbības jomā ietilpst tādi jautājumi kā klimata pārmaiņas, vide un tirdzniecība;

54. vēlas vērst uzmanību uz faktu, ka statistika par valsts vidējo IKP uz vienu iedzīvotāju neatspoguļo nabadzīgu reģionu pastāvēšanu. Valstīs ar spēcīgu ekonomiku mazāk labvēlīgos apstākļos esošajiem reģioniem nav pieejams citāda veida atbalsts kā vien partnerības instrumenta ietvaros piedāvātais. Tādēļ Komiteja ierosina pievērst uzmanību reģionālām atšķirībām, piemēram, ienākumu sadalījumam un nabadzības līmenim teritoriālajā griezumā. Komisijai ar attiecīgajām valstīm vajadzētu īstenot dialogu par visaptverošas un vispārējas attīstības nozīmi un pieprasīt tādu centienu īstenošanu, kuri veicinātu reģionālo kohēziju, lai attiecīgā valsts spētu izmantot ES finansiālo atbalstu;

55. norāda, ka instruments būtu jāizmanto arī sociālās drošības sistēmu izveidei, labklājības sistēmas vispārējai reformēšanai un līdzekļu piešķiršanai nolūkā stiprināt vietējā un reģionālā līmeņa iestādes, kā arī būtu jā rūpējas par to, lai šis instruments minētajās valstīs veicinātu partnerību izveidi un demokrātisku attīstību.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

COM(2011) 838 final

2. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<i>2. pants</i>	<i>2. pants</i>
1. Palīdzību saskaņā ar šo regulu sniedz, lai sasniegtu šādus konkrētus mērķus atbilstīgi katras saņēmējvalsts vajadzībām un tās individuālajai paplašināšanās programmai:	1. Palīdzību saskaņā ar šo regulu sniedz, lai sasniegtu šādus konkrētus mērķus atbilstīgi katras saņēmējvalsts vajadzībām <u>vietējā, reģionālajā un valsts līmenī</u> un tās individuālajai paplašināšanās programmai:
(a) atbalsts politiskajām reformām <i>inter alia</i> :	(a) atbalsts politiskajām reformām <i>inter alia</i> :
i) demokrātisko iestāžu un tiesiskuma stiprināšanai, tostarp tiesiskuma īstenošanai;	i) demokrātisko iestāžu un tiesiskuma stiprināšanai, tostarp tiesiskuma īstenošanai;
ii) cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanai un aizsardzībai, minoritāšu tiesību labākai ievērošanai, dzimumu vienlīdzības veicināšanai, diskriminācijas novēršanai un preses brīvības nodrošināšanai, kā arī labu kaimiņattiecību veicināšanai;	ii) cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanai un aizsardzībai, minoritāšu tiesību labākai ievērošanai, dzimumu vienlīdzības veicināšanai, diskriminācijas novēršanai un preses brīvības nodrošināšanai, kā arī labu kaimiņattiecību veicināšanai;
iii) cīņai pret korupciju un organizēto noziedzību;	iii) cīņai pret korupciju un organizēto noziedzību;
iv) valsts pārvaldes reformai un labai pārvaldībai;	iv) valsts pārvaldes reformai un labai pārvaldībai, <u>tostarp veikspējas stiprināšanai visos līmeņos</u> ;
v) pilsoniskās sabiedrības un sociālā dialoga attīstībai;	v) pilsoniskās sabiedrības un sociālā dialoga attīstībai;
vi) samierināšanai, miera un uzticības veidošanas pasākumiem;	vi) samierināšanai, miera un uzticības veidošanas pasākumiem;
...	...

Pamatojums

Sevišķi svarīgi ir demokrātiju stiprināt vietējā un reģionālajā līmenī. Tāpēc šim aspektam ir jāpievērš īpaša uzmanība. Šis grozījums attiecas uz vispārīgo piezīmju 45. punktu.

2. grozījums

COM(2011) 839 final

4. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<i>4. pants</i>	<i>4. pants</i>
3. Partnervalstis principā līdzfinansē šajā regulā noteikto Savienības atbalstu, šim nolūkam izmantojot valsts līdzekļus, saņēmēju iemaksas vai citus avotus. Šos principus piemēro arī attiecībā uz sadarbību ar Krievijas Federāciju, jo īpaši attiecībā uz programmām, kas minētas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā. Neskarot pienākumu ievērot citus Finanšu regulas nosacījumus, līdzfinansēšanas prasības var nepiemērot pienācīgi pamatotos gadījumos, kad tas ir vajadzīgs pilsoniskās sabiedrības un nevalstisko dalībnieku attīstības atbalstam.	3. Partnervalstis principā līdzfinansē šajā regulā noteikto Savienības atbalstu, šim nolūkam izmantojot valsts līdzekļus, saņēmēju iemaksas vai citus avotus. Šos principus piemēro arī attiecībā uz sadarbību ar Krievijas Federāciju, jo īpaši attiecībā uz programmām, kas minētas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā. Neskarot pienākumu ievērot citus Finanšu regulas nosacījumus, līdzfinansēšanas prasības var nepiemērot pienācīgi pamatotos gadījumos, kad tas ir vajadzīgs pilsoniskās sabiedrības un nevalstisko dalībnieku attīstības atbalstam, <u>vai lai atvieglotu partnervalstu vietējo vai reģionālo pašvaldību iesaistīšanos projektos, kuri ir paredzēti demokrātijas stiprināšanai vietējā vai reģionālajā līmenī.</u>

Pamatojums

Dažos gadījumos līdzfinansēšanas prasība var atturēt partnervalstu vietējās un reģionālās pašvaldības (kurām būtu jābūt galvenajiem šīs programmas līdzekļu saņēmējiem) no realizējamu un lietderīgu projektu īstenošanas. Tā kā viena no programmas prioritātēm ir demokrātijas stiprināšana vietējā līmenī, arī tam vajadzētu būt vienam no iemesliem, uz kuru noteiktos apstākļos attiecina atkāpes līdzfinansējuma jomā.

3. grozījums

COM(2011) 840 final

8. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
8. pants	8. pants
1. Attīstības programmas "Pilsoniskās sabiedrības organizācijas un vietējās iestādes attīstības jomā" mērķis ir finansēt pilsoniskās sabiedrības organizāciju un vietējo iestāžu iniciatīvas attīstības jomā vai šīs iniciatīvas, ko pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām iestādēm sagatavojušas partnervalstis, Savienība, kandidātvalstis un potenciālās kandidātvalstis.	1. Attīstības programmas "Pilsoniskās sabiedrības organizācijas un vietējās vai reģionālās iestādes attīstības jomā" mērķis ir finansēt pilsoniskās sabiedrības organizāciju un vietējo vai reģionālo iestāžu iniciatīvas attīstības jomā vai šīs iniciatīvas, ko pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām iestādēm sagatavojušas partnervalstis, Savienība, kandidātvalstis un potenciālās kandidātvalstis. <u>Šajā darbībā nem vērā, no vienas puses, pilsoniskās sabiedrības organizāciju dažādās struktūras un to specifisko lomu un, no otras puses, vietējās un reģionālās pārvaldes iestādes.</u>
2. Konkrētas darbību jomas, kurās var izmantot Savienības palīdzību saskaņā ar šo pantu, kā arī indikatīvs pilsonisko sabiedrības organizāciju un vietējo iestāžu kategoriju saraksts ir iekļauts V pielikumā.	2. Konkrētas darbību jomas, kurās var izmantot Savienības palīdzību saskaņā ar šo pantu, kā arī indikatīvs pilsonisko sabiedrības organizāciju un vietējo un reģionālo iestāžu kategoriju saraksts ir iekļauts V pielikumā.

Pamatojums

Ir svarīgi uzsvērt, ka šī programma ir paredzēta arī sadarbībai ar partnervalstu, kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu reģionālajām pašvaldībām. Jāuzsver arī, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām un reģionālajām pašvaldībām bieži var būt dažāda loma konkrētajā attiecīgās valsts vai projekta kontekstā. Šis grozījums attiecas uz RK atzinuma vispārīgo piezīmju 25. punktu.

4. grozījums

COM(2011) 838 final

14. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
14. pants	14. pants
1. Finanšu atsaucē summa šīs regulas īstenošanai laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam ir EUR 14 110 100 000 (pašreizējās cenās). Līdz 3 % no finanšu atsaucē summas piešķir pārrobežu sadarbības programmām starp saņēmējvalstīm un Eiropas Savienības dalībvalstīm.	1. Finanšu atsaucē summa šīs regulas īstenošanai laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam ir EUR 14 110 100 000 (pašreizējās cenās). Līdz 3 % no finanšu atsaucē summas piešķir pārrobežu sadarbības programmām starp saņēmējvalstīm un Eiropas Savienības dalībvalstīm <u>un ietver atbalstu veikspējas stiprināšanai vietējā un reģionālajā līmenī.</u>
2. Budžeta lēmējietāde apstiprina gada apropriācijas Savienības daudzgadu finanšu shēmas ietvaros.	2. Budžeta lēmējietāde apstiprina gada apropriācijas Savienības daudzgadu finanšu shēmas ietvaros.
3. Kā noteikts „Erasmus visiem” regulas 13. panta 2. punktā, lai veicinātu augstākās izglītības starptautisko dimensiju, no dažādiem ārējo darbību instrumentiem (Attīstības sadarbības instrumenta, Eiropas kaimiņattiecību	3. Kā noteikts „Erasmus visiem” regulas 13. panta 2. punktā, lai veicinātu augstākās izglītības starptautisko dimensiju, no dažādiem ārējo darbību instrumentiem (Attīstības sadarbības instrumenta, Eiropas kaimiņattiecību

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
instrumenta, Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta, Partnerības instrumenta un Eiropas Attīstības fonda) tiks piešķirta indikatīva summa aptuveni EUR 1 812 100 000 mācību mobilitātes darbībām uz un no valstīm ārpus ES, kā arī sadarbībai un politiskajam dialogam ar šo valstu iestādēm/institūcijām/organizācijām. Šo fondu izmantošanai piemēros „Erasmus visiem” regulas noteikumus.	instrumenta, Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta, Partnerības instrumenta un Eiropas Attīstības fonda) tiks piešķirta indikatīva summa aptuveni EUR 1 812 100 000 mācību mobilitātes darbībām uz un no valstīm ārpus ES, kā arī sadarbībai un politiskajam dialogam ar šo valstu iestādēm/institūcijām/organizācijām. Šo fondu izmantošanai piemēros „Erasmus visiem” regulas noteikumus.
Finansējumu nodrošinās, izmantojot divas daudzgadu programmas, kas attiecīgi aptver tikai pirmos četrus gadus un pārējos trīs gadus. Finansējums tiks atspoguļots šo instrumentu indikatīvajā daudzgadu plānošanā atbilstīgi attiecīgo valstu identificētajām vajadzībām un prioritātēm. Piešķirumus var pārskatīt iepriekš neparedzētu būtisku apstākļu vai svarīgu politisko pārmaiņu gadījumā atbilstīgi ES ārpolitikas prioritātēm.	Finansējumu nodrošinās, izmantojot divas daudzgadu programmas, kas attiecīgi aptver tikai pirmos četrus gadus un pārējos trīs gadus. Finansējums tiks atspoguļots šo instrumentu indikatīvajā daudzgadu plānošanā atbilstīgi attiecīgo valstu identificētajām vajadzībām un prioritātēm. Piešķirumus var pārskatīt iepriekš neparedzētu būtisku apstākļu vai svarīgu politisko pārmaiņu gadījumā atbilstīgi ES ārpolitikas prioritātēm.

Pamatojums

Šis grozījums izriet no iepriekšējā grozījuma. Finansējuma piešķiršanai jāliecina par to, ka viena no prioritātēm ir veikspējas stiprināšana vietējā un reģionālajā līmenī (pamatojoties uz vispārīgo piezīmju 45. punktu).

5. grozījums

COM(2011) 839 final

18. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<i>18. pants</i>	<i>18. pants</i>
1. Šīs regulas īstenošanai pieejamais finansējums laika posmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ir EUR 18 182 300 000 (pašreizējās cenās). Ne vairāk kā 5 % no finansējuma piešķir pārrobežu sadarbības programmām, kas minētas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā.	1. Šīs regulas īstenošanai pieejamais finansējums laika posmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ir EUR 18 182 300 000 (pašreizējās cenās). Ne vairāk kā 5 % no finansējuma piešķir pārrobežu sadarbības programmām, kas minētas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā, <u>tostarp programmām, kuras atbalsta demokrātijas stiprināšanu vietējā un reģionālajā līmenī.</u>

Pamatojums

Demokrātijas veidošana vietējā un reģionālajā līmenī ir būtisks priekšnoteikums, lai īstenotu citus šim instrumentam noteiktos uzdevumus. Tāpēc noteikts finanšu atbalsta apmērs būtu jāparedz šīs jomas projektiem. Grozījums attiecas uz vispārīgo piezīmju 34. punktu.

Briselē, 2012. gada 9. oktobrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Direktīvu par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu un par atklātajiem datiem pārskatīšana”

(2012/C 391/12)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu pārskatīt direktīvu par publiskā sektora informācijas (PSI) atkalizmantošanu un tai pievienoto paziņojumu “Atklātie dati”, jo minētie dokumenti potenciāli var sniegt vērtīgus ieguvumus iedzīvotājiem, uzņēmumiem un pārvaldes iestādēm, kā arī sekmēt darba vietu radīšanu un publisko pakalpojumu kvalitātes uzlabošanu;
- ir uzsvērusi publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu un lietošanu regulējošo kopīgo noteikumu un kopīgās prakses nozīmi un nepieciešamību, lai nodrošinātu vienādu pamatnosacījumu piemērošanu visiem Eiropas informācijas tirgus dalībniekiem, pārredzamākus nosacījumus šādas informācijas atkalizmantošanai un iekšējā tirgus izkropļojumu novēršanu;
- norāda, ka vietējās un reģionālās pašvaldības ir Digitālās programmas, kas ietver PSI direktīvas un paziņojuma par atklātajiem datiem pārskatīšanu, pasākumu galveno mērķgrupu vidū un ka tām ir īpaši svarīga loma minētās programmas īstenošanā;
- uzskata, ka ir svarīgi publiskā sektora datu atkalizmantošanā pilnībā ievērot ES un valstu tiesību aktus privātās dzīves aizsardzības jomā. Atklāto datu izmantošanā jāievēro arī trešo pušu intelektuālā īpašuma tiesības un jānodrošina, lai, publiskos datus izmantojot komerciālā nolūkā, ievērotu tādas pašas datu un privātuma aizsardzības standartus, kādus piemēro tad, ja šādi dati saglabājas publiskajā sektorā.

Ziņotāja	Anne KARJALAINEN kdze (FI/PSE), Keravas pilsētas domes locekle
Atsauces dokumenti	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu COM(2011) 877 final Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Atklātie dati — inovācijas, izaugsmes un pārredzamas pārvaldības dzinējspēks" COM(2011) 882 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Ievads

1. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu pārskatīt direktīvu par publiskā sektora informācijas (PSI) atkalizmantošanu un tai pievienoto paziņojumu "Atklātie dati", jo minētie dokumenti potenciāli var sniegt vērtīgus ieguvumus iedzīvotājiem, uzņēmumiem un pārvaldes iestādēm, kā arī sekmēt darba vietu radīšanu un publisko pakalpojumu kvalitātes uzlabošanu ⁽¹⁾;

2. atzīmē, ka PSI direktīvas mērķis bija sekmēt valsts sektora informācijas komerciālu atkalizmantošanu visā Savienībā, saskaņojot atvieglotas atkalizmantošanas pamatnosacījumus. Direktīvā izklāstīti arī noteikumi par nediskrimināciju, tarififikāciju, ekskluzīvu vienošanos, pārredzamību, licencēšanu un praktiskām metodēm, kas izmantojamas, lai atvieglotu publisko dokumentu atrašanu meklēšanas rezultātos un to atkalizmantošanu. Pilsētas un reģioni attiecībā uz šādiem dokumentiem vienlaikus ir dalībnieki un pakalpojuma sniedzēji;

3. uzsver, ka 2011. gada paziņojumā par atklātajiem datiem Komisija ir norādījusi, ka, neraugoties uz līdzšinējiem panākumiem, joprojām ir vairāki šķēršļi publiskā sektora informācijas izmantošanai, proti, nespēja realizēt tās saimniecisko potenciālu, informācijas trūkums par pieejamo PSI, tehniskas un praktiskas problēmas, kas kavē informācijas atkalizmantošanu;

4. atzīst, ka minētās direktīvas pārskatīšana ir daļa no Eiropas digitalizācijas programmas, kas savukārt ietilpst stratēģijā "Eiropa 2020", kuras mērķis ir padarīt ES par "gudru, ilgtspējīgu un integrējošu ekonomiku ar augstu nodarbinātības, ražīguma un sociālās kohēzijas līmeni" ⁽²⁾;

5. uzsver, ka Eiropas lielākā problēma tuvākajā nākotnē būs radīt ekonomikas izaugsmi, vienlaikus veicinot ilgtspējīgu attīstību. Abi minētie mērķi ir pretstatā, un šis jautājums ir izvirzīts

stratēģijā "Eiropa 2020", nosakot ilgtspējīgu attīstību par galveno prioritāti. Ilgtspējīga attīstība ir attīstība, kas apmierina mūsdienu sabiedrības vajadzības bez tādiem kompromisiem, par kuriem norēķināsies nākamās paaudzes. Vislielākais potenciāls radīt ilgtspējīgu izaugsmi ir digitālajai ekonomikai ⁽³⁾;

6. uzsver, ka ir svarīgi atkalizmantot publiskā sektora informāciju komerciāliem un nekomerciāliem mērķiem, kā arī investēt pētniecībā, lai veicinātu attiecīgos darbības virzienus un nākotnes lietojumu attīstību, tādējādi palielinot IKT jomas vērtību ⁽⁴⁾;

7. ir uzsvērusi publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu un lietošanu regulējošo kopīgo noteikumu un kopīgās prakses nozīmi un nepieciešamību, lai nodrošinātu vienādu pamatnosacījumu piemērošanu visiem Eiropas informācijas tirgus dalībniekiem, pārredzamākus nosacījumus šādas informācijas atkalizmantošanai un iekšējā tirgus izkropļojumu novēršanai ⁽⁵⁾;

8. norāda, ka vietējās un reģionālās pašvaldības ir Digitālās programmas, kas ietver PSI direktīvas un paziņojuma par atklātajiem datiem pārskatīšanu, pasākumu galveno mērķgrupu vidū un ka tām ir īpaši svarīga loma minētās programmas īstenošanā ⁽⁶⁾;

9. norāda, ka publiskā sektora iestādes sagatavo, vāc un savā īpašumā glabā plašu informāciju un saturu. Publiskā sektora informācija ir nozīmīgs digitālā satura produktu un pakalpojumu sākotnējais materiāls, un tā ievērojamais potenciāls Eiropas Savienībā vēl nav pilnībā izmantots;

10. norāda: lai attīstītu PSI atkalizmantošanas tirgu, ir jāpārskata ekskluzīvas vienošanās starp publiskā sektora iestādēm un privātiem uzņēmumiem un jāpiemēro tāds licencēšanas un tarififikācijas režīms, kas sekmē un optimizē PSI atkalizmantošanu un vienlaikus nodrošina finansējumu dokumentu saglabāšanai

⁽¹⁾ CdR 247/2009.

⁽²⁾ CdR 104/2010.

⁽³⁾ Turpat.

⁽⁴⁾ CdR 247/2009.

⁽⁵⁾ Turpat.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010.

un aktualizēšanai. Ir svarīgi arī apsvērt un precizēt, kā mehānismus, daudzus no kuriem jau izmanto publisko datu pārvaldībai, var organizēt tā, lai tie būtu pēc iespējas līdzīgāki un tādējādi varētu nodrošināt augsta līmeņa sinerģiju ⁽⁷⁾;

11. uzskata, ka būtiski ir noteikt veidu, kā objektīvi izmērīt informācijas ekonomisko vērtību, ņemot vērā informācijas publisko raksturu un saikni ar publiskās pārvaldes iestādēm ⁽⁸⁾;

12. uzsver, ka publiskā sektora informācijas atkalizmantošanas potenciāla pilnīgai realizēšanai ir nepieciešama vietējo un reģionālo pašvaldību ciešāka iesaistīšana, kas ievērojami veicinātu PSI atkalizmantošanu, tādējādi uzlabojot apstākļus uzņēmumiem un radot jaunas darba vietas ⁽⁹⁾;

13. mudina vietējā un reģionālā līmeņa politikas veidotājus apsvērt, kā vietējās un reģionālās pašvaldības var popularizēt atklātos publiskos datus un publiskās informācijas atkalizmantošanu;

14. uzskata, ka ir svarīgi publiskā sektora datu atkalizmantošanā pilnībā ievērot ES un valstu tiesību aktus privātās dzīves aizsardzības jomā. Atklāto datu izmantošanā jāievēro arī trešo pušu intelektuālā īpašuma tiesības un jānodrošina, lai, publiskos datus izmantojot komerciālā nolūkā, ievērotu tādus pašus datu un privātuma aizsardzības standartus, kādus piemēro tad, ja šādi dati saglabājas publiskajā sektorā;

15. uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības jāiesaista plašā sadarbības tīklā, lai uzlabotu pārvaldes sistēmu sadarbību un paaugstinātu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas efektivitāti ⁽¹⁰⁾;

Direktīva par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu

16. norāda, ka Komisijas pārskatītā stratēģija attiecībā uz atklātajiem publiskajiem datiem balstās uz šādām trim savstarpēji pastiprinošām politikas līnijām:

— datu atkalizmantošanas tiesiskā regulējuma pielāgošana,

— finanšu instrumentu mobilizēšana atklāto datu atbalstam un izplatīšanas pasākumi, piemēram, Eiropas datu portālu izveide,

— koordinācijas un dalībvalstu pieredzes apmaiņas veicināšana;

17. atzīmē, ka ar direktīvas pārskatīšanu ir ieviests princips, ka visa publiskā informācija, uz ko nepārprotami neattiecas kāds no izņēmumiem, ir atkalizmantojama komerciālā un nekomerciālā nolūkā;

18. uzsver, ka ar minēto priekšlikumu ir paplašināta direktīvas darbības joma, iekļaujot tajā arī bibliotēkas (tostarp universitāšu bibliotēkas), arhīvus un muzejus, un tajā vajadzētu ņemt vērā šo struktūru īpašo lomu, jo to uzglabātais saturs ir pieejams sabiedrībai; norāda, ka direktīvas piemērošanas jomu vajadzētu paplašināt tādā veidā, kas mazina iespējamo finansiālo ietekmi, nerada lielu administratīvo slogu un ievērojamas papildu izmaksas minētajām iestādēm; Komiteja uzsver, ka nevajadzētu paredzēt, ka kultūras iestādēm obligāti jāpāriet uz digitalizāciju, tomēr ierosinātajai metodei, ko piemēro tādas maksas noteikšanā, kas pārsniedz robežvērtību, nedrīkstētu radīt negatīvu ietekmi uz iepriekš minēto iestāžu centieniem digitalizācijas un ilglaicīgas arhivēšanas jomā, ņemot vērā digitalizācijas un datu uzglabāšanas augstās izmaksas un ierobežotākas iespējas gūt peļņu;

19. uzsver, ka priekšlikumā ir ierobežota arī summa, ko var iekasēt par publiskā sektora informācijas izmantošanu, nosakot, ka tā nedrīkst pārsniegt informācijas sagatavošanas un izplatīšanas robežizmaksas, izņemot gadījumus, ja publiskā sektora iestādes darbība rada nozīmīgu daļu no darbības izmaksām, kuras saistītas ar tai uzticēto sabiedrisko uzdevumu veikšanu, izmantojot savas intelektuālā īpašuma tiesības; ierosina paredzēt, ka cenas noteikšanā var ņemt vērā arī izmaksas, kas radušās saistībā ar PSI direktīvas prasību izpildi;

20. norāda, ka saskaņā ar priekšlikumu dalībvalstīm jāorganizē uzraudzība, ko veic neatkarīgas iestādes, attiecībā uz publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu. Komiteja tomēr uzskata, ka šāda iestāde nav nepieciešama, jo dalībvalstīs jau ir pietiekami mehānismi, kas nodrošina publiskā sektora uzraudzību. Dalībvalstīm katru gadu jāiesniedz Komisijai ziņojums par stāvokli publiskā sektora informācijas atkalizmantošanā un par mehānismiem un pasākumiem šā procesa nodrošināšanai;

21. atzīmē, ka Komisija paredz sadarboties ar dalībvalstīm, publiskā sektora iestādēm un reģionālajām apvienībām, lai izveidotu Eiropas datu portālu, kas dotu tiešu piekļuvi daudzām datu kopām no visas ES, arī piekļuvi datiem, kuri pieejami ar Komisijas portāla starpniecību;

22. mudina Komisiju atbalstīt pasākumus, lai ar savu finansējuma programmu starpniecību sekmētu publisko datu atklātību, ņemot vērā vietējās un reģionālās varas iestādes;

⁽⁷⁾ CdR 247/2009.

⁽⁸⁾ Turpat.

⁽⁹⁾ Turpat.

⁽¹⁰⁾ CdR 10/2009.

23. mudina publiskās iestādes publicēt datus mašīnlasāmā formātā, ja tas iespējams, bet atzīmē, ka direktīvā tā nebūs noteikta kā obligāta prasība. Tas skaidri būtu jānorāda arī direktīvas apsvērumos;

Iespējas

24. uzskata, ka publiskā sektora informāciju var atkalizmantot, sniedz labumu visai sabiedrībai kopumā. Jaunu procesu izstrāde, izmantojot atklātus tiešsaistes datus, ir solis ceļā uz pakalpojumiem, kas orientēti uz lietotājiem. Iespējamās arī citas priekšrocības, piemēram, novatoriski pakalpojumi, jauni uzņēmējdarbības modeļi un publiskā sektora lielāka efektivitāte ⁽¹¹⁾;

25. norāda, ka saskaņā ar Komisijas veiktajiem pētījumiem publiskā sektora datu pieejamība veicina ekonomikas izaugsmi un rada jaunas iespējas uzņēmējdarbībai, arī mazajiem uzņēmumiem neatkarīgi no to atrašanās vietas. Tādēļ īpaši jāmudina mazie un vidējie uzņēmumi atkalizmantot informāciju un jānodrošina publiskā sektora dokumentu izstrādei, saglabāšanai un aktualizēšanai nepieciešamais refinansējums;

26. uzskata, ka publiskās informācijas atkalizmantošana un atklāto datu nozīmīgums uzņēmumiem var pozitīvi ietekmēt visa reģiona attīstību;

27. norāda, ka Komisijas veiktajos pētījumos un citos starptautiskajos pētījumos ir atbalstīts uzskats, ka, nodrošinot publisko datu resursu atkalizmantošanu, sociālie un makroekonomiskie ieguvumi saskaņā ar piesardzīgiem aprēķiniem ir ievērojami lielāki nekā turpmāko pārdošanas ieņēmumu zaudējumi. Tomēr varētu būt nepieciešams, ka Eiropas Savienībai būs jāīsteno mērķtiecīgi (veicināšanas) pasākumi, lai, varētu īstenot PSI direktīvā noteiktos papildu uzdevumus laikā, kad samazinās ieņēmumi, ņemot vērā pašreizējos un turpmākos budžeta ierobežojumus;

28. atzīmē, ka informācijas saimnieciskā vērtība ir atkarīga no informācijas satura. Saimnieciskais labums un inovācijas jo īpaši tiek radītas, apvienojot informāciju, piem., ģeogrāfisko informāciju ar informāciju par pakalpojumiem;

29. norāda, ka PSI brīvas pieejamības nodrošināšana atkalizmantošanas nolūkā pozitīvi ietekmēs arī pārredzamību, efektivitāti un publisko iestāžu pārskatatbildību, kā arī sekmēs plašāku iespēju piešķiršanu iedzīvotājiem un veicinās demokrātiju. Informācija tad būs pārbaudāma un pārredzama;

30. uzsver, ka atklāti publiskie dati palielina kompetenci, uz ko balstās lēmumu pieņemšana, un uzlabo lēmumu kvalitāti, piemēram, uz informāciju balstītu lēmumu pieņemšanu transporta, zemes izmantošanas un klimata pārmaiņu jomās;

31. uzskata, ka atklāto publisko datu resursi un plaša cilvēku loka izmantošana sniedz ievērojamu iespēju vietējiem plašsaziņas līdzekļiem saprotami un interesanti atspoguļot vietējā līmeņa lēmumu pieņemšanu;

32. uzsver, ka atklāti publiskie dati dod arī iespēju sniegt lētākus publiskos e-pakalpojumus un mazina informācijas dublēšanos;

33. uzsver, ka publisko datu plaša atkalizmantošana ne tikai rada jauna veida uzņēmējdarbību, bet arī sniedz publiskajām iestādēm iespēju izstrādāt savas sistēmas un procesus un veidot šādu sistēmu saskarnes;

34. atzīmē, ka daudziem uz publiskā sektora informāciju balstītiem produktiem un pakalpojumiem ir pārrobežu raksturs, un uzskata, ka būtu jārada labvēlīgāki apstākļi uzņēmumiem sniegt pakalpojumus visā ES teritorijā;

35. uzsver, ka atklātie publiskie dati palīdz uzlabot apstākļus efektīvam digitālajam iekšējam tirgum, kurā patērētājiem iespējams piedāvāt ērtu, drošu un elastīgu piekļuvi legālam digitālajam saturam un pakalpojumiem ⁽¹²⁾;

36. norāda, ka Eiropas iedzīvotāji — gan kā patērētāji un uzņēmēji, gan kā radošo nozaru un informātikas nozares darbinieki — gūst labumu no augoša digitālā iekšējā tirgus un no pakalpojumiem un informācijas produktiem, kuru izveidi sekmē atklāti publiskie dati ⁽¹³⁾;

37. uzsver, ka vietējā līmeņa publiskā sektora dalībniekiem bieži nav pietiekamu resursu, zinātniskās vai finansējuma, lai pakalpojumu jomā attīstītu uz lietotāju orientētas inovācijas. Tādēļ būtu jāatbalsta vietējie un reģionālie dalībnieki un jāmudina viņus optimizēt publiskā sektora datus, kas atklāti atkalizmantošanai attīstītājiem un uzņēmējiem, tostarp MVU, tādējādi radot jaunas iespējas uzņēmējdarbībai un jaunas darba vietas un vienlaikus pēc iespējas izstrādājot pilnīgi jaunus digitālos pakalpojumus, ko varētu izmantot arī vietējā un reģionālā publiskā sektora dalībnieki;

38. atzīmē, ka ilgtspējīgas attīstības galvenie aspekti ir dabas resursu krājumu nodrošināšana un oglekļa dioksīda pēdas samazināšana, bet tie ierobežo uz ražošanu balstītu izaugsmi. Eiropas ekonomikas izaugsme tādēļ būtu jābalsta nevis uz patēriņa preču ražošanas palielinājumu, bet gan uz citiem faktoriem. Produkti un pakalpojumi, ko var izveidot un pārdot digitāli, var radīt izaugsmi ar mazāku slogu dabas resursiem. Komiteja tomēr uzsver, ka digitalizācijas izplatība — arī tāpēc, ka tiks pieprasīti produkti un pakalpojumi, pēc kuriem iepriekš nebija pieprasījuma — radīs lielāku enerģijas un tādu resursu patēriņu, kas vajadzīgi digitālo datu nesēju ražošanai;

⁽¹¹⁾ CdR 104/2010.

⁽¹²⁾ CdR 104/2010.

⁽¹³⁾ Turpat.

39. norāda, ka atklāti publiskie dati sniedz jaunas iespējas izvērst inovatīvu digitālo uzņēmējdarbību. Tā kā publisko iestāžu informācija aizvien vairāk ir pieejama atkalizmantošanai mašīnlasāmā formātā, uzņēmumi var izstrādāt un piedāvāt jauna veida pakalpojumus, izmantojot minēto informāciju. Informācijas pakalpojumu saskarnes un automatizēta datu pārbaude samazina datu manuālu uzglabāšanu un koriģēšanu;

40. uzsver, ka atklāti publiskie dati var stimulēt inovāciju ne tikai uzņēmumos, bet arī publiskajās un pētniecības iestādēs, trešajā sektorā un privātpersonām;

41. uzsver, ka informācijas plašākai izmantošanai ir pastiprināta saimnieciskā un sociālā ietekme un tā rada sinerģiju, piemēram, palielinot to datu avotu skaitu, kas pieejami pētniecībā un izglītībā;

42. atzīmē, ka atkalizmantošanai atklātus publiskos datus izmanto tūrismā, atvieglojot pakalpojumu sniegšanu un informāciju tūristiem par konkrētu ceļojuma mērķi attiecīgajā valodā;

43. atzīmē, ka pieejamās informācijas atkalizmantošana palīdz pilnveidot IKT potenciālu, lai paaugstinātu energoefektivitāti un līdz ar to arī Eiropas Savienības konkurētspēju, un paplašināt uzņēmējdarbības iespējas vietējā un reģionālajā līmenī⁽¹⁴⁾;

44. uzsver, ka atklātu publisko datu sniegtās inovācijas iespējas būtu jāņem vērā arī, īstenojot ES pamatprogrammu "Apvārsnis 2020";

45. atzinīgi vērtē to, ka laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam Eiropas e-pakalpojumu infrastruktūra valsts sektora datiem tiks finansēta no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta. Iezīmējot finansējumu, svarīgi ir ņemt vērā arī vietējo un reģionālo pašvaldību vajadzības un problēmas, ko tām rada datu resursu nodošana atklātībā atkalizmantošanai;

Problēmas

46. uzskata, ka gadījumos, kad publiskā sektora iestāžu darbība rada nozīmīgu daļu no darbības izmaksām, kas saistītas ar tām uzticēto sabiedrisko uzdevumu veikšanu, izmantojot savas intelektuālā īpašuma tiesības, ir svarīgi tām atļaut iekasēt maksu par dokumentu atkalizmantošanu, kura pārsniedz robežizmaksas;

47. norāda, ka vietējās un reģionālās pašvaldības joprojām var saskarties ar problēmām saistībā ar valsts iestāžu sagatavoto datu pieejamību, apkopošanu, apstrādi un atkalizmantošanu. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām būtu ciešāk jāsadarbjas, lai varētu efektīvi izmantot atklāto publisko datu resursus;

48. uzskata, ka īpaša uzmanība būtu veltāma tam, kāda veida šķēršļi un problēmas ir radušās vietējām un reģionālajām pašvaldībām un attīstītājiem, izmantojot publiskā sektora informāciju, un kas būtu darāms minēto problēmu atrisināšanai. Ir arī svarīgi paredzēt, ka dokumentus pēc iespējas un pārdomātā veidā jādara pieejamus mašīnlasāmā formātā un kopā ar attiecīgajiem metadatiem;

49. uzsver, ka publisko datu atklāšanai vajadzīgā tehnoloģija jau ir labi attīstīta, bet vietējā un reģionālajā līmenī minētā tehnoloģija varbūt vēl nav pietiekami labi apgūta un varbūt nav rīku, kas vajadzīgi, lai atrastu atkalizmantošanai pieejamo informāciju. Nav arī prasmju, kas nozīmē, ka atklātie publiskie dati netiek pietiekami efektīvi izmantoti pakalpojumos, kurus saņem sabiedrība;

50. atzīmē, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām, it īpaši vismazākajām, bieži nav pietiekamu resursu vai jaudas, lai īstenotu liela mēroga datu pieejamības pasākumus, un tām šajā jomā ir jāsaņem palīdzība (pamatnostādnes un ieteikumi, reproducējama tehniskā infrastruktūra, kopēji datu katalogi, finansējums utt.);

51. norāda, ka gadījumā, ja atklāti publiskie dati ir pilnībā decentralizēti bez jebkādas centrālās pārvaldības, attīstītājiem un uzņēmējiem ir grūtāk izstrādāt uz šādiem datiem balstītus lietojumus;

52. atzīmē, ka, ņemot vērā vietējo un reģionālo dalībnieku lielo dažādību Eiropā, attīstītājiem varētu rasties grūtības izveidot reproducējamās tehniskās platformas un lietojumus, un iesaka organizēt Eiropas mēroga projektus, kuros saskaņoti izstrādā un izmēģina lietojumus. Piemērs minētajam ir CitySDK projekts, kurā, izstrādājot lietojumus un daloties pieredzē, sadarbojas daudzas Eiropas pilsētas;

53. uzsver, ka tad, kad būs izveidoti un apgūti atklātu publisko datu fondi, to uzturēšanai nevajadzēs tik daudz resursu kā izpētes posmā. Būtu jāorganizē vietējiem un reģionālajiem uzņēmējiem paredzēti apmācības kursi par atklātiem publiskajiem datiem, kas palielinātu izpratni par atklātu datu nozīmīgumu uzņēmēju organizācijās;

54. atzīmē, ka nepietiek ar datu atklāšanu lēmumu pieņēmējiem un iedzīvotājiem, jo informācijas izmantošanai ir vajadzīgas specifiskas prasmes. Datu pārvaldības un analīzes prasmi vajadzētu mācīt kursus, un būtu jānodrošina pastāvīga apmācība dažādos līmeņos;

55. vērs īpašu uzmanību uz to, ka direktīvas priekšlikums nedrīkstētu ietekmēt bibliotēku, arhīvu un muzeju pamatdarbību digitālajā vidē. Priekšlikums nedrīkst radīt situāciju, kurā publiskas organizācijas spēja veikt savu pamatdarbību ir apdraudēta, tāpēc ka ar direktīvu ir ievērojami samazinātas attiecīgās

⁽¹⁴⁾ CdR 65/2011.

organizācijas iespējas izvērst finansiāli dzīvotspējīgus pasākumus, izmantojot savas kolekcijas sadarbībā ar publiskā un privātā sektora dalībniekiem. It īpaši attiecībā uz līgumiskām vienošanām, piemēram, saistībā ar masveida digitalizācijas projektiem, vajadzības gadījumā pārejas periodā būtu jāparedz ekskluzīvas tiesības, lai sniegtu pakalpojumus sabiedrības interesēs;

56. uzskata, ka īpaša uzmanība būtu veltāma loģistikai, kas būs vajadzīga, lai apstrādātu publiskās pārvaldes iestāžu izstrādātajiem un izmantotajiem lietojumiem nepieciešamo lielo datu apjomu;

57. atzīmē, ka ir dažādi publiskās informācijas pieejamības līmeņi, un dati, kuru pieejamība veicina sociālo pārredzamību (piem., personas nodokļu informācija), ja tie ir pieejami pēc pieprasījuma, var radīt problēmas privātās dzīves aizsardzības jomā, ja šādus datus publicē atklātu publisko datu atkalizmantošanas ietvaros;

58. uzskata, ka ir izšķiroši svarīgi ievērot drošības prasības katrā līmenī, lai nodrošinātu privātuma un personas datu aizsardzības optimālu līmeni un nepieļautu jebkāda veida personas datu nesankcionētu izsekošanu un personas profilēšanu, arī attiecībā uz iepirkšanās prioritātēm, veselības stāvokli, slimības vēsturēm utt. Privātuma aizsardzība jāapsver arī saistībā ar to, kā dati no dažādām datnēm var automatiski apvienoties, izveidojot indivīdu personiskos profilus;

59. norāda, ka tādu datu atklāšana, kuros ietilpst personas dati, arī izmantošanai izpētē un izstrādē (piem., medicīnas pētījums), ir pieļaujama tikai tad, ja tiek dzēsti dati, pēc kuriem iespējama personas identifikācija un ja ir noteikti pasākumi, lai nepieļautu datu apvienošanu šādā veidā. Iestādes, kuru pārvaldībā ir pamatdati, būtu jāmudina nodrošināt minēto datu anonimitāti. Anonīmus datus arī var izmantot pakalpojumu attīstīšanai gan publiskajā, gan privātajā sektorā ar nosacījumu, ka nepastāv risks, ka, apvienojot šādus datus ar citiem datiem, varētu iegūt pietiekamas norādes par aizsargājamiem personas datiem. Nosakot maksu, jāļauj ņemt vērā datu anonimitātes nodrošināšanas izmaksas;

60. norāda, ka svarīgs aspekts informācijas atkalizmantošanā ir metadati un ka to publicēšana standartizētā formātā ievērojami pastiprinātu informācijas pārrobežu apmaiņu. Komisijai vajadzētu izstrādāt ieteikumu attiecībā uz standartizētu metadatu modeli un to balstīt uz jau pastāvošajiem standartiem, piemēram, INSPIRE direktīvā noteiktajām prasībām attiecībā uz metadatiem;

61. vērš uzmanību uz to, ka regulas priekšlikumā iekļautajiem pasākumiem nevajadzētu ietekmēt vietējā, reģionālā un valsts līmeņa iestāžu pamatzdevumu īstenošanu;

62. uzskata, ka ļoti svarīgi ir nodrošināt, lai visos līmeņos tiktu aizsargātas sabiedrības intereses. Nedrīkst pieļaut tādu datu izmantošanu, kas jebkādā veidā apdraudētu sabiedrības intereses;

Secinājumi

63. uzskata, ka priekšlikumā direktīvai ierosinātie pasākumi to pašreizējā formulējumā nerada šaubas par to atbilstību subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem. Lai izvairītos no minēto principu iespējamās pārkāpšanas, sistemātiski būtu jāapspriežas ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, plānojot, īstenojot un pārvaldot pasākumus, kas paredzēti PSI atkalizmantošanas stimulēšanai, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi un radītu jaunas darba vietas;

64. uzskata, ka ir īpaši svarīgi Eiropas Savienībai, dalībvalstīm un vietējām un reģionālajām pašvaldībām saskaņoti piemērot subsidiaritātes principu, kas paredz dažādu pārvaldes līmeņu kopīgu atbildību un balstās uz visām demokrātiskās leģitimitātes izpausmēm un dažādu iesaistīto dalībnieku pārstāvību, kā norādīts RK Baltajā grāmatā par daudzlīmeņu pārvaldību ⁽¹⁵⁾;

65. atzīmē, ka priekšlikuma nolūks grozīt direktīvu nenozīmē pieņemt lēmumu par to, kādiem dokumentiem dalībvalstīs vajadzētu būtu publiskiem. Tiesību akti, ar ko nosaka informācijas pieejamību sabiedrībai, joprojām būs dalībvalstu ekskluzīvā kompetencē. Pārskatītie noteikumi attiektos uz dokumentu atkalizmantošanu gadījumos, kad tie ir vispārpieejami, tostarp saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem par piekļuvi. Šai sakarā tomēr nepieciešama jēdziena "vispārpieejami publiski dokumenti" definīcija, un būtu jānosaka, ka par tādiem dēvējami vienīgi tādi dokumenti, attiecībā uz kuriem valsts tiesību aktos paredzētas piekļuves tiesības;

66. uzskata, ka ir svarīgi, lai sabiedrības locekļiem un uzņēmējiem būtu pieejama skaidra kārtība, kādā iesniegt sūdzības un apelācijas par informācijas atkalizmantošanas pārkāpumiem;

67. atzīmē, ka publiskās informācijas pieejamības uzlabošanai un brīvas piekļuves nodrošināšanai atkalizmantošanas mērķiem vajadzētu būt ļoti izplānotai, pamatojoties uz izpētes datiem, jau gūto pieredzi un labāko praksi;

68. norāda, ka pārāk lielu daļu no līdz šim tiešsaistē nodrošinātajiem pārvaldes pakalpojumiem aizņēmusi papīra formāta birokrātisko dokumentu pārveide pieejamībai tiešsaistē. Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm ir jārada piemērs, ciešā sadarbībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām uzņemoties vadību Eiropas un valstu līmeņa centienos panākt lielākas pārmaiņas pārvaldes procedūrās un struktūrā, izmantojot IKT, tostarp atklātos datus, lai uzlabotu valsts iestāžu darba nozīmību, kvalitāti, produktivitāti un efektivitāti un samazinātu birokrātijas apjomu, ar ko jāsaskaras plašai sabiedrībai un uzņēmumiem;

69. uzskata, ka Komisijai vajadzētu popularizēt atklātos publiskos datus, izmantojot tehniskas instrukcijas un ieteikumus, publicējot kopēju datu katalogu un ieviešot kopēju atklāto datu licenci;

⁽¹⁵⁾ CdR 89/2009.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

1.6.1.2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK ierosinātais grozījums
“2. Saskaņā ar objektīviem, pārredzamiem un pārbaudāmiem kritērijiem, ja tas ir sabiedrības interesēs un ja to apstiprina 4. panta 4. punktā minētā neatkarīgā iestāde, un neskarot šī panta 3. un 4. punktu, izņēmuma gadījumos, jo īpaši tad, ja valsts sektora iestādes rada ievērojamu daļu no savām darbības izmaksām, kuras saistītas ar tām uzticēto sabiedrisko uzdevumu veikšanu, izmantojot savas intelektuālā īpašuma tiesības, publiskā sektora iestādēm var ļaut iekasēt tādu maksu par dokumentu atkalizmantošanu, kas pārsniedz robežizmaksas.”	“2. Saskaņā ar objektīviem, pārredzamiem un pārbaudāmiem kritērijiem, ja tas ir sabiedrības interesēs un ja to apstiprina 4. panta 4. punktā minētā neatkarīgā iestāde, un neskarot šī panta 3. un 4. punktu, izņēmuma gadījumos, jo īpaši tad, ja valsts sektora <u>iestādēm ir jārada ienē-</u> <u>mumi, lai segtu iestādes rada</u> ievērojamu daļu no savām darbības izmaksām, kuras saistītas ar tām uzticēto sabiedrisko uzdevumu veikšanu, izmantojot savas intelektuālā īpašuma tiesības, publiskā sektora iestādēm var ļaut iekasēt tādu maksu par dokumentu atkalizmantošanu, kas pārsniedz robežizmaksas.”

Pamatojums

Šajā daļā lietotais formulējums ir neskaidrs un viegli var radīt pārpratumus jautājumā, kas direktīvas īstenošanā ir galvenais. Grozījums ir paredzēts, lai precizāk raksturotu izņēmuma gadījumus un nepieļautu pārpratumus, ko varētu radīt teksta kļūdaina interpretācija.

Grozījums Nr. 2

1.4.2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK ierosinātais grozījums
“Viena no tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas iespējām ir pārskatīšana, ko veic neatkarīga iestāde, kurai ir piešķirtas īpašas reglamentējošās pilnvaras attiecībā uz valsts sektora informācijas atkalizmantošanu un kuras lēmumi ir saistoši attiecīgajai publiskā sektora iestādei.”	“Viena no tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas iespējām ir pārskatīšana, ko veic neatkarīga iestāde, kurai ir piešķirtas īpašas reglamentējošās pilnvaras attiecībā uz valsts sektora informācijas atkalizmantošanu un kuras lēmumi ir saistoši attiecīgajai publiskā sektora iestādei.”

Pamatojums

Nav skaidrs, kas ir domāts ar iestādi, “kurai ir piešķirtas īpašas reglamentējošās pilnvaras attiecībā uz valsts sektora informācijas atkalizmantošanu”. Atsevišķas iestādes lietderība šajā jomā ir apšaubāma, un tā kā tai nav nekādas saistības ar izmaksām, kuras jāsedz dalībvalstij, šādas iestādes izveide aplūkojama kritiski / ir noraidāma.

Briselē, 2012. gada 10. oktobrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Tiesību aktu kopums attiecībā uz datu aizsardzību”

(2012/C 391/13)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē priekšlikumus reformām ES tiesību aktos, kas attiecas uz datu aizsardzību, jo ar tām Eiropas Savienība palīdzēs risināt pasaulē notiekošās debates par atbilstošu privātās dzīves aizsardzību digitālajā pasaulē;
- uzskata, ka svarīgākie jautājumi, kas saistīti ar personas datu aizsardzību, ir noteikti jārisina atbilstošā likumdošanas procesā, jo tikai tā, visaptveroši iesaistot ES Padomi, Eiropas Parlamentu un Eiropas vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvjus, var nodrošināt pārredzamību un demokrātisko legimitāti;
- norāda, ka, neraugoties uz neatrisinātajiem jautājumiem saistībā ar regulas pamatkonceptijas atbilstību subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam, daži sīki izstrādāti noteikumi neatbilstoši ierobežo dalībvalstu likumdošanas iespējas tādā jomā kā datu apstrāde publiskās pārvaldes iestādēs;
- tāpat uzskata, ka ierosinātajā regulējumā jāparedz, lai dalībvalstīm un attiecīgos gadījumos arī reģioniem būtu plašāka kompetence pieņemt lēmumus, lai saskaņā ar to iekšējiem noteikumiem regulētu vispārējos nosacījumus, kas jāievēro uzraudzības iestādes locekļiem, tādējādi garantējot viņu neatkarību pienākumu veikšanā.

Ziņotāja

Ursula MÄNNLE (DE/PPE), Bavārijas federālās zemes parlamenta locekle

Atsauces dokumenti

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Privātuma nodrošināšana saistītā pasaulē — Eiropas datu aizsardzības regulējums 21. gadsimtam”,

COM(2012) 9 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus, sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti,

COM(2012) 10 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (Vispārīgā datu aizsardzības regula),

COM(2012) 11 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

Tā kā modernajā informācijas sabiedrībā notiek plaša datu apstrāde, datu aizsardzības regulējumam ir svarīga nozīme ekonomikas attīstībā, valsts darbības spējas un efektivitātes nodrošināšanā un Eiropas iedzīvotāju tiesību uz personas brīvību ievērošanā. Tāpēc datu aizsardzības regulējuma pielāgošana jaunajām prasībām digitālā pasaulē, kurā pieaug to jomu skaits, kas saistītas interneta tīklā, pašlaik ir svarīga reforma ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī citās valstu apvienībās (piemēram, Eiropas Padomes dalībvalstīs) un valstīs, piemēram, Amerikas Savienotajās Valstīs. Saistībā ar personas datu apstrādi jautājumi ir jārisina visās politikas jomās. Datu aizsardzība ir visaptverošs jautājums, kas skar drošības un tiesību politiku, ekonomiku, komunikācijas, izglītības un veselības jomu, pārvaldi un patērētāju aizsardzību. Tāpēc datu aizsardzības jomā pieņemto ES tiesību aktu pilnveidošana ir ļoti nozīmīga arī Eiropas reģioniem un pilsētām, lai saglabātu un uzlabotu ilgtspēju būtisku tehnoloģisku pārmaiņu un vispārējas konkurences apstākļos.

REĢIONU KOMITEJA

1. atzinīgi vērtē priekšlikumus reformām ES tiesību aktos, kas attiecas uz datu aizsardzību, jo ar tām Eiropas Savienība palīdzēs risināt pasaulē notiekošās debates par atbilstošu privātās dzīves aizsardzību digitālajā pasaulē;

2. atgādina, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir būtiska nozīme Eiropas Digitalizācijas programmā minēto ieteikumu īstenošanā. Pašvaldības ir ekonomikas izaugsmes virzītājspēks vietējā un reģionālajā līmenī, un tās rada, lieto un pārvalda daudzus digitalizētas informācijas produktus un pakalpojumus, izmantojot datubāzēs uzkrāto publiskā sektora informāciju.

Tāpēc tām jāsniedz plašs un efektīvs ieguldījums tiesību aktos, kas ietekmēs to kompetenci datu aizsardzības jomā. Regula pašvaldībām un reģioniem uzliks jaunu administratīvo slogu un radīs papildu izmaksas, un Komiteja uzskata, ka tas nav iedzīvotāju interesēs;

3. atbalsta ar reformām saistītā tiesību aktu kopuma vispārējos mērķus, proti, saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantu Eiropas līmenī nodrošināt personu vienotu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi;

4. norāda, ka datu aizsardzības prasību saskaņošana, pieņemot vienotus saistošus noteikumus, nodrošina, ka, neraugoties uz atšķirīgajiem riska līmeņiem un atšķirīgajām darbības vidēm, vienādas prasības attieksies uz datu aizsardzības procedūrām, ko ievēro uzņēmumi, pārvaldes iestādes un privātpersonas. Reģionu komiteja uzskata, ka regula skaidri nenosaka publisko iestāžu kompetenci un darba tiesību jomu. Regula arī satur virkni pienākumu vietējām un reģionālajām pašvaldībām (piemēram, apjomīgāka dokumentācija, pienākums nodrošināt datu pārnesamību u.c.), kas nesniedz saskatāmus uzlabojumus attiecībā uz datu subjektu tiesībām. Komiteja norāda, ka, ņemot vērā tā vispārīguma pakāpi, ierosinātais tiesību akts regulas formā var pāvērt iespēju neatbilstoši izmantot LESD 290. pantu, ar kuru Komisijai piešķirtas pilnvaras pieņemt papildu noteikumus, pat ļoti svarīgos jautājumos, un tāpēc nav savienojams ar subsidiaritātes principu un proporcionālītātes principu. Tādēļ Komiteja aicina izslēgt personas datu apstrādi, ko veic publiskās iestādes, un darba tiesību jautājumus no regulas darbības jomas, lai personas datu apstrādi, ko veic publiskās iestādes, un darba tiesību jautājumus arī turpmāk reglamentētu direktīva;

5. uzsver, ka galvenā atbildība par personas datu aizsardzību uzticēta neatkarīgām datu aizsardzības iestādēm; tomēr saistītā pasaule, kur ar datu apstrādi nākas saskarties gandrīz ik uz soļa, augsts datu aizsardzības līmenis netiks nodrošināts tikai ar centieniem nostiprināt ar likumu noteiktus pienākumus, bet tam nepieciešami arī stimulējoši papildu instrumenti datu apstrādātājiem, lai atalgotu datu aizsardzības pūliņus, tas ir, jāatvieglo pierādīšanas pienākums tiem datu apstrādātājiem, kuri pakļaujas stingrām pašregulējuma prasībām vai ētikas kodeksiem, vai izstrādā brīvprātīgus datu aizsardzības ietekmes novērtējumus;

6. uzskata, ka svarīgākie jautājumi, kas saistīti ar personas datu aizsardzību, ir noteikti jārisina atbilstošā likumdošanas procesā, jo tikai tā, visaptveroši iesaistot ES Padomi, Eiropas Parlamentu un Eiropas vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvjus, var nodrošināt pārredzamību un demokrātisko legimitāti;

7. atzīmē, ka policijas un tiesu iestāžu sadarbības jomā vispār ir jāizstrādā saistoši noteikumi attiecībā uz personas datu aizsardzību, kad notiek šo datu pārrobežu apmaiņa;

8. brīdina, ka, cenšoties pastiprināt personas datu aizsardzību, pārlieku nevajadzētu ierobežot iedzīvotāju tiesības pašiem kontrolēt savu datu izmantošanu, t.i., nevajadzētu izrobežot viņu iespējas dot piekrišanu izmantot informāciju, īpaši sabiedriskās iestādēs, kā arī saistībā ar datu aizsardzības pamatregulu un datu aizsardzības direktīvu;

9. uzskata, ka, ņemot vērā minētos apsvērumus, turpmākajā likumdošanas procesā uzmanība ir jāvelta šādiem jautājumiem:

Subsidiaritāte un proporcionalitāte

10. uzskata, ka centieni, pieņemot regulu, pilnībā saskaņot daļu ES personas datu aizsardzības noteikumu ir pārliecinoši jāpamato, ja minētie noteikumi skar privāto sektoru;

11. tomēr norāda, ka konsultāciju procesā bieži izskan būtiskas iebildes par to, vai tiesību aktu kopums, ko veido datu aizsardzības pamatregula un direktīva attiecībā uz policijas un tiesu iestāžu jomu, atbilst subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam, ievērojot, ka vienlaikus (jo īpaši telekomunikāciju jomā) spēkā būs daudzi ES un valstu pieņemtie datu aizsardzības noteikumi. Paustās iebildes saistītas ar šādiem aspektiem:

— Eiropas Savienībai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 16. panta 2. punktu piešķirtās plašās likumdošanas pilnvaras, kas ierobežo centienus pilnībā saskaņot noteikumus attiecībā uz datu apstrādi publiskajās iestādēs un saistībā ar priekšlikuma direktīvai, kura attiecas uz policijas un tiesu iestādēm, raisa bažas, ka to varētu attiecināt uz valstu iekšējām lietām;

— regulas vispārīguma pakāpe, kas varētu būtu raksturīga Eiropas Savienības direktīvai un nenodrošina pietiekamu juridisko noteiktību, jo dalībvalstīs nav pieņemti īstenošanas akti. Problemātisks aspekts ir Eiropas Komisijas pilnvaras pieņemt deleģētus aktus (86. pants) jautājumos, kas nav maznozīmīgi;

— nepietiekama skaidrība par valsts tiesību aktu piemērošanas jomu (IX nodaļa) gadījumos, kad iesaistīta ir vairāk nekā viena dalībvalsts;

— nesaskaņotība starp regulas turpmākajiem noteikumiem un daudziem noteikumiem telekomunikācijas jomā spēkā esošajās direktīvās (piemēram, Direktīvā Nr. 2002/58/EK), kas ir nozīmīgs interneta regulējuma elements;

— nespēja nodrošināt efektīvu tiesisko aizsardzību pret iespējamām pamattiesību pārkāpumiem, jo nav paredzēts, ka privātpersonas var vērsties ar sūdzību Eiropas Savienības Tiesā, lai panāktu tiesību aizsardzību;

— nepietiekamie centieni novērst pretrunas starp datu aizsardzības interesēm un citām ar pamattiesībām (piemēram, tiesībām uz vārda brīvību un oficiālu dokumentu publiskas pieejamības principu) saistītajām interesēm un

— neskaidrā robeža starp priekšlikuma regulai piemērošanas jomu un priekšlikuma direktīvai piemērošanas jomu;

12. uzsver, ka šie iebildumi atspoguļo daudzu Eiropas vietējo un reģionālo pašvaldību neapmierinātību ar minētajiem priekšlikumiem tiesību aktiem, kas, piemēram, neparedz ievērot valstu īpatnības datu aizsardzībā sociālās nodrošināšanas jomā vai apgrūtina publiskās pārvaldes iestāžu darbu ar datu aizsardzības prasībām (piemēram, paredzētajām tiesībām uz datu pārņemšanu), kuras varētu attiecināt vienīgi uz datu apstrādi uzņēmumos un kuras, ņemot vērā vietējo pašvaldību finanšu resursus, nozīmē smagas administratīvās sankcijas;

13. uzskata, ka ierosinātajā regulā par datu aizsardzību skaidrāk jānorāda, ka 83. pantā minētie ierobežojumi attiecībā uz personas datu apstrādi vēsturiskiem vai statistiskiem mērķiem, kā arī zinātniskās izpētes nolūkos nedrīkst ierobežot valsts iestāžu iespējas uzglabāt dokumentus atbilstīgi valsts tiesību aktiem par arhīviem un iepazīšanos ar administratīvajiem dokumentiem;

14. tādēļ uzskata, ka turpmākajā likumdošanas procesā vēlreiz un rūpīgāk nekā līdz šim ir jāanalizē jautājums par to, kādu juridisko instrumentu izvēlēties, un par robežu starp priekšlikuma regulai piemērošanas jomu un priekšlikuma direktīvai piemērošanas jomu, apsverot iespējamās alternatīvas, kas subsidiaritātes un proporcionalitātes principam atbilstu vairāk nekā pašreizējais tiesību aktu kopums. Pie šīm alternatīvām pieder iespēja jautājumu par personas datu apstrādi publiskās iestādēs un darba tiesību jomu arī turpmāk regulēt ar direktīvu,

lai personas datu apstrādi, ko veic publiska iestāde, un darba tiesību jomā izmantojamo datu apstrādi izslēgtu no pamatregulas piemērošanas jomas;

Nevis “tirgus valsts” princips, bet starptautiska saskaņošana

15. atbalsta mērķi panākt, ka arī starptautiskie uzņēmumi, kas sniedz ar informāciju saistītus pakalpojumus, ievēro ES datu aizsardzības standartus;

16. uzskata, ka Amerikas Savienoto Valstu valdības ierosinātais tiesiskais regulējums attiecībā uz privātās dzīves aizsardzību pasaules ekonomikā, kurā liela nozīme ir informācijas tehnoloģijām, paver iespēju svarīgākajās starptautiskās datu aprites jomās apvienot pūlībus un īstenot reformas, lai noteiktu vienotus datu aizsardzības standartus, un tā ieviest efektīvus datu aizsardzības noteikumus, kā arī efektīvāk izvairīties no atšķirīgiem konkurences nosacījumiem, nepamatojoties uz “tirgus valsts” principu, kura piemērošana ir sarežģīta;

Ierosināto reformu ilgtspēja

17. norāda, ka priekšlikums pamatregulai par datu aizsardzību savā būtībā ir balstīts uz Datu aizsardzības direktīvas 95/46 EK principiem, kas pilnveidoti tikai dažos gadījumos (piemēram, princips “integrēta datu aizsardzības”), bet lielākoties tikai pārveidoti. Atšķirībā no laika, kad izstrādāja datu aizsardzības direktīvu, informācijas sabiedrībā ar personas datu apstrādi saistīto risku gan privātās struktūrās, gan publiskās iestādēs vairs neietekmē tiešas divpusējas attiecības. Mūsdienās digitalizācija un vienotais informācijas tīkls rada tādas sistēmas, kurās datu apstrādē ir iesaistītas vairākas struktūras, piemēram, datu arhīvu kombinēšana vai informācijas apmaiņa starp iestādēm;

18. uzsver, ka tādējādi radušās problēmas, kas saistītas ar personas datu aizsardzību, vairs nevar atbilstoši atrisināt ar tradicionālām bipolārām metodēm, piemēram, jēdzienu “pārzinis”, “tiesībām tikt aizmirstam” vai aizlieguma principu, kas saistīts ar valsts un personas attiecībām (priekšlikuma regulai 6. un 9. pants). Daži jauninājumi, kas nebija paredzēti direktīvas noteikumos, piemēram, jēdzienu “personas dati” un “piekrišana” jaunās definīcijas nemazina juridisko nenoteiktību, bet gan palīdzina to;

19. tāpēc uzskata, ka gadījumā, ja Komisija tomēr vēlēšies saglabāt regulu, priekšlikumā skaidri jānorāda, ka darba devējs datus drīkst apstrādāt, pamatojoties uz darba ņēmēja piekrišanu; tas pats attiecas uz datu apstrādi sabiedriskās iestādēs, ievērojot datu aizsardzības pamatregulu un datu aizsardzības direktīvu. Saskaņā ar regulu dalībvalstīs var ar likumu noteikt, kā veicama darba ņēmēju personas datu apstrāde saistībā ar nodarbinātību;

20. tādēļ uzskata — tā kā turpmākajā likumdošanas procesā pilnīgi jaunas koncepcijas izstrāde vairs nav iespējama,

jāpārveido datu aizsardzības mehānismi, kas pagaidām paredz lietot galvenokārt tādas regulatīvus un bipolārus instrumentus kā rīkojumi un sodi. Savukārt vietējās un reģionālās pašvaldības, kas ir ieinteresētajām personām vistuvākais līmenis, uzskata, ka īpaša nozīme var būt:

- pasākumiem, kuru mērķis ir visu paaudžu un sabiedrības grupu informēšana par datu aizsardzības jautājumiem,
- mehānismiem, kas nodrošina datu aizsardzības metožu, kas ir pārbaudītas un tehnoloģiski progresīvas, apmaiņu, piemēram, “kvalitātes zīmoga” shēmas ietvaros,
- standartizētai, viegli uztveramai informācijai un skaidrojumiem, ievērojot tā dēvēto “luksofora principu”,
- saistošai un regulētai sertifikācijai un
- iesaistīto dalībnieku pašregulējumam.

21. šajā sakarā uzsver, ka priekšlikums datu aizsardzības pamatregulai, piemēram, priekšlikuma pamatregulai 52. panta 2. punkts par prasību informēt sabiedrību vai noteikumi par profesionālās ētikas kodeksiem (priekšlikuma pamatregulai 38. pants) pašlaik atspoguļo to, ka šie uzdevumi, kas galvenokārt jāveic uzraudzības iestādēm, nav ar prioritāru nozīmi;

Valstu likumdošanas iespēju saglabāšana

22. norāda, ka, neraugoties uz neatrisinātajiem jautājumiem saistībā ar regulas pamatkonceptijas atbilstību subsidiaritātes principam un proporcionālītātes principam, daži sīki izstrādāti noteikumi neatbilstoši ierobežo dalībvalstu likumdošanas iespējas tādā jomā kā datu apstrāde publiskās pārvaldes iestādēs;

23. tāpēc uzskata, ka jautājumu par personas datu apstrādi, ko veic publiskas iestādes, un darba tiesību aspektus arī turpmāk jāregulē ar direktīvu;

24. tādēļ gadījumā, ja Komisija tomēr vēlēšies saglabāt regulu, kas attiecas arī uz publiskām iestādēm un darba tiesību jomu, Komiteja uzskata, ka:

- priekšlikuma pamatregulai 6. panta 3. punktā minētos nosacījumus, lai datu apstrādes pamatu varētu veidot dalībvalsts tiesību akta noteikumi, nedrīkst vēl vairāk sarežģīt, izmantojot Pamattiesību hartas 52. pantā minētos ierobežojumus un tādējādi neievērojot tās faktisko darbības jomu;
- tas attiecas arī uz Komisijai piešķirtajām pilnvarām pieņemt deleģētos tiesību aktus, lai tā vēlreiz varētu ierobežot jomas, kuras var regulēt dalībvalstis, piemēram, veselības stāvokļa datu un darbinieku datu apstrādi vai datu apstrādi vēstures, statistikas un zinātniskās izpētes nolūkos;

- īpaši jāmin, ka var paredzēt, ka abās jomās jāsaņem piekrišana; saistībā ar datu apstrādi sabiedriskās iestādēs tas attiecas arī datu aizsardzības direktīvas piemērošanas jomu;
- saistībā ar visiem deleģētajiem tiesību aktiem (86. pants) vajadzētu paredzēt, ka Komisijai jāveic visaptverošs ietekmes novērtējums un jāapspriežas ar Padomi, dalībvalstu parlamentiem un attiecīgajām sabiedrības aprindām, kā arī ar komitejām, kas saskaņā ar LESD jāiesaista tiesību aktu izstrādē, un Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, lai nodrošinātu arī proporcionalitātes un subsidiaritātes principu ievērošanu. Arī īstenošanas tiesību aktu izstrādē jāizvēlas procedūra, kas nodrošina visu iesaistīto dalībnieku savlaicīgu un visaptverošu līdzdalību;
- regulā līdztekus 21. pantā dalībvalstīm piešķirtajām ierobežošanas tiesībām būtu vismaz jāparedz iespēja, ka dalībvalstis var pieņemt tiesību aktus, lai uz datu apstrādi, kura saistīta ar valsts varas īstenošanu, saskaņā ar Pamattiesību hartas 8. pantā minētajiem mērķiem attiecinātu drošības noteikums, kas atšķiras no pašreizējā regulā paredzētajiem;
- jau noteikumus par darbības jomu būtu arī jāprecizē, ka regulas noteikumi attiecas tikai uz darbībām, kas ietilpst "Savienības tiesību piemērošanas jomā", kurā Eiropas Savienība ir pilnvarota pieņemt saistošus tiesību aktus, bet neatliecas uz tām jomām, kurās joprojām likumdošanas pilnvaras ir vienīgi dalībvalstīm vai kurās Eiropas Savienībai saskaņā ar līgumiem liegtas tiesību aktu un administratīvo aktu saskaņošanas pilnvaras, piemēram, izglītības jomā (LESD 165. panta 4. punkts);
- regulas 82. pantā skaidri jānorāda, ka īpašus noteikumus par personas datu apstrādi darba attiecībās var noteikt arī kolektīvajās sarunās;
- regulā jānodrošina, lai netiktu ierobežotas rīkojumu tiesības, piemēram, attiecībā uz pārziņa iecelšanu/atļaišanu;
- jānodrošina, lai, paredzot sodu par datu aizsardzības pārkāpumiem, būtu skaidra diferenciācija starp privātām, uz peļņu orientētām struktūrām un citām struktūrām, īpaši publiskās pārvaldības jomā, kurām naudas sodu uzlikt nav lietderīgi, bet ir lietderīgāk veidot efektīvākus politiskos kontroles mehānismus;

Demokrātiskās atbildības stiprināšana

25. pauzē īpašas bažas par to, ka pēc regulas stāšanās spēkā saskaņā ar konkrētajām un stingrākajām tiesiskajām prasībām, kas attiecas uz datu aizsardzību, tiks ieviestas procedūras, kuras atšķirībā no likumdošanas procesa dalībvalstīs un Eiropas Savienībā vai valstu un ES tiesību normu īstenošanas, ko veic parlamentu uzraudzītās dalībvalstu pārvaldes iestādes, nenodrošinās nedz pārredzamību, nedz pietiekamu demokrātisko legitimitāti;

26. pamato šīs bažas ar to, ka priekšlikumā regulai iekļauti ļoti abstrakti noteikumi, izvirzot saistošas un vienlaikus vienotas un obligāti izpildāmas prasības jomā, kurai ir īpaša nozīme dažādu pamattiesību nodrošināšanā un jau pašlaik raksturīgs gandrīz neaptverams skaits visdažādāko piemērošanas gadījumu, sākot ar privātu adrešu sarakstu un publisku iedzīvotāju reģistru un beidzot ar sociālo tīklu vai interneta pārlūkprogrammu piedāvātāju datiem. Gandrīz neizbēgamos trūkumus saistībā ar noteikumu skaidrību, juridisko noteiktību un izpildāmību paredzēts novērst, pirmkārt, piešķirot daudzas pilnvaras pieņemt deleģētos tiesību aktus, kas bieži skars būtiskus regulējuma aspektus. Par to, piemēram, liecina pilnvaras, kas minētas priekšlikuma pamatregulai 6. panta 5. punktā. Otrkārt, neatkarīgajām datu aizsardzības iestādēm paredzēts piešķirt daudz plašākas pilnvaras nekā ierastās datu aizsardzības pilnvaras, proti, formulējot vispārējas pamatnostādnes attiecībā uz datu aizsardzības regulas interpretāciju, arī pieņemt abstraktus un vispārējus noteikumus. Jāatzīmē arī, ka tā dēvētā konsekvences mehānisma ietvaros Komisijai piešķirtas neatbilstošas tiesības ietekmēt šīs iestādes, un tas liek šaubīties par šo iestāžu neatkarību, kas tām nodrošināta ar LESD 16. panta 2. punkta 2. apakšpunktu;

27. tādejā uzskata — lai saglabātu datu aizsardzības iestāžu neatkarību, jo īpaši to pilnvaras, kas tām piešķirtas ar priekšlikuma pamatregulai 60. pantu un 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir būtiski jāgroza noteikumi, kuri regulē Komisijas darbību konsekvences mehānisma ietvaros, kā arī šajos pašos pantos minētā jēdziena "nopietnas šaubas" definīcija, ar ko Komisija pamato savu iejaukšanos;

28. tāpat uzskata, ka ierosinātajā regulējumā jāparedz, lai dalībvalstīm un attiecīgos gadījumos arī reģioniem būtu plašāka kompetence pieņemt lēmumus, lai saskaņā ar to iekšējiem noteikumiem regulētu vispārējos nosacījumus, kas jāievēro uzraudzības iestādes locekļiem, tādejādi garantējot viņu neatkarību pienākumu veikšanā;

29. uzskata arī, ka būtu vairāk jāizmanto Eiropas Savienības Tiesas atzītie instrumenti neatkarīgo uzraudzības iestāžu kontrolei, piemēram ziņojumi un cita veida regulāras konsultācijas ar likumdošanas iestādēm, lai Parlaments, Padome un Reģionu komiteja saskaņā ar savām līdzdalības tiesībām varētu regulāri novērtēt ES datu aizsardzības tiesību aktu īstenošanu un izvirzīt priekšlikumus, kā tie būtu pilnveidojami. Vienlaikus saskaņā ar tiesībām tikt uzklausi tam būtu jāpieņem papildu procedūras noteikumi, kas attiecas uz uzraudzības iestādēm un Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju un paredz, ka apvienības un interešu pārstāvības organizācijas, kuras skar būtiski lēmumi, kas pieņemti, piemēram, saskaņā ar priekšlikuma pamatregulai 58. panta 2. punktu, piemēram, ar uzklausišanas un konsultāciju palīdzību ir jāiesaista pārredzamā procesā, kura mērķis ir izstrādāt un pilnveidot datu aizsardzības tiesību aktus;

Ierobežotās iespējas saskaņot datu aizsardzību policijas un tieslietu iestāžu darbā

30. pauž šaubas par to, vai centieni regulēt datu apstrādi, kas notiek tikai valstu līmenī, un šajā nolūkā ierosinātā direktīva attiecībā uz policiju un tiesu iestādēm atbilst Eiropas Savienībai piešķirtajām likumdošanas pilnvarām, kā arī subsidiaritātes un proporcionālītātes principam. Policijas un kriminālvajāšanas iestāžu rīcībā joprojām ir ļoti daudz datu, kuri nav saistīti ar terorisma, organizētās noziedzības un kibernetiskās noziedzības apkarošanu un tiek apstrādāti tikai valstu līmenī, un tāpēc šāda apstrāde nav jāregulē ar ES tiesību aktiem. Jāievēro arī, ka datu aizsardzības noteikumi tieši ietekmē tiesību normas, kas regulē policijas darbu, un krimināltiesību normas un tāpēc minētās normas nākas netieši saskaņot, kaut arī Eiropas Savienībai nav piešķirtas pietiekamas pilnvaras to darīt;

31. ir pārsteigta par to, ka Eiropas iestādes un struktūras, sākot ar *Eurojust* un *Eiropolu*, ir izslēgtas no direktīvas piemērošanas jomas;

32. līdztekus jau minētajiem iebildumiem rosina Komisiju turpmākajā likumdošanas procesā analizēt,

— cik lielā mērā daudzās prasības attiecībā uz reģistrēšanu un paziņošanu var aizkavēt policijas veikto izmeklēšanu un kriminālvajāšanu;

— vai priekšlikuma direktīvai 7. panta b), c) un d) apakšpunktā minētie noteikumi ir savietojami ar 1. panta 1. punktu, kas nosaka direktīvas priekšmetu un mērķus;

— kas jādara, lai neatbilstoši neierobežotu vai neapgrūtinātu datu apmaiņu (tās lietderība ir apstiprinājusies) ar trešām valstīm, vienlaikus paredzot piemērotus aizsardzības pasākumus attiecībā uz atkāpēm, kas saistītas ar datu starptautisku nosūtīšanu individuālos gadījumos (36. pants);

— kuras Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus un īstenošanas noteikumus varētu ierobežot, iekļaujot konkrētākus noteikumus jau pašā tiesību aktā vai dalībvalstīm pieņemot atbilstošu izņēmuma klauzulu;

33. patur tiesības pieņemt vēl vienu atzinumu un tajā iekļaut konkrētus priekšlikumus grozījumiem, tiklīdz turpmākajā likumdošanas procesā viedokli par minētajiem jautājumiem būs paiduši ES Padome un Eiropas Parlaments.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

36. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Atkāpjoties no 34. un 35. panta, dalībvalstis nodrošina, ka personas datu nosūtīšana saņēmējam trešā valstī vai starptautiskā organizācijā var notikt tikai, ja:	Atkāpjoties no 34. un 35. panta, dalībvalstis nodrošina, ka personas datu nosūtīšana saņēmējam trešā valstī vai starptautiskā organizācijā var notikt tikai, ja:
a) nosūtīšana ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citas personas īpaši svarīgas intereses; vai	a) nosūtīšana ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citas personas īpaši svarīgas intereses; vai
b) nosūtīšana ir nepieciešama, lai aizsargātu datu subjektu likumīgās intereses, gadījumos, kad tas ir noteikts nosūtīto dalībvalsts tiesību aktos; vai	b) nosūtīšana ir nepieciešama, lai aizsargātu datu subjektu likumīgās intereses, gadījumos, kad tas ir noteikts nosūtīto dalībvalsts tiesību aktos; vai
c) datu nosūtīšana ir būtiska, lai novērstu tiešus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai dalībvalstī vai trešā valstī; vai	c) datu nosūtīšana ir būtiska, lai novērstu tiešus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai dalībvalstī vai trešā valstī; vai
d) nosūtīšana ir nepieciešama individuālos gadījumos, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus, sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus; vai	d) nosūtīšana ir nepieciešama individuālos gadījumos, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus, sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus; vai
e) nosūtīšana ir nepieciešama individuālos gadījumos, lai pamatotu, īstenotu vai aizstāvētu tiesiskus prasījumus saistībā ar noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu, saukšanu pie atbildības par tiem vai kriminālsodu izpildi.	e) nosūtīšana ir nepieciešama individuālos gadījumos, lai pamatotu, īstenotu vai aizstāvētu tiesiskus prasījumus saistībā ar noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu, saukšanu pie atbildības par tiem vai kriminālsodu izpildi.
Šo atkāpju piemērošana ir atbilstoši jādokumentē.	

Pamatojums

Formulējumi “ir vajadzīga” vai “ir nepieciešama” ir pārāk nenoteikti, tādējādi ļaujot atkāpes piemērot neierobežoti, kas ir pretrunā ar šī panta patieso mērķi.

2. grozījums

86. panta 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>saistībā ar visiem deleģētajiem un īstenošanas tiesību aktiem Komisijai jāapspriežas ar Padomi, dalībvalstu parlamentiem un komitejām, kas saskaņā ar LESD jāiesaista tiesību aktu izstrādē, un Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju;</u>

Pamatojums

Iekļaut pienākumu Komisijai konsultēties ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju saistībā ar visiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem ir būtisks aizsardzības pasākums.

Briselē, 2012. gada 10. oktobrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Reģionu komitejas atzinums “Tiesību aktu pakete par likumīgās ekonomikas aizsardzību”

(2012/C 391/14)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumus, ar kuru palīdzību tiek loģiski sagrupēti normatīvie pasākumi un stratēģijas, kas jāīsteno, lai efektīvi un ātri nodrošinātu likumīgās ekonomikas aizsardzību;
- atbalsta Komisijas iniciatīvas, kuru mērķis ir novērst tādas negodīgas darbības kā interešu konflikti, favorītisms un korupcija, nosakot par noziedzīgu nodarījumu rīcību, ko dažas dalībvalstis joprojām atstāj nesodītu un kas kavē brīvu piekļuvi publiskajam iepirkumam;
- atbalsta jauno ES pretkorupcijas ziņojumu, kas ar jaunu vērtēšanas mehānismu tiks īstenots reizi divos gados, sākot no 2013. gada;
- pozitīvi vērtē priekšlikumu direktīvai par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju ES, jo šie instrumenti ir svarīgi globālās ekonomikas aizsardzībai, lai “noziedzība neatmaksātos” un “negodīgi iegūti līdzekļi nekad nenestu labumu”;
- piekrīt Stokholmas programmas loģikai, ka labāk būtu paredzēt obligātu noteikumu minimumu saskaņā ar LESD 83. pantu (kas ietvertu paplašinātu konfiskāciju un vērtību konfiskāciju, līdzekļu konfiskāciju, ko piemēro trešai personai, un konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma), nevis mēģināt uzlabot pašreizējo Savienības sistēmu, kurā nav noteiktas reālas saistības;
- aicina dalībvalstis paredzēt iespēju vietējām un/vai reģionālajām pašvaldībām atdot daļu no atsavinātajiem organizētās noziedzības rezultātā iegūtajiem līdzekļiem (pēc tam, kad apmierināti likumīgie kompensācijas pieprasījumi), jo tās pirmās cieš no kriminālajām organizācijām, kas grauj šo teritoriju sociālo kārtību. Šīm pašvaldībām ir arī vislabākās iespējas īstenot vietēja mēroga pasākumus, lai izskaustu noziedzības dziļākos cēloņus. Tādējādi tiek nodrošināta pozitīva atpazīstamība valsts iestāžu darbībai un veidota godīga sistēma, kas vieno vēlētos pārstāvjus, pilsonisko sabiedrību un ģimenes;
- mudina vietējos vēlētos pārstāvjus pilnvaru termiņa sākumā parakstīt ētikas hartu “*Obliti privatorum, publica curate*” (“Aizmirstiet privātās lietas, rūpējieties par publiskajām lietām”), kas palīdzētu veidot un saglabāt iedzīvotāju un valdošo aprindu savstarpējo uzticēšanos;
- mudina vēlētos pārstāvjus iesniegt neatkarīgai valsts pārvaldes iestādei īpašuma deklarāciju par īpašumiem un tirdzniecības un darījumu sakariem;

Ziņotājs

Christophe ROUILLON kgs (FR/PSE), Coulaines pilsētas mērs

Atsauces dokumenti

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā

COM(2012) 85 final

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību ar krimināltiesībām un administratīvu izmeklēšanu — integrēta politika nodokļu maksātāju naudas aizsardzībai

COM(2011) 293 final

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai — korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā

COM(2011) 308 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības

COM(2012) 363 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ**REĢIONU KOMITEJA****Vispārīgas piezīmes**

1. konstatē, ka korupcija, organizētā noziedzība un krāpšana ir smaga nasta Eiropas Savienībai. Saskaņā ar NVO *Transparency International* datiem tā rada aptuveni 120 miljardu eiro zaudējumu gadā, kas ir 1 % no Eiropas Savienības IKP. Nelegālā ekonomika palielina valstu parādus, bremzē valsts iestāžu pretkrīzes pasākumus, mazina investīciju līmeni, veicina kapitāla aizplūšanu un grauj iedzīvotāju uzticēšanos pārstāvjiem un iestādēm;

2. atgādina, ka līdz ar Lisabonas līgumu, kurā noteikti *EUROJUST* uzdevumi un kurā paredzēta iespēja izveidot Eiropas Prokuratūru (LESD 85. un 86. pants), kā arī iekļauti noteikumi par krāpšanas un jebkuras citas nelikumīgas darbības, kas apdraud Savienības finanšu intereses, novēršanu (LESD 310. panta 6. punkts un 325. pants), ES rīcībā ir plašāki pārrobežu noziedzības apkarošanas līdzekļi;

3. norāda, ka pēc Eurobarometra datiem 75 % Eiropas iedzīvotāju uzskata korupciju par smagu problēmu dalībvalstīs;

4. konstatē, ka noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskācija un iesaldēšana ir atzīta par efektīvu instrumentu organizētās noziedzības smagu gadījumu apkarošanai un ES līmenī tā ir noteikta par stratēģisku prioritāti;

5. uzskata, ka Savienības interešu aizstāvības nolūkā ir jāuzlabo to līdzekļu izmantošanas kontrole, kas piešķirti, piemēram,

no Eiropas Sociālā fonda un teritoriālās kohēzijas fonda vai kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros, jo krāpšana varētu likt apšaubīt šo reģioniem paredzēto integrēto Eiropas politikas jomu leģitimitāti;

6. uzsver, ka organizētā noziedzība vietējā līmenī ir vērsta uz vietējo un reģionālo pašvaldību lēmumu pieņemējiem, kuru darbība saistīta ar publiskā iepirkuma un publisko pakalpojumu koncesijas līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu, kā arī būvatļauju vai tirdzniecības atļauju izsniegšanu;

7. secina, ka tādas organizētās noziedzības darbības kā narkotiku un cilvēku tirdzniecība ilgtermiņā apdraud sabiedrisko kārtību, veselību un sociālo kohēziju;

8. atgādina, ka, ņemot vērā likumīgi un reizēm visinovatīvākajā veidā kā, piemēram, oglekļa dioksīda nodokļa gadījumā izmantojot Eiropas nodokļu sistēmu, organizētā noziedzība rada zaudējumus un vājina Savienības dalībvalstis, kā arī vietējās un reģionālās pašvaldības;

9. uzsver, ka korupcija sporta jomā (negodīgas derības, kukuļi par lielu sacensību vietas izvēli, slepeni maksājumi par spēlētāju pārcelšanu u. c.) ir pamats nopietnām bažām, jo tā apdraud miljoniem neprofesionālo sportistu un apvienībās darbojošos brīvprātīgo humānās vērtības;

10. uzskata, ka vietējās pašvaldības, atbalstāmas brīvības, drošības un tiesiskuma politiku, saskaņā ar subsidiaritātes principu ir svarīgākās likumīgās ekonomikas aizsardzības īstenotājas;

REĢIONU KOMITEJA

11. norāda uz trūkumiem, kas vērojami pašreizējos ES tiesību aktos krāpšanas, korupcijas apkarošanas un noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas jomā;

Krāpšanas apkarošana

12. norāda: Komisija otrajā ziņojumā par Konvencijas par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību īstenošanu (COM (2008) 77) secina, ka tikai piecas dalībvalstis veikušas "visus" pasākumus, lai panāktu "apmierinošu" atbilstību izvirzītajām prasībām;

Korupcijas apkarošana

13. pauž nožēlu, ka pamatlēmums 2003/568/TI, kurā par krimināli sodāmu noteikta aktīva vai pasīva korupcija privātā sektorā un paredzēti noteikumi par juridisku personu atbildību, vēl nav transponēts;

14. negatīvi vērtē to, ka dažas dalībvalstis joprojām nav ratificējušas Eiropas Padomes, ANO un ESAO starptautiskās konvencijas krimināltiesību jomā;

Noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšana un konfiscēšana

15. konstatē nepilnības piecu šajā jomā pieņemto pamatlēmumu transponēšanā:

— pamatlēmums 2005/212/TI, kas dod iespēju konfiscēt vērtības un paplašina konfiskācijas pilnvaras, lielākajā daļā dalībvalstu transponēts tikai daļēji,

— lai arī pamatlēmumā 2003/577/TI paredzēts iesaldēšanas lēmumu savstarpējas atzīšanas princips, Komisija pauž nožēlu, ka tās rīcībā ir maz informācijas par tā piemērošanu,

— pamatlēmumu 2006/783/TI, kurā noteikta konfiskācijas lēmumu savstarpēja atzīšana, nav bijis iespējams saskaņot ar fakultatīvajiem noteikumiem paplašinātās konfiskācijas jomā, kas ieviesta ar pamatlēmumu 2005/212/TI. Turklāt pamatlēmumu 2006/783/TI piemēro tikai tiem lēmumiem par konfiskāciju, kas pieņemti tiesvedībā krimināllietās, bet ne civilīetās, kaut gan tiesvedība civilīetās tiek izmantota arvien biežāk;

— ne visās dalībvalstīs tiek piemērots Padomes pamatlēmums 2007/845/TI par sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atgaves dienestiem, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir pienākums izveidot šādus dienestus savstarpējas sadarbības un noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanas veicināšanas nolūkā;

REĢIONU KOMITEJA

16. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumus, ar kuru palīdzību tiek loģiski sagrupēti normatīvie pasākumi un stratēģijas, kas jāīsteno, lai efektīvi un ātri nodrošinātu likumīgās ekonomikas aizsardzību;

17. atgādina, ka normatīvo pasākumu juridiskais pamats šajā jomā ir noteikts LESD 82., 83. pantā, 310. panta 6. punktā un 325. pantā;

18. uzskata, ka ES publisko līdzekļu aizsardzība pret krāpšanu un piesavināšanos ir ļoti svarīgs uzdevums, taču vienlaikus norāda, ka ar subsidiaritāti un efektivitāti saistītu apsvērumu dēļ Savienības krimināltiesību aktu pieņemšana ir lietderīga tikai tad, ja tie spēj sekmēt dalībvalstīs konkrēti apzināto kriminālvaldības trūkumu novēršanu;

19. atbalsta tādu pamatpārkāpumu kā krāpšana un valsts līdzekļu piesavināšanās definēšanu Kopienas līmenī;

20. atbalsta Komisijas iniciatīvas, kuru mērķis ir novērst tādas negodīgas darbības kā interešu konflikti, favoritisms un korupcija, nosakot par noziedzīgu nodarījumu rīcību, ko dažas dalībvalstis joprojām atstāj nesodītu un kas kavē brīvu piekļuvi publiskajam iepirkumam ⁽¹⁾;

21. atbalsta OLAF reformas pamatnostādnes ar mērķi aizsargāt nodokļu maksātāju naudu:

— *de minimis* noteikuma ievērošanu, kas liks OLAF prioritāri pievērsties smagu krāpšanas gadījumu izmeklēšanai;

— pienākumu rīkoties saistībā ar administratīvajām procedūrām — līdz ar to dalībvalstīm, kas līdz šim nebija spiestas rīkoties saistībā ar OLAF veikto izmeklēšanu, tagad būs pienākums vismaz informēt OLAF par šo lietu rezultātiem;

22. ir pilnībā apmierināta ar korupcijas apkarošanai doto politisko impulsu Savienībā un ar Komisijas vispārējo pieeju šā jautājuma risināšanā;

23. atbalsta jauno ES pretkorupcijas ziņojumu, kas ar jaunu vērtēšanas mehānismu tiks īstenots reizi divos gados, sākot no 2013. gada;

24. atbalsta Komisijas priekšlikumu pielāgoties mehānismiem, kas jau izveidoti ESAO vai Eiropas Padomes līmenī;

25. aicina Komisiju tomēr pievērst uzmanību nepieciešamībai bez liekas kavēšanās izdarīt secinājumus par šo visaptverošo sistēmu, kas balstīta uz dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos, un atgādina par nepieciešamību pieņemt tiesību aktus, lai pozitīvu praksi noteiktu par obligātu, ievērojot LESD 83. pantu;

26. ir pilnībā apmierināta ar Komisijas vispārējo pieeju, jo tā ietver arī grāmatvedības standartu izskatīšanu un ES uzņēmumu kontu kontroli;

⁽¹⁾ COM(2007) 328 final un COM(2011) 309 final. Ziņojumā norādīts, ka tika 9 dalībvalstis (Beļģija, Bulgārija, Kipra, Somija, Francija, Īrija, Portugāle, Čehijas Republika un Apvienotā Karaliste) ir pareizi transponējušas visus pamatelementus, ar kuriem 2003. gada pamatlēmumā ir definēta korupcija kā pārkāpums.

REĢIONU KOMITEJA

27. pozitīvi vērtē priekšlikumu direktīvai par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju ES, jo šie instrumenti ir svarīgi globālās ekonomikas aizsardzībai, lai “noziedzība neatmaksātos” un “negodīgi iegūti līdzekļi nekad nenestu labumu”;

28. piekrīt Stokholmas programmas loģikai, ka labāk būtu paredzēt obligātu noteikumu minimumu saskaņā ar LESD 83. pantu (kas ietvertu paplašinātu konfiskāciju un vērtību konfiskāciju, līdzekļu konfiskāciju, ko piemēro trešai personai, un konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma), nevis mēģināt uzlabot pašreizējo Savienības sistēmu, kurā nav noteiktas reālas saistības;

29. atbalsta priekšlikumu direktīvai, jo tajā ir iekļauti noteikumi un juridiski jēdzieni, kas definēti agrāk pieņemtajos pamatlēmumos par noziedzīgi iegūtu līdzekļu un nozieguma izdarīšanas līdzekļu konfiskāciju, kā arī īpašuma konfiskāciju tādā apmērā, kas atbilst noziedzīgi iegūto līdzekļu summai;

30. atzinīgi vērtē arī to, ka priekšlikumā direktīvai paredzēti noteikumi, kas dod iespēju ļoti plaši izprast noziedzīgi iegūtu līdzekļu jēdzienu (tas ietver noziedzīgi iegūtu līdzekļu atkārtotu izmantošanu tiesību vai īpašuma veidā) un veikt īpašuma pagaidu atsavināšanu uz laiku, kas nepieciešams sprieduma pasludināšanai;

31. **Paplašināta konfiskācija.** RK atbalsta 2005. gada pamatlēmumā dalībvalstīm noteikto izvēles iespēju atcelšanu un uzskata, ka tādējādi tiek uzlaboti paplašinātas konfiskācijas jomā pastāvošie noteikumi, tomēr Komiteja norāda, ka būtu vēlams pilnveidot 4. panta 1. punktu, jo tas nav pietiekami precīzs. Paplašinātas konfiskācijas gadījumā likumā paredzēta iespēja konfiscēt ne tikai tiešos noziedzīgi iegūtos līdzekļus, jo ir pamats uzskatīt, ka pastāv saikne starp nodarījumu un īpašumu vai tiesībām, uz kurām konfiskācija varētu attiekties. RK iesaka atspoguļot “konkrētos faktus”, uz kuru pamata tiesa pieņem lēmumu, piemēram, ar īpašuma vērtības neatbilstību likumīgajiem ienākumiem. Šis visbiežāk izmantotais “konkrētu faktu” piemērs norāda arī uz to, ka attiecīgai personai ir jāsniedz pierādījumi par to, ka potenciāli konfiscējamais īpašums vai tiesības nav iegūtas noziedzīga nodarījuma ceļā, bet gan no citiem likumīgiem ienākumiem;

32. atzinīgi vērtē **līdzekļu konfiskāciju, ko piemēro trešai personai**; tā kā noziedznieku īpašumi vai tiesības nekad nav reģistrētas uz viņu vārda, Komiteja norāda, ka trešā persona, kuru uzdevums ir slēpt vai mainīt īpašumu, bieži ir juridiska persona — organizētās noziedzības dalībnieki jau sen izmanto ļoti sarežģītus juridiskus paņēmienus, lai izvairītos no īpašumu konfiskācijas. Tāpēc RK iesaka papildināt juridiskas personas kriminālatbildības principu un ieviest “faktiskā īpašnieka” jēdzienu;

33. Komiteja iesaka šajā priekšlikumā iekļaut arī iespēju uzskatīt, ka trešā persona rīkojas kā faktiskais īpašnieks un/vai

vienīgi kā saimnieciskā labuma guvējs. Par pierādījumu var kalpot šādi fakti: juridiskas personas vadība *de jure* vai *de facto* personiskās interesēs, īpašuma finansēšana, nodošana lietošanā bez finansiālas kompensācijas u. c. Šis noteikums, kas labi pazīstams, piemēram, Luksemburgā, dod iespēju piemērot civilarestu faktiskajam uzņēmuma tiesību turētājam un papildina juridisko personu atbildības principu;

34. atturīgi vērtē konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma, jo lielākajā daļā dalībvalstu konfiskācija ir sankcija, kas saistīta ar kriminālsodu. Turklāt konfiskācija bez notiesājoša sprieduma ir konfiskācija, kuras pamatā ir *civilprocess*, un uz to neattiecas aplūkojamais juridiskais pamats — šā priekšlikuma pamatā, konkrēti, ir LESD 82. panta 2. punkts, kas attiecas *tikai uz sankcijām krimināllietās*. Šāda konfiskācija ir pretrunā arī ar atsevišķu dalībvalstu, piemēram, Francijas, juridiskajām tradīcijām, kas īpašuma tiesībām nosaka konstitucionālu vērtību;

35. norāda, ka uz konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma neattiecas arī LESD 83. panta 1. punkts, kurā noteikts, ka Eiropas Parlaments un Padome “var paredzēt noteikumu minimumu noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai attiecībā uz īpaši smagiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju”;

36. ierosina izmantot krimināltiesiskus risinājumus, lai panāktu atsavināšanas un konfiskācijas tiesību vienādu efektivitātes līmeni, balstoties uz jau atzītiem krimināltiesību noteikumiem;

37. šajā saistībā atgādina, ka civiltiesiska konfiskācija ir balstīta uz vienu no Finanšu darījumu darba grupas (FATF) ieteikumiem (Nr. 3), proti, pamudinājumu dalībvalstīm pieņemt konfiskācijas pasākumus, kurus var veikt bez iepriekšēja notiesājoša sprieduma. Šajā ieteikumā arīdzan minēts, ka valstis var noteikt arī pasākumus, “kuri liek likumpārkāpējam pierādīt iespējamā konfiscējamā īpašuma likumīgo izcelsmi”. Šķiet, ka vēlamais mērķis ir pierādījuma pienākuma pāreja, kas arī ir konfiskācijas bez notiesājoša sprieduma pamatjēga. Taču, ieviešot jaunu noziedzīgu nodarījumu par “nepamatoti” iegūtu līdzekļu turēšanu vai līdzekļu ieguves nepamatošanu, var nonākt pie tāda paša rezultāta (sk., piemēram, jauno Francijas kriminālkodeksa pantu Nr. 321-6, kurā paredzēts sods par kādas personas nespēju pamatot saviem tēriņiem vai kāda īpašuma iegādei atbilstošo līdzekļu izcelsmi, ja šai personai ir nepārprotama saikne ar personām, kuras izdarījušas noziegumus vai pārkāpumus, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu uz vismaz pieciem gadiem). Tādējādi ir panākta pierādījuma pienākuma pāreja;

38. Saskaņā ar subsidiaritātes principu šajā priekšlikumā ir jāparedz tiesības dalībvalstīm izvēlēties — ieviest vai neievieš konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma, ja tās spēj pierādīt, ka to tiesību akti ir vienlīdz efektīvi un ka tās neiebildīs pret atzišanas principu;

REĢIONU KOMITEJA

39. pauž minimālus iebildumus par pārāk detalizētajiem aizsardzības pasākumiem dažādos noziedzīgi iegūtu līdzekļu izņemšanas un konfiskācijas procedūras posmos, jo tie varētu paralizēt Savienības jauno juridisko pamatu, kas paredzēts noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanai un konfiskācijai;

40. tomēr uzsver nepieciešamību izveidot Eiropas Prokuratūru, un jau savlaicīgi norāda, ka jāstiprina policijas un tiesas struktūras, kuru uzdevums ir apkarot organizēto noziedzību dalībvalstīs;

REĢIONU KOMITEJA

41. uzskata, ka Eiropas Prokuratūras izveide var sekmēt OLAF reformas efektivitātes paaugstināšanos;

42. uzskata, ka Eiropas Prokuratūra daudz efektīvāk un precīzāk varētu izmeklēt finanšu noziegumus saistībā ar korupciju un ietekmīgu ekonomikas un politikas aprindu pārstāvju iesaisti, kā arī lietas, kas saistītas ar pārrobežu noziedzības tīkliem;

43. uzskata, ka *Eurojust* veidošana par Eiropas Prokuratūras pamatu, paredzot kriminālizmeklēšanas sākšanas pilnvaras vismaz tajos gadījumos, kad nopietni apdraudētas Savienības intereses, un iespēju sākt kriminālizmeklēšanu, ir efektīvs līdzeklis, lai izvairītos no situācijām, kas minētas Komisijas paziņojumā par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību (COM(2011) 293 final), kas ir viens no šā atzinuma atsaucē dokumentiem. RK vēlas atgādināt, ka LESD 85. un 86. pantā ir norādīts uz šīm pārmaiņām, kas nepieciešamas, lai vienlaikus risinātu gan finanšu krīzes, gan smagu noziegumu draudu radītās problēmas;

44. uzskata, ka šāda virzība nav pretrunā Eiropas finanšu izmeklētāju kopējai apmācību programmai, kuras izstrāde un ieviešana Komisijai būtu jāizvirza par prioritāti;

45. uzskata, ka ziņotāju efektīva aizsardzība pret represijām ir viens no būtiskiem korupcijas apkarošanas politikas un organizētās noziedzības apkarošanas aspektiem. Taču uz šo aspektu attiecināmā tiesiskā sistēma Savienībā nav viennozīmīga. Tāpēc RK ļoti atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas ziņotāju aizsardzības jomā;

Vietējo pašvaldību lomas stiprināšana korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas jomā

46. aicina dalībvalstis paredzēt iespēju vietējām un/vai reģionālajām pašvaldībām atdot daļu no atsavinātajiem organizētās noziedzības rezultātā iegūtajiem līdzekļiem (pēc tam, kad apmierināti likumīgie kompensācijas pieprasījumi), jo tās pirmās cieš no kriminālajām organizācijām, kas grauj šo teritoriju sociālo kārtību. Šīm pašvaldībām ir arī vislabākās iespējas īstenot vietēja

mēroga pasākumus, lai izskaustu noziedzības dziļākos cēloņus. Šāda prakse jau pastāv Itālijā — viena trešdaļa no atsavinātajām 12 000 nekustamā īpašuma vienībām ir piešķirtas vai pārdotas vietējām pašvaldībām, lai īstenotu sociāla rakstura pasākumus. Tādējādi tiek nodrošināta pozitīva atpazīstamība valsts iestāžu darbībai un veidota godīga sistēma, kas vieno vēlētos pārstāvjus, pilsonisko sabiedrību un ģimenes;

47. mudina vietējos vēlētos pārstāvjus pilnvaru termiņa sākumā parakstīt ētikas hartu "*Obliti privatorum, publica curate*" ("Aizmirstiet privātās lietas, rūpējieties par publiskajām lietām"), kas palīdzētu veidot un saglabāt iedzīvotāju un valdošo aprindu savstarpējo uzticēšanos. Šajā hartā vajadzētu iekļaut neieinteresētības noteikumus (interesu konflikta stāvokļa aizliegumu; noteikumu, ka jāatsakās no privāta ielūguma, kas saņemts no fiziskas vai juridiskas personas, kuras darbība ir saistīta ar attiecīgo pašvaldību; noteikumu nodot dāvanu krātuvei jebkuru dāvanu, kuras vērtība pārsniedz 150 eiro; nepieņemt lēmumus par ģimenes locekļiem u. c.) un godīguma noteikumus (aizliegumu izmantot pašvaldības līdzekļus personiskām vajadzībām vai vēlēšanu kampaņām, publiskā iepirkuma noteikumu ievērošanu u. c.);

48. mudina vēlētos pārstāvjus iesniegt neatkarīgai valsts pārvaldes iestādei īpašuma deklarāciju par īpašumiem un tirdzniecības un darījumu sakariem;

49. mudina dalībvalstis paredzēt valsts finansējumu vēlēšanu kampaņām un aizliegt juridisku personu ziedojumus, kā arī ieviest nolikumu par vietējiem vēlētiem pārstāvjiem, kas nodrošina viņu neatkarību un finansiālo autonomiju;

50. mudina efektīvi apkarot korupcijas un organizētās noziedzības ceļā iegūtu līdzekļu legalizēšanu "nodokļu paradīzēs";

51. mudina dalībvalstis izveidot efektīvas preventīvas struktūras, kas dod iespēju atklāt godīgas rīcības pārkāpumus, piemēram, korupcijas novēršanas sistēmu darbības vērtēšanas un publiskā iepirkuma un publisko pakalpojumu deleģēšanas kontroles dienestus;

52. aicina izveidot Eiropas forumu vietējā līmeņa labas prakses piemēru apmaiņai korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas jomā un noziedzīgi iegūto līdzekļu atdošanas jomā, kā arī rīkot Eiropas līmeņa konferenci par korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas jautājumiem;

53. mudina vietējās pašvaldības augsta līmeņa sportistiem un profesionāliem klubiem paredzētās subsīdijas saistīt ar ētikas un stingras finanšu pārredzamības pienākumu ievērošanu;

54. ierosina, lai Reģionu komiteja ieceļ novērotāju, kas darbotos Eiropas Parlamenta Īpašajā komitejā korupcijas jautājumos un Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupā (GRECO);

55. izvērsīs pārdomas par pārvaldības un administratīvās vadības labu praksi likumīgās ekonomikas aizsardzības jomā, iesaistot tajās kaimiņattiecību politikas partnervalstis — ARLEM (Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību asambleja) un CORLEAP (ES valstu reģionālo un vietējo pašvaldību konference) dalībvalstis.

Briselē, 2012. gada 10. oktobrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>



Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV